

**PRESRETNUTI
TELEFONSKI
RAZGOVORI
GLAVNIH
PROTAGONISTA
RATA**

Razgovor Radovana Karadžića i Vladislava Jovanovića
dana 5. 1. 1992.

Nepoznati muškarac: O čemu se sve tu radi...

Radovan Karadžić: Da, da.

Nepoznati muškarac: Tako je.

Radovan Karadžić: U redu, sada ću pozvati Vlatka da...

Nepoznati muškarac: Hajde, zovite ga.

Radovan Karadžić: U redu.

Nepoznati muškarac: Prijatno veče. Doviđenja.

Radovan Karadžić: Laku noć.

Radovan Karadžić nastavlja razgovor sa Vladislavom Jovanovićem

Vladislav Jovanović: Halo.

Radovan Karadžić: Dobro veče.

Vladislav Jovanović: Dobro veče. Kako ste?

Radovan Karadžić: Je li to stan Jovanovića?

Vladislav Jovanović: Da, to sam ja.

Radovan Karadžić: Ovde Radovan Karadžić, da li...?

Vladislav Jovanović: O, halo g. KaradžićU. Kako ste?

Radovan Karadžić: Hvala, veoma dobro. Kako ste vi?

Vladislav Jovanović: Izvinite, proveo sam ceo dan...

Radovan Karadžić: Da.

Vladislav Jovanović: U mraku radeći na nečemu, pa sam pomislio...

Radovan Karadžić: Da. Upravo sam razgovarao sa Dobricom i pitao ga da nije isuviše kasno da vas zovem. On reče da ste se upravo razišli i da ne bi bilo isuviše kasno.

Vladislav Jovanović: Ušao sam ovog trenutka.

Radovan Karadžić: Aha. Dobro, evo šta smo hteli: mi smo razmatrali neke od naših opcija. Nema šanse da sedimo i čekamo eventualno priznanje BH kao nezavisne zemlje u njenom sadašnjem obliku. Ova IZETBEGOVIĆEVA opcija nas pomalo brine.

Vladislav Jovanović: Da.

Radovan Karadžić: Ovaj narod ovde neće nikakvu analogiju sa Sovjetskim Savezom, nema šanse.

Vladislav Jovanović: Ona nije samo njegova.

Radovan Karadžić: Da. To je ono čega se plašim. To je ono što oni...Dobrica mi je takođe rekao da, da...

Vladislav Jovanović: Da.

Radovan Karadžić: On radi sve ovo vreme - više od godinu i po dana ili dve - sa drugima, iz Evrope. Usaglašava svoje dokumente.

Vladislav Jovanović: Taj pritisak na nas je sada još veći zbog sovjetskog modela, sve je otvoreniji.
Radovan Karadžić: Da.
Vladislav Jovanović: To se dakle radi u dogovoru sa drugima; on to ne radi sam.
Radovan Karadžić: Da.
Vladislav Jovanović: Treba da se nađemo u nekakvom procepu.
Radovan Karadžić: Tako da, a i činjenica da je on (pored bekstva?) smislio da je njegov legitimitet, radi traženja nezavisnosti, da je ponuda...
Radovan Karadžić: Da.
Vladislav Jovanović: Tog traženja.
Radovan Karadžić: Da.
Vladislav Jovanović: Znate, tako da je sve to dogovoreno.
Radovan Karadžić: Da, da. Tako da on ne bi...
Vladislav Jovanović: Oni zaobilaze pravne i političke razloge i prigovore i grade potpuno drugačiju platformu. Ponudu koju Zajednica podnosi svim republikama da budu priznate kao nezavisne.
Radovan Karadžić: Da.
Vladislav Jovanović: A on istupa sa zgodnim izgovorima - "Dakle, oni su mi ponudili priznanje i ja sam ga prihvatio. Ja ništa nisam radio u vezi s tim."
Radovan Karadžić: Da. On izrazi svoju želju, što ko(nedovršena reč)...to nije optužba, mada u stvari jeste.
Vladislav Jovanović: Da. Tako da je to dogovoreno, u to sam apsolutno siguran.
Radovan Karadžić: Da, da.
Vladislav Jovanović: A i to, čineći to oni zaobilaze ona dva pitanja koja smo uputili Ka(nedovršena reč)...i (Bante?) - ove komisije.
Radovan Karadžić: Da.
Vladislav Jovanović: Tako da će oni sve to završiti pre nego što komisija izađe sa odgovorom.
Radovan Karadžić: Da.
Vladislav Jovanović: Onda će oni tražiti da se pitanja granica definišu van terena.
Radovan Karadžić: Da, da. Ali recite mi - da li će oni to uraditi već desetog?
Vladislav Jovanović: Ja lično ne mislim tako. Jer raspoloženje je da se ovaj rok pomeri bez mnogo buke.
Radovan Karadžić: Aha.
Vladislav Jovanović: Da se sačuva obraz ali i da se to obavi. Samo ako se možda ovaj poslednji dogovor ne poštuje.
Radovan Karadžić: Aha.
Vladislav Jovanović: Recimo u pogledu prekida vatre.
Radovan Karadžić: A Hrvatska se svojski trudi da se on ne poštuje.
Vladislav Jovanović: Naravno, uz bodrenje svog pokrovitelja, jer se samo u toj verziji mogu pogurati događaji u vezi sa raspadom Jugoslavije.
Radovan Karadžić: Da.

Vladislav Jovanović: I ja se toga bojim. Ili ako iz bilo kog razloga ovo ostane kako jeste, a među nama je doneta odluka o (proširenju?) "plavih šlemova", to bi onda moglo ispasti kao jedan veoma jak argument za one koji su za odlaganje. Jer kako mi ovaj Portugalac reče, ovo ne treba uzeti kao *krajnji rok* ili fiksni vremenski okvir - to je samo jedna od faza. Ove faze se mogu dalje produžiti u zavisnosti od događanja i prema tome kako ćete vi izvršavati svoje, itd.
Radovan Karadžić: Aha.
Vladislav Jovanović: Zato, moj, ovaj, ostaje da oni iskoriste priliku da, ovaj, produže rok, a da se pritom ne upotrebi reč odlaganje.
Radovan Karadžić: Da.
Vladislav Jovanović: S tim što, da bi druga strana sačuvala obraz, oni bi nama i Crnoj Gori postavili dodatne zahteve da sarađujemo i da se ponašamo politički i tako to.
Radovan Karadžić: Da. To bi ustvari opet bila ucena, zar ne?
Vladislav Jovanović: Njihov ceo metod je ucena?
Radovan Karadžić: Da.
Vladislav Jovanović: Oni bi i ovaj put želeli da to odlože, a mogli bi i da navedu uspeh Vensove misije kao pozitivan razvoj događaja? Tu bi mogli da pridodaju i ostvarenje mira na frontu, plus početak ovih iInternih, prijateljskih dijaloga. Što će oni verovatno iskoristiti kao dodatni element. Možete zamisliti, možda i nešto drugo što...Međunarodne sankcije.
Radovan Karadžić: Za odlaganje, je li tako?
Vladislav Jovanović: Za produženje roka.
Radovan Karadžić: Da, da.
Vladislav Jovanović: Možda ne za odlaganje. Radi se o pokušajima da se pronađe način da se de fakto ovaj, mislim, mislim, (nepoznata reč) stvar. Jer, pošto je, je li vrlo (eksplozivna?) zbog...
Radovan Karadžić: Zbog?
Vladislav Jovanović: Zbog kratkog roka.
Radovan Karadžić: Da, da.
Vladislav Jovanović: A onda bi oni pustili da cela stvar legne, pa bi faktor čekanja...
Radovan Karadžić: Na nas, je li tako?
Vladislav Jovanović: Da.
Radovan Karadžić: Da, da.
Vladislav Jovanović: U međuvremenu tu bi bila...konferencija koja bi, samo trenutak (kašlje), izvinite - koja bi prema poslednjem izveštaju trebalo da se održi već desetog ili devetog.
Radovan Karadžić: Da.
Vladislav Jovanović: A ona bi dala nekakav rezultat. Dala bi izvestan zamah ili bi pokrenula nešto. A verovatno bi se i zakazao sledeći sastanak ili ekspertska grupa u narednim danima. Sve to bi se moglo iskoristiti kao razlog da se ne pređe Rubikon, da se čeka i tako dalje.

Radovan Karadžić: Da.
Vladislav Jovanović: A možda bi mogli da nateraju (Parterovu?) komisiju to produži preventivni rok.
Radovan Karadžić: Aha.
Vladislav Jovanović: Naveli bi neki formalan razlog i rekli da ovo...
Radovan Karadžić: Zašto bi oni to uradili? Da li im je to potrebno?
Vladislav Jovanović: Zato da bi mogli da pruže izgovor za odlaganje.
Radovan Karadžić: Da.
Vladislav Jovanović: Znate već.
Radovan Karadžić: Nemačka ne želi odlaganje, zar ne?
Vladislav Jovanović: Ne želi. Ona je, uostalom, formalno priznala, ali čeka na petnaesti da ne bi trčala ispred...
Radovan Karadžić: Aha.
Vladislav Jovanović: Jer joj ne odgovara da ide sama.
Radovan Karadžić: Da.
Vladislav Jovanović: Niti da vremenski razmak između formalne deklaracije i njene primene bude isuviše dug. Da.
Radovan Karadžić: Da.
Vladislav Jovanović: Zato joj odgovara da Zajednica iznese jedinstven stav o statusu.
Radovan Karadžić: Da. U pogledu ove dve republike ili svih?
Vladislav Jovanović: Pa, svih koji su to tražili.
Radovan Karadžić: Da.
Vladislav Jovanović: U međuvremenu, hoću reći, Bošnjaci i Makedonci lete tamo-amo zahtevajući, ovaj, upravo to: da sve četiri budu priznate istovremeno.
Radovan Karadžić: Aha. Da.
Vladislav Jovanović: Ovaj, drugo je pitanje da li uslovi za to postoje.
Radovan Karadžić: Da.
Vladislav Jovanović: (ili) mogu biti nađeni. Znate, u pogledu Makedonije možda još uvek ne. U slučaju Bosne, ako se uopšte upuste u naše pravne i političke, ovaj, argumente, ovaj, izgleda da, ovaj, jedino što bi moglo da ih uplaši je, ovaj, nedostatak kontrole nad situacijom koja bi mogla nastati.
Radovan Karadžić: Da.
Vladislav Jovanović: To je jedina stvar u vezi sa vama koja ih koči.
Radovan Karadžić: Da, da. To bi nastalo, to bi nastalo, nekon...nekontrolisani procesi. Ja sam to rekao i Vensu kada me je upitao: "Šta će se desiti?", ja sam mu rekao: "Biće velikih masovnih pokreta, zaokružavanja teritorija, selidbe iz jednih krajeva u druge i, naravno, uz to slučajeva nekontrolisane pucnjave". On upita: "Ko će to započeti?" Niko ne zna ko će započeti.
Vladislav Jovanović: Da.
Radovan Karadžić: U takvim situacijama se ne može znati ko će započeti... započće neko na najnižem nivou.

Vladislav Jovanović: Da, da. To je jedino što ih može zadržati, to i ništa drugo. Jer naši argumenti ih se uopšte ne tiču. Njima nije stalo do prava; njih ono ne interesuje. Ovaj, oni diktiraju političku volju.
Radovan Karadžić: Da, da.
Vladislav Jovanović: Dakle, ono što ste vi rekli, i mi smo. Rekao sam im otvoreno da je to poziv na priznanje, poziv na neizvesnost i rat. A sad dobro razmislite i vidite šta vam odgovara. Dobićete još jednu nezavisnu državu, ali ćete izgubiti mir.
Radovan Karadžić: Da, da.
Vladislav Jovanović: Dakle to je ono što ih koči, ovaj, i ono drugo u manjoj meri. Iz tog razloga oni trenutno nisu u poziciji da tačno sagledaju sve posledice. Po mom mišljenju, oni će se obuzdavati još jedno kratko vreme.
Radovan Karadžić: Da.
Vladislav Jovanović: A do tada će vršiti pritisak na nas da prihvatimo unutrašnje granice u periodu od deset godina.
Radovan Karadžić: Da, da. U redu, a da li je ova opcija za Srbiju i Crnu Goru, hm, hm, po tom sovjetskom modelu, kako rekoše, dva plus dva, plus dva, taj višak, ako se uzme u obzir sovjetski model, o tome nema govora, zar ne?
Vladislav Jovanović: Pa, to ne dolazi u obzir ni formalno ni pravno. Jer, u njihovom slučaju, sve sovjetske republike su odlučile da se odupru sopstvenoj državi.
Radovan Karadžić: Da.
Vladislav Jovanović: I proglasile su nezavisnost.
Radovan Karadžić: Da.
Vladislav Jovanović: U našem slučaju, to nije slučaj sa najmanje dve republike.
Radovan Karadžić: Da, da.
Vladislav Jovanović: Nema trećeg u sporu a drugo, ovaj, Rusija je imperijalna tvorevina a mi to nismo.
Radovan Karadžić: Da.
Vladislav Jovanović: Treće, Srbi žive u republikama van Srbije, u nekim od njih hiljadu i po godina.
Radovan Karadžić: Da.
Vladislav Jovanović: Greška kolo...kolonizatora, što je bio slučaj sa Rusima u Kazahstanu ili na Baltiku i toj grupi.
Radovan Karadžić: Da, da.
Vladislav Jovanović: Oni nisu nastali nakon što su pokoreni.
Radovan Karadžić: Da, da.
Vladislav Jovanović: Oni su bili tamo mnogo duže od carstva. Ja sam im sve to rekao, ali nema vajde. Oni nemaju sluha za sve to i insistiraju na ovom modelu kao primeru postojećih modela koji se poštuju. Ako oni, koji su veći, mogu...
Radovan Karadžić: Da.
Vladislav Jovanović: Koji ostavljaju daleko veći broj ljudi kao manjinu u drugim republikama, zašto ne biste mogli i vi?

Radovan Karadžić: Da, da.
Vladislav Jovanović: Pritisak će verovatno rasti.
Radovan Karadžić: Da, da.
Vladislav Jovanović: Kad su naši argumenti genocid, plus starost našeg stanovništva u ovim republikama, plus činjenica da je skoro pedeset posto stanovništva za Jugoslaviju a ne za njene republike.
Radovan Karadžić: Da.
Vladislav Jovanović: Oni su krajnje zabrinuti zbog toga. Mislim da će se izvršiti ogroman pritisak na Crnu Goru da se, ovaj, povuče iz ovoga.
Radovan Karadžić: Trebalo bi uraditi nešto povodom toga tamo dole.
Vladislav Jovanović: Pa, trebalo bi. Oni rade non-stop. Mislim da će pritisak biti ogroman jer, ako oni to dobiju, srušili bi čitavu konstrukciju.
Radovan Karadžić: Da, da.
Vladislav Jovanović: Postigli su ono što su hteli.
Radovan Karadžić: Da, da.
Vladislav Jovanović: Raspad Jugoslavije.
Radovan Karadžić: A šta bi, recimo, značilo priznanje BH?
Vladislav Jovanović: Pod uslovom da se usude da preduzmu takav rizičan, kriminalan korak, pošto je rizičan u odnosu na njihove standarde.
Radovan Karadžić: Da.
Vladislav Jovanović: A tu je i odlučivanje, te demokratije – one nisu baš voljne da se upuste u to u stilu baš me briga. Ali ako odluče da idu na to, ovaj, one bi mogle ići do kraja. Što znači da bi ustale da zaštite...
Radovan Karadžić: Da.
Vladislav Jovanović: Da, da, legalizovati se (zaglušeno glasovima u sobi)
Radovan Karadžić: Da.
Vladislav Jovanović: Recimo oni Srbi koji bi ustali i organizovali se bilo politički, teritorijalno ili vojno – oni bi, ovaj, bili osuđeni kao nelojalna manjina što bi, ovaj, nekorektno ponašanje višeg sloja, i oni bi pokušali na razne načine da ga umire dajući mu široku autonomiju u okviru pariteta nezavisne Bosne ili da ga podele ili sjedine na neki drugi način. Međutim, sve je to rizično i ne uklapa se u stil ili tradiciju Predsedništva.
Radovan Karadžić: Znam. Šta, šta to znači za Armiju i druge savezne institucije u Bosni?
Vladislav Jovanović: Pa, u tom slučaju morala bi ili da prizna, ovaj, suverenitet Bosne, to jest vrhovnu vlast bosanskih čelnika i da se ponaša shodno tome, ili da se povuče i raspusti.
Radovan Karadžić: A može li da ne prizna?
Vladislav Jovanović: Može, ali to bi predstavljalo seme pobune, to je građanski rat.
Radovan Karadžić: Dakle, problem je u tome da li priznanje od strane Evropske Zajednice znači da jugoslovenske vlasti, jugoslovenske institucije u Bosni više ne funkcionišu.

Vladislav Jovanović: To bi trebalo da znači, to jest, početak kraja njihovog funkcionisanja. One bi verovatno dobile neko vreme, ovaj, neki rok, ovaj, prelazni period za prilagođavanje. Ali u tom slučaju, ako bude priznata kao nezavisna država, ona bi imala vrhovnu, suverenu vlast nad svima unutar svoje teritorije.
Radovan Karadžić: Dobro, ono što ja ne razumem, pošto sam razgovarao s nekim od vaših ljudi tamo gore, vi znate na koga mislim, koji su rekli "to je samo šala". Nema težine, to njihovo priznanje.
Vladislav Jovanović: Prvo i prvo, ima pravnu težinu jer pravne (posledice?) priznanja neke zemlje znače priznanje njene vrhovne vlasti. Drugo, u tom slučaju Jugoslavija prestaje da postoji na toj teritoriji.
Radovan Karadžić: Da.
Vladislav Jovanović: A elementi Jugoslavije bi mogli...
Radovan Karadžić: Mogli?
Vladislav Jovanović: Ili da se povuku ili da priznaju tu vlast i postanu njen deo. Shvatate?
Radovan Karadžić: Da, da.
Vladislav Jovanović: Dakle sve posledice koje skoro da proizilaze jedna iz druge.
Radovan Karadžić: Zar ne može država Jugoslavija da osudi zahtev za priznanjem kao pobunu?
Vladislav Jovanović: Pa, mogla bi u situaciji stabilne ravnoteže snaga. Međutim, s obzirom da postoje četiri takva zahteva, to više nije što kažu u okviru njenih moći.
Radovan Karadžić: Da.
Vladislav Jovanović: A svi ti zahtevi su, znate, prihvaćeni kao jednaka opcija, a druga opcija, savezna, nije prihvaćena.
Radovan Karadžić: Da.
Vladislav Jovanović: Tako da čin pobune nije, ovaj, kvalifikovan (kao takav?) čak i u slučaju Hrvatske i Slovenije.
Radovan Karadžić: Da.
Vladislav Jovanović: Umesto toga, izabrali su vijugav, krivudav, neuverljiv put...
Radovan Karadžić: Dobro onda, u tom slučaju, ja ne razumem, znači, zašto se ta opcija ne razradi dalje u razgovorima tamo gore jer to je, to onda nije sve; to nije, onda ništa nije isto ako oni priznaju...onog časa kad priznaju.
Vladislav Jovanović: Nije isto. Istini za volju, ja nisam razgovarao o tom sa bilo kim, niti sam pitan. Ali očigledno nije isto u pravnom smislu, s pravnog i političkog stanovišta.
Radovan Karadžić: Da.
Vladislav Jovanović: Pravi odnos snaga je nešto drugo i to je uvek odlučujući faktor na kraju.
Radovan Karadžić: Da.

Vladislav Jovanović: Ili on može odlučiti, ali pravno i politički, ako se taktički zaključci izvedu logički, to bi bilo to.

Radovan Karadžić: Mislim, ako priznaju, da li bi država Jugoslavija, ovaj, prestala da postoji čak i ako se ona sama sa tim ne slaže?

Vladislav Jovanović: Ne, jugoslovenska država ne bi prestala da postoji sve dok su ove dve republike zajedno.

Radovan Karadžić: Da.

Vladislav Jovanović: A i ako one u tom slučaju to ospore. Ali njima je teško da to potpuno sprovedu. Međutim, ako se one razdvoje, onda bi se automatski smatralo da je nastupio raspad. Pošto bi, u tom slučaju, pet, ovaj, zatražilo nezavisnost, a šesta je irelevantna jer je potpuno za sebe.

Radovan Karadžić: Da.

Vladislav Jovanović: Hoću reći da je ovo teorijsko tumačenje koje ne mora da se ostvari.

Radovan Karadžić: Da.

Vladislav Jovanović: Nadam se da neće.

Radovan Karadžić: Ne znam – mi ovde razmišljamo: da li bi pomoglo da Milošević ode tamo gore devetog? Mogao bi imati dva razloga da ne ide. Prvi je da nije pozvan, ovaj, prvo zbog, ovaj, ova Briselska deklaracija nudi raspuštanje Jugoslavije, a drugo, ovaj, savezna vlast je totalno (zastopavljena?) jer Predsedništvo nije pozvano.

Vladislav Jovanović: Ja zapravo ne znam da li ga ne zovu, ili uopšte ne znam kako će to...

Radovan Karadžić: Mislim da Savezno Predsedništvo nije pozvano.

Vladislav Jovanović: Mi još uvek ne znamo, jer oni su to samo spomenuli u štampi, i to možda devetog ili desetog; mi još nismo ništa primili.

Radovan Karadžić: Aha.

Vladislav Jovanović: Ili mora biti da su primili poziv. U pozivu se tačno navode priroda, dnevni red i, ovaj, učesnici. A tada oni mogu odlučiti na osnovu poziva. Na taj način postoji samo opšti stav da se nastavi sa Konferencijom. Ovog puta u Briselu.

Radovan Karadžić: Da.

Vladislav Jovanović: Mi se tome iz principa nismo usprotivili, osim da u tom slučaju obe opcije moraju biti ravnopravne. Drugo, Konferencija bi se morala distancirati od Evropske Zajednice, to jest, postići potrebnu samostalnost i biti podvedena pod uticaj, recimo, Ujedinjenih Nacija.

Radovan Karadžić: Da. A kakva je bila reakcija, ili...?

Vladislav Jovanović: To je bilo naše tumačenje sve vreme.

Radovan Karadžić: Da, da.

Vladislav Jovanović: To je ono što smo mi rekli u odgovoru koji sam poslao Bruku.

Radovan Karadžić: Da, ali (nedovršena reč).

Vladislav Jovanović: ...Ja sam to rekao (Pinjeru?)

Radovan Karadžić: Da.

Vladislav Jovanović: Dakle nadam se da se o tome diskutovalo i sada kada je najhitnije.

Radovan Karadžić: Da.

Vladislav Jovanović: Dakle imamo još vremena do "dana D" kako to oni kažu.

Radovan Karadžić: Da, problem je u tome što Karington ostaje, što znači da okvir ostaje isti kao i ranije.

Vladislav Jovanović: On ostaje jer je on, kako to oni kažu, Vensov "pandan".

Radovan Karadžić: Da.

Vladislav Jovanović: Ali još važnije od njega je da Konferencija bude izvučena iz pokroviteljstva Zajednice.

Radovan Karadžić: Da.

Vladislav Jovanović: Mada to ne izgleda slučajno. Ovaj, pominje se Zajednica.

Radovan Karadžić: Da, da.

Vladislav Jovanović: Ali naš osnovni prigovor tamo nije uzet u obzir, stoga mi tek treba da razmotrimo kako da nastupimo u okviru toga.

Radovan Karadžić: Da, da.

Vladislav Jovanović: Prvo da vidimo šta imaju na umu, a onda da kažemo to i to.

Radovan Karadžić: Da, da.

Vladislav Jovanović: Naš stav je bio formalan i kategoričan, ovaj, da takav okvir može ostati ali samo bez pokroviteljstva Zajednice.

Radovan Karadžić: Da, da.

Vladislav Jovanović: Dobro, danas je četvrti, sutra još uvek imamo...

Radovan Karadžić: Danas je peti a sutra je šesti.

Vladislav Jovanović: A, peti, da. Svejedno, još nije odlučeno da li će to biti devetog ili desetog.

Radovan Karadžić: Aha.

Vladislav Jovanović: Mislim da deveti pada u četvrtak, znači to je obično...

Radovan Karadžić: Da, da.

Vladislav Jovanović: Iznenadilo bi me ako bi ispalo da bude petog.

Radovan Karadžić: Da, da. Mi bismo to voleli. Tada bih ja doleteo da ukratko vidim vas i Miloševića zajedno, jer nas ovde čeka sled poteza koje naš narod potpuno podržava i koji zavise od plebiscita, itd. Dakle to može dati nepovoljan predznak, pre svega, ima predznak pravog, ovaj, hm...uspostavljanja neke vrste ravnoteže snaga. Hoću reći, mi ne možemo čekati. Mi ne bismo želeli da požurujemo stvari, ali ne možemo čekati.

Vladislav Jovanović: Da, teško. Dobro bi bilo ako bismo mogli da se okupimo u neko vreme, hoću reći da nas nekolicina prođe kroz to zajedno.

Radovan Karadžić: Da, da li biste mogli reći otprilike ko bi trebalo da prisustvuje?

Vladislav Jovanović: Pa, vidite, ja to vidim kao lični pritisak, ali ja nemam moć odlučivanja.

Radovan Karadžić: Ne, ne, mislio sam, ako možete ikako da sugerišete, ja bih bio...

Vladislav Jovanović: Sa vaše strane, možda bi bila dobra ideja ako bi KOLJEVIĆ i KRAJIŠNIK mogli da dođu, ili možda samo vi.

Radovan Karadžić: Da, to sam i mislio, nas trojica, da.

Vladislav Jovanović: A tu bi bila i nekolicina nas, pored nas dvojice i možda JOVIĆ.

Radovan Karadžić: Da.

Vladislav Jovanović: Možda još neko, tako da razmotrimo stvar iz svakog ugla.

Radovan Karadžić: Da, mi bismo takođe mogli pozvati one koji deluju ovde, mada (nedovršena reč) ne deluju ovde kao savezna institucija.

Vladislav Jovanović: Svakako! Više, više očiju vide bolje. Ljudi mogu izneti sveže ideje s tim u vezi.

Radovan Karadžić: Da, da.

Vladislav Jovanović: Dobra je ideja da se čitava stvar razmotri u svetlu svih mogućnosti.

Radovan Karadžić: Da, da.

Vladislav Jovanović: Obojica...način...

Radovan Karadžić: Ako bi odgovaralo, šta mislite da dođemo sutra?

Vladislav Jovanović: Pa, bilo bi bolje sutra, jer ja neću biti ovde prekosutra a možda ni sledećeg dana.

Radovan Karadžić: Da, da.

Vladislav Jovanović: Ako sam bitan, mada...

Radovan Karadžić: Veoma bitni, veoma bitni, jer tu su implikacije, iz inostranstva i tako dalje.

Vladislav Jovanović: Dobro, to možemo obaviti sutra, ili ako ne odgovara drugim učesnicima, onda možemo i sledećeg dana.

Radovan Karadžić: Ma(nedovršena reč)

Vladislav Jovanović: ...mogu videti, možda bi bilo bolje da vi direktno, znači, sredite to.

Radovan Karadžić: Lepo, ja ću se direktno pobrinuti, možda bi moglo sutra, sutra, možda je tako bolje.

Vladislav Jovanović: Meni je svejedno, ja sam na raspolaganju. Nema problema.

Radovan Karadžić: Mi bismo bili tu veoma kratko; znači, seli bismo i završili to za dva sata.

Vladislav Jovanović: Tako je.

Vladislav Jovanović: Vrlo dobro, ja ću to srediti i neko će vas sigurno obavestiti.

Vladislav Jovanović: Upravo sam preuzeo dužnost. Ovde sam.

Radovan Karadžić: Dobro. Mnogo vam hvala.

Vladislav Jovanović: Hvala i vama. Laku noć.

Radovan Karadžić: Sve najbolje. Laku noć.

Razgovor vođen dana 23.05.1992.godine između Trandafilovića i gen. Boškovića:

Trandafilović:	Halo.
NN muška osoba:	Molim, molim.
Trandafilović:	Halo.
NN muška osoba:	Ja.
Trandafilović:	Halo.
NN muška osoba:	Molim.
Trandafilović:	Molim đenerala Boškovića.
NN muška osoba:	Boškovića?
Trandafilović:	E.
NN muška osoba:	Evo sad će.
Trandafilović:	Zastavnik Trandafilović.
Radenković:	O pozdravljam vas družo zastavniče Trandafiloviću.
Trandafilović:	Kako ste?
Radenković:	Sloba ovde Radenković.
Trandafilović:	Aha, zdravo Radenkoviću.
Radenković:	Evo sad ću vam ga odma dati za vas.
Trandafilović:	E treba mi. E, čuj.
Radenković:	Recite.
Trandafilović:	Imate li vi vojni telefon?
Radenković:	Nemamo, imamo jedino što imamo ovo i to smo jedva dobili da vam ne pričam.
Trandafilović:	Ovaj slušaju jebi ga. Dobro.
Radenković:	Imamo zaštitu. Da nazovete ili mi da vas zovemo ovaj samo da odete tamo kod šefa, glavnog, on ima zaštitu onu...
Trandafilović:
Radenković:	Da, da, on ima.
Trandafilović:	Kod njega nije u redu na aparaturi zato zovem od mene znaš.
Radenković:	Aha.

Trandafilović:	Tu je komandant i on bi želio s Neđom da se čuje.
Radenković:	Aha, evo sad ću vam dati ali, sad kako ćete pričati ja ne znam.
Trandafilović:	Ne znam ja, jedino da idem neće da ima vojni.
Radenković:	Aha, sad ćemo da vidimo, jer ovde smo, ovaj, u blokadi.
Trandafilović:	Ma nije moguće.
Radenković:	Da, da, da. Sad ću vam dati Neđu, momenat samo.
Trandafilović:
Radenković:	Sad ću vam dati.
General Bošković:	Halo.
Trandafilović:	Zdravo đenerale.
General Bošković:	E di si?
Trandafilović:
General Bošković:	E ne pitaj, loša situacija.
Trandafilović:	E nije valjda.
General Bošković:	Pa jest, srpska Vlada pravi opstrukcije, neće, nisu prihvatljivi, ja sam sinoć potpisao ugovor i to na naše zadovoljstvo i kako sam ja nametnuo uslove tako ga je Vlada u Bosni i Hercegovini i parlament potpis'o. I ja tamo išo, sjedio tu Krajišnik i ova njegova anomada i oni neće tako, oni neće da daju oružje da se da za pitomce a oružje to što je uzeto, ono, ovaj, TO ...
Trandafilović:	Da, da.
General Bošković:	... što su uzeli, oni tamo odneli i tako iako sam ja obezbedio da jedna trećina ostane Srbima a dvije trećine vrata Muslimani i Hrvati, i pored toga oni neće. Trebali su jutros do 8,00 sati da dočeraju to oružje, jutros ja treba da počnem sa razmenom pitomaca i vojnika, međutim nema oružja, razmena stoji, sad poče da se puca ponovo, ovaj, mene hteli juče da uhapse.
Trandafilović:	Ko bre?
General Bošković:	Srpska Vlada i ovi ovde
Trandafilović:	Nemoj zajejavati.
General Bošković:	Ovi Mladićevi, jeste. Pripremili hapšenje zbog toga što sam potpisao ugovor za oslobađanje pitomaca na taj način i tako. I vojnika.
Trandafilović:	Evo komandant bi hteo s tobom da se čuje.
General Bošković:	Tko, slušaj, aha, tu je.

Trandafilović:	Tu je. Ovo nije zaštićeno znaš.
General Bošković:	Znam, znam, pa zato, ovaj i govorim šta se radi.....
Trandafilović:	Molim?
General Bošković:	Niste mi ono poslali, niste? Od Saše.
Trandafilović:	Čuj, loše je vreme.
General Bošković:	Kako, vamo je dobro vreme.
Trandafilović:	Išo je Martin i Bane debeli da izviđaju, sve je pokriveno.
General Bošković:	Pa ne znam, ovamo je, ovaj moj helikopter što me je dovezao, on je odleteo za ovaj, da tankuje u Han Pijesak i danas je tamo. ja bez toga ne mogu da krenem.....
Trandafilović:	Znam ja, evo ti pa se čuj sa komandantom.
General Bošković:	Hajde.
Trandafilović:	I vodi računa o, znaš?
General Bošković:	Znam, znam.
Komandant:	Da.
General Bošković:	E, Neđo.
Komandant:	E, kaži.
General Bošković:	Zdravo.
Komandant:	Mi ovaj, ovo ne možemo nikako.
General Bošković:	Što?
Komandant:	Pa loše.
General Bošković:	Pa onda... pa dobro ja danas nisam ništa ni radio, nisu, srpska Vlada nije ništa radila, nije dala oružje nije, nije ništa radila, znaš. Jer ja sam juče bio na sjednici, ovo znaju svi, juče sam ja bio na sjednici Bosne i Hercegovine i sklopio ugovor da nam daju izvlačenje kompletno i teško naoružanje i opreme i pitomaca i vojnika da im vratimo i to samo dve trećine oružja onog pešadijskog što su oni uzeli gore Srbi..... sve oružje odozgo i to i iz kasarne. Ja sam uspio i stvarno ovaj Fikret Abdić bio izuzetno korektan i ovaj Pušina i Jerko..... i na kraju popustili svi i prihvatili da jedna trećina ostane Srbima a dve trećine da vrata njima ovde. I dogovorili jutros do 8,00 sati da to predamo UNPROFOR-u da tu stoji oružje sve dok ne izvučemo tri kasarne danas, i kad se izvuku te tri kasarne onda sutra da dočeraimo drugu količinu jer sam ja išo na to da budu dva diela ide sutra druga količina i da dovučemo drugu

	i treću
Komandant:	Da, da.
General Bošković:	Nisi ti bio tu sinoć, Krajišnik i ovi i oni su dali otpor, na kraju se složili na jedvite jade sa mnom da to prihvate i dogovoreno da jutros do 8,00 sati da bude ovde oružje da ja mogu da počnem sa izvlačenjem pitomaca, evo oružja nema, njih nema tako da nisam... Međutim, ja, sutra bi te molio, ti si dobio onaj papir, jesi li dobio?
Komandant:	Ma sve.
General Bošković:	E ja bi te molio to da mi sutra bude ovde obavezno i jedno i drugo.
Komandant:	Pa znam, ali šta mogu, vreme je u pitanju.
General Bošković:	E to. Inače, ovi su mene hteli da uhapsu, pripremili tajno hapšenje, ovde ova srpska Vlada sa ovim Mladićevim zbog ugovora koji sam potpisao i tako.
Komandant:	Pusti to.
General Bošković:	Ma nije, to je bila istina, ja sam njima rek'o i sinoć, ja sam dobio podatak tačan, tako da znaš.
Komandant:	Da, da.
General Bošković:	E, i pucali su na mene sinoć...
Komandant:
General Bošković:	Da i to iz kasarne "Maršal Tito" kad smo se vraćali iz Predsjedništva Čađo i ja. Otvorena žestoka vatra, kola su izrešetana srećom što su blindirana bila ali to je strašno bilo, izbušili gume i sve nam izbušili tako da smo morali stati tu i ovaj, toliko se radi skloništaneki zaklon od kuće i druga kola da nas odvezu do UNPROFOR-a i onda ovamo.
Komandant:	Da, da.
General Bošković:	E, tako da, međutim ja sam danas razgovarao sa Panićem isto, ja ću reći kad se vrati to je ne, ne, neverovatno, neviđeno.
Komandant:	Da, da. Slušaj, najgore je što je loše vreme, tako da računaš na to da može da...
General Bošković:	Čekaj, ovde se evo stabilizovalo vidim i (oblačilo?) se povukli potpuno, vidljivost kilometara.
Komandant: ne možete proći do tamo.
General Bošković:	A to na
Komandant:	Da, da, da, da.

General Bošković:	Aha, e pa molim te ...
Komandant:	Evo Bane je pokušao pa nije mogao uopšte.
General Bošković:	Aha, e pa molim te, ovaj, ja ovo što sam ti poslo daj vidi od Saše sutra da mi to stigne i ovaj ...
Komandant:	Sve će to biti ako bude vreme, ali ako ne bude, odnosno da računaš na to.
General Bošković:	Jer ja bez toga ne smijem ići.
Komandant:	Pa znam, pa zato ti kažem.
General Bošković:	E tako da znaš.
Komandant:	Moraš da računaš da neće biti, da, da, da je loše vreme, pa u odnosu na to da se ponašaš.
General Bošković:	U redu, u redu, važi. Samo kažem ti, ovo je stvarno ja ne mogu da shvatim ove ljude ovde, ovi su bili korektni dole Izetbegović i svi, eto što sam ja stvarno nametnuo i...
Komandant:	Da, da...
General Bošković:	Prihvatili su na kraju sve i do kraja i ja sam rekao da znaš, ja sam reko Predsjedništvu sinoć Bosne i Hercegovine, ako budete izigrali me i ne budete garantovali potpunu bezbednost mojim ljudima kad budem izvlačio, ako mi iko strada avijacija dejtstuje po svim vašim vitalnim ciljevima.
Komandant:
General Bošković:	Reko sam ponovo to i reko sam gospodinu Predsjedniku prvo po vašem..... Reko ja nisam Kukanjac i budite sigurni da ću to uraditi, to da imate na umu, to sam zvanično reko i stojim iza toga. To sam reko da znate. On kaže garantujem bezbednost, on je reko idem ja s tobom na čelu zavisi gde god hoćeš kolona kad bude.....
Komandant:	Tako je, tako je.
General Bošković:	Ja sam reko svakako uzeću vaše ministre i sve idemo mi zajedno.
Komandant:	Idemo zajedno i gotovo.
General Bošković:	Reko sam ja, to, to do kraja ima da izvedemo bezbedno kolone i sve. Tako da onda znači ti si ono dobio pa evo sutra ako bude molim te ujutro,
Komandant:	Ne, ne, čim bude moglo, e, mi bi to uradili danas ali ne može.

General Bošković:	E dobro.
Komandant:	Dobro.
General Bošković:	Dobro onda.
Komandant:	Hajde onda.
General Bošković:	Pozdravite.
Komandant:	Hajde
General Bošković:	Zdravo, prijatno.
Komandant:	Sretno.

Razgovor vođen dana 24.05.1992.godine
između pukovnika Tolimira i generala Mladić Ratka

Tolimir:	Sad ćeš otkačiti ovaj telefon. Sad ćeš telefon otkačiti kada krenemo (Pukovnik Tolimir se obraća NN osobi u prostoriji).
Tolimir:	Halo.
Gagović:	Da.
Tolimir:	Tolimir pukovnik.
Gagović:	Ej Tolimire. Zdravo.
Tolimir:	Da. Ko je?
Gagović:	Gagović.
Tolimir:	Ej, Gagoviću, jel' tu Mladić?
Gagović:	Evo momenat.
Tolimir:	Treba da krenemo.
Mladić Ratko:	'Alo.
Tolimir:	Da.
Mladić Ratko:	Mladić, general.
Tolimir:	Druže generale.
Mladić Ratko:	Kaži.
Tolimir:	Mi smo im tu, oni su insistirali na nekoj municiji, zvao direktno ovdje Alija Izetbegović, ostavili smo 15.000 metaka 7,62.
Mladić Ratko:	Gde ste ostavili?
Tolimir:	Ovde u kasarni.
Mladić Ratko:	Što ste pristali na to?
Tolimir:	Pa, ne daju da se krene, jer nije za....
Mladić Ratko:	Ne daju, oni sada traže da razminirate kasarnu. Prenesi to...
Tolimir:	Ne, ne, ne. Dogovorio sam ja to.
Mladić Ratko:	...nikak'u kasarnu, kasarnu ako uđu u nju biće tučena!
Tolimir:	Ne. jasno, neće oni ulaziti...
Mladić Ratko:	Ostavi kasarnu u takvom stanju kakvom je. Municiju nisi smeo da daješ!
Tolimir:	Tako...

Mladić Ratko:	To nije po ugovoru.
Tolimir:	Razumio.
Mladić Ratko:	Nisi smeo, daj mi Doka!
Tolimir:	Aaa, doo, sade smo to jedva završili, jer oni...
Mladić Ratko:	Daj mi Doka!
Tolimir:	Iziš'o je napolje.
Mladić Ratko:	Nađi ga. I nisi smeo ti da proširuješ ovlašćenja svoja, nego što imaš! A kad si već da reč, onda ostavi.
Tolimir:	Razumem. I onda to sad ne sporimo.
Mladić Ratko:	Daj.
Tolimir:	Eee. Aaa, znači, možemo li mi krenuti?
Mladić Ratko:	Iaaa, oni neka ti kažu možeš li ili ne možeš.
Tolimir:	Oni sad kao do..., postigli saglasnost, jer je Delimustafić pravio probleme i Alija Ize...(kraći tehnički prekid)... Druže generale.
Mladić Ratko:	Bude li falila dlaka glave ili koloni bilo šta, neće biti Sarajeva!!!
Tolimir:	Razumem.
Mladić Ratko:	I tako mu prenesite.
Tolimir:	Razumem.
Mladić Ratko:	I nemojte mi proširivati vaše amandmane i vaše kompetencije!
Tolimir:	Razumem družu generale.
Mladić Ratko:	Ništa im više nemoj, ni za jotu popustit.
Tolimir:	Razumem družu generale.
Mladić Ratko:	Oni su dužni da kasarni dozvole celoj da izađe, on garantuje glavom. I mene ne interesuje njegova glava. Sve su njihove glave u mojim rukama!!
Tolimir:	Razumem družu...
Mladić Ratko:	Neće je ni jedan imati ukol'ko budu nastavili ovako!
Tolimir:	Razumem.
Mladić Ratko:	Ako neće mirno, uzmite fino recite gospodinu Doki da sam naredio, ako neće mirno, pokupite se vratite se nazad. Nek ostanu u blokadi.
Tolimir:	Razumeo.
Mladić Ratko:	Zdravo. Ostajemo na vezi. Daj mi Doku.
Tolimir:	Razumjem. Ostanite tako, iću ga pozvati.

Mladić Ratko:	'Ajde.
Tolimir:	Ee.
Doko Jerko:	Halo.
Mladić Ratko:	Da molim.
Doko Jerko:	Generale?
Mladić Ratko:	Ja.
Doko Jerko:	Imate potpunu garanciju.
Mladić Ratko:	Jeste vi Doko?
Doko Jerko:	Jesam.
Mladić Ratko:	Slušaj ovako.
Doko Jerko:	Recite.
Mladić Ratko:	Doko, nemoj da se igrate sa mnom...
Doko Jerko:	Ne igramo se.
Mladić Ratko:	...slušaj kad ja govorim!
Doko Jerko:	Reci.
Mladić Ratko:	Nemoj da mi upadate u reč!
Doko Jerko:	Hajde, hajde.
Mladić Ratko:	Nemojte vi meni da proširujete gospodine Doko i zahteve, tu je trebalo da ostane ono što je ostalo i to ti je dato. I tražiš mi sada municiju, a onda ti ovi najavljuju, tražiš razminiranje. Kasarne gospodine Doko ostaju i delićemo ih u miru i razminirati u miru.
Doko Jerko:	Nema problema.
Mladić Ratko:	Nemoj slučajno da si uveo ljudeu kasarnu istog momenta ću je tući!
Doko Jerko:	Nema problema...
Mladić Ratko:	I nećeš imati od kasarne ništa i još ću tući Presedništvo...
Doko Jerko:	Halo, halo!?
Mladić Ratko:	...Slušaj me što govorim!
Doko Jerko:	Nema, ma nemojte tako galamit' svi na mene. Slušajte da ja vama sad kažem.
Mladić Ratko:	Čekaj bre...
Doko Jerko:	Ma nemoj bolan, ako je u tebe oružje u mene je srce! Sačekaj da ja tebi kažem. Niko neće uć' u kasarnu. Ko uđe nek' izgine, boli me neka stvar. Razumješ sad ti?
Mladić Ratko:	Pa čekaj, što onda traže ovi...

Doko Jerko:	Od moji' jo... ma stani, kako traže?
Mladić Ratko:	...što razminiranje tražite sada?
Doko Jerko:	Ma slušaj.
Mladić Ratko:	Molim.
Doko Jerko:	Ma nek se oni dogovore generale, pusti i' nek' razminiraju, nek' ulaze, nek' ginu. Boli me glava za te ljude koji će ulazit' i koji neće. Aa., ti je slobodno miniraj što se mene tiče i pobij ih sve.
Mladić Ratko:	Ja ne znam...
Doko Jerko:	A ja nikakvu jedinicu, pazi, jedinica s kojom ja raspolazem neće uč' sad u kasarnu! Razumiješ?!
Mladić Ratko:	Kasarne o., nek ostanu...
Doko Jerko:	Ma normalno čovječe, ak', ak' ako ima budala, nek 'ginu. Mene to ne interesuje.
Mladić Ratko:	Sačekajte.
Doko Jerko:	Evo ja upravo ljudima kažem.
Mladić Ratko:	Gospodine Doko.
Doko Jerko:	Ja.
Mladić Ratko:	Saslušajte me.
Doko Jerko:	'Ajde reci.
Mladić Ratko:	Ipak da budeo mirni, to nam treba.
Doko Jerko:	Pa tako i ja kažem. 'ajde.
Mladić Ratko:	Ovako. Mmm, ljuti me što ste vršili pritisak na moje oficire i tražite municiju.
Doko Jerko:	Slušaj.
Mladić Ratko:	Ja...
Doko Jerko:	Vi kažete, vaše oficire, a kaže ovde ovi da su oficiri druge armije. Pa nemojte tako bolan. Ja razgovaram s...
Mladić Ratko:	Slušaj...
Doko Jerko:	...vojskom Armije savezne Jugoslavije.
Mladić Ratko:	Razgovarate vi i sa pa...
Doko Jerko:	A s tobom ću razgovarat...
Mladić Ratko:	...ako možete...
Doko Jerko:	... u svako vr'jeme kao s komadantom srpske vojske.
Mladić Ratko:	...a...
Doko Jerko:	Kad dođe to vr'jeme. Jel' pošteno?

Mladić Ratko:	Uuu, u mojim je rukama rješenje ključa toga i u vašim.
Doko Jerko:	Pa dobro to je tvoj problem, ja ne bi se...
Mladić Ratko:	Molim vas ljepo...
Doko Jerko:	Sss, silom ...
Mladić Ratko:	...samo...
Doko Jerko:	...služio.
Mladić Ratko:	Ne, ne silom, ja neću silom, ja 'oću ...
Doko Jerko:	Pa normalno.
Mladić Ratko:	...da ukinem silu.
Doko Jerko:	Pa dajte...
Mladić Ratko:	...molim vas to...
Doko Jerko:	Spustiš ton, pa ja i ti razgovaramo.
Mladić Ratko:	Ne mogu ja uopšte da dođem do riječi, dajte da ...
Doko Jerko:	'ajde,izvoli...
Mladić Ratko:	...saslušam ja vas ,vi mene.
Doko Jerko:	...izvoli.
Mladić Ratko:	Proširujete mi zahteve, tražite municiju.
Doko Jerko:	Ne proširujem vama zahteve.
Mladić Ratko:	Proširujete zahteve, tražite da se razminira kasarna.
Doko Jerko:	Nismo vama.
Mladić Ratko:	Uuu.
Doko Jerko:	Razumiješ? Pa ovo je vojska Savezna, koja ide. Nije ni tvoja ni moja. Razumiješ?
Mladić Ratko:	Gospodine Doko. U toj vojsci Saveznoj ima najviše Srba i...
Doko Jerko:	...pa to je ...
Mladić Ratko:	... sa prostora Bosne i Hercegovine.
Doko Jerko:	..Pahh, ne znam ja, ja nikog ne znam, evo ovo, ovde ima...
Mladić Ratko:	Jest, ne morate ...
Doko Jerko:	...dva, tri čovjeka, nikog ne znam odakle je.
Mladić Ratko:	Nije bitno da li vi znate il' ne znate i nemojte nikak'e ustupke, ako hoćete, aaa, dajete da to ide mirno i nema potrebe niko u kasarne da ulazi. Ni't će moji ulaziti niti vaši. I kasarna je nebezbedna za ulazak i moji' i vaši'. Posle ćemo u miru da ih napravimo bezbednim i da...
Doko Jerko:	U redu

Mladić Ratko:	...ih pravimo k'o ljudi.
Doko Jerko:	Sve se slažem, sve se slažem.
Mladić Ratko:	E tako. I nema potrebe da proširujete sada aneks...
Doko Jerko:	Ništa ja ne prošir...
Mladić Ratko:	...ni nove ugovore
Doko Jerko:	'Alo . Ne proširujem ništa, al' ti kažem, kad bude to tvoja vojska, ti imaš pravo s njom raspolaganja. A ja sad 'oču da ona bezbjedno dođe dole do tebe. I ništa više.
Mladić Ratko:	Je li vi garantujete bezbedan polazak?
Doko Jerko:	Garantujem.
Mladić Ratko:	Prošlo je ovo vreme kad s...
Doko Jerko:	Pa evo kad, aa telefon, evo ja sad sam poš'o vani...
Mladić Ratko:	Dobr ogospodine Doko.
Doko Jerko:	Idemo.
Mladić Ratko:	U spremnosti budite, da sve ide kako valja.
Doko Jerko:	Živi bili ja ću se truditi.
Mladić Ratko:	Molim lepo. Ja vam verujem..
Doko Jerko:	Evo vam još vašeg...
Mladić Ratko:	...da će izać bez problema i verujem vam na reč, nemojte...
Doko Jerko:	I ja vama vjerujem.
Mladić Ratko:	Dobro.
Doko Jerko:	Dajte popićemo kavu zajedno. Evo vam vašeg pukovnika.
Mladić Ratko:	Dobro.
Doko Jerko:	Živi bili.
Mladić Ratko:	Zdravo.
Doko Jerko:	'Alo.
Mladić Ratko:	Tolimire.
Tolimir:	Izvolte družte generale.
Mladić Ratko:	Znači garantuje bezbednost i sigurnost?!
Tolimir:	Oni garantuju, mada je...
Mladić Ratko:	I pored toga što ste pogrešili i dali tamo, Boškoviću generalu reci da ne proširuje ništa, ni svoja ni vaša ni bilo čija ovlašćenja, to što ste uradili, uradili, dalje da se kreće. Ni o kak'om, razminiranju, ni miniranju, ni sređivanju, kasarna ima da se zaključa fino lokotom i da ide dalje po planu. U kasarnu nema potrebe da ulazi ni naša vojska. ni

	njihova, niti da ostaje savezna.
Tolimir:	Razumem d...
Mladić Ratko:	Ko bude uš'o u kasarnu grdno će se pokr... pokajati...
Tolimir:	aaa
Mladić Ratko:	... jer je dugme kod mene!
Tolimir:	Razumem ja ...
Mladić Ratko:	E tako.
Tolimir:	... vi pratite.
Mladić Ratko:	Slobodno mu recite, dugme je kod mene na stolu!
Tolimir:	Razumem družte generale i pratite ovo, jer mi imamo dojava da postoji mogućnost zasede.
Mladić Ratko:	Oni su napravili zasede, vi upozorite gospodina Doku, rasporedili su se tamo i Zolja i iii, zzz i slični njemu i neka njih ima. Vi krenite mirno, staloženo u gotovosti. Ukol'ko budete napadnuti da se tučete, a ja ću onda da radim svoj pos'o kako znam. Ali ja mislim da oni ne smeju žrtvovati Sarajevo radi jedne kolone ili tri kasarne.
Tolimir:	Razumem družte generale.
Mladić Ratko:	E tako. A i 'oču da im verujem na reč.
Tolimir:	Razumem.
Mladić Ratko:	To je ipak ministar odbrane, to nije bilo ko. On kad da garanciju, verovatno je dobio to od predsednika.
Tolimir:	Razumem.
Mladić Ratko:	I ako su ljudi neka pokažu svoj obraz.
Tolimir:	Razumeo.
Mladić Ratko:	Da i' i vidimo kak'i su.
Tolimir:	Razumem.
Mladić Ratko:	Zdravo.
Tolimir:	Zdravo.
Mladić Ratko:	Javite mi samo kad je krenulo.
Tolimir:	Razumem. Evo mi, upravo čekaju da ja izađem.
Mladić Ratko:	Tako.
Tolimir:	Zdravo.
Mladić Ratko:	Zdravo.

Razgovor vođen dana 25.05.1992 godine
između Mladić Ratka i NN muške osobe

Mladić Ratko:	Mali zdravo.
NN muška osoba:	Zdravo družte generale.
Mladić Ratko:	Kakvo je stanje kod tebe?
NN muška osoba:	Dobro je, dobro je. Ima neka pucnjava, al' nije neposredno blizu, al' je gore po brdu.
Mladić Ratko:	Slušaj.
NN muška osoba:	Ja.
Mladić Ratko:	Izvesti me al' samo ukoliko prema tebi budu dejstvovali.
NN muška osoba:	Jasno.
Mladić Ratko:	Krajnje budi uporan, osmatraj, odmori dobro ljudstvo, osmatračte postavi. Prvi metak koji se opali na tebe ili na kasarnu "Jusuf Džonlić" ili na kasarnu "Maršal Tito" i bude prvi vojnik naš ranjen ili prema frontu ili prema ovim kasarnama ja ću izvršiti odmazdu prema gradu.
NN muška osoba:	Jasno.
Mladić Ratko:	I upoznaj vojnike, biće potres Sarajeva.
NN muška osoba:	Uredu.
Mladić Ratko:	Potres u Sarajevu će biti i više će na njega u jednoj sekundi pasti granata nego za sve vreme od kad se vode borbe dosad.
NN muška osoba:	Uredu.
Mladić Ratko:	To da mora znat' svaki vojnik.
NN muška osoba:	Ja sam nazv'o, slušam ovu vezu jednu.
Mladić Ratko:	Da.
NN muška osoba:	Pa pozivaju sve snage.
Mladić Ratko:	Da.
NN muška osoba:	Od kasarne "Maršal Tito".
Mladić Ratko:	Da.
NN muška osoba:	Obaveštavaju, kaže kasarna "Maršal Tito" vrši proboj.
Mladić Ratko:	Dobro.
NN muška osoba:	Dignite u vazduh most na "Bratstva Jedinstva".
Mladić Ratko:	Ništa se ti ne sikirai. oni ne smiui vrić' ni mostu "Bratstva

	Jedinstva" niti kasarni.
NN muška osoba:	E uredu. Kaže...
Mladić Ratko:	Ne vrši se proboj kasarne. Kasarna će izaći fino.
NN muška osoba:	Uredu.
Mladić Ratko:	Ne plaši se ti ništa sinko.
NN muška osoba:
Mladić Ratko:	Ja ću njih naučiti kako se izlazi iz kasarne.
NN muška osoba:	Uredu.
Mladić Ratko:	Ili će mirom, ja još imam strpljenja.
NN muška osoba:	Ja.
Mladić Ratko:	Neka oni izvole, neka dižu mostove, Miljacka nije prepreka, ja ću lansirati lansirne mostove na svakome mestu. I preću gde ja hoću preko Miljacke.
NN muška osoba:	Uredu.
Mladić Ratko:	Ako treba ja ću im pokazat' da ih dignem i da pređem. Ništa se ti ne sikiraj.
NN muška osoba:	Jasno.
Mladić Ratko:	Imamo mi načina i mostove i da pređemo, sa sve četiri strane sveta sam ja Sarajevo blokir'o. Nema mu izlaska, u mišolovci je.
NN muška osoba:	Jasno.
Mladić Ratko:	I vi možete više izdržati neg' oni. Ja neću da ubijam narod ni da rušim grad niti da nevine ljudi stradaju, onaj ko se 'oće da tuče neka ostane u Sarajevu, neka puste da se izmesti vojska, neka izvuku civile i ako 'oće tuču tučemo se. Bolje da se tučemo negde po brdima nego po gradu.
NN muška osoba:	Da, da.
Mladić Ratko:	Treba narod negde i da živi.
NN muška osoba:
Mladić Ratko:	Mi nismo za tuču, mi smo za mir. A oni ako 'oće mir imaju ga, ako neće, lako ćemo mi, uvek može da se ratuje.
NN muška osoba:	Ja.
Mladić Ratko:	Živ bio sinko.
NN muška osoba:	Prijatno.
Mladić Ratko:	Zdravo.

Razgovor vođen dana 29.05.1992.godine
između Potpare i Mladić Ratka

Potpara:
Mladić:	Dobro, hvala. Je li djeluje prema vama?
Potpara:	Sad momentalno ne.
Mladić:	A je li vi djelujete?
Potpara:	Mi smo uzvratili.
Mladić:	Uzvratili! Odlično! Kuda?
Potpara:	Gore prema ovom muzeju i prema ovoj bolnici gore, Crnom vrhu.
Mladić:	Aha. Iz čega si tuko?
Potpara:	82.
Mladić:	82. Jesi li tuko po cilju?
Potpara:	Jesu ovi što su osmatrali...
Mladić:	Molim.
Potpara:	Ovi osmatračići su javili da je dobro.
Mladić:	Tući u, u dobar cilj.
Potpara:	Dobro, dobro.
Mladić:	Nemoj, ne daj da te, ovaj uznemiravaju.
Potpara:	Dobro.
Mladić:	Da im jebem mater, znači čim udare udaraj odma, je li možeš ti po željezničkoj stanici tući?
Potpara:	Može, može.
Mladić:	Drmi ih nečim. I rastjeraj to oko sebe.
Potpara:	Dobro, dobro.
Mladić:	Zdravo.

Razgovor vođen između Karadžić Radovana
i Krajšnik Momčila

Karadžić Radovan:	Ej zdravo. Šta radiš ti?
Krajsnik Momčilo:	Evo pauzu imamo. Slušaj molim te, jesi ti razgovarao s krajsnicima šta. Jel ti reko Nikola išta?
Karadžić Radovan:	Aa, ne.
Krajsnik Momčilo:	Ph, šta ja znam, Nikola mi to reče, da mu je Radić reko, da oni sutra hoće da proglašaju krajsku državu.
Karadžić Radovan:	Neće, neće.
Krajsnik Momčilo:	A?
Karadžić Radovan:	Neće krajsku državu da proglašavaju, nisu ljudi, ne može da mjenjaju vladu.
Krajsnik Momčilo:	Sad ću ja vidit. Ja ću zvati ovoga Brđanina, da vidim šta on to misli...
Karadžić Radovan:	A da. Neka ne prave gluposti ali po... podaci o njihovim glupostima koje posjeduje vojska i policija su užasni...
Krajsnik Momčilo:	Jel?
Karadžić Radovan:	I neka idu u pičku materinu lijepu. Srbi to ne rade, niti smiju to da rade.
Krajsnik Momčilo:	Jel' de?
Karadžić Radovan:	Ma mislim, sad je general Uzelac sa... sa mnom aa razgovarao, zvao me prije petnaest minuta...
Krajsnik Momčilo:	Da...
Karadžić Radovan:	Nema, čovječe, ljudi gore. Tuđman ako probije, ako komunikaciju gore kod, kod, ovaj, autoput kod Okučana on neće nikad na kakav mir pristati niti Ujedinjene Nacije. A gore će nam biti odsječena čitava zapadna Slavonija, a ovdje su govornari jeli govna da, da te, da te jeza popadne...
Krajsnik Momčilo:	Jel de?
Karadžić Radovan:	Imaju potpuni podatci, ni Anđelko ne valja, niko od njih ne valja. Nek idu oni u pičku materinu.
Krajsnik Momčilo:	Ma ja...

Karadžić Radovan:	A...
Krajšnik Momčilo:	Slušaj molim te, ovaj, ovo će se zakuhat al ovdje opasno, ovaj, kod nas, Sad smo napravili pauzu radi džume njihove do jedan i petnest. Al to će biti, ovaj, aaa došo je i onaj Pandžić svašta, al dobro...
Karadžić Radovan:	Ma, šta hoće Pandžić?
Krajšnik Momčilo:	Ma uuu, protestuje što mi tražimo od armije da, da zaštiti ono srpska skupština...
Karadžić Radovan:	Da, da.
Krajšnik Momčilo:	Al da ti nešto kažem, meni je bitna Krajina, ne interesuju me ovi ovdje...
Karadžić Radovan:	Zovni ti njih, molim te. Ja ću...
Krajšnik Momčilo:	Sad ću ja vidit pa...
Karadžić Radovan:	Ja ću, u jedan sat imam špa... španca da primim, da primim španca u ovaj, u, u sjedištu, a onda sam ti na raspolaganju, pa ti...
Krajšnik Momčilo:	Dobro, ajd, pa ćemo se čut...
Karadžić Radovan:	Ako bude potrebno ja mogu i dole doć ali je bolje da ne dolazim jer naši su samo delegacija, jel?
Krajšnik Momčilo:	Jest, delegacija, delegacija.
Karadžić Radovan:	Je li Nedić u delegaci, nije?
Krajšnik Momčilo:	Nije, nije Nedić.
Karadžić Radovan:	Ovaj, aaa treba mi nešto, treba mi ljudi gore sa Ozrena i gore tre... Uzelac jel teškoća?
Krajšnik Momčilo:	Čućemo se mi. Nemoj da to razgovaramo preko telefona...
Karadžić Radovan:	Važi, važi...
Krajšnik Momčilo:	Dogovor...
Karadžić Radovan:	Ajd zdravo.
Krajšnik Momčilo:	Prijatno.

Razgovor vođen dana 20.10.1991. godine
između Đokanović Dragana i Karadžić Radovana

NN muška osoba:	Dobra več.
Karadžić Radovan:	Dobro več.
NN muška osoba:	Stan Karadžić?
Karadžić Radovan:	Da.
NN muška osoba:	Dragan Đokanović na vezi, doktora bih trebao.
Đokanović Dragan:	Halo!
Karadžić Radovan:	Da.
Đokanović Dragan:	Dobra več.
Karadžić Radovan:	Dobro več, kako ste?
Đokanović Dragan:	Hvala, dobro, jeste mi vi dobro?
Karadžić Radovan:	Slabo vas čujem jako, samo momenat.
Đokanović Dragan:	Halo!
Karadžić Radovan:	Halo!
Đokanović Dragan:	Jel' sada bolje?
Karadžić Radovan:	Bolje, bolje.
Đokanović Dragan:	Aa, vratili ste se danas, jel'?
Karadžić Radovan:	Da, da.
Đokanović Dragan:	Jel' bilo uspješno tamo?
Karadžić Radovan:	Jeste, odlično.
Đokanović Dragan:	E odlično, baš mi je drago, brinuo sam se kako će tamo proći.
Karadžić Radovan:	Dobro, dobro, odlično je bilo.
Đokanović Dragan:	E uredu je onda.
Karadžić Radovan:	Ma M..., Milad ima pogrešne ideje, al' to smo sve završili.
Đokanović Dragan:	E tad, Bogami sam se plašio te njegove nekakve naprasitosti.
Karadžić Radovan:	Ja, ali to smo završili kako treba.
Đokanović Dragan:	E...
Karadžić Radovan:	Nema on, dva, tri čovjeka koja tako misle, ali i oni su i njih smo ubijedili.
Đokanović Dragan:	E fino. Znači u toku naredne sedmice će se završavati

	ono što si ti zamislio?
Karadžić Radovan:	Da, da, sve ide svojim tokom. Mi nećemo raditi ništa prvi, a sve što nam, sve što nam ponude mi moramo prihvatiti, nema druge.
Đokanović Dragan:	Da.
Karadžić Radovan:	A, ina...inače, jeste vi dobro?
Đokanović Dragan:	Pa da vam kažem jesam, evo dobivam tako nekako, u stalnom iščekivanju, pa čovjek više ne zna ni da li se osjeća dobro ili loše.
Karadžić Radovan:	Ne brinite, biće sve uredu.
Đokanović Dragan:	Ovi moraju sada popustiti. Ovaj, ovaj se sada, tek poslije Haga, ja mislim, našao u neobranom grožđu.
Karadžić Radovan:	Ko?
Đokanović Dragan:	Alija.
Karadžić Radovan:	Pa, ha, ha. Ko mu je kriv, ne može on da, da radi, da pravi politički kriminal i da misli sa, da sa Srbima možeš tako, na... napravio sitnu prevaru. Pa to ne može tako, to je bruka za njega. Ja sam mu rek'o i na, na razgovorima tamo i javno za govornicom, to će biti bruka, bruka i bruka je.
Đokanović Dragan:	Da, da.
Karadžić Radovan:	Ali nema ništa, mislim, što je urađeno, urađeno, nek izvole, nek rade sve šta misle da treba za njihov narod, svaka njima čast, mi ćemo im pomoć da se bore za svoj narod. Ali ne mogu da žrtvuju naš narod njihovom narodu.
Đokanović Dragan:	Naravno.
Karadžić Radovan:	I niti ćemo mi tražiti da se oni žrtvuju za nas. Nek...imamo vijesti da je Boras gore bio u Posavini i da je donio, donesena odluka da, pripoje ono gore Hrvatskoj.
Đokanović Dragan:	Aha.
Karadžić Radovan:	Dakle, Hrvati rade uveliko na regionalizaciji. Mi smo, mi znamo za to, oni prije nas su, oni su prije nas, uopšte, napravili mape i potpuno regione zaokružili.
Đokanović Dragan:	Pa jasno, jasno, Ja sad očekujem, ovi' dana, da će doći do sukoba između SDA i HDZ-a.
Karadžić Radovan:	Pa doći će do sukoba, jer će oni htjeti više.
Đokanović Dragan:	Pa da.

Karadžić Radovan:	Na primjer, u Travniku su sada Muslimani relativna većina, a Hrvati hoće to da uzmu sebi.
Đokanović Dragan:	Ja, oni to još svojataju, kao njihova...
Karadžić Radovan:	Da, po osnovu prava istorijskog na, jer je bila banovina Hrvatska i ta...Tako da, nek izvole. Pošto su naše, naša područja prilično čista i lako ćemo se dogovoriti s Muslimanima, jer ima i kod nas, kod njih naših ljudi dosta, a ovi Bogami nek se...
Đokanović Dragan:	Ja mislim sad da bi bilo ovako vrlo mudro sada malo u javnost izlaziti sa, sa željom Srba da se napravi kompromis sa Muslimanima.
Karadžić Radovan:	Ma nema govora. Ma, ma smjenio bi me narod odma, ma kakvi. Ma pljunuli su nas pedeset puta smo im išli u zagrljaj, pedeset puta im pružili ruke.
Đokanović Dragan:	Da, da.
Karadžić Radovan:	Ma, ma ko...
Đokanović Dragan:	Zna se šta su.
Karadžić Radovan:	Joj, vidjeli ste na plu... na klubu, ma ne daju da, ma ne daju mi više da vidim Izetbegovića, da razgovaram s njim.
Đokanović Dragan:	(smije se) Vidio sam nešta, al' mislio sam zbog Muslimana da, da...
Karadžić Radovan:	Ma neću zbog Muslimana, neka Muslimani kažu ne, da neće tu politiku i nek Alija kaže prevarili smo se, hoćemo sa Srbima, pa ćemo uredu. Al' mora to javno da kaže svijetu i...
Đokanović Dragan:	Joj, jadnik, sad, sad, sad zna on da to mora reć, a kako će to reć.
Karadžić Radovan:	Ma nema govora, ma kakvi, ja bi pao za pola sata, kad bi ja pružio njemu ruku sada ikakvu.
Đokanović Dragan:	Ma, tačno je to tako.
Karadžić Radovan:	Tu nema govora. Ma nema toga Srbina, pa bi mi...Bulatović će da padne u Crnoj Gori.
Đokanović Dragan:	Joj ovaj, šta je ovaj napravio tamo.
Karadžić Radovan:	Brat mi javlja, ja kažem mi 'oćemo u naše, u našem proglasu da ga poštedimo, da ga ne diramo. Nemoj, kaže, štediti, on se ne može održati, ni on ni Vlada.
Đokanović Dragan:	Joj, kako ga je juče Kilibarda, ovaj, napao. Niste to čuli?
Karadžić Radovan:	Ne, ne.

Đokanović Dragan:	U, imo je konferenciju za štampu, valjda u Herceg Novom.
Karadžić Radovan:	Da, da.
Đokanović Dragan:	Pa je rekao da je to strašna sramota i to stravična ustvari, tako je rekao.
Karadžić Radovan:	Da, da. Da, da.
Đokanović Dragan:	I nema ovo, a niko ga nije tjerao, mog'o je, ako već nije znao, mog'o je da odčuti to sve redom.
Karadžić Radovan:	E moj brate, još mu Skupština dala, a ustvari ga naložila Skupština, rekla mu kako god ti procjeniš da ti damo, dajemo ti ovlaštenje.
Đokanović Dragan:	Aha i on se zato...
Karadžić Radovan:	Znači izdaja je njegova, nije skupštinska.
Đokanović Dragan:	Jest, jest. Dobro, znači u ovoj sedmici će vam ići ono što, što je zamišljeno, jel'?
Karadžić Radovan:	Da, da, ide sve svojim tokom.
Đokanović Dragan:	E uredu.
Karadžić Radovan:	'Ajde.
Đokanović Dragan:	Drago mi je što sam vas čuo, drago mi je što je u Banja Luci prošlo lijepo.
Karadžić radovan:	Hvala, pozvani ste od, onaj dan.
Đokanović Dragan:	E hvala, pri...
Karadžić Radovan:	Dogovoreno.
Đokanović Dragan:	Doviđenja.

Razgovor vođen dana 05.05.1992.godine
između NN muška osoba 1 i NN muška osoba 2.

NN muška osoba 1:	(...?) za sat vremena iskrvavio, pošto je prostrelna rana bila. U grudi ga pogodio. Samo on je bio povređen, niko drugi, a njihovih (...?) 30-40.
NN muška osoba 2:	Je li, a znaš li nešto oko one, one dole kasarne?
NN muška osoba 1:	Ne znam ništa.
NN muška osoba 2:	Pitomci?
NN muška osoba 1:	Ne znam ništa.
NN muška osoba 2:	Ne znaš.
NN muška osoba 1:	Nemamo nikakvu vezu s njima. Samo ovaj telefon što radi u celoj kasarni.
NN muška osoba 2:	U jebo te...
NN muška osoba 1:	Pa' sa... sa dvojkom i trojkom su telefoni, sedmica i osmica isto.
NN muška osoba 2:	Aha.
NN muška osoba 1:	Sve ostalo se teže dobije, sa... samo sa Beogradom se ima veza čoveče, samo sa vama...
NN muška osoba 2:	Samo sa Beogradom vezu?
NN muška osoba 1:	Pa ja, može i (...?)
NN muška osoba 2:	U jebo te.
NN muška osoba 1:	(...?) pogodio sada ovu glavnu PTT stanicu.
NN muška osoba 2:	Aha.
NN muška osoba 1:	Razumeš, (...?) razumeš. I onda samo (...?)
NN muška osoba 2:	Čujem da gledaju televiziju preko radija.
NN muška osoba 1:	Ma ima televizija, radi televizija.
NN muška osoba 2:	A jel'?
NN muška osoba 1:	Radi televizija, ja je barem gledam.
NN muška osoba 2:	A.
NN muška osoba 1:	Čoveče, vukovi se spremaju da te zab..... čoveče, dolaze po nas, uz nas su tako da tu nema problema. Znaš.
NN muška osoba 2:	Dugo nešto.
NN muška osoba 1:	Jebi ga, jel bilo tamo nekih izjava nekih oficira što su bili pohvatani preko tog, po Beogradu, po Beogradu.

NN muška osoba 2:	Bilo je ono....
NN muška osoba 1:	U trenerci?
NN muška osoba 2:	Ha?
NN muška osoba 1:	U trenerci?
NN muška osoba 2:	Nema, nije, nije, bio, kad, danas?
NN muška osoba 1:	Ne, ne, bilo jučer, jučer bilo ovdje preko televizora. Ovog mog, ovog mog glavnog, mislim ne glavnog nego haos čovjeka, ubili su ga batinama (...?...)
NN muška osoba 2:	Šta, njega uhvatili?
NN muška osoba 1:	Onda.
NN muška osoba 2:	Aha.
NN muška osoba 1:	Sa kolonama.
NN muška osoba 2:	Ha?
NN muška osoba 1:	Sa kolonom onda.
NN muška osoba 2:	Aha.
NN muška osoba 1:	Znaš. Ne damo se
NN muška osoba 2:	Čuvaj se
NN muška osoba 1:	Ajde vidimo se uskoro.
NN muška osoba 2:	Čuvaj se.
NN muška osoba 1:	Vidimo se uskoro.....večeras idem odavde.
NN muška osoba 2:	Nešto mi to sporo.
NN muška osoba 1:	Bolje noću nego danju. Bolje, i treba mi znaš kako samo, 15 minuta.
NN muška osoba 2:	Znam.
NN muška osoba 1:	15 minuta sa brzinom od 60 časova. 15 minuta nam treba samo. A imaćemo podršku sa strane zato se ne bojim (...?...) pa jebi ga, jebiga zagine, zagine 30% ode garant. A sada ko će biti, a možda ne bude, ako ne bude, ovo je sad sve luda sreća. Luda sreća.
NN muška osoba 2:	Da, buraz.
NN muška osoba 1:	E tako ... nek nastavi i čoveče vidimo se mi. E' tako, na kraju krajeva i telefon znaš pa ...
NN muška osoba 2:	(...?...)
NN muška osoba 1:	Ja ne mogu, ne mogu tijelom znaš, ne mogu. Ne mogu
NN muška osoba 2:	Znam. Držim ti fige.
NN muška osoba 1:	Eeeee jebi ga, nema problema.....

NN muška osoba 2:	(...?...)
NN muška osoba 1:	Oće, oće. Samo Arčibald, samo Arčibald nek navali čoveče e, jebo sam im mater u dupe.
NN muška osoba 2:	(...?...)
NN muška osoba 1:	Ja mislim da 'oće, ne znam.
NN muška osoba 2:
NN muška osoba 1:	E' samo neka Arčibald meni dođe, a možda je i krenuo ovamo, smirili su se dosta. Bilo je pucnjave okolo, ali ne na nas, nego gore Vraca, tako ti dijelovi (.....?.....) i onda su pokušali...
NN muška osoba 2:	Pazi jednu stvar da ti kažem, desantna, desantna brigada treba da dođe po vas i po one dole.
NN muška osoba 1:	Komanda? Komanda ti je u Lukavici čoveče.
NN muška osoba 2:	Ha?
NN muška osoba 1:	Komanda ti je u Lukavici.
NN muška osoba 2:	Po one dole bre, pitomce.
NN muška osoba 1:	Aha, KMT.
NN muška osoba 2:	To su ti, to su ti, ovi kako se zove...
NN muška osoba 1:	Najgora mesta. I Vojna bolnica.
NN muška osoba 2:	Eh, najgora mesta, em što su tu najgori idioti.
NN muška osoba 1:	I Vojna bolnica.
NN muška osoba 2:	To su najgori idioti.
NN muška osoba 1:	Vojna bolnica, isto.
NN muška osoba 2:	To su idioti nad idiotima, oni ni, ma ne gledaju ništa. Im'o sam priliku juč... inoć da razgovaram sa jednim, jebo te bog, sjedi i mrda malim prstom kaže koji ti je bre kurac, idi u pizdu materinu, (...?...)
NN muška osoba 1:	Sa Arčibaldom?
NN muška osoba 2:	Odvratno mi, jebo te.
NN muška osoba 1:	Sa Arčibaldom bio?
NN muška osoba 2:	Aha.
NN muška osoba 1:	(smije se)
NN muška osoba 2:	Kaže, dosadno mi jebo te bog, kaže da vidimo kad ćemo da krenemo da im jebemo majku.
NN muška osoba 1:	Čoveče, e, jebo mater što ću ja, a a... znaš ono ako bude bilo sranja čoveče ako bude (...?...) da im iebem mater u

	pičku svima. Sandžaklije dole, ima da im ja sestre u pičku, popizdeo sam (...?) više...
NN muška osoba 2:	(...?..)
NN muška osoba 1:	Popizdeo sam, ali treba malo da se opkladim i ja razumeš.
NN muška osoba 2:	Da.
NN muška osoba 1:	(.....?.....)
NN muška osoba 2:	Znam Pile.
NN muška osoba 1:	E tako.
NN muška osoba 2:	Znam, kaže cela brigada gore iz, kako se zove, ovog, ovog...
NN muška osoba 1:	Dedinja.
NN muška osoba 2:	Dedinja. To je brigada, znaš koliko brigada broji ljudi da ti ne kažem, treba da dođu, ako već nisu i došli.
NN muška osoba 1:	Ne znam čale ništa, samo nam ovo radi, samo ovo.
NN muška osoba 2:	Ja kažem ti samo mogu da vidim još da, da, da Arčija nazovem ponovo da vidim šta je, kako je, pa da se čujemo.
NN muška osoba 1:	Dobro čale, ti možeš da nazoveš, za koliko ćeš ti to vidjeti?
NN muška osoba 2:	Pa ne znam.
NN muška osoba 1:	Aha, pa dobro.
NN muška osoba 2:	Zavisi da li mogu njih da dobijem.
NN muška osoba 1:	Zbog vremenskog razumeš.
NN muška osoba 2:	Aha.
NN muška osoba 1:	Da te pitam, kad da te zovem znaš. Ajde vidi to sa Arčibaldom pa...
NN muška osoba 2:	Drži te se momci.
NN muška osoba 1:	Nek , nek' me čoveče, nek' me spasi. Ajde. Čao.
NN muška osoba 2:	Držite se momci.
NN muška osoba 1:	Dobro, ajde čao.
NN muška osoba 2:	Čao.
NN muška osoba 1:	Čao, čao.
NN muška osoba 2:	Čao Pile.

Razgovor vođen dana 28.05.1992.godine
između kapetana Legija i pukovnika Gagović Milosava

Gagović Milosav:	Molim.
Kapetan Legija:	'Alo!
Gagović Milosav:	Da.
Kapetan Legija:	Jel' to kancelarija pukovnika Gagovića?
Gagović Milosav:	Da.
Kapetan Legija:	Kapetan Legija ovde.
Gagović Milosav:	E, zdravo Legija.
Kapetan Legija:	Jesi ti Gagoviću?
Gagović Milosav:	Jesam.
Kapetan Legija:	A jel' Bošković tu?
Gagović Milosav:	Nije, dole je.
Kapetan Legija:	Gde dole?
Gagović Milosav:	Na onome broju, kod Čađe.
Kapetan Legija:	Aha. Jel' bio on danas dole kad se ono desilo?
Gagović Milosav:	Jeste.
Kapetan Legija:	I?
Gagović Milosav:	Pa on je nosilac toga, organizacije. Pogriješio je najviše što je dao noću da ide to.
Kapetan Legija:	Aha.
Gagović Milosav:	E ne znam.
Kapetan Legija:	Znači na njega je palo.
Gagović Milosav:	Pa jeste, on je bio tamo s ovim. Oni su mu tvrdili, obećanje i dali mu to sve da će to uradit', međutim, evo k'o što si čuo, verovatno nije to, videćemo do ujutru šta će bit' i kako.
Kapetan Legija:	Aha. Jel' ima dosta gubitaka?
Gagović Milosav:	Pa za sad imamo podatke za jednog vojnika i četvorica su ranjena.
Kapetan Legija:	Pa dobro. A jesu zarobljeni?
Gagović Milosav:	Pa za ove ostale ne znamo, verovatno da su i zarobljeni.
Kapetan Legija:	Aha.

Gagović Milosav:	Prema onim njihovim, tamo su prema Viktor Bujanj i javili kao da idu tamo.
Kapetan Legija:	Aha.
Gagović Milosav:	I tako.
Kapetan Legija:	Jel' ti ovaj živ i zdrav?
Gagović Milosav:	Molim.
Kapetan Legija:	Ovaj pot...
Gagović Milosav:	Jeste, jeste.
Kapetan Legija:	Živ i zdrav?
Gagović Milosav:	Jeste. Jeste.
Kapetan Legija:	Dobro. Slušaj.
Gagović Milosav:	Molim.
Kapetan Legija:	Ovaj, jel' ti, jel' ti vratio on transportere i ono.
Gagović Milosav:	Jeste, ali ovi su ih uzeli u Nedžariće dole, ispod.
Kapetan Legija:	Ovi, ko Šešeljovci ili?
Gagović Milosav:	Pa ovi Šešeljovci.
Kapetan Legija:	A vi ste trebali njima da date to?
Gagović Milosav:	Da.
Kapetan Legija:	Oni su i' zakačili dole sa civilnom policijom.
Gagović Milosav:	Pa ja, pa su pre... bazirali su se 'vamo u Nedžariće oni.
Kapetan Legija:	Sačekaj.
Gagović Milosav:	Aha.
Kapetan Legija:	Znaš šta.
Gagović Milosav:	Da.
Kapetan Legija:	Eto mene za dva-tri dana najdalje dole.
Gagović Milosav:	Dobro.
Kapetan Legija:	Znaš.
Gagović Milosav:	Dobro.
Kapetan Legija:	Pa se vidimo.
Gagović Milosav:	Dobro.
Kapetan Legija:	'Ajde brate drž'te se dole.
Gagović Milosav:	Živio.
Kapetan Legija:	Zdravo.
Gagović Milosav:	Zdravo.

Razgovor vodjen dana 02.11.1991 godine
izmedju Karadžić Radovan i Mire
(sekretarice Milošević Slobodana)

Karadžić Radovan:	Radovan.
Mira:	Molim?
Karadžić Radovan:	Izvinite što vas zovem, nema, nema nigdje Slobe, ne znam gdje je.
Mira:	Nema ga, života mi, i ja da tražim neki dokument, treba da mu dostavim, ali ne ...
Karadžić Radovan:	Jel' doš'o iz Haga? Nije?
Mira:	Ko? Molim?
Karadžić Radovan:	Jel' doš'o iz Haga dokument?
Mira:	Jest najverovatnije.
Karadžić Radovan:	Aha.
Mira:	Pa ovaj, da je to, zvali me ovi, pa su me pitali gdje da mu dostave to, jer....
Karadžić Radovan:	Molim vas, molim vas recite mu da sam ga hitno tražio. Stanje kod generala Uzelca na zapadnom frontu je katastrofalno i da on hitno, ovaj može da stupi s njim u kontakt, da se raspita šta je il' da sa Blagojem il' sa ovim se čuje.
Mira:	Da je stanje na ...
Karadžić Radovan:	U, ba, banjalučkog Korpusa, jer banjalučki Korpus brani Jugoslaviju. Tamo se ustaše pripremaju da probiju banjalučki Korpus i da, Jugoslavija će pasti.
Mira:	Da.
Karadžić Radovan:	I to je naj ... za danas, u ovom trenutku najhitniji posao.
Mira:	Samo da zapišem.... Ruka. Šta ste rekli da, da mu kažem?
Karadžić Radovan:	Banjalučki Korpus je ugrožen i da hitno sa Blagojem i sa ovim Kadrijevićem vidi i direktno da zove ovaj banjalučki Korpus. Ugrožen je banjalučki Korpus i može da padne, to je ratište i onda, onda je gotova Bosna.
Mira: A što?

Karadžić Radovan:	Pa zato što on nema ni tehnike ni ljudstva.
Mira:	Ma nemojte.
Karadžić Radovan:	Avijacija ne pomaže, ništa se ne dešava tamo.
Mira:	Bože sačuvaj.
Karadžić Radovan:	Možda je opet neka izdaja u pitanju.
Mira:	Pa moguće.
Karadžić Radovan:	Molim?
Mira:	Jeste ga zvali vi?
Karadžić Radovan:	Jesam kući, nema ni u Požarevcu ni tu.
Mira:	A joj.
Karadžić Radovan:	Hitno zovite molim vas taj, taj ...
Mira:	Sad ću da vidim gde je, ali ovaj ako ste ga vi zvali ja nemam gde drugo Radovane da ga ...
Karadžić Radovan:	Ma ja, možda će se on vama javit' odnekud.
Mira:	Ako mi se javi, molim vas preneću mu da je hitno.
Karadžić Radovan:	Hitno, recite da je to najugroženiji u ovom trenutku je pitanje Jugoslavije, pitanje ...
Mira:	Što ne prenesete generalu Simoviću?
Karadžić Radovan:	Molim? Dajte mi generala Sim...
Mira:	Pa kako da ne, pa evo Simović je u kancelariji treba da mu se prenese pa neka on to....
Karadžić Radovan:	Samo da ja upišem njegov telefon.
Mira:	Ja, ja, dok on ovaj, dok E doktore, e ovako Simović Tomislav, to je šest, kancelarija, šest - osam - pet - dva - četiri - nula.
Karadžić Radovan:	Simović general, samo momenat, da vidimo šest - osam - četiri.
Mira:	Šest - osam - pet.
Karadžić Radovan:	Osam - pet.
Mira:	Dva - četiri- nula.
Karadžić Radovan:	Dva - četiri - nula. To je kući..., to je kancelarija jel'?
Mira:	Ja.
Karadžić Radovan:	Dobro.
Mira:	E.
Karadžić Radovan:	Tu uvijek ima neko jel'?
Mira:	Sigurno

Karadžić Radovan:	Ima li on dežuru tamo neku, ima?
Mira:	Imaju, imaju non-stop, sigurno, pa neka prenese on Blagoju il' nekome tamo.
Karadžić Radovan:	Dobro, dobro. Hvala lijepa. Prijatno.

0322-0074

Razgovor vodjen dana 23.04.1992. godine izmedju Plavšić Biljane i izv. "Rusa", posilnog Ražnatović Željka zv. "Arkan"

Plavšić Biljana:	(Nakon biranja telefonskog broja Plavšić Biljana se obraća nn osobi u prostoriji) Molim vas samo malo tiše.
NN muška osoba	Dobro jutro, izvol' te.
Plavšić Biljana:	Dobro jutro. Biljana Plavšić je na telefonu, molim vas je l' Željko tamo?
NN muška osoba:	Nije on trenutno ust'o, tu je gospodin Rus.
Plavšić Biljana:	Aha.
NN muška osoba:	Može on?
Plavšić Biljana:	Pa može, dajte ga na telefon.
"Rus":	Halo.
Plavšić Biljana:	Da, dobro jutro.
"Rus":	Dobro jutro moje veliko poštovanje gospodjo... Rus ovde.
Plavšić Biljana:	Kako ste mi?
"Rus":	Posilni od gospodina komandanta.
Plavšić Biljana:	Znam ja, znam ja.
"Rus":	Upravo se spremam da prisustvujem podizanju zastave.
Plavšić Biljana:	A podizanje zastave. Neću vas ja dugo zadržat.
"Rus":	Ne, ne, ne ni u kom slučaju samo izvolite.
Plavšić Biljana:	Samo da vas pitam. Željka nema, jel?
"Rus":	Pa znate šta, ovaj ja bi vas najiskrenije zamolio da budete samo tol'ko ljubazni ako možete ovaj i da mi kažete kad bi ponovo nazvali da znam da ga zovem.
Plavšić Biljana:	Znate zašto, ja sam.
"Rus":	... leg'o, bio je na terenu i
Plavšić Biljana:	Dobro, dobro nemojte ništa onda, evo o čem' se radi. Ja sam ovde se vratila u onu moju bazu odakle sam ja.
"Rus":	Čekajte, dobro.
Plavšić Biljana:	Da, ali ovaj još nisam do kuće stigla, jedna mala relacija je blokirana, al' sam htjela, samo ga pitajte u principu, ako bi zvali da se dodje ovde, bil' se moglo.

"Rus":	Čujte gospodjo,...
Plavšić Biljana:	Pa ću ja od kuće...
"Rus":	... nemam ja toliko ovlašćenja da govorim u njegovo ime.
Plavšić Biljana:	Znam, normalno.
"Rus":	Al' ću u svakom slučaju, to ću odma' da mu prenesem ovu vašu poruku.
Plavšić Biljana:	Da, prenesite, da vam kažem pa ja kad budem u svom stanu ja ću onda.
"Rus":	Da ga nazovete
Plavšić Biljana:	Jeste, a onda neću pitati ovo, nego ću samo pitati, hoćete l' donijeti onu robu ako može.
"Rus":	Jasno, jasno.
Plavšić Biljana:	Je l' tako?
"Rus":	Jasno, bravo, pametno.
Plavšić Biljana:	E tako.
"Rus":	Čujte gospođo,
Plavšić Biljana:	Molim.
"Rus":	Ako ste vi u mogućnosti da nazovete, samo da vidim koliko je sad sati, evo osam sati, ako ste u mogućnosti da ga nazovete za jedno dva sata, ja ću da mu kažem ovaj da...
Plavšić Biljana:	Dobro.
"Rus":	Za jedno sat vremena ili...
Plavšić Biljana:	Dobro, dobro u redu.
"Rus":	Da vas to ne opterećuje.
Plavšić Biljana:	Dobro pozdravite.
"Rus":	Zaista mi je mnogo žao što je sad takva situacija, ... stvarno nije ust'o, znate on baš uvek prisustvuje podizanju zastave, ali jako je kasno legao.
Plavšić Biljana:	Dobro, recite mi kako u Zvorniku. Možete l' mi to reć'?
"Rus":	Molim.
Plavšić Biljana:	Kako u Zvorniku, je l' Pejo otišao tamo?
"Rus":	Pa šta znam, ovaj, treba i tamo da ide, da, da, da da poseti...
Plavšić Biljana:	Da, da, da, znam.

"Rus":	... celom situacijom, pošto svakakve glasine dolaze...
Plavšić Biljana:	Da, da, aha.
"Rus"	On mora ovde, on jadan stvarno najmanje ima vremena za sebe. Ja ću to sve da mu prenesem.
Plavšić Biljana:	Dobro, ako se ja javim sa drugog telefona onda ću samo pitati, da li može ono da mi dobaci dovde da znamo u principu da li može. Znete. A onda bi se trebalo dogovoriti.
"Rus":	Odlično.
Plavšić Biljana:	E tako. Pozdravite ga puno hvala.
"Rus"	Hvala i vama, čast mi je što sam s vama razgovarao gospođo.
Plavšić Biljana:	Puno vam hvala.

Razgovor vodjen dana 08.06.1991. godine izmedju Ćosić Dobrice i Karadžić Radovana

Karadžić Sonja:	Da?
Ćosić Dobrica:	Halo, Ljiljana.
Karadžić Sonja:	Sonja ovde.
Ćosić Dobrica:	Dobro veče, Dobrica Ćosić....
Karadžić Sonja:	A, dobro veče, poštovanje kako ste?
Ćosić Dobrica:	Je l' vam tata kod kuće?
Karadžić Sonja:	Jeste, samo momenat sačekajte.
Ćosić Dobrica:	Aj, ako spava ne dirajte ga.
Karadžić Sonja:	Ne, ne spava, razgovara na drugi telefon, samo momenat.
Ćosić Dobrica:	(smije se) E, jadan.
Karadžić Sonja:	(smijeh) Jeste.
Ćosić Dobrica:	Gde je mama, šta radi mama? Halo... (Dok Ćosić čeka na vezi čuje se kako Karadžić razgovara na drugom telefonu, a zatim Ćosić Dobrica govori:" Drži Radovana ovdje dok se ja javim na drugi telefon".)
Karadžić Radovan:	Halo.
Božica:	Radovane!
Karadžić Radovan:	Da?
Božica:	Božica. Evo Dobrica ode sad na drugi telefon. Kako ste?
Karadžić Radovan:	Evo dobro je, kako ste vi?
Božica:	Pa, eto. Šta je ovo ... nešto izjavljivao večeras?
Karadžić Radovan:	Molim?
Božica:	Nešto je ovaj izjavio ovde.
Karadžić Radovan:	Ne znam šta je izjavio ovaj..malo prije me zvao, prije pola sata.
Božica:	Ja?
Karadžić Radovan:	Zvao me, kaže da nešto su oni osudili stvaranje posebne stranke, aa..
Božica:	Da, da
Ćosić Dobrica:	Evo, evo sam ja.
Karadžić Radovan:	Aha.
Ćosić Dobrica:	Radovane, dobro veče.

Karadžić Radovan:	Dobro veče.
Ćosić Dobrica:	Ovaj, bio sam te sinoć tražio, nije, nisam te našao. Hteo sam da ti nešto kažem, što je...aa.. Tu sam, su me neki ljudi sreli, nije važno ko ime i prezime i kako.
Karadžić Radovan:	Aha.
Ćosić Dobrica:	Jesi ti bio skoro u Banja Luci?
Karadžić Radovan:	Aa.., pa nisam bio nedelju dana, deset, desetak dana i više.
Ćosić Dobrica:	Aha. Moraš malo da se pozabaviš njima više. Mislim da se nešto javlja tamo, neki, neki, neki problemi.
Karadžić Radovan:	Da, da. Pa malo sam ja upoznat, ali ja ih pustim da oni naprave gluposti.... oni bi malo htjeli da, da idu pred rudu potpuno ne, ne, neee.. nemotivisano i bez, bez pravog razloga i razuma. Njima se tu autonomaštvo dopada, onda...
Ćosić Dobrica:	Ja nisam htio da prihvatim razgovor uopšte. Rek'o sam to, izvinite ja to ne znam, vi imate... Da, da. A onda oni kažu, niti želim da se u to uopšte mešam, da ne znam te stvari...
Karadžić Radovan:	Ja neću, ja neću da pravim drame, inače bi ja mogao da ih posmjenujem sve.
Ćosić Dobrica:	O, nemoj, nemoj, nemoj...
Karadžić Radovan:	Oni prave budalaštine, ali ja im ovaj... ili naprave neke stvari stvarno dobro, međutim ima tu ljudi brzih i ne..nesmirenih kojima uopšte, koji uopšte ne znaju šta je dosta.
Ćosić Dobrica:	I onda oni kažu da kaže znate ali ovaj Radovan nema vremena za nas. Sada on se za nas ne interesuje, on se bavi Sarajevom, on se bavi o Hercegovini, on se bavi ne znam čim. On se za nas ne interesuje, nema vremena za nas i tako dalje. Onda sam rek'o: čekajte nije tačno.
Karadžić Radovan:	Nije, nije to tačno. Ovi ov..ovdje se bitka bije, a oni sad polako neka realizuju svoju, svoju krajinu i tako to.
Ćosić Dobrica:	Da, da. To oni to, tako da to sam hteo tako ti kažem da to znaš, da.
Karadžić Radovan:	Jer oni su htjeli nešto da prave i sa, sa Kninom i tako dalje. Ja sam im reko nemojte da radite ništa to. Nije ni...
Ćosić Dobrica:	Razume se, razume.

Karadžić Radovan:	Ovaj je sad Milan napravio ovu glupost, pa ovi moji... Evo sad sam baš razgovarao sa podpredsjednikom vlade, to je naš čovek. Ovo sa ovom vježbom u Drvaru.
Ćosić Dobrica:	Kakvom vježbom?
Karadžić Radovan:	Pa izveli su danas vježbu u Drvaru sa svojim ovaj, svojom jedinicom. Stopedeset bataljona, stopedeset ljudi specijalaca.
Ćosić Dobrica:	(Smijeh) O, bože dragi.
Karadžić Radovan:	I sa ciljem kaže da se izvrše granice između Knina i Bosne.
Ćosić Dobrica:	(Kroz smijeh) O, Bože gospode.
Karadžić Radovan:	A, a sad je tu drama ovde za, Izetbegović zasjeda sa ovim odborom za ... Savjetom za narodnu odbranu i Savjetom za zaštitu poretka i..
Ćosić Dobrica:	Da, da, da.
Karadžić Radovan:	Pa onda ovi napadaju armiju, što nije stala na granicu i tako dalje. Mislim mnogo je gluposti, i sad ovaj moj predsjednik Vlade, podpredsjednik Vlade je dobro to izveo da se to ne može. To je neka...
Ćosić Dobrica:	Pa to ti je, oni vidiš izdvojili se iz stranke. To sve ide tako, na tu njihovu avanturu.
Karadžić Radovan:	Da.
Ćosić Dobrica:	To liči vrlo mnogo na, ponekad na, na...
Karadžić Radovan:	Da jednostavno nije. Kad bi vođenje politike bilo tako jednostavno kako oni zamišljaju onda bi to bilo, to bi vodio svako, politiku, je li?
Ćosić Dobrica:	(Smijeh).
Karadžić Radovan:	To je onako kao pravolinijski pucaju, ovaj bez, bez razmišljanja, šta može da proizvede, koje posljedice.
Ćosić Dobrica:	Da, da.
Karadžić Radovan:	A ovde najneposrednije, recimo može da proizvede posledice da MUP Bosne pojačano kontroliše taj granični prelaz.
Ćosić Dobrica:	Ma sve može, pa naravno.
Karadžić Radovan:	E, ja ne mogu to da spriječim a to je jedino mjesto gdje može da im se pomogne, tuda im se ..
Ćosić Dobrica:	...
Karadžić Radovan:	Tuda im se hrana probacuje. tuda im se ćebad

	probacuje i tako dalje. I on jedinu granicu koju treba da poštedi incidenata, on tamo pravi gluposti.
Ćosić Dobrica:	Lud čovek... Je li Radovane ti... kod..., kad ti dolaziš, utorak u Beograd, je l'?
Karadžić Radovan:	Ne znam, mi imamo skupštinu u utorak, pa je utorak su ekonomski problemi, jer su nam nametnuli radnike. Pokušavajući da nas, nas optuže da mi ovaj aa.. forsirajući političke probleme zanemarujemo ekonomske. Medjutim, mi smo to lukavo izveli, pa smo rekli utorak čitav se posvećuje ekonomskim problemima. Onda u srijedu imamo ovaj radnike.
Ćosić Dobrica:	Aha.
Karadžić Radovan:	Imamo ovu aa.. političku (stranu ...?).
Ćosić Dobrica:	Slušaj ovaj. Je l' ti imaš neke posebne razloge da govoriš (studentima Beograda?)
Karadžić Radovan:	Pa nemam. Ali ne vjerujem ni da ću stići na to.
Ćosić Dobrica:	Ja mislim, ako nemaš posebne razloge govori na televiziji. Nemoj da ulaziš u to, u ta rulja šarena.
Karadžić Radovan:	Mogu ja da snadjem s njima. Nije, nije mi to meni problem ali...
Ćosić Dobrica:	Šarena je to rulja i to je mala publika za tebe. Šta će ti to.
Karadžić Radovan:	Da, da.
Ćosić Dobrica:	Nemoj da trošiš snage na to.
Karadžić Radovan:	Medjutim neću stići ja da dodjem, radi toga što je u srijedu skupština ovdje. Ja moram da im javim. Jesu li oni to objavili već?
Ćosić Dobrica:	Pa ne znam, čuo sam. Ne znam dal' je to...
Karadžić Radovan:	Ja, oni su trebali da me nazovu, da pitaju da potvrdim. Ja im, ovaj...jer mi imamo skupštinu, ja sam mislio da će skupština završiti utorak. Medjutim ona će sigurno u srijedu tek doći na red naši proble.. ovi politički...
Ćosić Dobrica:	Dobro, kad će da dodje tamo ovaj aa...Milošević i Tudjman? Gdje vode razgovore? Tamo?
Karadžić Radovan:	U srijedu, u Splitu. Pravo da vam kažem ja ne volim što ide u Split.
Ćosić Dobrica:	(Blagi smijeh).
Karadžić Radovan:	Mislim da je to vrlo opasno i ovde su recimo za utorak pozvali sve hirurge na vježbu vojnu.

Ćosić Dobrica:	Gde?
Karadžić Radovan:	U Hrvatskoj?
Ćosić Dobrica:	U Hrvatskoj. Na vojnu vježbu?
Karadžić Radovan:	Da.
Ćosić Dobrica:	Oni spremaju rat?
Karadžić Radovan:	Oni spremaju rat i bojim se da u sklopu toga ne učine šta i Miloševiću. Jer to je mislim... šta ima da hoda oko po Jugoslaviji. To treba da se ...
Ćosić Dobrica:	Pa to treba da se sedne, pa da se razgovara u Beogradu ili..
Karadžić Radovan:	U Beogradu u.. može i u okrilju saveznih organa. Mislim da, i ja, ja ću mu savjetovati da ne ide tamo.
Ćosić Dobrica:	Kakav je (?)
Karadžić Radovan:	Ne znam ali prihvati će on to, jer to završeno.
Ćosić Dobrica:	Sad je to gotovo, gotovo. Samo ja nisam znao gde je to.
Karadžić Radovan:	Ma u Splitu, nije treb'o da prihvata izvan Beograda nigdje više. Savezne ustanove i gotovo tu.
Ćosić Dobrica:	Da, da, mada velika je odgovornost.
Karadžić Radovan:	Da.
Ćosić Dobrica:	Velika je odgovornost, da se nešto dogodi tamo, taman posla, onda je to rat.
Karadžić Radovan:	... zna šta je.
Ćosić Dobrica:	Onda... više niko ne zaustavi.
Karadžić Radovan:	Da, ali mislim da su oni ljudi. Mislim da, da Tudjman nije normalan.
Ćosić Dobrica:	Da, ima, ima dokaza, ima i takvih dokaza.
Karadžić Radovan:	Da, postoji razlog...
Ćosić Dobrica:	Taj čovek je neurotičan ili ma'nit, ili nešto mu fali, tako.
Karadžić Radovan:	Da, a oko njega ima tih, tih budala mnogo. Ovaj, ovde smo bili, mislim da su, malo su nam zadali problema aa..ovaj Slobodan i Momir što su prihvatili ovo kao polaznu osnovu. Mada je to...
Ćosić Dobrica:	Pa, mi smo o tome razgovarali ja.-. pričaću ti. Ja mislim vi ste to prihvatili kao polaznu osnovu..
Karadžić Radovan:	Da. To je, toje mudro bilo što se tiče...jer ovi su se pripremili bili da se izoluju i njih dvojica
Ćosić Dobrica:	Neophodno ie da se to prihvati kao. kao polazna

	osnova. Mada sam, sam koncept ne može da se odbrani, jer tu ima nerešivih suprotnosti.
Karadžić Radovan:	Da, da. To da, narešivih suprotnosti ima, zaista.
Ćosić Dobrica:	Ja sam se, kad sam o tome govorio, ja sam im'o u vidu tvoj stav jedan i to sam citirao. Odmah sam rek'o, slušajte, ako se to opšte prihvati onda pazite mi, gde dovodimo Bosnu.
Karadžić Radovan:	Da, da, mi to ne možemo prihvatiti, ali problem je u ovome. Ja znam da su oni hteli da pripreme... čak su išli sa vrlo ružnim konfederalnim konceptom. I htjeli su možda da izazovu ovako brzo odbijanje od strane Miloševića i Bulatovića da bi mogli pred javnošću da ih aa.. op..
Ćosić Dobrica:	Ne,ne, oni moraju da prihvate kao razgovor...
Karadžić Radovan:	Da.
Ćosić Dobrica:	...i morali (?) smo da... njih.
Karadžić Radovan:	Da, da.
Ćosić Dobrica:	Da oni dokazuju javnošću i čitavom svetu njihove namere. To im je prilika da ih na konkretnijim ra..argumentima i konkretnim argumentima pokažu da ne žele nikakvu Jugoslaviju. Nego žele...
Karadžić Radovan:	Da, da.
Ćosić Dobrica:	...razlaz, samo traže proceduru.
Karadžić Radovan:	Da, da. E sad ovaj, aa.. sad smo mi u teškoćama i mi moramo da izadjemo sa svojom platformom, odnosno sa pogledom na ovu platformu i pošto je ona za nas neprihvatljiva potpuno, mi moramo da nadjemo jednu političku formu, vrlo mudru, jer smo sada mi u opasnosti da kažu, ovaj svi su u Jugoslaviji prihvatili, samo SDS Bosne i Hercegovine je protiv.
Ćosić Dobrica:	A zašto vi žurite da se izjašnjavate?
Karadžić Radovan:	Pa moramo u srijedu, imamo Skupštinu.
Ćosić Dobrica:	A vi se na skupštini mora da izjas...
Karadžić Radovan:	Pa ja, jer i kod nas je to bio zahtjev, prva tačka dnevnog reda mora biti položaj Bosne u Jugoslaviji.
Ćosić Dobrica:	A to je vaš zakon.
Karadžić Radovan:	Jer oni polako zakone donese. Mi sprečavamo da se ti zakoni donose koji učvršćuju Bosnu kao suverenu i izvan Jugoslavije. Nove zakone o centralizaciji i tako

	dalje. Prosto mislim vrlo, vrlo ovako opasne, dalekosežne posledice mogu biti. Recimo pokušavju da koncentrišu svu moć u Sarajevu. Ponašaju se, mogu da vam kažem, krajnje nekorektno. Naročito tamo gdje su većina, to je nevidjeno, to je već kao u Libanu, građani, mi smo građani trećeg reda tamo gdje, gdje smo manjina. Vidite recimo Ćopiću ruše spomenik.
Ćosić Dobrica:	Da, to je, to je veliki događaj.
Karadžić Radovan:	To su, sve su...
Ćosić Dobrica:	Takav jedan pokazatelj, jedno...
Karadžić Radovan:	Sve je to, govore da, da Bosna neće moći da postoji u ovakvim granicama, odnosno neće moći da postoji u ovakvim opštinskim granicama.
Ćosić Dobrica:	Davno nisam, davno nisam čuo takav dok., argumenat i mislim taj događaj je od velikog, od veliki...
Karadžić Radovan:	Da, da. I sad ovi moji iz Krupe, tamo oni su spremni. I oni su s ove strane rijeke. Sa desne strane rijeke, a oni su spremni da prekomponuju opštine, da dio Sanskog Mosta i Krupe formira srpsku opštinu i gotovo. I on...
Ćosić Dobrica:	Da, da.
Karadžić Radovan:	I to će se dešavati širom Bosne i Hercegovine. Naprosto teško je živjeti zajedno kada se ne poštuje ni pravo, ni država, ni ništa.
Ćosić Dobrica:	Je li, a Branku kad treba da se otkrije taj spomenik?
Karadžić Radovan:	Pa trebalo je šesnaestog sada da se otkrije i crkva i spomenik, međjutim..
Ćosić Dobrica:	Sad se je porušilo to?
Karadžić Radovan:	Da, da, odvalili su to, to je vrlo skupo, ta jedna ploča iz Južne Afrike, to smo već objavili.
Ćosić Dobrica:	Polomljeno, je li?
Karadžić Radovan:	Da, da.
Ćosić Dobrica:	A jja,ja,. Da. To je veliki događaj. Ko to treba da otkrije?
Karadžić Radovan:	Pa ja ne znam, treba da bude i Patrijarh tamo i ...
Ćosić Dobrica:	Da. Ko treba od pisaca?
Karadžić Radovan:	Ne znam, ne znam ko je, koga su ljudi predvidjeli.
Ćosić Dobrica:	Aha. Ne znam, to je isto događaj. To moramo mi da se dogovorimo odavde ko će da otkrije to, ko će...ne da otkrije, ko će da dodje.

Karadžić Radovan:	Spomenik neće biti gotov.
Ćosić Dobrica:	Neće biti gotov?
Karadžić Radovan:	Neće biti gotov.
Ćosić Dobrica:	Onda nema od tog'...
Karadžić Radovan:	Neće biti gotov, to je sve tamo mislim...
Ćosić Dobrica:	Da, da, da. Dobro, dobro. To sam hteo da ti javim da znaš. S obzirom da ti sve znaš onda u redu. Ali samo ja sam hteo da ti kažem šta se...
Karadžić Radovan:	Ja bih volio, ne samo da bi volio, nego mislim da je to aa.. uslov bez koga se dalje ne može. Mora da se koordiniše iz jednog, iz jednog mjesta. Ne može ovako da pravi svako svoje gluposti.
Ćosić Dobrica:	Ja sam tebi, ako ti budeš se pojavio za jedno nedjelju dana, ne znam o čemu ste vi razgovarali, ja ću tebi da izložim neki pogled, koji mislim da neće biti, neće biti suprotstavljen tvome, naprotiv mislim da je...
Karadžić Radovan:	Da, ja mislim da mi moramo sa savjetom da idemo dalje.
Ćosić Dobrica:	Zaključak je čak istovetan i.. ovakav savet više ne možemo neće stranke, to je gotovo.
Karadžić Radovan:	Pa ne, aa..neka neće, neke neće, neke hoće.
Ćosić Dobrica:	Ne. Mi možemo nešto drugo da, da napravimo ali to kad se, kad se vidimo.
Karadžić Radovan:	Da. Dobro.
Ćosić Dobrica:	Možemo nešto drugo.
Karadžić Radovan:	Ja sam malo Vuka napao na konferenciji za štampu.
Ćosić Dobrica:	Da čuo sam, video sam. Sutra će on da ti to odgovori.
Karadžić Radovan:	Vjerovatno će da odgovori. Medjutim mislim da je to zaista jedna funjara. On sad, ako sad on može da govori o boljševičkoj vlasti onda, onda zaista nema obraza.
Ćosić Dobrica:	To, to slušaj, to što on sprema sutra u Beogradu. Najavio je večeras na televiziji da će se boriti sve dotle dok ne budu pušteni iz zatvora (?). Ponovo drammatizuje stvar, kao da neko zatvara puteve, hapsi, njegove funkcionere i da će trajati miting dok ne budu pušteni ti iz zatvora. Očigledno on po nalogu Amerikanaca...aa...
Karadžić Radovan:	Da, da. A jel' ima nekog u zatvoru?

Ćosić Dobrica:	Negde su mu nekog uhapsili kaže. Ko zna zašto i ko zna koga.
Karadžić Radovan:	Ali kakvu on laž kaže, da mi pravimo barikade, da ne bi njegove pristalice došle. Pa i on nema ni jednu jedinu, ni jednog jednog pristalicu u Bosni.
Ćosić Dobrica:	Da, da.
Karadžić Radovan:	Nigdje ni jednog pristalice u Bosni nema to je... to mislim treba zaista, sve češće, u..
Ćosić Dobrica:	Vrlo je, vrlo je važno, vrlo je važno kako će sutra se poneti. Šta on sutra može te svoje rulje militantne i tu će biti itog antisrpskog i plaćeničkog šljama.
Karadžić Radovan:	Da, da.
Ćosić Dobrica: sudeći, to je onako jedna regresija velika političkog života srpstva...
Karadžić Radovan:	Da, da, a je li demokrata ne ide s njim, je l'?
Ćosić Dobrica:	Ne ide, ne ide, ni ide niko.
Karadžić Radovan:	Trebala bi policija... savjetovati policiju da čuva objekte i da ih pusti...
Ćosić Dobrica:	Ništa policija neće raditi, apsolutno.
Karadžić Radovan:	Da ih puste sat vremena dva, nek razbijaju...
Ćosić Dobrica:	Apsolutno će ih pustiti, neće ih ništa smetati, jedino ako oni ne isprovociraju napad na Skupštinu što, što govore.
Karadžić Radovan:	Da, da.
Ćosić Dobrica:	Prete napadom na Skupštinu.
Karadžić Radovan:	Da, e, pa dobro, to je onda druga stvar ali objekte, objekte moraju čuvati. Medjutim...
Ćosić Dobrica:	Jer taj... a možda i lažu, jer napad na Skupštinu mora da izvrši iz ...znate kako. To je velika i veliki rizik i velika nesreća koji će da osvoji Skupštinu. Što oni prete ovako njihovi aktivisti govore. Da l' je to tačno, ne znam. To je to, Vuk hoće. A ko zna šta on namerava, on je lud čovek.
Karadžić Radovan:	Ne, on je zaista lud, a ne samo da je lud nego je i djubre jedno izdajničko i...
Ćosić Dobrica:	Je, to je funjara, to je...
Karadžić Radovan:	...svinja. To mora da se kazni (?) i ovi Amerikanci koji su bili ovde. Bilo ih je dvadesetak.

Ćosić Dobrica:	Da, da. Vrlo su zadovoljni.
Karadžić Radovan:	Jeste li ih vidjeli posle? Jeste?
Ćosić Dobrica:	Jesam.
Karadžić Radovan:	Mi smo dugo razgovarali i oni su ...
Ćosić Dobrica:	Vrlo su zadovoljni, dosta su iznenadjeni, iznenadjeni su tvojim stavom, tvojim, u najboljem smislu. Jako su zadovoljni.
Karadžić Radovan:	E baš mi je drago.
Ćosić Dobrica:	Je, jako, oni su uveče bili. Ja sam ih vodio na večeru, uveče.
Karadžić Radovan:	Aha.
Ćosić Dobrica:	Ove glavne ljude tamo, oni su ispričali da su prosto su, iznenadjeni su tvojim shvatanjima, stavom i to je to, prosto radosno da je tako...
Karadžić Radovan:	Ja, baš...
Ćosić Dobrica:	...izuzetno uspešno.
Karadžić Radovan:	Baš mi je drago i vidio sam da su ...da dosta se, ovaj, saglašava. Oni su vrlo konkretna pitanja, to su praktični ljudi.
Ćosić Dobrica:	To je praktični ljudi, to nisu frazeri i, i, i...S
Karadžić Radovan:	Dva sata konkretnih pitanja, ja sam na to odgovarao tačno onako kako jeste. Bilo je nekoliko još mojih ljudi.
Ćosić Dobrica:	Da, da.
Karadžić Radovan:	I kažu mi, Perišić mi kaže da su rekli za SPO, kad su završili našu posjetu kaže ne daj bože da ovaj ološ dodje na vlast.
Ćosić Dobrica:	(Smijeh)
Karadžić Radovan:	To je nevjerovatno. Znači i oni su ga pročitali potpuno.
Ćosić Dobrica:	Da, da.
Karadžić Radovan:	I u Švajcarskoj je pročitan i svuda je to. Al' eto, to je još tu u Srbiji i to samo u tom Beogradu koji...
Ćosić Dobrica:	U Beogradu, u Beogradu.
Karadžić Radovan:	Koji ima svašta.
Ćosić Dobrica:	Nešto, nešto su lumpen proleterijata...
Karadžić Radovan:	Da, da.

Ćosić Dobrica:	...za poštenog mladog, zavedenog, opustošenog Šuvarovskog sveta, Šuvarove omladine.
Karadžić Radovan:	Da, da, da.
Ćosić Dobrica:	Dobro, ako... čućemo se pet razume se, sutra veče ćemo se opet čuti i reći ću ti šta je ovde bilo.
Karadžić Radovan:	Eto, važi.
Ćosić Dobrica:ne znaš.
Karadžić Radovan:	Važi. Mi radimo svoju platformu, radićemo sutra, al' ću uveče biti u ovo doba kući.
Ćosić Dobrica:	E, dobro.

0322-0154

Razgovor vodjen dana 15.02.1992. godine izmedju
Karadžić Radovana i Čosić Dobrice

Karadžić Radovan:	'Alo.
Čosić Dobrica:	O Radovane!
Karadžić Radovan:	Dobar večer.
Čosić Dobrica:	Dobro večer, večeras sam te gledao na izjavi, ovu tvoju, ovde preneo Beograd.
Karadžić Radovan:	Aha šta, ovo na dnevniku jel'?
Čosić Dobrica:	Da.
Karadžić Radovan:	Aha.
Čosić Dobrica:	Da, i to se završilo kako se moralo završiti.
Karadžić Radovan:	Da samo što sada ja sada imam jak osjećaj da Alija hoće podjelu takodje odnosno neku, Alija neće da to gura jer vidi da mi to guramo i Hrvati isto to hoće.
Čosić Dobrica:	A dobro Hrvati, ja nisam razumeo, oni taj njihov referendum je... čemu onda?
Karadžić Radovan:	Oni će sa svojim pitanjem, to je dobro, ja sam im rekao.
Čosić Dobrica:	Ma bogati za Hrvate?
Karadžić Radovan:	Da, da.
Čosić Dobrica:	Samo za Hrvate.?
Karadžić Radovan:	Pa to upravo ispada kako treba.
Čosić Dobrica:	Jel'?
Karadžić Radovan:	Pa tri nacionalna referenduma i onda imamo znači tri političke volje.
Čosić Dobrica:	(Smije se)
Karadžić Radovan:	Ne može bolje.
Čosić Dobrica:	Ma da, pa to je, ja sam se uplašio da oni imaju dupli, pravo da ti kažem, razumeš?
Karadžić Radovan:	Da.
Čosić Dobrica:	Nisam bio, nisam to razumeo, nisam to pažljivo pratio.
Karadžić Radovan:	Ja, a oni sad prema onome što meni kažu odnosno prema onom kako se ponašaju, oni neće ni unitarnu Bosnu ni bilo kakvu Jugoslaviju. Ja sam onda rekao, neki dan sam rekao i novinarima sve nabrojao šta ko hoće i ja sam rekao, sve to moramo poštovati.

Čosić Dobrica:	Sjajno si ti to formulisao.
Karadžić Radovan:	Jeste li gledali taj dio?
Čosić Dobrica:	Sjajno.
Karadžić Radovan:	Da ovi neće to moramo poštovati, ovi neće to moramo poštovati.
Čosić Dobrica:	To je bilo kolosalno formulisano, najjednostavnije i najubedljivije To je kolosalna formulacija. To je prosto mali jedan ovako uzorak, uzorak kako treba odgovarati jasno i bistro ... i mudro i tvrdo.
Karadžić Radovan:	Da svačiju volju moramo poštovati, a ukinuti bilo kome mogućnost da dominira.
Čosić Dobrica:	Potpuno demokratski i pošteno. Nema, to je izvanredan odgovor. To je onako, divio sam ti se.
Karadžić Radovan:	A to su dali gore isto to, je li?
Čosić Dobrica:	Kako da ne.To je kolosalan, demokratski i ne može biti bolje od.....
Karadžić Radovan:	Tako da je sad, tu smo nastupili tako i sa Evropljanima. Ja mislim da su oni otišli tamo i bili su vrlo korektni. Mislim da su otišli sa jednim uverenjem da se Bosna, ovakva kakva je, ne samo da mislim, nego i osećam i to su na neki način i rekli, da se Bosna ovakva kakva je ne može priznati nipošto.
Čosić Dobrica:	Odakle su ti, koje su bile krupnije ličnosti.
Karadžić Radovan:	Pa ovaj je zamjenik De Pinjeirov. Da, da, njegov zamjenik.
Čosić Dobrica:	Aha, pa dobro, onda je to ipak nešto.
Karadžić Radovan:	To je prilično visoko.
Čosić Dobrica:	Da, da.
Karadžić Radovan:	To je kao Viliams (?) kod Karingtona,...
Čosić Dobrica:	Aha, da, da.
Karadžić Radovan:	Tako da to ovako i sad, ići ćemo vjerovatno uskoro, oni su tražili da idemo negdje u Evropu slijedeći put, pa onda ponovo ovdje. Ja lično bih najviše volio ovdje, mada Alija manipuliše tu smo ga isto i uhvatili. Nisu

	dali da udje pet nez.. predstavnik, pet nezavisnih poslanika Kalinić.
Ćosić Dobrica:	A Kalinić ?
Karadžić Radovan:	E, a znači biraju opoziciju to sam ja odmah na licu mjesta rekao, evo gospodo vidite jednu od manipulacija. Oni biraju koja opozicija će tu, onda je Kecmanović dobro nastupio, onaj iz SPO je nešto gnjavio ali je u osnovi i on rekao ili protiv referendum ili kantonizacija. Kecmanović je isto tako protiv referendum ili kantonizacija.
Ćosić Dobrica:	I on?
Karadžić Radovan:	Ja, ja konzenus, kantonizacija, da, da, onda Kalinić isto tako, onda je socijalista bio protiv referendum, odnosno da se odloži referendum. Jedino su komunisti bili izričito za referendum.
Ćosić Dobrica:	A, ovi Durakovićeви?
Karadžić Radovan:	Da, Duraković je potpuni prethodnik ovoga i to je potpuna koalicija.
Ćosić Dobrica:	Dobro je.
Karadžić Radovan:	Tako da su sad morali da ponesu tamo i oni sutra, prekosutra imaju u ponedjeljak ministre, pa će im onda prenese tamo.
Ćosić Dobrica:	Je li, meni se čini, tako prateći to naravno to je jedino danas što ih interesuje u političkom životu njihove zemlje, meni se čini da su Hrvati, da se centar, da je Zagreb se odlučio vrapca na Neretvi, a da se odrekne goluba na Drini.
Karadžić Radovan:	Da, da jasno, mada je on večeras smo uklonili smo neku minu, koju su bili postavili vjerovatno HOS-ovci duboko u našem prostoru tamo tako kod Tasovčića. Oni vrlo lukavo igraju znate i tu je, i tu mora da se, ako se bude nešto definitivno sa njima radilo, tu moraju, oni moraju da obezbijede garancije za to, jer oni su recimo i osamnaeste godine, imamo utisak po dogovoru, ostavili neke rezerve prema Jugoslaviji, klerikalni krugovi. Oni uvijek ostave.
Ćosić Dobrica:	U Bosni ?
Karadžić Radovan:	Ne u Hrvatskoj.
Ćosić Dobrica:	A, pa kako da ne.

Karadžić Radovan:	I oni uvijek ostave, isture jednu varijantu, jednu grupu koja to prihvata.
Ćosić Dobrica:	To je bio Stepinac.
Karadžić Radovan:	A, da, da, a drugu grupu.
Ćosić Dobrica:	Zato što je bio na Solunu, rezumeš.
Karadžić Radovan:	Da, da, tako da i sada oni će reći eto mi bismo ali HOS-ovci, međutim nema govora, mi dobro stojimo na svom prostoru ovdje i mi sad imamo dobar ministarski savjet, sve smo pripremili, mi možemo potpuno da funkcionišemo kao država apsolutno bez ikakvih..
0322-0170 Ćosić Dobrica:	Je li... ti sada želiš u Banja Luku?
Karadžić Radovan:	Nema govora Sarajevo je glavni grad.
Ćosić Dobrica:	Čekaj, ali šta je sa Banja Lukom, ona tamo ima...
Karadžić Radovan:	Oni imaju regiju tamo, imam otuda nekih budala koji svaki čas hoće da ocjepljuju da učine problematičnim Krajinu, a ja to ne dam, jer nije problematična, to je čista stvar.
Ćosić Dobrica:	Da, da. Slušaj jel' se dodiruju negdje ove četiri regije?
Karadžić Radovan:	Sve je u jednom komadu.
Ćosić Dobrica:	A, u, povezuju se ?
Karadžić Radovan:	Povezuju se potpuno sve.
Ćosić Dobrica:	A dobro Muslimani i ne pokušavaju da generalizuju svoj prostor.
Karadžić Radovan:	Ma i ne pokušavaju, a oni imaju dobro integrisan prostor u centralnoj Bosni koji je stvarno najbogatiji i najrazvijeniji, to je Visoko, Zenica, onda gore Tuzla, onda ona Gračanica, Lukavac i tako dalje taj, to ..
Ćosić Dobrica:	Da bogati, oni imaju jaku industriju.
Karadžić Radovan:	Da, da oni tu dobro stoje u tome. Hrvati isto imaju integrisano dole od zapadne Hercegovine do centralne Bosne, a u Posavini smo ih mi iskidali, međutim tu se možemo dogovoriti oko pasaža nekih, ili nešto ovako.
Ćosić Dobrica:	Vi ste lepo poljop.., ratari i stočari.
Karadžić Radovan:	Zemlje imamo koliko hoćete, ali oni imaju fabrike, samo neke fabrike su im kamen o vratu.
Ćosić Dobrica:	Neke bolje da nemaju.
Karadžić Radovan:	Neke bolje da nemaju, ja sam onda ovim Evropljanima rekao. eto rek'o vidite. mi nas ima tridesetdva posto.

	držimo šezdesetčetiri posto zemlje, a imamo dvadesetpet posto nacionalnog bogatstva. Vidite da smo se sporije razvijali to je jedan od pokazatelja koji je...
Ćosić Dobrica:	Da, da.
Karadžić Radovan:	Ovaj, inače i sad se onda ja šalim, kažem to su nam ostavili da mi razvijamo zdrave tehnologije, čiste tehnologije da ne bi smo...
Ćosić Dobrica:	Da, da..... biti ekološka država.
Karadžić Radovan:	Jeste, možemo se proglasiti ekološkom državom i inače su nam napravili ovi kartografi najpošteniju varijantu karte u kojoj imamo šezdesetjedan koma tri posto prostora.
Ćosić Dobrica:	A sad šezdesetjedan koma tri?
Karadžić Radovan:	A inače po istorijskom pravu imali bi blizu sedamdeset posto, ono prije genocida.
Ćosić Dobrica:	Da, da.
Karadžić Radovan:	Medjutim moraćemo biti korektniji, pogadjati se, popuštati i Muslimanima i Hrvatima da oni integrišu svoje prostore, tako da tri republike u Bosni mogu da žive sasvim mirno nema nikakvih problema.
Ćosić Dobrica:	E sad ako to ovi iz Evropske zajednice sad požure da ih priznaju ?
Karadžić Radovan:	Ništa mi to njima priznat nećemo. To njima ne znači ništa, ko što ih je Bugarska priznala pa nikom ništa. Nikom ništa, jednostavno to..
Ćosić Dobrica:	I Turska i Bugarska, jel' ?
Karadžić Radovan:	Ja, i Turska i Bugarska, nema to ništa, Turska ja, volim ja što je priznala.
Ćosić Dobrica:	A Nemačka?
Karadžić Radovan:	Nije Njemačka.
Ćosić Dobrica:	A još nije?
Karadžić Radovan:	Nije, nije. Turska i Bugarska, ja volim što je Turska, jer sad to samo srbima kažeš da je Alija rekao da je Turska brat.
Ćosić Dobrica:	(smije se) Da, da, da.
Karadžić Radovan:	I onda on se prešao još na jednom mjestu i u svom papiru rekao brigu o iseljeništvu, a onda smo mi ukazali Evropljanima da ie to pokušai da se Turci usele.

	da usele Turke u Bosnu, jer oni imaju projekat useljavanja Turaka.
Ćosić Dobrica:	Da, da to se govori.
Karadžić Radovan:	Da, da, oni mogu u svoj kanton.
Ćosić Dobrica:	Mogu, zašto da ne, oni mogu, imaju para, dobiće...
Karadžić Radovan:	E oni ako izadju iz savezne države, jer je savezna država odnosno Jugoslavija, monarhija je to iseljavanje platila i to je međunarodni ugovor između Jugoslavije i Turske.
Ćosić Dobrica:	Jeste to je plaćeno.
Karadžić Radovan:	Da i sad je to sve plaćeno i ti su računi sve sređeni i sad bi oni htjeli da se liše savezne države i da kao da nemaju obaveza prema tom ugovoru, medjutim i kad bi se osamostalila Bosna mora da ima obavezu da preuzme sve ugovore.
Ćosić Dobrica:	Da, da, da.
Karadžić Radovan:	I ne može da ih poništi.
Ćosić Dobrica:	Tačno, tačno.
Karadžić Radovan:	Medjutim, to je jedan voluntarizam budalasti i ja sam konačno shvatio da oni isto tako žele, ovaj mrki od njih, naravno svi ne, isto tako žele da im mi obavimo posao tako da sad i Hrvati i Muslimani, neki od njih naravno, čekaju da mi završimo posao i za njih i za nas.
Ćosić Dobrica:	Da, da, pa jasno, to im je lakše.
Karadžić Radovan:	Da.
Ćosić Dobrica:	Reci mi ko je sad vođa Hrvata?
Karadžić Radovan:	Sad je najprominentniji ovaj Boban odozdo iz Hercegovine, ali ima jednog čovjeka neću da vam kažem na telefon kad se vidimo.
Ćosić Dobrica:	Da. Reci molim te, šta je on po zanimanju ?
Karadžić Radovan:	On je ekonomista ja mislim ili pravnik. Ekonomista, bio je direktor nekih preduzeća i tako.
Ćosić Dobrica:	Da, da, da. Hoćeš li skoro ovamo?
Karadžić Radovan:	Ja se nadam, mor'o bi iza nedelje doći da malo nekako...
Ćosić Dobrica:	Vidiš li ti ovdje je veliki lom, ovaj ljudi Vuk danas Mađarskoj dade autonomiju, kodaš. On ima ovako to deli kao da mu je to ženin, ženin..

Karadžić Radovan:	Kome daje autonomiju, Mađarima ?
Ćosić Dobrica:	Mađarima.
Karadžić Radovan:	U Vojvodini?
Ćosić Dobrica:	Tako priča, rekao tamo izjavio u Mađarskoj, pa rekao (...?) za štampu.
Karadžić Radovan:	Da, da, ne, on definitivno treba da bude..., ja da sam umjesto Slobodana Miloševića ja bi i ovoga sahranio, ja bi išao na referendum.
Ćosić Dobrica:	Ne, ne njima treba dati, dati im bitku tu.
Karadžić Radovan:	Ja bih išao na referendum, Mićunoviću rekao bih, a pojavio bi se između zakazivanja i održavanja referendumu tri puta na televiziji i izašao bih na referendum za politiku ili protiv politike Miloševića.
Ćosić Dobrica:	Da.
Karadžić Radovan:	I onda bi ga sahranio. To je jedna budala i taj Mićunović neviđena. Neki dan sam ja sa njima razgovarao i sa Đogom i govorio mu da ne povlače riskantne poteze prije svega koji bi slabili Srbiju, a drugo to su riskantni, ovaj je riskantan potez za njega i za njegovu stranku. On ne krije da bi se kandidovao ako bi ga natjerao glavni odbor.
Ćosić Dobrica:	On?
Karadžić Radovan:	Pa da. Da bi se kandidovao za predsjednika, on dakle hoće fotelju, baš ga briga kako će, kako bi to bilo.
Ćosić Dobrica:	Bez šanse je on ikakve.
Karadžić Radovan:	Ma kakve ša., on nema nikakve šanse.
Ćosić Dobrica:	Nema on tri' est hiljada glasova, ma kakvih tri' est hiljada.
Karadžić Radovan:	Ma ne, ja da sam mjesto Miloševića, ja ako bi oni pravili pritisak ja bih pre devetog marta rekao otkazite, evo vam mjesec dana referendum za ili protiv moje politike.
Ćosić Dobrica:	Da, da.
Karadžić Radovan:	I ja bi to uradio, pa nek idu u pičku materinu ili bi ja iš'o...
Ćosić Dobrica:	Tačno.
Karadžić Radovan:	Ili bi ja iš'o, ili bi njih sahranio za slijedeće četiri godine da ćute ko mule.
Ćosić Dobrica:	Da.

Karadžić Radovan:	Jer tu nema šta ,to su budale .On priča koješta pa ,mi ,mi smo uglavnom planu ostvarili protiv toliko neprijatelja .
Ćosić Dobrica:	Da.
Karadžić Radovan:	Užasnih neprijatelja .
Ćosić Dobrica:	Tačno, tačno.
Karadžić Radovan:	Mnogi strateški ciljevi su se ostvarili i dalje se ostvaruju.
Ćosić Dobrica:	To sad pogotovo kad dodje ovaj,kad dođu ove trupe od Ujedinjenih nacija.
Karadžić Radovan:	Ja.
Ćosić Dobrica:	Odmah reci,ajde referendum pa da vidimo više .
Karadžić Radovan:	Jasno,da vidimo,da vidimo šta ti to pričaš!?
Ćosić Dobrica:	Da.
Karadžić Radovan:	Eto ti ...
Ćosić Dobrica:	U ime koga ti to ?
Karadžić Radovan:	Jeste .Eto ti sve nacionalne manjine će glasati prot.,protiv mene i sve ,al da vidimo sad ko kako će odsad biti.
Ćosić Dobrica:	Da, da ,jer ,jer ,jer i Šiptari prete desetog.
Karadžić Radovan:	Da će nešto da počnu, jel?
Ćosić Dobrica:	Da
Karadžić Radovan:	Aha.
Ćosić Dobrica:	I oni prete.
Karadžić Radovan:	Da, da, ne, ne ja bi njega i njega i Vuka eliminisao na taj način.
Ćosić Dobrica:	Da. Treba ih pustiti da vidimo, da vidimo šta će to, šta to znači.
Karadžić Radovan:	Da, da.
Ćosić Dobrica:	Koliko ih ima. Apsolutno si u pravu, to mi nije palo na pamet, ali to doista. To je
Karadžić Radovan:	Ma ja bih, ma ja bi dosta, ma reko bi ama Srbi, šta je?! Ma ja i ovim svojim sam sinoć reko. Neka budala opet iz Krajine tamo koju Milan Babić pali, ja sam, ovako ćemo se dogovoriti ti si poslanik učestvuješ u kreiranju politike, član si glavnog odbora, a stalno radiš naopako, sad ćemo to da rasčistimo ili da biramo drugog ili da slušaš naše odluke i da radiš lojalno kako

	treba, a kad hoćete svaki glavni odbor će početi glasanjem o povjerenju predsjedniku stranke.
Ćosić Dobrica:	Da, da.
Karadžić Radovan:	Svaki glavni odbor ,molim ,između dva glavna odbora, ocjenite kako sam radio .Tajno glasanje o povjerenju predsjedniku.
Ćosić Dobrica:	Tačno.
Karadžić Radovan:	Nemam ja interesa ni jedan minut da budem duže, nego što vi imate interesa.
Ćosić Dobrica:	Da, da, da.
Karadžić Radovan:	Za mene.
Ćosić Dobrica:	Da, da, da .
Karadžić Radovan:	Tako da bi ga ja, to je, to je stvarno ...
Ćosić Dobrica:	Naopako..
Karadžić Radovan:	Uuu, ugrožavanje temelja države. Ma gonite se u pičku materinu! Evo vam referendum.
Ćosić Dobrica:	To je nastup. Treba jedared to postaviti iii dati im da narod im odredi mesto i da ih onda, jer slušaj oni imaju takav publicitet , oni tako razagaraju, razaraju to nekako , ljudi su nespokojni, nesrećni, nemaju normalan život, nemaju porodični život, džaba ti socijalni život.
Karadžić Radovan:	Ma jasno, ma treba on, treba to da uradi, a onda mora da se pojavi dva-tri puta na televiziji da objasni i tok događaja.
Ćosić Dobrica:	Sprema se za skupštinu, čujem.
Karadžić Radovan:	Da, da.
Ćosić Dobrica:	Ne mogu da ti govorim ovako, imam jedan predlog interesantan, moram da mu prijavim to u ponedjeljak.
Karadžić Radovan:	A treba malo da ga stisnu ovi prijatelji, da malo i on mora da sluša, ne može.
Ćosić Dobrica:	He, he.
Karadžić Radovan:	A ne može više boga ti, sve, sve laži da imamo neki uticaj na njega, a ništa.
Ćosić Dobrica:	Da. Svi misle da imamo, a nemamo, nemamo.
Karadžić Radovan:	Nemamo.
Ćosić Dobrica:	Ti nešto njima moraš
Karadžić Radovan:	Ma znam.al slabo .sporo sporo se rješava te promiene i

	to da bog sačuva.
Ćosić Dobrica:	Evo vidiš drži, sad će opet da ide, sad će opet da izazove, opet imam demonstracije ovi pred televizijom, sad zbog čega, sad zbog Bjeletića.
Karadžić Radovan:	Da, da, pa to mu govorimo svi, svi odreda mu govorimo.
Ćosić Dobrica:	E rešićemo i to sa ovim, sa onim, ali...
Karadžić Radovan:	Svi mu to govorimo.
Ćosić Dobrica:	Da li, da li Jović, da li ko tu od tih ljudi...?
Karadžić Radovan:	Jović, Jović, je tu, ja ne mislim da Jović to mnogo gore...
Ćosić Dobrica:	Ta stranka, i to vesela stranka. Eto. Eto tako, da li si ti sinoć zvao u jedan?
Karadžić Radovan:	Aaa, može biti.
Ćosić Dobrica:	Ja, ja pojurio na telefon, zatvori se.
Karadžić Radovan:	Jest, jest može biti.
Ćosić Dobrica:	Ja bio u šetnji, bio Mihajlo, Marković i Milorad pa smo bili ,aaa, bili u šetnji.
Karadžić Radovan:	Aha. A dobro šta Mihajlo kaže, je li ta njihova stranka bi isto trebala neko, neko odobrenje da se...
Ćosić Dobrica:	Sad tobože, tobože i oni se nešto spremaju da neki drugi put. Sad ti Milorad ide s Jovićem na intervju za dva-tri dana u sre.. u sredu valjda u Novi Sad.
Karadžić Radovan:	Za televiziju Novi sad?
Ćosić Dobrica:	Da, da ga, da ga propita malo.
Karadžić Radovan:	Aha.
Ćosić Dobrica:	I da, tako da ga eksponira u toj politici, a to je ...
Karadžić Radovan:	Da, da. Na Boru ide, je li ?
Ćosić Dobrica:	Na Boru.
Karadžić Radovan:	Da, da.
Ćosić Dobrica:	To se sprema
Karadžić Radovan:	Da, da.
Ćosić Dobrica:	A, predsednik se mislim sme... ,sprema, ne mislim nego znam , sprema se za , za parlamenat.
Karadžić Radovan:	Da, da, mora da poštuje parlament, mora da ide često i ako nije on vezan ustavno za parlament, ali mora često da ide.
Ćosić Dobrica:	Normalno, normalno.

Karadžić Radovan:	E ovi su sad sutra, sad me zvao, zove onaj jajoglavi, budalasti, ovaj, savjetnik Babićev, jer oni sutra vjerovatno spremaju smjenu Babiću.
Ćosić Dobrica:	Jel'?
Karadžić Radovan:	Da, ova tamo u Glini, a onda on zakazuje kontra skupštinu, od onih, od onih poslanika koji su njemu odani. Ja sam ustvari to da idu svi na jednu skupštinu.
Ćosić Dobrica:	Pa tu da dobije.
Karadžić Radovan:	Da, i konačno da ne, da, da se galsa dok se drugo ne radi. Konačno on može da kaže, izvinite sve što vi zaključite iz vaše nadležnosti što mene obavezuje ja ću provoditi, ali vi ne možete mene da spriječite da ja imam rezerve da je ovo opasno što nam se dešava.
Ćosić Dobrica:	Da, da,
Karadžić Radovan:	I da držimo Ujedinjene Nacije pred obavezom da budu za, da budu pred moralnom obavrzom prema namai da ne bude ni smjene, a da bude neko usklađenje. Međutim on nije isto dobar za politiku.
Ćosić Dobrica:	Neće, neće on, on, on, on ja ne znam kako će s njim da se to na kraju krajeva reši, kad ode vojska? Vojska mora da ode.
Karadžić Radovan:	Bojim se da će ga, da ga smijene ovi, bojim se da će sutra da ga smijene.
Ćosić Dobrica:	Da. Da, ako ga sutra smene nešto, to će nešto da znači, ali on je samozvanac i samodržac!
Karadžić Radovan:	Da, da .
Ćosić Dobrica:	I on hoće da ostane u tom Kninu dok ga ne u....
Karadžić Radovan:	Da. Budalaština je to.
Ćosić Dobrica:	I ne samo pucnjave, ima nesreće, ima obračuna, ima svega medju njima.
Karadžić Radovan:	Da, da, to jeste budalaština zaista. Ali eto on kad bi htio malo da sluša i to, ako već zove, ovaj me sad, sad ovaj njegov savetnik zove inače to je jedan jajoglavi, budalasti čovjek koji nikad neće da ovaj, neće da sasluša ništa, a sad, sad zove, sad vide da su u nevolji. Vi..., više poslanika je protiv Milana nego za Milana .
Ćosić Dobrica:	Da, da. On je sav u manjini jer...
Karadžić Radovan:	Da, da.
Ćosić Dobrica:	Očigledno. nema on nikakve šanse. sem tako. da. da

	simulira, da iscenira te skupštine, da....
Karadžić Radovan:	Kad bi htio da saradjuje sad bi ga trebalo spasiti, ne bi ga trebalo rušiti! Mislím, rušenje je uvijek neki lom.
Ćosić Dobrica:	Jasno, ako bi on pristao normalno da saradjuje nek ostane gdje je tu šta je.
Karadžić Radovan:	Jasno, jasno.
Ćosić Dobrica:	To nek bude stvar jedne, de..., demokratske procedure, ako će daga menjaju, neka ga menjaju, ali ne, ne sad zbog ovoga .
Karadžić Radovan:	Da, da .
Ćosić Dobrica:	Ali je on dobio publicitet i značaj u sveu i on insistira.
Karadžić Radovan:	Da, da. Pa znam, ali sad će da se obruka.
Ćosić Dobrica:	Da.
Karadžić Radovan:	Da sad sad popustio još jedno vrijeme.
Ćosić Dobrica:	Da, da.
Karadžić Radovan:	Još jedno vrijeme.
Ćosić Dobrica:	A vidjaš li Milorada, aaa, Ekmečića?
Karadžić Radovan:	A, vidjam na našim savjetima. Naime on je baš privržen i rad dolazi posle. Ima jedan divan literarni tekst u Expres politici.
Ćosić Dobrica:	Kada izlazi?
Karadžić Radovan:	Od prije, aaaa, od juče .
Ćosić Dobrica:	Od juče!!
Karadžić Radovan:	Ja, od juče Expres politika.
Ćosić Dobrica:	U baš ću sad da ga vidim .
Karadžić Radovan:	A to je nevelik tekst, ali literaran, da je taj Nin pametan, on ga je treb'o objaviti. To je za Nin takav tekst, nije za dnevnu, odnosno, večernju novinu.
Ćosić Dobrica:	A tema koja mu je?
Karadžić Radovan:	Pa nek vam nadju, nešto o mirisima, dok je bio u Hercegovini o mirisima bosanskih šuma i onoga .
Ćosić Dobrica:	Je li?
Karadžić Radovan:	Da, da. A onda o dolasku u Sarajevo, u Bosnu kada toga nestaje. A onda sad, kako i mnoge druge stvari nestaju i tako. Ma čista literatura. Eto.
Ćosić Dobrica:	Ha, ha .
Karadžić Radovan:	Ha, ha, čista literatura .

Ćosić Dobrica:	Divno. Je li, jesi li čuo ove svoje zemljake iz Podgorice?
Karadžić Radovan:	Nisam još, ali kažu da je to dobro uradjeno.
Ćosić Dobrica:	Pa, aaa, da dobro.
Karadžić Radovan:	Kažu da je to dobro.
Ćosić Dobrica:	Dobro urađeno, ovde se, ovi su ovde vrlo zadovoljni.
Karadžić Radovan:	Aha.
Ćosić Dobrica:	Mada tu ima nekih vesti, kad ti budem, mmmm, nešto ću ti reći kad te vidim ovde.
Karadžić Radovan:	Da, ma evo meni je majka u posjeti i sestra. Tamo je narod bio veoma napet oko tih ...
Ćosić Dobrica:	Ma normalno.
Karadžić Radovan:	Tog njihovog ponašanja.
Ćosić Dobrica:	To sam želeo da ti kažem. Postoje veoma ozbiljne procene da su oni primorani da ovo rade.
Karadžić Radovan:	Oni su jako izgubili kod naroda.
Ćosić Dobrica:	Jako su izgubili kod naroda i da ni...,da nisu ovo uradili bogme.
Karadžić Radovan:	Da, da.
Ćosić Dobrica:	Spremalo im se je
Karadžić Radovan:	Samo da siđe Nikšić u Titograd to bi bio džumbus.
Ćosić Dobrica:	Pa Vlasević, pa Morača, pa...
Karadžić Radovan:	Da, da.
Ćosić Dobrica:	Bio bi lom veliki.
Karadžić Radovan:	Da, da to je vrlo, vrlo loše što su uradili.
Ćosić Dobrica:	I ovaj ljudi koji su dobro obavješteni koji su otuda došli to govore. Govore ljudi da,da je njima igrala glava.
Karadžić Radovan:	Da, da. Moja majka je obična žena, ne bavi se politikom, al je, ali je to procijenila...
Ćosić Dobrica:	Taj, taj, pa ona i zna najbolje to da proceni.
Karadžić Radovan:	Da, da. Ne, ne, oni su, oni su ugrozili svoje izbore da, kad bi im uskoro bili izbori izgubili bi oni.
Ćosić Dobrica:	Vrlo..., vrlo verovatno da bi izgubli. Vrlo verovatno samo da se pojave.....
Karadžić Radovan:	Da, da. Jeste. Ja sam sa Krajišnikom dva puta bio dole da ih oko tog pitanja malo razmekšam, a sad ću morati jedanput otići da uzmem ovaj blok, onu njihovu demokratsku pa... narodnu i srpsku demokratsku koju

	su osnovali i pored, nisu mene...
Ćosić Dobrica:Je l' ti znaš o toj stranci?
Karadžić Radovan:	Ne znam puno, znam po imenu te ljude jednom sam ih vidio, ali svejedno morao bi otići dole da pred sam referendum ne prave pitanja. Nego naprotiv mora da se izadje na referendum.
Ćosić Dobrica:	Aha.
Karadžić Radovan:	Na, ooo, na njihov referendum mora da se izađe. Taj srpski blok bi ja dole mogao da imam uticaj na njih, na njih.
Ćosić Dobrica:	A dobro očeš ti da..., ti nećeš da se mešaš u tu, karakter te stranke i personalije njene, ne ?
Karadžić Radovan:	Pa ne bih htio, aaaa, ali ako me budu pitali onda hoću. Ako hoće da budu pod nekim našim patronatom onda hoću.
Ćosić Dobrica:	Znaš ti, jesam ti rekao onog Nikšićanina tvog?
Karadžić Radovan:	Đukanovića?
Ćosić Dobrica:	Đukanovića.
Karadžić Radovan:	Da, da.
Ćosić Dobrica:	Njega mnogo hvale ovde dole.
Karadžić Radovan:	Da, da, on bi i napustio ove, on bi...
Ćosić Dobrica:	Da, da. Tako da,
Karadžić Radovan:	To ćemo da vidimo.
Ćosić Dobrica:	Imaj ga u vidu, ako se u to mešaš.
Karadžić Radovan:	Da, da, ako budu tražili od mene ja hoću da se mešam.
Ćosić Dobrica:	Drugo, treba da se svi dogovorimo, treba da se dogovorimo ovde oko, ove ove stranke ovde.
Karadžić Radovan:	Aha.
Ćosić Dobrica:	Tu ima velikih problema.
Karadžić Radovan:	Da, da .
Ćosić Dobrica:	Hteo ovaj, Branković to upropašćuje to sve.
Karadžić Radovan:	Da, da. A ja mislim da je to, to, ooo.... opozicionarenje, iz, iz mode to je nevjerovatno koliko... a toliko se pruža prilika da se pojavi neka opozicija koja će biti drugačija.
Ćosić Dobrica:	Znaš šta, ja, malo, malo razmisli, jedan od ljudi koji je najozbiljniji, ja bih to predao Košutiću.
Karadžić Radovan:	Pa da. Iasno. To bi bilo dobro. To bi bilo dobro. on ie

	danas bio kod nas na skupštini ovde.
Ćosić Dobrica:	On bi bio,...To njemu treba pomenuti.
Karadžić Radovan:	Da, to bi bilo dobro ako hoće oni da... i onda bismo mogli da, mogli da pravimo neku svesrpsku...
Ćosić Dobrica:	Ono što smo govorili...
Karadžić Radovan:	Da, da. E tu je sad već Jovo sebe potpuno izbacio iz, iz, iz bilo koje šanse. Jer Jovo se potpuno, ovaj ...
Ćosić Dobrica:	Ne može Jovo ništa.
Karadžić Radovan:	Ne, ne, izbacio se potpuno. On je tako naivan i tako ...
Ćosić Dobrica:	Nije, nije on za toga .
Karadžić Radovan:	I loš političar.
Ćosić Dobrica:	Nije on. Tu smo nešto petljali i sa ovim, iii sa ovim, Pupovcem.
Karadžić Radovan:	Dobro, to isključivo mora da se ograniči na Srbe u velikim gradovima i onda...
Ćosić Dobrica:	Jeste, jeste, jeste, jeste. To mora i krajnje je vrijeme da se oni uključe. Ovi njegovi on je evoluirao grdno, on je vrlo loše počeo i sa onim pismo Karingtonu, gde optužuje srpsku nacionalnu politiku za rat.
Karadžić Radovan:	Da, da.
Ćosić Dobrica:	Za sve te nesreće tamo .
Karadžić Radovan:	Da, da.
Ćosić Dobrica:	Kako su Srbi, Srbi izazvali rat .
Karadžić Radovan:	Da, da.
Ćosić Dobrica:	I, eeee, onda je, događaji su ga tako izmlatili, da su čak i one, one tamo, recimo Milića, Jo..., Jovu Milića, koji je pre dva meseca napadao vas.
Karadžić Radovan:	Da, da.
Ćosić Dobrica:	E nisi ti to pratio .
Karadžić Radovan:	Nisam.
Ćosić Dobrica:	...napadao vas je strašno
Karadžić Radovan:	Samo pratim one koji ma hvale. Ne, ne mogu da pratim...ha ha.
Ćosić Dobrica:	Imate pravo.
Karadžić Radovan:	Ne mogu da pratim, ha, ha, ha.

Ćosić Dobrica:	Ma bravo. Dosta više s tim.
Karadžić Radovan:	Ha, ha. Dosta je meni depresija. Ha, ha.
Ćosić Dobrica:	I taj je čovjek sada, eto i on je, primorali su i njega da krene u tu, u taj demokratski forum da se bori za prava.
0322-0185 Karadžić Radovan:	Da, da .
Ćosić Dobrica:	Za kolektivna prava .
Karadžić Radovan:	To ako ograniče na Srbe izvan krajina onda treba da ih pomognemo oko...
Ćosić Dobrica:	Imaju ovako vrlo interesantne ideje. Imaju vrlo interesantne ideje, jer oni kažu ove krajine bez nas ništa ne znače. Misle ljudi da se sele, da prave kulturne centre u krajinama, da, da oživljuju ...
Karadžić Radovan:	Da, da .
Ćosić Dobrica:	Da svu tu populaciju podižu.
Karadžić Radovan:	Jasno.
Ćosić Dobrica:	Inače je prazna i pusta.
Karadžić Radovan:	Jasno, jasno, jasno .
Ćosić Dobrica:	Primitivna i nema potencijala. Nit će se zanimat za razvoj.
Karadžić Radovan:	Da, da, ne može sast.....
Ćosić Dobrica:	Njegovim dolaskom, a sad da mogu, da moli,
Karadžić Radovan:	Da, da .
Ćosić Dobrica:	Da će biti spremni da se, da se sele u te gradove .
Karadžić Radovan:	Da stvaraju centre, je li?
Ćosić Dobrica:	Dabome.
Karadžić Radovan:	Da, da. Dobro, onda ih...Onda, onda ih treba, treba im onda pomoći. Ja.
Ćosić Dobrica: 0322-0186	Kako da ne. Pa, iii..., iscrpno smo razgovarali ovde. Pa sam onda ja uredio prijeme sa ovim odgovarajućim ljudima ovde. Mada je ovaj Perišić dao veliki otpor i jedva ga primio.
Karadžić Radovan:	Da, da .
Ćosić Dobrica:	Da nisam ja bio zapeo, ne bi ga primio.
Karadžić Radovan:	Da, da, da, da. Dobro.
Ćosić Dobrica:	Ali ga je naizad primio, pa vidi ha, ha, ha tako je došlo do korisnog razgovora.

Karadžić Radovan:	Da, ima li Vlado Jovanović kakvih novosti, nema!?
Ćosić Dobrica:	Njega, pravo da ti kažem, aaaaaa,...
Karadžić Radovan:	Od onda nisi vidio.
Ćosić Dobrica:	A.... ima jedno tri-četiri dana .
Karadžić Radovan:	Aha.
Ćosić Dobrica ;	Ovako, u tom vremenu nema ništa
Karadžić Radovan:	Meni se čini da otupljuje neka, neka agresivnost prema nama, da nam malo
Ćosić Dobrica:	Znaš šta ,on ide , on ide sad za Nemačku, pre ...prekosutra.
Karadžić Radovan:	Pa kad, onda treba Milošević da ide iza njega, odmah!
Ćosić Dobrica:	Ne znam, to ne vredi govorit .
Karadžić Radovan:	Odmah! Da vidimo šta. Oni hoće, hoće očigledno da trguju, da vidimo šta to mi imamo što vama treba.
Ćosić Dobrica:	On....
Karadžić Radovan:	Jer ne ..., mi, mi nešto imamo što njima treba da vidimo šta je to.
Ćosić Dobrica:	Ja mislim da, ja mislim da on u ponedjeljak, utorak ide.
Karadžić Radovan:	Da,da.
Ćosić Dobrica:	Kolko sam ga ja razumeo.
Karadžić Radovan:	Aha, to je dobro .
Ćosić Dobrica:	Da.
Karadžić Radovan:	To je dobro.
Ćosić Dobrica:	Milošević je pozvan u Rim.
Karadžić Radovan:	Da, da, to je dobro isto. To je dobro. Oni, nek svate da će tu opstati nešto.
Ćosić Dobrica:	Da.
Karadžić Radovan:	I onda treba s tim računati .
Ćosić Dobrica:	Je li ti ispričao razgovore sa De Mikelisom?
Karadžić Radovan:	Aaaa, jeste nešto koliko je mogao.
Ćosić Dobrica:	Gadan tip,
Karadžić Radovan:	Da, da to je žabac jedan opasni .
Ćosić Dobrica:	Uh! Taj, taj Vencijaner je takav prostak .
Karadžić Radovan:	Opasni žabac .
Ćosić Dobrica:	Čuda nečuvena. To nije bilo davno u spoljnoj politici ...
Karadžić Radovan:	Da .

Ćosić Dobrica:	Takve figure evropske.
Karadžić Radovan:	Da, da. On uživa da bude agresivan. Da kaže nešto ...
0322-0189 Ćosić Dobrica:	Da, da .
Karadžić Radovan:	Opasno, pretnje neke i tako.
Ćosić Dobrica:	On je vako, on, on je čovjek koji, koji se hvali svojim pokvarenjaštvom.
Karadžić Radovan:	E tačno tako.
Ćosić Dobrica:	Koji se ne stidi svog pokvarenjaštva.
Karadžić Radovan:	Da uživa u njemu.
Ćosić Dobrica:	To je, to je onako kod njega, vidi se da je inteligentno pismen.
Karadžić Radovan:	Da.
Ćosić Dobrica:	On je narcis jedan u negativnom smislu, ha, ha .
Karadžić Radovan:	Da, da.
Ćosić Dobrica:	Voli svoje, svoje dupe onako ...
Karadžić Radovan:	Da, da.
Ćosić Dobrica	Nešto naivno. Duhovni narod
Karadžić Radovan:	Ha, ha. Dobro, pozdravite Božicu pa ćemo se ...
Ćosić Dobrica:	Pozdravi i ti.
Karadžić Radovan:	Hvala, prijatno.

Razgovor vođen dana 13.05.1992. godine
između Unkovića i Mladić Ratka

Gagović:	Molim?
Unković:	Dobro jutro!
Gagović:	Dobro jutro!
Unković:	Je li pukovnik Gagović?
Gagović:	Jesam.
Unković:	Pukovniče, profesor Unković je iz Kriznog štaba
Gagović:	Da izvolite.
Unković:	Samo jednu informaciju?
Gagović:	Da?
Unković:	Znate li šta oko aerodroma? Ima li kakvih pregovora danas ili nešto?
Gagović:	Oko aerodroma pregovora, danas?
Unković:	Da.
Gagović:	Biće pregovori, ali da li će samo biti oko aerodroma ili neće, ali... Hoćete li vi biti? Ko predstavlja vašu stranku?
Unković:	Pa nas niko ne zove!
Gagović:	A nije zvao niko jel'?
Unković:	Mi smo odlučili da aerodrom...
Gagović:	Čisto transferstvo! (obraća se prisutnima u prostoriji)
Unković:	...odnesemo i mi o njemu odlučujemo.
Gagović:	Unković evo! (ponovo se obraća prisutnima u prostoriji)
Unković:	Molim?
Gagović:	Unković sa Ilidže, ovaj profesor, doktor. (obraća se prisutnim u prostoriji i sluša šta mu govore). Da prisustvovat će vaši prestavnici, ali ko će? Ne, ko će bit' ne znam, ali prisustvovati će (ponovo sluša šta mu iz prostorije govore). Evo momenat! Halo halo?
Unković:	Molim molim?
Gagović:	Evo momenat.
Mladić:	Halo?
Unković:	Izvolite?
Mladić:	Mladić general! Kako ste?

Unković: dobro došli u našu kuću.
Mladić:	Bolje našo' i nek' nam je srećan rad.
Unković:	Bog vas pomogo' veliki.
Mladić:	Reci mi je li vi, ovako prvo da vam za ovo za što se interesujete.
Unković:	Da?
Mladić:	Doće Koljević, učestvovat' će Koljević sa naše strane.
Unković:	Mh!
Mladić:	Ostojić i ja!
Unković:	Odlično!
Mladić:	E tako! Tako da vi nemate potrebe kao Ilidža, a možete ovaj, doći da se vidimo, da vidim kakvi su problemi tamo, ako je bezbedno. Sad je najbitnije da sve vojne formacije, bilo čije da su, da se stave pod komandu 4. Korpusa, Gagoviću.
Unković:	Da.
Mladić:	Sve to. Da se napune jedinice, da se formiraju, da se srede da bude sve u redu.
Unković:	Odlično!
Mladić:	Jesi me razumio?
Unković:	Jesam.
Mladić:	I detaljnija upustva češ dobiti kad se vidimo.
Unković:	Odlično.
Mladić:	E tako.
Unković:	Samo još jedno pitanje?
Mladić:	Molim?
Unković:	Mi ovde imamo nešto Arkanovaca.
Mladić:	Da?
Unković:	Jesu oni pod našom komandom?
Mladić:	Sve, sve što nosi pušku, sve pod mojom komandom, ako misli nosit' glavu.
Unković:	Odlično! Odlično!
Mladić:	Znači sve pod našu komandu, nema niko da radi na svoju ruku i mora se ovo petodnevno primirje poštovati.
Unković:	Da.
Mladić:	S tim što u slučaju da vas napadaju, da vam prilaze, onda to treba uništavat'.

Unković:	Normalno.
Mladić:	E tako!
Unković:	Normalno. Fala vam Generale.
Mladić:	Živ bio.
Unković:	Živi bili.
Mladić:	Zdravo.

Razgovor vođen dana 18.04.1992.godine
između Kukanjac Milutina i Karadžić Radovana:

NN muška osoba:	Da.
NN ženska osoba:	Halo.
NN muška osoba:	Izvolite.
NN ženska osoba:	Dobar dan.
NN muška osoba:	Dobar dan.
NN ženska osoba:	Ja bih trebala generala Kukanjca za doktora Karadžića.
NN muška osoba:	Momenat samo, trenutno priča sada na liniji.
NN ženska osoba:	E hvala vam.
NN muška osoba:	Halo.
NN ženska osoba:	Da.
NN muška osoba:	Evo, daću vam vezu.
NN ženska osoba:	Hvala vam lijepo.
Karadžić Radovan:	(obraća se nekome u prostoriji – I tući, kada UN najave, kad najave kuda će proći, treba da prođu uz kontrolu naravno. Mora disciplina da se ... Halo.
Kukanjac Milutin:	Da.
Karadžić Radovan:	Halo.
Kukanjac Milutin:	Da.
Karadžić Radovan:	Dobar dan.
Kukanjac Milutin:	Dobar dan.
Karadžić Radovan:	Radovan je, evo me ovde u gradu. Vidite, ovo što je sa Skupštinom bilo,
Kukanjac Milutin:	Ja.
Karadžić Radovan:	Nikakve veze s nama nema.
Kukanjac Milutin:	Daj te saopštenje.
Karadžić Radovan:	Ranije su mitraljirali oni Simovićev kabinet i kabinet drugih ministara srpskih, sada su mitraljirali treći sprat na kojem sjedi Krajišnik.
Kukanjac Milutin:	Pa prema tome dajte to saopštenje.
Karadžić Radovan:	Sad ćemo da damo saopštenje.

Kukanjac Milutin:	Dajte saopštenje, jer je ispalo da smo mi to uradili.
Karadžić Radovan:	Nema, nema govora.
Kukanjac Milutin:	Mora se brzo reagovati.
Karadžić Radovan:	Odma ćemo mi to da uradimo.
Kukanjac Milutin:	Dobro.
Karadžić Radovan:	Dobro.
Kukanjac Milutin:	Tu ste vi jel ?
Karadžić Radovan:	Da, da.
Kukanjac Milutin:	Dobro.
Karadžić Radovan:	Idemo na konferenciju za štampu pa ćemo onda ...
Kukanjac Milutin:	Dobro.
Karadžić Radovan:	...biti ovde opet. Ako treba da se vidimo možda.
Kukanjac Milutin:	Dogovorit ćemo se.
Karadžić Radovan:	A za Vogošću molim vas, vidite šta je, tamo Vikić i ove zelene beretke pokušavaju da osvoje Pretis i da uzmu borbena sredstva.
Kukanjac Milutin:	Mora se sprečiti.
Karadžić Radovan:	A naši tamo brane ljudi, radi se.
Kukanjac Milutin:	Neka brane.
Karadžić Radovan:	A može li nekako da se stavi tampon između njih?
Kukanjac Milutin:	Pa da vidimo sad, evo sad mi kontaktiramo sa njima ovaj, sa tim Koprivicom tamo da vidimo šta je šta.
Karadžić Radovan:	Ajte molim vas neka pođe neko, ne smiju oni na vojsku, neka se postavi tampon između jednih i drugih. Vojska je inače u tom smislu ovde i dobro došla. I on vidi da je Vens rekao tamo, jeste li vidjeli to.
Kukanjac Milutin:	Šta je rekao?
Karadžić Radovan:	Rekao je da se sve strane slažu da je jedina snaga koja može spriječiti sukobe Jugoslovenska armija.
Kukanjac Milutin:	Aha.
Karadžić Radovan:	To je u razgovoru sa Kučanom rekao da su čak i Hrvati i Muslimani rekli, mada Hrvati i Muslimani predviđaju da će armija morati da napusti.
Kukanjac Milutin:	Da spasi pa da ga napusti.
Karadžić Radovan:	Prvo da ga spasite pa da onda ...

Kukanjac Milutin:	Jeste, nema to ...
Karadžić Radovan:	Ne treba tu velika pomaranja, imamo mi rešenje za to.
Kukanjac Milutin:	Dobro.
Karadžić Radovan:	Nego, ako, molim vas neka se postavi tamo i onda možda da ostane možda čitavo vrijeme taj neki voz tamo.
Kukanjac Milutin:	Da vidim šta je, evo sad baš ovi moji generali kod mene oko toga, pa radimo već.
Karadžić Radovan:	Jer ako on provali tamo, tamo ima i zolja i osa, armija neće biti sigurna, ni jedno vozilo neće biti sigurno, ako ...
Kukanjac Milutin:	Sigurno, to je tačno.
Karadžić Radovan:	Ako se oni toga dokopaju.
Kukanjac Milutin:	Dobro.
Karadžić Radovan:	Naši brane, ali ne znam koliko će izdržati.
Kukanjac Milutin:	Dobro.
Karadžić Radovan:	Hoće li brzo to biti, hoće?
Kukanjac Milutin:	Evo sad ćemo da vidimo.
Karadžić Radovan:	E hvala.
Kukanjac Milutin:	Zdravo.
Karadžić Radovan:	Prijatno.

Razgovor vođen dana 21.04.1992.godine
između Koljević Nikole i Kukanjca Milutina

NN muška osoba:	Halo?
Koljević Nikola:	Nikola Koljević na telefonu. Molim vas treb'o bi generala Kukanjca hitno.
NN muška osoba:
Kukanjac:	Halo.
Koljević Nikola:	Halo, Nikola Koljević na telefonu.
Kukanjac:	Dobro jutro, kako ste?
Koljević Nikola:	Dobro jutro. Pa evo, ne znam šta da vam kažem ovaj...
Kukanjac:	Ne valja ništa
Koljević Nikola:	Ne valja, ne valja...
Kukanjac:	A odkuda se to poče?
Koljević Nikola:	Ne valja, ja moram hitno na Pale i moram to da zaustavim, sad sam im'o neke međunarodne razgovore. Ja molim vas ovaj... na Osijeku stadion, na stadion, ja idem iz ovih stopa da mi što hitnije dođe helikopter, ja moram gore da to zaustavim.
Kukanjac:	Ma dajte zaustavite, pa nema ovo nikakve veze.
Koljević Nikola:	Molim?
Kukanjac:	Dajte zaustavite to.
Koljević Nikola:	Pa nema, naravno da nema, opet je pucano na, na zgradu televizije.
Kukanjac:	Ma ko je pucao?
Koljević Nikola:	Otkud znam generale.
Kukanjac:	Pa to je vidite.
Koljević Nikola:	E pa to je.
Kukanjac:	Zna se to, to se odmah sumnja ko je.
Koljević Nikola:	Pa zna se. Možda je čak i diverzija. Mora da se ustanovi, mora da se da saopštenje, mora da se... sad sam zvao Izetbegovića i ja ću se naći danas s njim.
Kukanjac:	Pa nađite se vas dva.
Koljević Nikola:	Pa naći ću se ali moram sa našima da izvršim konsultacije, i da im kažem da se sa tim stane na najvišem nivou i da se

	prenese svuda.
Kukanjac:	Ja sam rek'o ... ja sam i onom Čengiću i Delimustafiću...
Koljević Nikola:	Da.
Kukanjac:	...gađaju i oni, sa Zlatišta, gađaju sa, ispod Huma.
Koljević Nikola:	Gađaju ispod Huma.
Kukanjac:	Pa jeste, gađa se obostrano ali otprilike ovi su počeli odozgo noćas valjda, znate kako je.
Koljević Nikola:	Da.
Kukanjac:	Evo, ja ću sad narediti da dođ...za kol'ko ste spremni?
Koljević Nikola:	Evo, ja sam gotov, ja, ja, ja idem iz ovih stopa pa ću čekati na stadionu u Osijeku.
Kukanjac:	Evo sad ću ja narediti.
Koljević Nikola:	Dobro.
Kukanjac:	Zdravo.

0322-0299

Razgovor vođen dana 23.05.1992.godine
između Abdić Fikreta i Mladić Ratka

NN Muška osoba:	Molim?
NN Ženska osoba:	Pukovnika Čađu za gospodina Abdića, ako možemo dobiti.
NN Muška osoba:	Ooodsutan je pukovnik Čađo.
NN Ženska osoba:	Pukovnik je tražio hitno gospodina Abdića. Pronašla sam ga i javljamo se.
NN Muška osoba:	Momenat.
NN Ženska osoba:	Hvala.
Čađo:	Halo?
NN Ženska osoba:	Pukovnik Čađo?
Čađo:	Ja sam, ja sam.
NN Ženska osoba: vas gospodin Abdić, izvolite.
Čađo:	Dajte, molim vas.
Abdić Fikret:	Halo?
Čađo:	Oo, zdravo Fiko.
Abdić Fikret:	Zdravo Čađo.
Čađo:	Kako je?
Abdić Fikret:	Dobro je. Kako si ti?
Čađo:	Evo ovako, možda je prenjela sekretarica. Imao sam napad ovih vaših na Dobrinji jutros, boga ti ovde.
Abdić Fikret:	Ja?
Čađo:	Pa nam pogodiše jedan transporter. Ubiše nam oficira, dvojicu ranili.
Abdić Fikret:	Pa vi pucate kaže...
Čađo:	Nismo mi, nismo mi.
Abdić Fikret:	... iz transportera u stubište.
Čađo:	Ne!
Abdić Fikret:	Sad sam ja zvao
Čađo:	Da ti kažem drugo, kod Bubnja tamo...
Abdić Fikret:	Šta će tamo transporteri kod zgrada Čađo?
Čađo:	... Oko kasarne Bujanj su barikade i provokacije.

Abdić Fikret:	Ja?
Čađo:	A juće se dogovorili selimo. Pa to tako ne možemo.
Abdić Fikret:	Ja?
Čađo:	Jebi ga.
Abdić Fikret:	Evo javit' ću ja tebi Čađo.
Čađo:	Javi mi molim te. Vidi tu situaciju.
Abdić Fikret:	A gdje je Mladić?
Čađo:	Mladić je izašao negdje. Ne znam ni ja gde, boga ti.
Abdić Fikret:	Ne znaš ti? Ne smiješ reći ili ne znaš?
Čađo:	Ne smijem reći, ne mogu ga naći.
Abdić Fikret: stari pukovnik, jebi ga ti moreš reći.
Čađo:	Slušaj oovaj napad još uvijek traje daj vidi to, molim te.
Abdić Fikret:	Sad ja zovem...
Čađo:	Obustavi te stvari.
Abdić Fikret:	Ja meni kažu da napadaju transporterima, ovi ljudi odgovaraju. Idu transporteri, samo transporter.
Čađo:	Ne, ne ne ne! Slušaj Babo ti znaš šta smo se dogovorili...
Abdić Fikret:	Pa dobro, Čađo šta će transporteri tamo pored stubišta?
Čađo:	... Naši nikada ne napadaju. A?
Abdić Fikret:	Šta će transporteri vojni pored stubišta? De mi reci molim te? Vojni?
Čađo:	Ma jok čoveče! Nemoj te snimi tu situaciju...
Abdić Fikret:	Pa kako ga može potrefiti ako je tamo, ako je tamo, ako nije tamo?
Čađo:	Ma oni su krenuli u napad. I napad još uvijek traje. Molim te, daj vidi to da se to obustavi, nemoj ovaj...
Abdić Fikret:	Evo odmah zovem. Zovem, ali nešto mi nije tu, ja bih volio da mi objasniš.
Čađo:	Čekaj, čekaj zvat' ću ja, zvat' ću ja sekretara ovog od od gospodina generala, samo da vidim molim te, pa se ti objasni sa njim. Da potražim sekretara, sačekaj malo molim te.
Abdić Fikret:	Nemoj, e idem ja zvati ove da...
Čađo:	Evo odma, odma, odma, odma.
Mladić Ratko:	Da, molim?
Abdić Fikret:	Halo? Generale zdravo.

Mladić Ratko:	Ee, Fikrete jeste vi?
Abdić Fikret:	Jesam.
Mladić Ratko:	Pa šta je ovo, bre?
Abdić Fikret:	Pa sad mi je Čađo rekao. Ja mu kažem da mi objasni, da vidim kako, otkud, da kad ove zovem da znam ovaj, podrobnije znaš.
Mladić Ratko:	Ovako, negde između 13 i 40, pa nadalje počeo je napad tamo prema Dobrinji.
Abdić Fikret:	Da?
Mladić Ratko:	Imamo, pogodili su nam jedan transporter. Imam jednog kapetana mrtvog i dva ranjena vojnika.
Abdić Fikret:	Mh?
Mladić Ratko:	Fikrete ja sam rekao da ću da ćutim i da sam radi mira ovde.
Abdić Fikret:	Da?
Mladić Ratko:	Jesam vas upozorio da mi ne vučete obatač.
Abdić Fikret:	Da, da, pa jasno dali smo sve naloge, majke...
Mladić Ratko:	Noćas ste mi, verujem ja da ste vi dali, noćas ste ubili onoga vojnoga službenika u kasarni Maršal Tito.
Abdić Fikret:	Da?
Mladić Ratko:	Recite mi molim vas, hoćete li vi da bude mir ili hoćete rat?
Abdić Fikret:	Mir, nema govora o ratu.
Mladić Ratko:	Fikrete Abdiću...
Abdić Fikret:	Evo sad zovem ja.
Mladić Ratko:	... Sad ti dajem, kunem ti se u jedino još što imam, život lični i ništa mi nije draže od života.
Abdić Fikret:	Ja?
Mladić Ratko:	Još mi pogine jedan vojnik ili starešina bilo gde, Fikrete Abdiću završeni su svi pregovori.
Abdić Fikret:	Evo zovem ja. Zovem odma.
Mladić Ratko:	Molim vas prenesite lično gospodinu Izetbegoviću.
Abdić Fikret:	'Oću, 'oću Aliju, sad zovem Aliju. Evo ovog časa.
Mladić Ratko:	Ovako, Fikrete Abdiću...
Abdić Fikret:	Ja?
Mladić Ratko:	... Još mi pogine ijedan vojnik u Sarajevu, oko Sarajeva, u Garnizonu Pazarić...

Abdić Fikret:	Mhh?
Mladić Ratko:	... I celom tom komunikacijom...
Abdić Fikret:	Da, da.
Mladić Ratko:	Bilo u blokiranim kasarnama ili ovamo, izvršit ću odmazdu Fikrete Abdiću da ćete se u čudu naći šta vas je našlo.
Abdić Fikret:	Dobro.
Mladić Ratko:	I više nećete moći sa mnom razgovarati, na način kako sam do sad.
Abdić Fikret:	Dobro.
Mladić Ratko:	Vama se još, posljednji put vas upozoravam. Molim vas.
Abdić Fikret:	Dobro.
Mladić Ratko:	Budite razumni! Tražite hitan kontakt sa Vladom Srpske Republike Bosne i Hercegovine.
Abdić Fikret:	Nee! To ćemo na Precjedništvu sad, danas popodne tražimo.
Mladić Ratko:	Inače, ako ja počnem da tučem...
Abdić Fikret:	Ja, ja.
Mladić Ratko:	... Fikrete Abdiću kunem ti se obrazom...
Abdić Fikret:	Da?
Mladić Ratko:	... Neću prestajati deset dana.
Abdić Fikret:	Dobro.
Mladić Ratko:	A za to vreme, vi nećete biti više u mogućnosti, da me zovete. Nikad!
Abdić Fikret:	Dobro.
Mladić Ratko:	Ja vas molim...
Abdić Fikret:	Dobro.
Mladić Ratko:	... Ne teraj te me da ja povučem obarač.
Abdić Fikret:	Dobro, dobro Mladiću.
Mladić Ratko:	Nu dušu, nad moju dušu, primam smrt ovog oficira i ova dva vojnika i onog vojnog službenika. I molim vas prenesite moje upozorenje, kao Komandanta vojske Srpske Republike Bosne i Hercegovine...
Abdić Fikret:	Ja dobro.
Mladić Ratko:	... Ispraznite oružjem, bezbedniji ste da ga ispraznite i odložite nego, da ga držite.

Abdić Fikret:	Dobro.
Mladić Ratko:	Časnu vam dajem oficirsku reč.
Abdić Fikret:	Dobro.
Mladić Ratko:	Jesmol' se dobro razumeli?
Abdić Fikret:	Razumjeli se.
Mladić Ratko:	Više me nemojte zovete, ako ubijete ijednog čoveka. Već...
Abdić Fikret:	Dobro.
Mladić Ratko:	... Narodu prenesite moje odmah saopštenje da ide iz Sarajeva na sve četiri strane sveta.
Abdić Fikret:	Dobro, dobro.
Mladić Ratko:	Jeste me dobro razumeli?
Abdić Fikret:	Odma' zovem.
Mladić Ratko:	Evo ja čujem sada!
Abdić Fikret:	Odma'.
Mladić Ratko: prema mojoj osmatračnici se tuče.
Abdić Fikret:	Eej?
Mladić Ratko:	Tucite mene, ostavite sirotinju, ostavite narod, ostavite vojsku. Mene Mladića Ratka ubijajte i nišajte gde got me vidite, ali ostavite narod. I nemojte narode gurati u nesreću i katastrofu. Sarajevo je čitavo, kako će bit' ako ja progovorim?
Abdić Fikret:	Odma' zovem, a...
Mladić Ratko:	Molim vas.
Abdić Fikret:	... Ovi nisu dobili u Bihaću nikakvu...
Mladić Ratko:	Naredit' ću da se tuče i ceo Bihać!
Abdić Fikret:	Ne, ne! Ali...
Mladić Ratko:	I planut' će. Fikrete Abdiću?
Abdić Fikret:	Da?
Mladić Ratko:	Planut' će čitava Bosna, ako ja progovorim.
Abdić Fikret:	Dobro, dobro, ali nij...
Mladić Ratko:	Nije samo Sarajevo. Fikrete?
Abdić Fikret:	Da, da?
Mladić Ratko:	Zmija je u Sarajevu, glava zmije je u Sarajevu...
Abdić Fikret:	Ja?
Mladić Ratko:	... To ste vi koji ste u tom Predsjedništvu...

Abdić Fikret:	Da, da?
Mladić Ratko:	... Koji ste napravili ova čudesa. I neću pustiti Sarajevo na miru, dok u njoj iko diše, ako me budete poukli za obarač, a narod ću pustiti na četiri strane bez oružja nek' ide i u civilnom odelu, kako god ko hoće. Molim vas nemojte me vuč' za obarač. Jesmo se razumeli?
Abdić Fikret:	Razmjeli se.
Mladić Ratko:	Hvala vam.
Abdić Fikret:	Ali, zovnite Bihać, ovaj.
Mladić Ratko:	Hvala. Bihać sam zovno', naredio sam!
Abdić Fikret:	Ništa nije došlo.
Mladić Ratko:	Biće miran Bihać! Ne boj se za Bihać.
Abdić Fikret:	Dobro.
Mladić Ratko:	Zdravo.
Abdić Fikret:	Onda ću, javit' ću ja sve razgovor...
Mladić Ratko:	Javi mi što prije.
Abdić Fikret:	... I ovo oko Vlade i jedno i drugo.
Mladić Ratko:	Što prije? Ili stupajte za zeleni sto i radite...
Abdić Fikret:	Ovo ću brzo oko pucanja javiti...
Mladić Ratko:	... Nešto i jednima i drugima.
Abdić Fikret:	... A oko Vlade ću javiti popodne.
Mladić Ratko:	Zdravo.
Abdić Fikret:	Ajd' živio.
Mladić Ratko:	I zaustavi ovaj napad ovamo još traje. Zaustavi to! To je dobro što je blizu mene da su mi, jer su mi tačne informacije.
Abdić Fikret:	Dobro.
Mladić Ratko:	Jer da sam dalje, ja sam na dvesto metara od toga transporterera kojeg ste mi pogodili.
Abdić Fikret:	Dobro, dobro.
Mladić Ratko:	Zdravo.
Abdić Fikret:	Doviđenja. Živio.

Razgovor vođen dana 24.06.1991 godine
između Karadžić Radovana i NN ženske osobe

NN ženska osoba 1:	Momenat da pogledam da li je tu.
NN ženska osoba 2:	Hvala.
NN muška osoba:	Halo.
NN ženska osoba 2:	Halo.
NN muška osoba:	Ko treba doktora?
NN ženska osoba 2:	Oprostite, jel' mogu dobit' doktora Radovana Karadžića?
NN muška osoba:	Možete. Ko ga treba?
NN ženska osoba 2:
Karadžić Radovan:	E, dobar dan. Evo hvala, dobro.
NN ženska osoba 2:	E morala sam vas nazvat, da vas je zamolio ovaj,....redakcija, verovatno ste u toku oko ove poslednje izjave ovaj, Milana Babića i ujedinjenja SAO Krajine i Bosanske krajine. Prema ovoj vijesti koja unovinama stoji, on je najavio da će ove sedmice u Bosanskom Grahovu biti jedan dogovor ovaj, odnosno da se potpiše povelja o stalnom udruživanju ove dvije krajine.
Karadžić Radovan:	Da.
NN ženska osoba 2:	Pa sam htela da vas zamolim za komentar obzirom da ovaj, SDS je do sad insistirao na regionalizaciji na autonomskoj osnovi samo Bosanske Krajine, a onda bi srbi pratili korak dalje i reč je o udruživanju.
Karadžić Radovan:	Aha. 'Oćeta sada izjavu?
NN ženska osoba 2:	Pa ako može sada.
Karadžić Radovan:	U Krajini, u Krajinama kako srpskoj SAO Krajini tako i Bosanskoj...
NN ženska osoba 2:	Aha.
Karadžić Radovan:	Postoji mnogo zagovornika...
NN ženska osoba 2:	Aha.
Karadžić Radovan:	Da se ove dvije krajine...
NN ženska osoba 2:	Aha.

Karadžić Radovan:	Spoje.
NN ženska osoba 2:	Dobro.
Karadžić Radovan:	Odnosno, da se SAO Krajina pripoji Jugoslaviji preko Bosanske Krajine.
NN ženska osoba 2:	Pripoji Jugoslaviji preko Bosanske....
Karadžić Radovan:	Bosanske Krajine.
NN ženska osoba 2:	Aha.
Karadžić Radovan:	Takva kombinacija nije...
NN ženska osoba 2:	Aha.
Karadžić Radovan:	Isključena.
NN ženska osoba 2:	Niije isključena, jeli?
Karadžić Radovan:	U slučaju...
NN ženska osoba 2:	Aha.
Karadžić Radovan:	Da se Hrvatska zaista odvoji od Jugoslavije. No, mi time nipošto ne bismo dopustili da se cijepa BiH....., ukoliko BiH ostaje u svojoj cjelovitosti u Jugoslaviji. Dakle, radilo bi se o određenoj saradnji SAO Krajina i Bosanska Krajina na privrednom, ekonomskom, kulturno , informativnom plan, a u državnom pogledu SAO Krajina može da se pripoji Jugoslaviji, bilo kao autonomna oblast...
NN ženska osoba 2:	Kako mislite, može da se pripoji Jugoslaviji. U tom slučaju...
Karadžić Radovan:	Zbog izlaska Hrvatske. Može da ostane u Jugoslaviji, ne da se pripoji. Može da ostane.
NN ženska osoba 2:	Da ostane. Aha.
Karadžić Radovan:	Da ostane u Jugoslaviji, čuvajući svoj priključak Sa Jugoslavijom preko Bosanske Krajine.
NN ženska osoba 2:	Aha, aha.Jel' to ovaj znači da ne bi praktično bilo u onom smislu u kome Babić govori da bi to ono.....bila država?
Karadžić Radovan:	Ne, ne, ne, ne.
NN ženska osoba 2:	Aha.
Karadžić Radovan:	Ne. To ne. To ne. Za to ne postoje uslovi ni razlozi. Mi se borimo za očuvanje cjelovite BiH kao federalne jedinice u Jugoslaviji.
NN ženska osoba 2:	Aha, aha. A da ostane kao, kako se....priključak Jugoslaviji preko...

Karadžić Radovan:	Preko Bosanske Krajine.
NN ženska osoba 2:	Aha.
Karadžić Radovan:	Da SAO Krajina ostvari svoj priključak Sa Jugoslavijom preko Bosanske Krajine.
NN ženska osoba 2:	Dakle ovakav radikalan potez kakav zagovara Babić SDS neće podržat', jeli?
Karadžić Radovan:	Ne, ne, ne. Ne, dok se ne bi promjenili uslovi i promjenile okolnosti i stekli uslovi za to. Jer, za sada u ovom trenutku nema uslova, pošto je Bosna u federaciji.
NN ženska osoba 2:	Aha.
Karadžić Radovan:	Mi se u svom programu od samog početka zalažemo za cjelovitu BiH, ne podjeljenu, pravnu u okviru Savezne države Jugoslavije.
NN ženska osoba 2:	Dobro. A znači, u eventualno nekoj.....varijanti, ako bi se Bosna jel', podjelila, onda bi ova varijanta već mogla da se razmatra o o kojoj sad govore.
Karadžić Radovan:	Pa ako bi neko Bosnu htio da izdvoji iz Jugoslavije...
NN ženska osoba 2:	Aha.
Karadžić Radovan:	On je nikako ne bi mogao cijelu izdvojiti iz Jugoslavije.
NN ženska osoba 2:	Aha.
Karadžić Radovan:	A vjerovatno ne bi mogao ni parcijalno.
NN ženska osoba 2:	Aha.
Karadžić Radovan:	Jer za to ne bi dobio saglasnost ni naroda koji živi ovdje, ni drugih republika.
NN ženska osoba 2:	Aha.
Karadžić Radovan:	Naime, to bi bio jednostran akt koji se čak ne bi mogao ni izvesti.
NN ženska osoba 2:	Aha.
Karadžić Radovan:	A i kad bi se mogao izvesti, ne bi bio priznat. Prema tome, to nije moguće. Ni s Hrvatskom, ni Hrvatsko izdvajanje ne bi bilo moguće, neće biti moguće ako ostatak Jugoslavije to ne prihvati.
NN ženska osoba 2:	Aha. Ali vi mi recite, s obzirom da je ovde ovaj krajnje pitanje, SDS u Banja Luci, moželi ovaj doći do eventualno nekog razgovora kojeg je Babić najavio. Ipak može doći do...
Karadžić Radovan:	A do razgovora. do razgovora o povezivanju privrede

	dolazi. Mislim da se oni već danas ovaj, da oni već danas razgovaraju o tome.
NN ženska osoba 2:	Kao o saradnji privrede.
Karadžić Radovan:	Saradnji privrede i kulture, i, i, i informacionog prostora i tako.
NN ženska osoba 2:	Aha. U sadašnjoj ova kako je sada postavljena i jedna i druga Krajina
Karadžić Radovan:	Da, da.
NN ženska osoba 2:	Između ovih varijanti ako se Hrvatska, Bosna bilo šta.
Karadžić Radovan:	Da, da, da, da. To je, to je sada, to je povezivanje koje i po Ustavu i po zakonu dopušteno je i poželjno, to je prosto, naprosto povezivanje dva regiona na, njihove ekonomiji..., ekonomika, ekonomije, kulture i tako. Prosto subjekti privredni da se...
NN ženska osoba 2:	Aha, dobro. U novinama kaže povelja o udruživanju znate, udruživanju Krajine kao nekakvog državnog uređenja zbog toga.
Karadžić Radovan:	Ne, ne. Do toga, do toga u, u slučaju da Bosna i Hercegovina ostaje u Jugoslaviji neće doći, jer mi ćemo sačuvati cjelovitu Bosnu i Hercegovinu.
NN ženska osoba 2:
Karadžić Radovan:	A Krajina će, SAO Krajini ćemo naravno omogućiti priključak Jugoslaviji preko Bosanske Krajine odnosno preko Bosne i Hercegovine.
NN ženska osoba 2:	Aha, aha.
Karadžić Radovan:	Jer to, to su jugoslovenske teritorije. SAO Krajina je jugoslovenska teritorija, kao što je i Bosna jugoslovenska teritorija.
NN ženska osoba 2:	Aha.
Karadžić Radovan:	Onog trena kad Hrvatska prestane biti jugoslovenska teritorija, SAO Krajina ostaje u jugoslovenskoj teritoriji.
NN ženska osoba 2:	Mislite da tako može ovaj, da neće bit nekih, da može mirnim putem, mislim ako bi se...
Karadžić Radovan:	Pa mirnim, mirnim putem može.
NN ženska osoba 2:	Aha.
Karadžić Radovan:	Jedino ovaj, ako neko hoće da se odcijepi, a ne može drugačije nego ne mirnim putem onda će taj ne..., nemirko da, da...
NN ženska osoba 2: kažete ako u slučaju da Hrvatska izađe odnosno da

	ne bude više jugoslovenska teritorija, SAO Krajina će ostati jugoslovenska teritorija, to je ustvari odcjepljenje na neki način, je l'?
Karadžić Radovan:	Ne, Hrvatska se odcjepljuje od Jugoslavije.
NN ženska osoba 2:	Ali SAO Krajina ne bi u toj varijanti ostala u Hrvatskoj nego bi ostala u Jugoslaviji je l'?
Karadžić Radovan:	Ne, SAO Krajina se ne odcjepljuje od Jugoslavije nego se Hrvatska odcjepljuje od Jugoslavije, a SAO Krajina ostaje u Jugoslaviji.
NN ženska osoba 2:	Aha.
Karadžić Radovan:	I to je pravo koje ona ima.
NN ženska osoba 2:	Aha.
Karadžić Radovan:	Mislim to su jednostavno teritorije na kojima žive Srbi, to su i njihove istorijske teritorije, ali, ali i to da zanemarimo, to su etničke teritorije na kojima oni žive.
NN ženska osoba 2:	Aha.
Karadžić Radovan:	I pošto su oni, nisu nacionalna manjina nego su oni jugoslovenski narod i oni imaju pravo da kažu hoće li oni da izađu iz Jugoslavije ili neće. Pošto oni ne žele da izađu iz Jugoslavije, oni ostaju u Jugoslaviji.
NN ženska osoba 2:	Aha, dobro. Hvala vam najljepša.
Karadžić Radovan:	Molim, prijatno.
NN ženska osoba 2:	Prijatno.

Razgovor vođen dana 24.06.1991 godine
između Karadžić Radovana i Grahovac Anđelka

NN ženska osoba:	Da.
Grahovac Anđelko:	Dobro jutro.
NN ženska osoba:	Dobro jutro.
Grahovac Anđelko:	Je l' stan Karadžić?
NN ženska osoba:	Da.
Grahovac Anđelko:	Ja sam Grahovac iz Banjaluke.
NN ženska osoba:	Da, izvolite.
Grahovac Anđelko:	Pa ja sam treb'o Radovana ako je tu.
NN ženska osoba:	Samo trenutak.
Grahovac Anđelko:	Hvala.
Karadžić Radovan:	Da.
Grahovac Anđelko:	Dobro jutro.
Karadžić Radovan:	Dobro jutro.
Grahovac Anđelko:	Grahovac Anđelko na telefonu.
Karadžić Radovan:	E dobro jutro Anđelko.
Grahovac Anđelko:	Kako ste predsjedniče?
Karadžić Radovan:	Evo doš'o iz Ljubinja, sinoć bio.
Grahovac Anđelko:	E da, zvao sam baš sinoć pa. Nadam se da vas puno ne uznemiravam i da vam ne smetam, samo sam htio nešto reć.
Karadžić Radovan:
Grahovac Anđelko:	Milan Babić je danas treb'o da dođe ovde kod nas i vezano za ono što smo razgovarali u Čelincu za potpisivanje nekog ugovora o integraciji na tom kako se zove kulturnom, informativnom, privrednom, ekonomskom, političkom i tako dalje sistemu. Uglavnom ono što ste vi insistirali da ne bude tu nikakve teritorijalne integracije i tako dalje. Pa sam htio malo da se konsultujem sa vama šta vi mislite o tome, da ne pravimo neke poteze koji nisu
Karadžić Radovan:	Molim vas Anđelko.
Grahovac Anđelko:	Da.

Karadžić Radovan:	Treba da pravite integraciju, al' nemojte da potpisujete nikakav ugovor o tome.
Grahovac Anđelko:	Da.
Karadžić Radovan:	Jer gledajte, mi smo sada, mi vodimo igru, mi smo doveli Izetbegovića u ćor sokak. On kasni za Tuđmanom, on ne može da napravi nikakav sada skandal da bi mogao da okrene Bosnu, da je, da je odvoji od Jugoslavije. Ništa ne smijemo da uradimo.
Grahovac Anđelko:	Znači čak ni ovo je l'?
Karadžić Radovan:	Ma ugovor ne, radite vi integracije.
Grahovac Anđelko:	Pa dobro mi na tome radimo, mi smo određene poslovne veze i kontakte već ostvarili.
Karadžić Radovan:	To samo ostvarujte.
Grahovac Anđelko:
Karadžić Radovan:	Suštinu Anđelko vjerujte mi.
Grahovac Anđelko:	Ja.
Karadžić Radovan:	Napunite vi robu.
Grahovac Anđelko:	Da.
Karadžić Radovan:	Radnju napunite robom, suštinu, a onda ćemo mi naslov staviti kasnije. Važno je da vi sada razvijate u suštini saradnju.
Grahovac Anđelko:	Da.
Karadžić Radovan:	Ali nikako dokumenat praviti, jer to će da zveči po svijetu i on će da... On je molim vas u Nevesinju napao neke momke, trojicu momaka su napali njih dvadeset u želji da mi napadnemo njih, da se izazove skandal i da počne neki ra..., građanski rat.
Grahovac Anđelko:	Znam, znam.
Karadžić Radovan:	On sada...
Grahovac Anđelko:	On to insistira ovde kod nas znate i ovaj...
Karadžić Radovan:	Milan je lud.
Grahovac Anđelko:	Kaže da, da je razgovarao sa Miloševićem da, da, da, da se do tog nivoa može ići.
Karadžić Radovan:	Laže.
Grahovac Anđelko:
Karadžić Radovan:	Laže, nema on šta da razgovara s Miloševićem, ja sam to usaglasio s Miloševićem.
Grahovac Anđelko:

Karadžić Radovan:	Milošević meni daje za pravo, u svakom potezu mi je dao za pravo.
Grahovac Anđelko:	Dobro, ja sam htio da se s vama konsultujem da vidimo šta ćemo i kako ćemo.
Karadžić Radovan:	Nipošto potpisivat sada, pa mi sad ulijećemo, pa on mora da vuče poteze. A to, a šta god povuče, ko god sad povuče potez taj je pogriješio.
Grahovac Anđelko:	Pa što onda to radi on ne civilizovano. Valjda bi se trebali svi zajedno dogovoriti oko toga...
Karadžić Radovan:	Milan laže. Milan je lud čovjek. On nikoga živoga ne sluša. On vuče poteze koji upropaštavaju njega i dovodi Srbiju u težak položaj. On nije smio da pravi referendum o pripajanju Srbiji, nego referendum o ostajanju u Jugoslaviji. I to mu je rečeno. I ja i Milošević i ovaj i Rašković. On ne sluša, on misli da je veliki genije i samo šiba u svom pravcu. Molim vas, evo Kadijević je bio ovdje u petak.
Grahovac Anđelko:	Da.
Karadžić Radovan:	Ponovo ga je zvao Izetbegović da ga zamoli za, da se postavi granica na Grahovu.
Grahovac Anđelko:	Aha.
Karadžić Radovan:	On je njega zvao da dođe. I to smo jedva razbili. Pa jebem mu mater, njegov jebeni izlazak u Drvar, donio nam je toliko problema, ne nama, nego njemu će donijet problema ako se zatvore granice.
Grahovac Anđelko:	Da, da. Dobro predsjedniče. Ako tako nastavi, ja ne znam, vidjećemo, ovdje...
Karadžić Radovan:	Molim vas, recite..., sada nek' oni griješe, ne smijemo mi da griješimo. Oni nek' prave greške, a vi razvijajte suštinsku saradnju, ali nipošto deklaracije o saradnji.
Grahovac Anđelko:	Da. Znači, nikakav ugovor, ništa, jeli?
Karadžić Radovan:	Nikakav politički akt. Nikakav politički akt. To je vrlo opasno.
Grahovac Anđelko:	Dobro predsjedniče.
Karadžić Radovan:	A vi razvijajte saradnju. Tim više, nek' se čuje. Otišao kamion robe, otišla delegacija, posjetili se itd. Samo dokumente ne, političke.
Grahovac Anđelko:	Aha.
Karadžić Radovan:	To ie vrlo va... vrlo opasno. ier onda on može da

	alarmira međunarodnu javnost, evo srbi prave veliku Srbiju, jesmo li onda rekli da oni prave veliku Srbiju.
Grahovac Anđelko:	Pa da. Vi niste, ne znam da li ste imali vremena sinoć da slušate dnevnik i radio. Ovi su odma'.....regionalni SDA, ovdje je, poziva se na to, eto da smo mi baš namjerno napravili tu regiju, da se integrišemo sa njima, mada stvarno u ugovoru koji je on meni izdiktir'o na telefon, gdje on.....to napis'o, da nema uopšte riječi o teritorijalnoj integraciji, nego samo ovom drugom poslovnom smislu, informativnom, kulturnom itd.
Karadžić Radovan:	Neće niko gledati suštinu ugovora, nego će reći, evo gotovo je, prvi korak ka cijepanju Bosne je učinjen.
Grahovac Anđelko:	Da, da. Pa tako su upravo oni to i prokomentarisali.
Karadžić Radovan:	Pa jasno, pa jasno. Pa vjerujte vi meni. Pa ko bi bio srećniji od mene, ali treba vući poteze pametne, mudre poteze, a ne budalaštine praviti'.
Grahovac Anđelko:	Dobro predsjedniče. Pa...
Karadžić Radovan:	'Ajde, re...
Grahovac Anđelko:	Hvala vam, živjeli.
Karadžić Radovan:	Branite vi tu liniju. Vjerujte vi meni, nećemo mi pogriješiti'.
Grahovac Anđelko:	Dobro. Dobro.
Karadžić Radovan:	'Ajde, prijatno.

Razgovor vođen dana 09.09.1991.godine
između Karadžić Radovan i Koroman Malke

Karadžić Radovan:	Da.
Koroman Malko:	Dobar dan.
Karadžić Radovan:	Dobar dan.
Koroman Malko:	Malko Koroman sa Pala, kako ste gospodine Karadžiću?
Karadžić Radovan:	E dobro je, hvala. Kako ste Vi?
Koroman Malko:	Ja se izvinjavam što Vas na ovaj broj zovem, inače nisam nikad, ovaj, al' me situacija malo potjerala da to uradim.
Karadžić Radovan:	Recite.
Koroman Malko:	A ovo čujem jutros da je Martić gore blokiran u Otoci.
Karadžić Radovan:	Jeste.
Koroman Malko:	Pa...a, a, interesuje me šta je učinjeno na tom polju, ovaj, ja sam sad razgovarao sa Banja Lukom...
Karadžić Radovan:	Da.
Koroman Malko:	Sa ovim gore Načelnikom centra
Karadžić Radovan:	... Župljaninom? Župljaninom, jel?
Koroman Malko:	Aa jeste, Župljaninom.
Karadžić Radovan:	Aha.
Koroman Malko:	I on kaže, da je on blokiran od naroda u Otoci ...
Karadžić Radovan:	Da, da.
Koroman Malko:	To, ali, to ne može biti bez nečije režije i ...
Karadžić Radovan:	... Pa režija SDA, to ...
Koroman Malko:	Da ...
Karadžić Radovan:	I mi smo to, ja sam čitavu noć bio na kontaktu i sa ...
Koroman Malko:	... Jeste li razgovarali možda sa sa ovim Čengićeom oko toga?
Karadžić Radovan:	Jesam, jesam noćas i on treba da jutros sa Žepinićem, da lete tamo
Koroman Malko:	.. Pa Žepinić nije otiš'o.
Karadžić Radovan:	Nije otišo, jel'?
Koroman Malko:	Niie. Pa znate vi Žepinića. on to ni.... jutros ie znate šta

	učinjeno iz ministarstva, samo je Avdo Hebib sjeo u auto i to negdje, oko oko osam sati, da on krene autom gore, ko biva autom će on stić da to završi ...
Karadžić Radovan:	Da, da ...
Koroman Malko:	I molim vas, vi ste, recite vi slobodno ovome, ovaj a, a, Čengiću da ako ne bude oslobođen gospodin Martić, da će on imati čitavu Romanijsku regiju nad Sarajevom noćas...
Karadžić Radovan:	Da, da...
Koroman Malko:	Mi tako lično mislimo, ovaj, ja sam se čuo sa Romanijcima i naš je stav takav da nećemo pustiti da to tako prođe, jer to znači sutra mogu i vas i bilo koga na takav način ...
Karadžić Radovan:	Da, da, sad sad ću ja to njemu da kažem ali, ovaj, oni su rekli da će da idu i meni je ovaj rek'o, da će da ide ovaj Žepinić. Sad ću ja njega da zovnem ...
Koroman Malko:	Samo da znate da nije pomako ničim ...
Karadžić Radovan:	Sad ću ja ...
Koroman Malko:	... ni, ni repom, što bi rekli ...
Karadžić Radovan:	... sad ću ja da zovem, hajd' zvaću i Generalštab da,da, ovaj, da...aaa jer su me večeras, ja sam i sa Slobom razgovaro, on je razgovaro sa Kadijevićem
Koroman Malko:	Mogu li ja biti u kontaktu s vama, da znam šta je, da ne bi ovdje digli narod bez potrebe ...
Karadžić Radovan:	...Da, da ...
Koroman Malko:	... a mi ćemo ga dići kompletnog ...
Karadžić Radovan:	...Da,da. Vi imajte u pripremi, vi treba da imate u pripremi narod budu li se zajebavali ,al' ja ću to sada da da završim ...
Koroman Malko:	E recite vi slobodno to gospodinu Čengiću ...
Karadžić Radovan:	Važi, dogovoreno ...
Koroman Malko:	... on može završiti samo jednim telefonskim razgovorom...
Karadžić Radovan:	...da, da znamo mi da on to može ...
Koroman Malko:	... to što Avdo Hebib ide autom i usput se dogovara s njima šta će i kol'ko će se gdje zadržati i šta će ...
Karadžić Radovan:	Da, da ...
Koroman Malko:	... da rade, to je njihov problem..

Karadžić Radovan:	... znam ja to sad me, njihova, njihova lukavstva su nam potpuno poznata, sad ću ja to ...
Koroman Malko:	... to, molim Vas nemojte dozvolit...
Karadžić Radovan:	.. sad ću ja to, 'ajd' ...
Koroman Malko:	... to da znate da je tako...
Karadžić Radovan:	...bit ćemo u kontaktu. Vi imajte u u narod u pripremi i ne samo vi, nego će i čitava Krajina i sve u pičku ćemo ih materinu poslati zbog ovoga što ...
Koroman Malko:	...da vas opet na ovaj broj zovnem ili da mi javite Vi na 783400?
Karadžić Radovan:	Možete vi, o okrenite povremeno ovdje ...
Koroman Malko: zvati ja na ovaj broj...
Karadžić Radovan:	Dogovoreno.
Koroman Malko:	E hvala vam.
Karadžić Radovan:	Prijatno.

0323-2955

Razgovor vođen dana 09.09.1991.godine
između Karadžić Radovana i Žepinić Vitomira

Karadžić Radovan:	E, e, e, dobar dan. Je li gospodin Žepinić još tu?
NN ženska osoba .	Oprostite, a ko ga treba?
Karadžić Radovan:	Radovan Karadžić.
NN ženska osoba .	Samo trenutak.
Karadžić Radovan:	E, e, e, niste otišli još?
Žepinić Vitomir:	Nisam, evo sad sam, prije desetak minuta razgovarao s Avdom. On je izvukao tih par, onaj, domaćina iz Otoke, i s njima vrši pregovore.
Karadžić Radovan:	Kad je stigao Boga ti, on je, je... Kad je stigao on tamo?
Žepinić Vitomir:	Stigao je on prije, emm, pola sata.
Karadžić Radovan:	Čime je išao?
Žepinić Vitomir:	Pa, jutros sam ga ja poslao u..., u...On i Zijo Kadić su otišli u četiri i petnaest, s autom.
Karadžić Radovan:	Autom?
Žepinić Vitomir:	Da, da, da.
Karadžić Radovan:	Aha.
Žepinić Vitomir:	Kako je dogovoreno, i, e, e, e, razmatrana je, razmatra se i ova kombinacija da iz Bihaća dođe jedni, jedan oklopni transporter da ih, onaj, odveze.
Karadžić Radovan:	Aha, e.
Žepinić Vitomir:	Pa Avdo ti, će mi se javiti za petnaestak minuta, ako procjeni da, onaj, ima problema, pa da odletim ja tamo, a u međuvremenu je Zelenbaba zvao i Jureta.
Karadžić Radovan:	Da.
Žepinić Vitomir:	I, evo imamo i na Romaniji okupljanje...
Karadžić Radovan:	A, evo sada zovu sa Romanije, oni će blokirati Sarajevo, ako treba.
Žepinić Vitomir:	Da, da, da, da. Da, da.
Karadžić Radovan:	Doći će Romanija i doći će Ilijaš, i blokirati će Sarajevo i neće, neće se moći iz Sarajeva, napraviće barikade...
Žepinić Vitomir:	To je to.
Karadžić Radovan:	Na svim putevima oko Sarajeva. i nemoite da se

	zajebavaju. U pičku ćemo ih materinu poslati, zbog ovoga!
Žepinić Vitomir:	Znam. Sad sam ja to rekao njima.
Karadžić Radovan:	Njima ne gine MUP, naš MUP u, u Krajini, i ne samo u Krajini nego svuda i u čitavoj Bosni i Hercegovini, zbog ovoga šta oni rade. Mi ćemo uspostaviti svoju vlast, nek' i oni idu u tri pičke materine zbog ovoga šta rade.
Žepinić Vitomir:	Rekao sam ja Mići ni..., ni... neka, nek' narod se okuplja. To je reakcija jedna, koju bi...bila glupost...
Karadžić Radovan:	Mi ne smijemo, nit' je možemo spriječiti. Okuplja se Prijedor, okuplja se Banja Luka, okuplja se Kozara. Pa šta oni misle, jeb' o im pas mater. Oni su... , oni nemaju pojma kol'ko su sebi otežali položaj...
Žepinić Vitomir:	Ne, ne, njima je sad stalo da, da, onaj, da ovo ras...rasčiste. Njima je stalo.
Karadžić Radovan:	Pička im materina bezobrazna, to...ovo će ih koštati. Oni nemaju pojma kol'ko su pomogli četnicima, i kol'ko su dali za pravo četnicima u, u ov...ovoj situaciji.
Žepinić Vitomir:	To je to.
Karadžić Radovan:	Sad mi moramo da, da, da pred četnicima igramo da, da ih umirujemo. Neka se...
Žepinić Vitomir:	Da.
Karadžić Radovan:	Neka se dobro, dobro smisle šta dalje. Danas ja imam u tri sa Izetbegovićem i neke ćemo stvari definitivno ras...rasčistiti, za sva vremena. Znači , zbog toga se nije letjelo, jel'?
Žepinić Vitomir:	Da. Evo, ja očekujem Avdo će mi se javiti. On kaže da će, da razgovara, sad je, onaj, sa tim, e, e, e, uglednijim ljudima iz te Otoke. S njima vrši razgovore, onaj, a razmatraju mogućnost oklopnim, nekim vozilom da se iz...izvuče.
Karadžić Radovan:	Aha, dobro.
Žepinić Vitomir:	Dobro.
Karadžić Radovan:	Dobro, 'ajd' molim Vas obavještavajte me, jer je, narod je užasno...
Žepinić:	Da, da.
Karadžić Radovan:	Ovaj, naoštren i bojim se da ne dođe...širom...širom...
Žepinić Vitomir:	Znam, ja sam rekao i...

Karadžić Radovan:	Evo, zva... zvali su me, ovaj, odozdo iz Hercegovine, hoće hercegovci da se okupe.
Žepinić Vitomir:	Znam to.
Karadžić Radovan:	Mislím, to je, to je strašno.To sad mo..., moraju da ...moraju da se završe što prije.
Žepinić Vitomir:	Svjesni su oni toga, zato je njima stalo da, da se to razriješi na, na, na...bez ikakvih problema.
Karadžić Radovan:	Dobro.
Žepinić Vitomir:	Eto.
Karadžić Radovan:	Dobro. 'Ajde mi ćemo gledat' da, da, da još se ne diže, da ukol'ko možemo, ne diže se narod.
Žepinić Vitomir:	Da, da.
Karadžić Radovan:	Ako se digne narod, na..narod će krenuti.
Žepinić Vitomir:	Gotovo je, ne može ga, ne može ga niko...
Karadžić Radovan:	I krenuće, blokiraće Sarajevo i onda će da vide, kako to izgleda kad Srbi blokiraju Sarajevo.
Žepinić Vitomir:	Ma, jasna stvar.
Karadžić Radovan:	Hajde, prijatno.
Žepinić Vitomir:	Dobro, prijatno.

Razgovor vođen dana 09.09.1991.godine
između Karadžić Radovana i Mandić Momčila

Mandić Momčilo:	Halo.
Karadžić Radovan:	Halo.
Mandić Momčilo:	Dobar dan.
Karadžić Radovan:	E, dobar dan.
Mandić Momčilo:	Predsjedniče, kako ste?
Karadžić Radovan:	Evo, radi se od rane zore.
Mandić Momčilo:	Evo...
Karadžić Radovan:	Sinoć sam do tri sata se zezo' sa ovim... ovo u vezi sa Martićem.
Mandić Momčilo:	Ma evo, radi toga Vas zovem.
Karadžić Radovan:	Recite.
Mandić Momčilo:	Predsjedniče, dole je Avdo Hebib i Zijo Kadić.
Karadžić Radovan:	Da.
Mandić Momčilo:	E, oni su noćas sigurno angažovali ove Muslimane okolo i to.
Karadžić Radovan:	Da.
Mandić Momčilo:	...Da blokiraju.
Karadžić Radovan:	Da.
Mandić Momčilo:	Ja se bojím prevare, ovaj, sad hoće Vito i... da ide Čengić, sve su veze, ovaj, prekinuli, već me zvao, ovaj, Brezar Ivica.
Karadžić Radovan:	Da.
Mandić Momčilo:	Brezak, iz MUP-a Hrvatske
Karadžić Radovan:	Da, da.
Mandić Momčilo:	Raspituje se, pita šta... prevariće, prevariće nas ljudi, pa će nam, pa će nam uzeti Martića.
Karadžić Radovan:	Aha.
Mandić Momčilo:	Dajte Stojana Župljanina ne., angažujte tamo da se pojača i Armija da se uključi i da se pojačaju snage, odvesće ga u Hrvatsku, toga se bojím, pa će rat izbit'.
Karadžić Radovan:	A ko bi mogao da ga odvede u Hrvatsku?
Mandić Momčilo:	Hmm. ko . ko bi mogao?!? Ma. o... o... ovi Muslimani.

	bolan, tu je granica, doće Hrvati po njega i, i bojim se nečega, ne znam...
Karadžić Radovan:	Aha.
Mandić Momčilo:	...predsjedniče.
Karadžić Radovan:	Aha. Sad ću ja to da, da ovaj, da, da, eee, prij... a kako su prekinute veze?
Mandić Momčilo:	S telefonske, sa tom Krupom, s tim mjestom, jebi ga.
Karadžić Radovan:	A, a je li i Hebib ima radio vezu s Vama?
Mandić Momčilo:	Nema, nema sad. Evo, sad treba da Vito leti... sa Čengićem iz Krupe, već je pola dvan'est, u pičku materinu, a čovjek o...o...od noćas tamo i otkud masa zna da, da je Martić unutra?
Karadžić Radovan:	Ma, to su oni organizovali sve, pička im materina.
Mandić Momčilo:	Organizovano je sve, ali predsjedniče bojim se da, da, da nam, da nam... to bi bruka bila, naša sramota.
Karadžić Radovan:	Sad ću ja da, da, ovaj, zovem ponovo. Sad ću ja da zovem u Beograd da, da to kažem, a ja...oni mene tu zamajavaju stalno i neka Vito ne učestvuje u tom zamajavanju i neka odmah leti tamo sa Čengićem!
Mandić Momčilo:	Ma evo, ja sam rek'o... ma, šta će Čengić, što ne ide, ovaj, Simović, podpredsjednik je za tu unutrašnju politiku i to... šta će Čengić, ekonomista, jebem ga.
Karadžić Radovan:	Da. Neka ide onda Simović. Nek' ide Simović.
Mandić Momčilo:	Pa ja ne znam, stvarno...
Karadžić Radovan:	Neka ide Simović s njima, ali je...ovaj, zvaću ja sada u ovom tre-nutku i.. i.. i gore Slobu, pa da se radi nešto.
Mandić Momčilo:	Ma dajte predsjedniče i.. e , uzeće nam čovjeka i d, d, da taj Zelenbaba tamo, nek' drže stražu i nek' čuvaju ga...
Karadžić Radovan:	Ne, to je onda rat, rat u Bosni i Hercegovini je onda rat! Onda tu nema govora, onda će krenuti Kra... Krajina čitava, a Romanija će blokirati Sarajevo, jer su oni mene zvali, gore se na Romaniji okupljaju.
Mandić Momčilo:	Ma, pa normalno i treba tako. Da znate, da je preko vikenda, Avdo Hebib držao sastanak sa svim rukovodnim kadrovima SDA u MUP-u u Tuzli.
Karadžić Radovan:	Da, da.
Mandić Momčilo:	I ovaj Dautbašić, isto.
Karadžić Radovan:	Ma jasno, ma ja... oni rade svoj poso', a ne ko...

Mandić Momčilo:	Evo ja sam, ono potpis'o, ono saopštenje, to nije Vito, već ja potpis'o.
Karadžić Radovan:	Ne, zašto se, zašto se sem ovih, ne treba ništa, to ima, pozadi su svi potpisani
Mandić Momčilo:	Dobro to, ali mislim, pečat MUP-a, jer to je zbog pečata MUP-a moralo ić'. Završili smo to, uglavnom.
Karadžić Radovan:	Dobro, dobro.
Mandić Momčilo:	Dajte predsjedniče to vidite, molim Vas,...
Karadžić Radovan:	Dobro.
Mandić Momčilo:	... jer bruka bi bila, a ja ću danas ona vozila sredit', pa ću ja to gore...
Karadžić Radovan:	Dobro, važi.
Mandić Momčilo:	Da budu ujutru.
Karadžić Radovan:	Važi.
Mandić Momčilo:	Vidimo se.
Karadžić Radovan:	Važi, vidimo se, prijatno.

0323-2967

Razgovor vodjen dana 22.10.1991. godine
izmedju Krajišnik Momčila i Karadžić Radovana

Nj: Dobro večer!
R: Zdravo sine! Jel' to Njegoš?
Nj: Jest!
R: Čika Radovan, kako si?
(*slušalicu od malog Njegoša uzima Momo i nastavlja sa Radovanom*)
R: Evo stigo prije sat vremena oko osam i nešto. Da!
M: Boga ti!
R: Da.
M: Prije nas.
R: Kad ste vi stigli?
M: U devet Boga mi stig'o ja i pola deset.
R: Pola deset?
M: Da!
R: Vi ste malim avionom je li ili redovnim?
M: Nije, išli mi onim kolima!
R: A, ja kolima ste vi!
M: Ja!
R: A ja kolima ste vi išli! Jel'?
M: Pa ja! Čime ste vi stigli?
R: A ja sam išao avionom do Banjaluke, pa avionom do Sarajeva!
M: Avionom?
R: Da, da!
M: E, pa odlično, zato ste vi stigli tako rano.
R: Da, da! A ovi su tek u Doboju, Omičević i ovi kolima našim.
M: Ja, ja! Pa zato, ja vidim da si ti rano stig'o!
R: Aha! Šta ima novo?
M: Pa, evo, razgovar'o sam sa Buhom i sa onim kako se zove onaj, sa Vojom Maksimovićem, znaš.
R: Da! Šta kažu?
M: Završili su sve, pripremili tako da sutra bi trebalo biti kad da se nađemo da bi onaj to pogledali još malo, dogovorili se
R: Hoćemo li u 11, u deset je konferencija za štampu pa u 11.
M: Da ti kažem, kad god, možemo u 11, nije problem.
R: Dobro!
M: Moramo malo da vidimo, znaš ima, moramo i te kadrovske ovaj rješenja i sve, znaš.
R: Da, važi, važi!

M: Uglavnom eto zadovoljni su oni ja ne znam kakvo je tvoje, nisi poslije ništa?
R: Jesam, sa Kadijevićem i sa Jovićem malo. Sa Jovićem, na Jovića sam vršio pritisak tamo neću im dat' da oba da otvore kad, sad pričam baš Ljilji, jebem im mater oni rade sa nama neki pos'o zajednički, a tamo postavljaju vjerska kadrovska rješenja.
M: Jel' de? (?)
R: I ne dam mu direktora televizije mora postaviti koga mi kažemo. Tu nema govora. Televizija Beograd je očajna, čovječe pa oni pogledaj njihove emisije, rat je oni se zajebavaju, razumiješ.
M: Jest!
R: I onda to onaj Bulatović dole koristi, prepričala (zamuckuje) mi je Ljilja, kaže da je očajna ovaj radio Sarajevo je donijelo izvode dva i po sata je on odgovarao, na televiziji gledaocima i sigurno je pridobio ponekog za sebe, znaš. Ali izgleda da on ide u totalnu izdaju!
M: Znaš šta, ja mislim da će ići na Skupštinu sa onim svojim.
R: S onim svojim jel' da?
M: Da!
R: Ja ne znam hoće li sutra. Nije valjda lud, jebo ga otac!
M: Znaš ko mi je to rekao?
R: Ko?
M: Onaj Feređić (?)
R: Jel' da?
M: Aha!
R: Onda smo mi trebali proglas prije Skupštine, u pičku materinu.
M: Ha?
R: Mi smo trebali proglas prije Skupštine!
M: E, jebo mater, što ja znam. Možda on to i kaže radi sebe znaš.
R: Da!
M: ono(zamuckuje, nerazumljivo) kao ostavka (?)
R: Ne, ne, prema ovome što je televi.... što je radio Sarajevo prepričao, on je on se otkinuo na tu stranu potpuno!
M: Boga ti?
R: Boga mi! Neće to ništa valjati, ali mislim da će pasti on.
M: Znam, ali vidio si šta kaže onaj Risto Vukčević i oni ja ne znam on je lud onda.
R: Da ne znam, on, on je za sitne pare, on sutra pregovara sa Tuđmanom.
M: Ha? Ja jebem ti!
R: Njegovi pregovaraju sa Tuđmanom oko Prevlake i on hoće za sitne pare da proda sve, al narod mu to neće dat'. On hoće rek'o na televiziji da će da povuče rezerviste.
M: Ha?
R: Rek'o na televiziji da će da povuče rezerviste.
M: Da će povuć' rezerviste?

R: Da! Pa, on nema to pravo to nije njegova stvar uopšte.
M: Šta mu je, jebo majku?
R: Nema on to pravo, njemu (zamuckuje) ovaj mora Kadijević da, da zaprijeti, on to ne smije da pipne, rezerviste.
M: Ma, znaš šta mogu ti reći da je onaj Kostić, o o stvarno
R: P pr... (zamuckuje)
M: (pričaju uglas) rek'o!
R: Prva liga, prva liga!
M: Ja ne znam (obraća se nekome ko je u prostoriji sa njim), zašto ono Jović prema njemu rezervu imo prvi put, al' on je stvarno, čak i ovoga vadio i i
R: Da, da! Ja mislim da je dobro postupio!
M: Znaš da je stvarno dole (?) i ja sam zadovoljan sa onim samo jebi ga mora čovjek biti ozbiljan, radi toga što je ozbiljna situacija.
R: Ma, ne da ti kažem mi ćemo čekat' samo da vidimo kakav je ovaj petak. Posle ovog petka mi radimo svoj pos'o. Ja sam s Kadijevićem gore sjedio malo, i mi radimo svoj pos'o.
M: Da!
R: Nema više nikakvog, nemamo mi nikakvog razloga da se zajebavamo.
M: Slušaj molim te,
R: Molim?
M: Ovaj, moram sutra s tobom, napomeni mi samo nešto ovaj, imam jedan razgovor, danas sam nešto, evo baš zvao, onaj čovjek dole znaš, znaš, što smo ono kod njega bili, sjećaš se ono, onaj što ima bradu. Onde u nas do Reljevu.
R: Aha!
M: Pa, nešto mi je rek'o da, da s tobom porazgovaram pa kad sutra se vidimo, napomeni mi samo, ako sjetiš se ti, a i ja ću se sjetiti!
R: Dobro, dobro! U odnosu na koga je to?
M: Nešto na tebe, al' nešto da se dogovorimo, nešto, ništa nije strašno, (treba da se dogovori), znaš?
R: Aha, dobro!
M: Pa, ta, dogovor!
R: Dobro, važi!
M: Da ti kažem sutra ujutro ću ja imati neki malo razgovora ovaj, a poslali su poziv i ovim svim drugim poslanicima, pa Kalinić me maloprije pita, ja kažem ti sad nemaš drugog izlaza nego da moraš ići tamo pa on se slaže pa vidit' ćemo.
R: 'Oće i oni, oće oni biti članovi Skupštine?
Hoće!
M: Ha? Odluči (?) se ako neće, nek' idu u p... m...
R: Da, da! Trebalo bi da budu članovi Skupštine!
A onda moramo da da utv (zamuckuje) utvrdimo kvorum, znaš.

M: Ja (?)
R: Moramo da utvrdimo kvorum, kad bi dobili 81 bila bi velika stvar!
M: Šta?
R: Kad bi dobili 81 bila bi velika stvar!
M: ~~0323-3407~~ Ne razumijem!
R: 81 kad bi dobili!
M: Ja, ja, ja! To je to!
R: Mi imali bismo i opoziciju i sve.
M: Ja, ali eto vidit' ćemo! Ja se nadam da hoćemo. Sutra ćemo se malo znaš aktivirat' da vidimo to i gotovo.
R: Važi!
M: Ajde Nek' si stig'o pa ćemo se čut'
R: Ajde važi!
M: Eto!

Razgovor vodjen novembar 1991. Godine
izmedju Krajišnik Momčila i Karadžić Radovana

M: Radovane!
R: E.
M: Ja sam razgovarao danas sa Jovićem.
R: Aha.
M: I rek'o sam njemu da mi ne možemo po tom, ne bih ja htio, znao sam ja da će to problema nešto napisati što je odavde (?) poslije sam ja to potvrdio da sam onaj, zvao onoga Ljubića i Konjiciju i Čamparu, ma to je čudo jedno, to.
R: Šta?
M: Oni ništa to, mislim nema tu neke kratkih pogrđnih riječi pa sam ja tu sasjeko itd.
R: A šta su, na koga?
M: Ma kao nije to regularno, nije ustavno i znaš sve ostalo, onda sam ja rekao dobro, ja ću to poslati ovako.
R: Smjena Markovića nije regularna?
M: Ja, ja, kako to nije po zakonu.
R: Jednostavno oni nisu zainteresovani da predlože nikoga.
M: Ma kakvi, ni za šta oni nisu.
R: Odlično. Završen posao.
M: I onda sam ja rekao samo da mi nemamo sada ni mogućnosti, nema zasjedanja Skupštine i jednostavno ne možemo odgovoriti na to pitanje i on se samo složio.
R: Dobro.
M: Ali je zamolio mene da ti predložiš kao stranka do 15,00 časova, ali znaš šta, ja sam nešto razmišljao, on kaže bi li moglo da vi kažete eto na nas nije više red znaš, bilo je nekada davno ovaj predstavnik iz BiH, sad je red na Srbiju. Ja sam nešto razmišljao da bi velika stvar bila kad bi iz Srbije bio čovjek.
R: Da, da.
M: Znaš zbog čega, čak možeš sugerisati imena, nije bitno, jer velika je stvar u ovom momentu da tu bude neko odozgo.
R: Da.
M: Jer to je kudikamo njima teže i sve ostalo.
R: Šta misliš ti o ideji da onaj Mitrović ostane, on je sad počeo da radi dobro, shvatio je sad to (?).
M: Ja sam nešto razmišljao o tome, ovaj, šta ja znam, kad bi on htio raditi, u ovom momentu treba neko ko će biti žrtvovan, znaš.
A najbolje bi bilo da bude on.

R: Jer tu je kontinuitet, ne može niko da zamjeri ništa.
M: Jest, jest. Mogu ti reći da ti je ideja fantastična.
R: Nije moja nažalost, Košutićeva je.
M: Ja sam nešto razmišljao, sinoć sam ja htio, ali, nešto nisam htio da predlažem.
R: Sad ću ja zovnuti i Jovića, imam negdje njegov telefon, a imam, ovaj, jer treba Kostića ili koga ću zvati?
M: Jovićem sam ja razgovarao.
R: Aha, sad ću zovnuti prvo Miloševića pa ću onda

M: Samo neka zna da sam ja završio, poslao sam svoj telefaks znaš.
R: Dobro.
M: Ovaj prije tri sata.
R: Ah. Dobro, onda bi i ja poslao telefaksom i gotovo.
M: Ajde molim te, da ti kažem, uglavnom, volio bi to poslati znaš.
R: Važi.
M: A onda, onda ti zovi njega.
R: Važi.
M: Da do tri im treba stići.
R: Dobro, a do tri treba stići, je li?
M: A, a, jest.
R: Pa, ne mogu do tri stići nikako.
M: Koliko je sada sati. Oko pet do tri, sad pošalji telefaksom.
R: Dobro.
M: Deset rečenica i gotovo, tri rečenice ...
R: Dobro.
M: Ajde čujemo se. Zdravo.
R: Ajde prijatno.

0323-3548

Razgovor vođen dana 11.12.1991. između
Karadžić Radovana i Krajišnik Momčila

- M: Da
R: Eej, što si usto brzo?
M: Ma goni i' u pičku materinu i Krajinu i Hercegovinu, nek jebu mater svoju. Cijeli život čovjek slomi za crkve i za njih, jebem im mater!
R: Ne, ne, da ti kažem, on je posebno idiot, oni,
M: Ma goni ga u pičku materinu, on, cijelo vrijeme radimo kako ćemo uraditi jednu stvar, a on sarkastično počeo isticat, ma goni se!
R: Pa sjećaš se ti njega sa glavnog odbora?
M: Ma ja.
R: Pa ja sam uvijek čovječe do pred, pred kraj, on ti isto, ko namuzeš 50 litara mlijeka, on dođe i popiša se u to mlijeko.
M: Ma jebu mater pola je puta, pola je do 2 ...izašo napolje, ja gledam njega, pa izađe, pa nije mu jasno, pa glasa, pa dobro Bog te.
R: Pa on je tamo izolovan u Prnjavoru je izolovan njega, njega,
M: Znaš šta, na vili su mi došli glave i oni Krajišnici i Hercegovci! Nek' jebu mater p....? od sebe i došlo mi večeras, moro sam napustiti, nisam više mogo i ja.
R: Ja kažem ovim momcima, evo, ovo su stvari zbog kojih ja da smo u jednonacionalnoj državi nikad se ne bi bavio politikom i zbog koje ja politički, politički poziv, političarski poziv prezirem.
M: Jebu majku ja sav srećan odotud iz Beograda, ja kažem kako bi moglo uraditi, nije mi žao 24 sata raditi, ali jebu me Krajišnik? kad se javi neko odozgo, on došo pička mu materina, pa žurim radi toga,
R: Ma i ovaj Tešić je budalaš jedan.
M: I onaj Tešić, pička mu materina, pa šta je to?
R: On je, on je formirao jedno mrtvorođenče, ovaj da je to, da je to vrjedno bilo i kvalitetno, to bi prohodalo za godinu i po dana! Dijete čovječe prohoda za godinu, počne da trči za godinu i po dana. Ništa mu to nije uradio, on ništa nije uradio, a nek postoji, uredu, ali, nije, nije, pa jel' kasa uzajamne pomoći?!
- M: Ma nije i onaj me Ostojić nerviro, 20 minuta pa drži pažnju. Ja reko sam ti, uzmi 5 minuta reci, more-ne more! U pičku materinu da ti kažem moraš ti bolan svako veče izdržat, odoše mi živci. Večeras sam moro napustiti iako mi je krivo poslije bilo, nevjerovatno. Ma idi u pičku materinu.
R: Ne, ne, o, ne, ne, neka si, neka, nemoj ti pokazivat da ti je krivo. Nego ti reci, ovaj, evo gospodo zašto mi robujemo 600 godina. Za ovo i zbog

- ovoga mi robujemo 600 godina, zato što niko nema odgovornosti prema onome šta lupeta!!
- M: Jebu mater onu svoju bezobraznu on nikad nije, ja sam njega sluš'o sve večeras, on ništa ne razumije, niti je konstruktivan prijedlog dao nizašta. A idi more u pičku materinu. Oni su ljudi fino rekli bolan. Onaj ko je razumio to je fantastično, samo ne možeš ti to, 20 njih diskutanata ima, a ako ti to daš na diskusiju neće se ujutru završit.
- R: Ma ja. Ma ne, znaš šta, treba ubuduće radit, mislim treba Vlada da se ponaša kao Vlada, odnosno mentorski savjet. Treba da se ponaša, da pripreme eksperti, nemaš ti puno da diskutuje svaka budala, svaki budalaš.
- M: Jebu te.
R: Ovo je domišljeno, promišljeno, prihvatate li ovo, ili oćete da neka druga grupa to radi? Tako da mi, ne, previše smo mislim mi njih razmazili, odnosno previše, previše oni dis, mislim izdaćemo predlog da se tu stvara, to se stvara u kabinetu nekog ministra.
- M: Odlično.
R: Stvori se odluka u kabinetu nekog ministra, kaže se, ovo je bolje ovako,
M: Ima li,
R: Ja, ima li neko bolju ideju? Nema! Nemoj se zajebavati,
M: Jeste.
R: Glasaj i gotovo!
M: Radovane, toliko je ono, ima pametnih prijedloga, ali to treba sada usmjeriti zaista nekim
R: Ma ovi su ljudi naši odlični, ovi eksperti. Odlični, odlični!
M: Onaj idiot je, prošli put Vojo, familiju mu jebem, ma idi more u pičku materinu, koju to državu, idi u pičku materinu, da ti imam ja tetošit stalno sve, onaj Vučurović, daj mu državu sa, sa 60 hiljada stanovnika, a i onaj večeras doš'o kaže, Nikola, kaže mi ćemo iz Sarajeva, oni, (još smo u Krajini jako važni?). Ma šta ste vi pametno uradili u Krajini, reci jednu stvar koju su pametno uradili?!
- R: Ma budale jedne, budale.
M: Gdje ste, jeste li u stranci?
R: Evo kući sam stigo.
M: Stigli ste?!
- R: Aha.
M: Ma krivo meni poslije, ali nisam mogo jebu te, mogo sam eksplodirat, jebem mu mater.
- R: Ma nema, čuvaj srce, goni ga u pičku, ali pazi da znaš da kada, kad Vidić ustane treba da znaš da će on da sere!
- M: Ma nije on, nije meni Vidić problem, da ti kažem, to se meni nakupilo. Nakupio mi se Radić koji izađe pa kaže "Mi", pa nakupilo mi se kad izađe onaj Vučurović pa kaže "Mi", pa nakupilo mi se kad dođe onaj iz onog SPO-a odozdo, pa kaže "Mi", pa,

R: Sve to treba stucati robove.

M: Oni, onaj, onaj će se sjetiti onoga Vučurovićevog onoga odozdo iz (lepe Prstenice?) glupi. Pička im materina slomismo se za njih radeći 24 sata i on ti dođe kaže, večeras mi je to prelilo čašu.

R: Ja

M: Kad on sarkastično kaže "izgleda samo ovima iz Sarajeva nije jasno, a jasno onima iz Krajine".

R: Da, da. A ovdje se ne spava jebo im pas mater.

M: Jebem ti mater, ja ne mogu da dođem sebi bolan, jebo te život, odoše mi,

R: Sećaš se ti kad sam ja slično tako govorio, sećaš se ti kad sam ja rek'o ono?

M: Jest, dobro si.

R: Kad sam rek'o, ma jebite se i u pizdu materinu.

M: Nije doš'o gore, ja sam taman smislio ideju, 'ajde da d.....?, daj zadužili, pa još izađem kažem "daj ljudi, pa daj onaj proces", pa to je proces čoveče, ne možeš ti to unijet za 24 sata, to trebaš napraviti pa ljudi imaju pravo. Napravili više nego što sam ja nado se, nisam u snu sanjao da će ovo uraditi Radovane, ja sam to razumio.

R: Da, da.

M: Nego znaš šta znači kad onaj kaže "moremo doprinose po ugledu na Republiku". Fantastično! Napravićemo lijepo, ovaj, i reći, svako ima da plaća samo i gotovo!

R: Da, da

M: Ma nek osnuješ tri poglavlja bolan velika je stvar!

R: Da, da

M: Nećeš ti uzet napraviti državu bolan i napraviti ovo sve bez rata je li? To se zna se šta se radi!!

R: Da, da

M: Pička mu materina. Kako si završio? Jebem ti krivo mi je postupak.

R: Nisam Otpušteni, samo sam ja tražio od njih saglasnost da ovlaste oni autorsku grupu da odgovore "Arbitražnoj komisiji".

M: Ma jeb, nisam htio, 'tio sam odjebite svi, oni, nek ide u pičku materinu. Ja sam, da ti kažem, vjeruj mi, sve što radim radim toliko,

R: Ma čuj šta se meni,

M: Sav se predam na tome.

R: Ma šta ti meni pričaš, pa sve je jasno, ja ti kažem, pa pazi, aaa, pa mislim ti sad imaš 5% majmuna, ja sam počeo sa 80% majmuna stranku. Sjećaš se Srebrova, Božane, Škore, Aškere onog, ovoga-onoga. Možeš misliti kako je na početku bilo?!

M: Ne, ali krivo mi je na to kako ljudi nemaju pojma pička im materina, sve što smo radili Hercegovina, Krajina, Hercegovina, Krajina.

R: Jest, jest

M: Ma jebem ti mater. Krivo mi je, došlo Rajko večeras kaže, onaj, regije. Ma neću bolan uopšte s Novom Gradom, pa on me naročito naljutio, pa opštini Centar. Ma napravi srpsku Skupštinu pa recine bendaj ništa onoga gore!

R: Da, da

M: Nemoj, nemoj bolan, nemoj čim nas preglasavaju.

R: Jeste, jeste

M: Ima, svako "Mi" u Prnjavoru, pa "mi" tamo, a normalno ti sve govoriš kako je tebi.

R: Jeste.

M: Ti ne razmišljaš o ljudima koji ne mogu da žive.

R: Da, da

M: Šta smo mi onda postigli. Hajde taman to iskormilariš, a onda JNA, iznađe ona budala, pa JNA, onaj, gore onaj pjani, onaj kako se zove sa Pala? Izađe on da kaže, da on objasni nekom red. Ajde se u pičku materinu.

R: Ma goni ih u pizdu materinu. Reci mi ovo, ovaj sutra su Vijeća je li?

M: Jest. Ne znam ko će za (Ključica) bit na Vijeću, pojma nemam.

R: Pa valjda će ići na Vijeće, na Vijeće je ranije pošto je zacrtano da se ide.

M: Rekao sam ja Voji krizno je Vijeće ovaj da, dai gledaš ti bolan iz Krajine, njih pola ne dođe, on mrtav hladan dođe, neki dolje, ima onde finih ljudi, a fakina 99%, ne kažem ja i on je znači al' meni pukne film, idi,

R: Da, ma ne, pa uvijek on, prva, prva je diskusija njegova uvijek je bljuvanje najcrnjega nečega. On vidi samo crnu stranu stvari, on uvijek za, uvijek je on to. On je uvijek bio na granici SPO-a uvijek je on, znaš. Čisti ludaci kojima igraju oči na vrh glave, to je sve i nikne im brada, to je sve na granici SPO-a

M: I dođe mi svaki nekakav teatralac, ma jebem mu

R: Dobro, hajde.

M: Slušaj Radovane!

R: Molim

M: Imaju gore Srbi da prave dosta ovih ideja gore u Skupštini, na sastancima,

R: Ne čujem te dobro.

M: Reko palo je dosta ideja dobrih reko gore na sastanku u Beogradu.

R: Aha

M: Mislim da je osnovno

R: Nemoj, nemoj ovako oni nas prislušuju, pa

M: A ne, ne, da ti kažem, ne mislim ja to, nego da ti kažem, mislim da, da mi moramo nešto uraditi za dobrobit svijetu ljudi znaš.

R: Dobro.

M: Eto nas kad ti budeš imo vremena malo ćemo se dogovoriti.

R: Važi. Ja ću odletiti sutra gore, imam,

M: A?
R: Letiću gore sutra ja u B....
M: Ajde. Dobro 'ajde
R: Poslije konferencije za štampu, znaš?
M: Aha, dobro čućemo se.
R: Da, čućemo se.

(slaba čujnost razgovora, jer se miješaju glasovi sa TV-a)

Razgovor vođen dana 16.12.1991. između Krajišnik Mirka i Karadžić Radovana

M: Oprostite molim vas opet Mirko Krajišnik iz Sarajeva
ŽX: Mirko pa još je Karadžić ovaj, zauzet predsjednik
M: Ja znam da je to izuzetno visok nivo postoji li ikakva mogućnost da vi njemu signalizirate, u pitanju je jedna velika akcija koja dolazi u pitanje zbog, zbog toga što se ne možemo čuti
ŽX: Pa oko čega se radi, oko nekog aviona
M: Ma nije nego vidite nešto Karadžić je otišao avionom
ŽX: Da
M: Dogovoreno je bilo da se taj avion ustupi "Jugopetrolu" mora ići u Bihać
ŽX: Ja mislim da je to, taj let je obustavljen
M: Nije obustavljen, ponovo se Tomić dogovorio sa ovim svojim da idu i sad bi trebalo samo sa Karadžićem a Karadžić zna on je mene i zadužio da to iskoordiniram, Momo Krajišnik je dao nalog dole servisu ali bi ja htio da se sa Radovanom ipak čujem da mu kažem ako mu treba da obezbjedim kola odavde da dođu po njega i po Koljevića, a da ovaj avion bude na raspolaganju da ljudi odu
ŽX: A odakle se vi javljate
M: Iz Sarajeva iz kancelarije
ŽX: Pa znate šta, ja idem da zovem, mislim malo mi je nezgodno da ja on je sad kod predsjednika da ja predsjedniku rasturam sastanak ja ne smem
M: Sve ja vas razumijem pokušajte ako ikako možete ako ne možete Bože moj šta ću sad
ŽX: Pa nije to mogu ja samo mislim pošto su
M: Ja vam se puno zahvaljujem ako to pokušate učiniti
M: Radovane
R: E zdravo
M: Kako si, šta radiš?
R: Evo kod predsjednika sam
M: Izvini molim te, znam da nije zgodno, ali đabe moram ti si razgovarao sa Tomićem i oni su ovaj poremetili bili put je li tako
R: Da
M: Al sad u nastavku razgovora ponovo se on saglasio da momci idu jer u pitanju su jedne velike aktivnosti da ti ne pričam na telefon
R: Dobro
M: Savezne rezerve i ostalo
R: Dobro

M: Trebali bi ovi momci da odu, pošto avion u Sarajevo ne može sletiti nikako zbog magle i doveden si svakako u pitanje da avion ne možeš koristiti

R: Kako ću ja njih sad nać

M: Ne, sve će oni nać samo ako može pilot da dobije nalog da ide, oni će i tamo sjesti, ako ti treba poslat ćemo ti auto ili šta bilo drugo jer ti avionom svakako doći ne možeš

R: Da

M: A i servis i Momo je dao nalog da avion može da ide samo normalno uz tvoj dogovor je l'

R: Pa, dobro, ajde neka ih onda nađu, da vidimo oni mogu da ih nađu u vili ovaj 662-739.

M: 662-739, da

R: Ili mogu da ih nađu u restoranu na Surčinu

M: Surčin ja

R: Ako treba da idu, neka idu a onda bi nama trebalo poslati dvoje kola? ima Nikola i ja, i dvojica momaka.

M: Dobro, pa daj evo da ti kažem ja ću to sad organizovati da se spremi tamo auto ako treba da dođe iz Milića moji najbliži su gore, kad bi se ti vrać'o nazad

R: Čekaj samo da vidimo da li je ovaj kad je da li je Danilo Veselinović ovdje samo momenat

M: Aj molim te

R: Na drugi telefon da vidim, ovaj

M: A kako se zove vozač ovaj, znaš li išta

R: Ovoga gore, oravj, samo da vidim koliko nam možda nam treba samo jedno auto, ako ništa uzećemo iz Srbije auto jedno

M: Valjalo bi, znaš šta da ti kažem molim te ovo su ovaj ti znaš već šta je "Energopetrol" i ostalo šta sve pokušavamo, radimo i šta stvarno ljudi čine,

R: Dobro

M: A da ti ne kažem bio sam gore na jednom sastanku radi se o dva miliona tona znaš

R: Dobro, dobro

M: Dva miliona litara pardon

R: Sad ću ja

M: Aj molim te

R: Otišao je, ništa onda, dobro, samo momenat, ne nek se javi da vidimo kad će ići nazad da li da može jedna kola, da ti kažem

M: Ja

R:

M: Jer avion ti svakako ne može sletiti ovdje nikako

R: Da, ne onda ćemo tražiti SUP ili nekoga odavde ćemo tražiti dvoje kola da nas voze u Sarajevo da ne dolaze odozgo, daleko je odozdo (?) da

dođu pa?, naći ćemo mi?, i vi onda tražite ovoga ako ne zna šta je neka zovne ovdje pa ću mu ja dati broj

M: A kako se zove vozač, pilot

R: Vozač je Mirče i Ivica

M: Mirče

R: Mirče i Ivan

M: Mirče i Ivan

R: Onda su, ako nisu u vili ovoj Bosanskoj onda su na aerodromu u restoranu

M: A ovi će verovatno znati to

R: I neka im kažu promjena je plana ipak se ide u, u ovaj Bihać

M: Hvala ti veliko Radovane

R: Nema na čemu

M: Živio.

Razgovor vođen dana 16.12.1991. između
Krajišnik Mirka i Radić Mirče

Mirko Krajišnik je nazvao vilu "Bosna" i tražio pilote Mirčeta i Ivana.
Zatim je Mirko obavio razgovor sa Mirče Radićem

- M: Oprostite s kim razgovaram, Mirko Krajišnik, Sarajevo.
R: Mirče Radić.
M: Gospodine Radiću sad sam razgovar'o sa Karadžićem.
R: Dobro.
M: Promjenjen je plan, ipak se ide za Bihać sa ovim predstavnicima "Jugopetrola".
R: Sve zavisi kakav je Bihać, Bihać je loše.
M: Pa evo sad javiše ovi iz servisa ovoga, avio-servisa da može tamo. Zvali su oni jutros, pa ih zvali to.
R: Ma ne mogu oni da vam kažem, prvo što je vrijeme to promjenjivo, drugo oni nemaju prilaze kao na civilnim aerodromima i
M: Šta sad predlažete recite?
R: Da vi nas nazovete za 10 minuta dok mi to provjerimo što možemo ovdje provjeriti.
M: Mogu li ja vas zamolit, da vam se jave predstavnici "Jugopetrola"?
R: Molim?
M: Može li tako, reko, da vam se jave predstavnici "Jugopetrola" koji su tu u Beogradu?
R: Da može.
M: Vi ako trebate provjeriti Radovan je kod Miloševića gore, sad sam ja sa njim razgovarao, on je dao saglasnost, vi možete to potvrdit. A vi ako možete provjerite te tehničke uslove, pa da se čujemo za deset minuta. Može li?
R: Može. Vi ćete nas nazvati onda?
M: Onda ću vam se ja javiti u vilu tu.
R: Važi.
M: Fala, živili, prijatno.
R: Fala.

Razgovor vođen dana 18.12.1991. između
Krajišnik Momčila i Karadžić Radovana

- R: Zdravo
M: Šta radiš sada?
R: Evo, nešto radim. Pišem neke vidjećeš, nešto za ovo... ovo što smo se sinoć dogovarali.
M: Aha.
R: Mjere neke i tako.
M: Ja, ja ... e, jebem mu mater, ima jedna ideja, meni se čina dobra, sa ovim roditeljima, pa nešto ne znam sam...
R: Šta misliš?
M: Vidi nešto, ovaj, veliki je problem, ovaj, pokušaću ja tebi da to objasnim. Veliki je problem, ovaj, roditelji hoće pod hitno da idu u Predsjedništvo.
R: Aha.
M: A, ovaj, ima u nas, u BiH, problema što jedni kažu, ali ne priznajemo to Predsjedništvo, a drugi kažu ... drugi priznaju, znaš.
R: Roditelji, je li?
M: Ne, ne u nas, u BiH. A roditelji samo heće u Predsjedništvo. Neće sa vojnim vrhom.
R: U Predsjedništvo Jugoslavije?
M: Ja.
R: Aha
M: I u tu delegaciju predlažu mene, Izetbegovića, sve članove pos... onoga, gore, ovoga... Predsjedništva i ... zamjenika pred... ovoga, predsjednika Skupštine i plus predsjednika Vlade.
R: Da.
M: I sada... jedni se opiru što neće da idu gore u Predsjedništvo radi toga što je, ovaj, neće da razgaraju o vojnim pitanjima i uopšte, jer ne priznaju Predsjedništva, a drugi, ovaj, ja ne bih išao gore zbog toga što mislim da je to bezpotreba. Ima određenih stvari koje ćemo riješiti ovdje kad dodje Kadjević, pa bih htio da što prije taj vojni vrh dodje. Koliko u ovoj sedmici, danas-sutra, znaš.
R: Da, aha.
M: I da ti kažem pravo i nisam baš definisao šta bi najbolje, ali osjećam da je to dobilo. Onda sam ja njima predlagao, da bi bolje bilo sa vojnim vrhom. Ma, ne, samo hoćemo sa Predsjedništvom. Ono je vrhovna komanda i mi nju samo pikamo.
R: Da, da.

M I to je tako napadno da nemaš pojma.
 R Pa dobro. Nek idu. Predsjedništvo time dobija legalni... legitimitet.
 M Neće oni da idu sami, nego oni hoće da mi ugovorimo i da samo ja kažem ko neće od ovih da ide... a oni će to reći štampi.
 R Aha.
 M Znaš.
 R Da.
 M Tako da je to, ovaj, meni se čini, dosta, ovaj, da kažem, veliki problem.
 R A, šta ti misliš, šta bi trebalo tu uraditi?
 M Ne znam jesi li ti mene shvatio dobro?
 R Nisam, nisam. Nisam dobro koncentrisan, znaš.
 M Aha.
 R Nisam dobro koncentrisa. Dobro. Vidjet ćemo se tamo u pola 2 (vjer.13.30)
 Pa ćemo malo raz...
 M Hoćeš ti doći u pola 2?
 R Pa, kod Izetbegovića u pola 2, je li tako?
 M Pa hoćemo ja i ti...
 R Pa, da, da.
 M Aha. Dobro, ajde, pa ćemo onda dogovoriti, nije to ni kasno
 R Važi.
 M Dobro, Ajde, zdravo.
 R Prijatno.

0323-3610

Razgovor vodjen u februaru 1992.godine
 izmedju Krajišnik Momčila i Karadžić Radovana

K Halo.
 R Zdravo.
 K E samo, zdravo. Uklopi ti njega u tri sata (obraća se nekome)
 Šta radiš ti?
 R Evo, dobro je. Reci mi, znaš li, je li Božović došao?
 K Nisu još krenuli pošto je magla ne mogu da pa dok se razidje (oni bi nekad došli?)
 R Dobro, nemoj da nam izmakne, moramo sjesti danas s njim .Jer, jer Milošević je rekao da mi gore čovjeka instaliramo, da bude stalno u kancelarija da mu se otvori da bude stalno gore.
 K Pa taj... to bi bilo pravo, ovaj, ovi se ustvari sam naružio i rekao sam ... onome Savi, stvarno nema smisla, bruka je to.
 R Da, da.
 K Pa smo rekli da ćemo štiti, vi ... nas zafrkavate, a (šverceri?) vam prolaze, ja ti garantujem može i ja kažem u 8 te zovem i više te neću zvati. I stvarno nek' idu u pizdu materinu.
 R Da, da.
 K Šta radiš ti?
 R Evo idem na kliniku pa.... ovaj...
 K Moram i ja otići gore, na otorini je mali onaj, ne otorini nego na onoj...
 RDo 2 sam ost'o tamo.
 K Kako je tebi... ost'o tamo?
 R Do 2 sam ost'o. Pa ost'o s njima, popili piće u, u kancelariji njihovoj tamo.
 K Aha.
 R Ovaj, i malo ih relaksirao, znaš. I ono, uputio ih na to, ne smije se nikako ići u klinč, mora se ići u saradnju...
 K Neka si reko na vlasti. Imaju oni tu... loš pristup. Je li bio (?) ?.
 R Molim? Jeste, jeste.
 K Neka si malo.
 R Znaš, neka da se malo približe, da se zbliže malo.
 K Ma ja...
 R Lakše sad...
 K Očito je da dobri ljudi... ali ona je uvrijedj... uvredljiv...
 R Da, da.
 K A oni su... ovaj, znaš ono, kažu, šta ja radim, briga mi se...
 R Ja. Ona misli ja radim pošteno, jebi te se...
 K Jeste.

R Tamo a niko to ne zna i ne vidi. Znaš.Tako da ja mislim da je dobro bilo sinoć, ha?

K Pa i ja mislim da je bobro bilo, moram ti reći, ovaj, ja sam zadovoljan. Vidio sam ja na njima, na njihovim licima zadovoljstvo veliko.

K Ja, mi smo došli ih (rašćeramo ?) znaš, da im pomognemo da, da, da, se pomire.

K Da , da. I to treba nešto, i znaš, nadješ im izlaz.

R Da, da, izlaz da nadješ. Jer ono, kad zakrme i jedan i drugi.

K Ja sam gledao Prijíća dobro, znaš. Prvo je bio mutan, cijelo vrijeme. Onda, on je očekivao sad jednu veliku pomoć s tvoje strane.

R Da, da.

K I onda, znaš, ti si više (?) onda sam ja, ono, ovaj, rek'o malo na njegovu stranu, pa se nasmija. I vidio sam ja zadovoljstvo obadvojici.

R Da, da, olakš... olakšanje.

K Ja, jest. I onda ono... jebi ga... jebo mater, jesam li ja ili nisam, pa ono, znaš, to je problem naš.

R Čućemo se kad dodje, on nemoj da nam promakne danas.

K Dobro, rekao sam ja tamo Simoviću.

R Ne, mi ćemo da sjednemo s njim...

K Đaba je to sjediti, ali eto, sješćemo.

R Ne, ne, moramo da sjednemo da kažemo da... rekao je predsjednik... da se gore pri Ministarstvu za trgovinu otvori jedna kancelarija za predstavništvo.

K Aha, ajd, važi.

R U samom ministarstvu, prema tome... nema i onda će on bilanse te da vodi računa o tim bilansima.

K Ma, ja, pa to je to.

R I on naloži nama dole da nabavimo šta mu treba, odzgo naloži nabavi šta treba i gotovo.

K Nek' samo bude taj čovjek i ništa drugo.

R Ništa drugo.

K Aj, važi.

R Ajd zdravo (?).

K Halo?

R Srbo mi reče da će biti kod vas, kod tebe da...

K Molim?

R Srbo mi reče da će doći kod tebe...

K U 12 sati, jeste.

R Jel' treba ja, ne treba?

K Joj sinoć... ma valjalo bi kad bi mogao ti doći.

R Aha.

K Da dogovorimo malo strategiju. Ja znam da je on izgubljen znaš,sad mu moramo vidjeti nekog drugog čovjeka, nije on to kalibar onaj.

0323-3697

R Aha.

K Ni on, ni onaj Baja, ni ... najbolje bi bio sad onaj Momčilo onaj Mijatović, ali ne bi ja htio njega predlagati. Treba nekog naći ko je dobar klasa i gotovo.

K Radovane, velika je to stvar kad naši...

R Bi li ovaj Bože Antić mog'o?

K On bi bio pravi.

R Pa daj da sjednemo s njim, jebem mu.

K Pa ja porazgovaramo čak smo i njemu rekli da on pokuša nekog naći.Ne možemo mi onde... eksp.... pa taj čovjek, jebo te... kad ti znaš situaciju, a on je priča drugim ljudima ti ne možeš da spoznaš da je to-to.

R Da, da.

M Znaš, nije to realno, nikako (?).

R Dobro.

M Hoćeš li doći onda u 12 sati?

R Malo ću kasniti, ali doću.

M Ajd.

R Prijatno.

M Zdravo.

Razgovor vodjen u februaru 1992.godine
izmedju Krajišnik Momčila i Karadžić Radovana

R Zdravo.
M Zdravo Radovane.
R Šta radiš.
M Evo svašta, šta radiš ti.
R Evo malo sam se čuo gore sa Miloševićem, treba da mu faxesimo ovo gore da vidi šta je.
M Evo ja sam fotokopiro i imam prevod.
R Aha.
M Da mu pošaljemo fax.
R Ajde pošalji ti faxesom.
M Oću.
R (.....?)
M Imaš li ti fax molim slučajno.
R Imam.
M Daj mi fax, pa ću to ja odmah njemu.
R Pošalji i original i prevod.
M Ha.
R Pošalji i original i prevod.
M Original i prevod ću poslati.
R Dobro.
M Čekaj samo imaš li fax da mi kažeš.
R Imam imam sigurno.
M Ajde.
R Ovaj, šta sam htio da kažem još, ima li šta novo.
M Pa Biljana eto ko nešto ovaj, ja sam razgovarao tamo sa krajišnicima.
R Ja.
M Njih sam malo smirio i oni su složni malo sam moro objasniti i ako nije valjalo preko telefona, ali reko sam ja jednostavno bilo je mnogo više optimističnije nego što je tačno znaš.
R Da.
M Jer sam i moro dati malo ovaj elana da to ne prave gluposti i sa Brđaninom i sa onim Kuprešaninom i onda sam, ovaj prvo to uradio onda sam drugo ovde dogovorio da oni to prevedu, treće ustavna komisija da to pripremi, zvao me sad Alija.
R Da.
M Jeli tačno da si za petak zakazao proglašenje Ustava kao to je pometnja, nismo reko za petak nego za sutra.
R Da, da.

M Reko, al molim te mi nećemo sad ići na proglašenje radi korektnosti čekamo u četvrtak razgovore.
R U h.
M A onda iza toga možemo i hoće ljudi da proglase prije nego što dodje ovaj referendum.
R A ha.
M U svakom slučaju nećemo dok vas neupoznamo.
R A ha šta.
M (.....?)
R Šta kaže on.
M Kaže dobro radite kako 'oćete a eto ja bi to drukčije, molim te mi smatramo da moramo dogovor postići to nam je cilj radi toga se to odgađalo.
R A ha.
M I znaš šta molim te Bilić ovaj sa televizije.
R Da.
M Pozvao je Latića, Mahmutčehajića, bio pozvo tražio ovoga Pelivana, mene i Izetbegovića o referendumu.
R A ha.
M A sad pregovarački ovaj tim, pa onda poziva Latića, Mahmutčehajića i mene.
R A ha.
M Šta misliš bili se onda sutra valjalo otić tamo malo pa objasniti.
R Obavezno bi bilo.
M Al vidi ja sam mislio da će biti u vezi referendumu, pa vidi reko bi valjalo, ali eto.
R Jel to u vezi referendumu ili u vezi čega.
M U vezi ovo ovaj pozicije Bosne i Hercegovine.
R U h, ali mora, mora se reći o referendumu nešto jeli.
M Ha pa dobro lako je onda reći referendum, (.....?) upetlja se ta ideja.
R Hoćemo večeras ono da ovaj zovneš za one ljude. Što...
M Ajde ti reci, koga bi trebo, o čemu zovnuti onaj tim jel'.
R (.....?) imaš ti zapisan tim.
M Ja mislim da ja njega znam napamet ali eto.
R Evo, sad ću ti ja reći i plus onaj uži savjet a a Simović je sad na vladi pa nek ga večeras u neko doba.
M Ja ja ja mislim da, vidi misliš li ti dolaziti i kako vamo.
R Koljević, Plavšić, Krajišnik, Karadžić, Zukić (?), Maksimović, Buha i nekog iz MUP-a, Stanišić recimo il neko vako.
M Dobro.
R Jesi zapiso nisi.
M Znam ja sve (...??).
R Sad nebi dolazio ako netreba, ako treba došo bi.
M Pa vidi šta sam ja mislio, da ti kažem.

R Reci.

M Mene je zvao onaj kako se zove Koljević, kad bi mi sastanak ovaj imali.

R Uveče, izjutra jer ovaj ima vladu u jedan sat evo ti 684-679 ovaj fax.

M 684-679

R 679 jeste.

M 684-67 (?) telefaks jeli.

R Ja i piši za predsjednika hitno.

M Oću oću ja hitno.

R Ovaj a prevod je dobar jeli.

M Ja mislim da je dobar, da ti kažem mnogo je lakše onda kad ga imaš.

R A ha dobro, ovaj reci mi ovaj.

M Šta ti misliš bi li valjalo u utorak staviti Leovca i onoga Ekmedića (?) majku mu.

R Au obavezno ih obavezno ih.

M Ja mislim (....??) da jest, onaj Nikola misli da nije ali a mislim da treba.

R Ma obavezno, malo jest, (....?) Leovac, ali ne možemo mi...

M Koliko nam je problem onda kad ljudi tamo sjednu sami onda su protiv, moram malo i objasniti njima dvojici bi trebalo objasniti, Buha (....?), učinili ste veliku stvar.

R Da, da.

M Najdanović?

R Reci Najdanović, nek stave Najdanović!

M Ma ja neka, znam ja koji tim pa ću ja pozvat sve i gotovo jeli tako.

R Jeste.

M Oćemo li u šest sati.

R Može.

M U osamnest.

R Može.

M Hajde ja vas čekam u osamnest ja ću to sve znat pa ti tada, reci i onome Koljeviću da on dodje i gotovo.

R Dobro a ovaj, ja moram znati ovog gore ovaj može biti sutra popodne ja i predveče bi išo tamo radi prekosutra uveče i Karington prekosutra ujutro dolazi gore sa Kutiljerom.

M Pa eto da ti kažem uglavnom ja sam tu (....?)

R Ali bi Cimerman i ovaj Habib bi htjeli da se vide sa mnom u srijedu ali ja u srijedu neću biti ovdje pa hoću da da ovaj da u utorak uveče gore ovaj primim da sa njima budem znaš.

M Dobro.

R Da im kažem šta je i kako je, mislim ne mora biti sad ovaj.

M (....?) ono što si mislio da pošaljete pismeno, mogli ste objasniti jeli.

R Može se objasniti ja.

M Ja, ja odlično.

R Ne mora biti etiketa takva, ali sadržaj mora biti takav.

M Da da da.

R Ono banka i armija to može biti samo tri pa se udružuje kad je potrebno.

M To, e to je prava stvar.

R Da da dobro.

M ~~0323-3736~~ Znaš to kad uradimo, sve smo učinili.

R Da da dobro.

M Ja ja ti kažem ja sam gledao malo ovaj, mnogo toga ima što nismo postigli i moram doći završiti.

R Da da ne, ali princip je postignut.

M Ma ja pa to je velika stvar.

R Sad je pitanje kvantiteta.

M Kad ti misliš navratiti da ja samo znam hoćeš li doći i ranije, da ja, ti i Koljević ili ćeš kako.

R Ma doću (....??)

M Volio bi ja kad bi mogo malo i sa Plavšićkom da sjednemo prije toga, bojim se da je ona zapostavljena.

R Pa zovi, zovi i nju na ovo.

M Danas ću je zovnuti (....?)

R Da da dobro.

M Ajde važi ja ću tebe pozvati u osamnest.

R Važi.

M Aj zdravo.

R Prijatno.

Razgovor vođen dana 23.09.1991 godine
između Karadžić Radovana i Krajišnik Momčilo

Karadžić Radovan:	Radovan Karadžić. Ko je to?
Radović:	E, dobar dan. Radović je. Kako ste mi?
Karadžić Radovan:	E, dobar dan. Kako ste?
Radović:	Ja upravo vas biram. Traži vas predsjednik evo.
Karadžić Radovan:	Dajte mi molim vas, hitno je.
Radović:	Evo momenat.
Karadžić Radovan:	Evo muku mučim sa MUP-ovcima.
Krajišnik Momčilo:	Aha, ha.
Karadžić Radovan:	Jebenim, budalastim.
Krajišnik Momčilo:	Šta je?
Karadžić Radovan:	Pa ne znaju ovi naši da rade ništa. Ovaj, Alija pokušava da podigne, da stvori vojsku putem proširenja, neograničenog proširenja broja rezervnog sastava.
Krajišnik Momčilo:	Zaštita, je li?
Karadžić Radovan:	Podiže rezervni sastav. Morali bi smo ga hitno, hitno ovaj, pozvati nas dvojica da sjednemo s njim, da mu kažemo da je to građanski rat.
Krajišnik Momčilo:	A što to, to, Delimustafić misliš?
Karadžić Radovan:	Ne, nego Izetbegović.
Krajišnik Momčilo:	Ma ja, znam.
Karadžić Radovan:	Izetbegović donio odluku na Predsjedništvu da se svaka stanica prema svojoj potrebi formira, odnosno podigne broj rezervnog sastava.
Krajišnik Momčilo:	Ja.
Karadžić Radovan:	Prema tome, mi bi morali onda javiti našim tamo u Krajini i u istočnoj...
Krajišnik Momčilo:	Znaš šta bi ja tebe zamolio. U vezi toga bi se malo mogli dogovoriti. Uvijek, svaka stvar ima svoje znaš, crno bjelu tehniku.
Karadžić Radovan:	Da.
Krajišnik Momčilo:	A onaj ko je pametan uvijek iskoristi kako mu odgovara.

Karadžić Radovan:	Da.
Krajišnik Momčilo:	Ja to nikad ništa sprečav'o ne bi. Naprotiv, ja bi samo reko', dobro, uredu, ali ima znaš, sve svoje.
Karadžić Radovan:	Da. Pa dobro. Šta, šta mislim, nemaju u srpskim krajevima, nemaju dovoljno ovaj, oružja.
Krajišnik Momčilo:	Ha?
Karadžić Radovan:	Nemaju dovoljno oružja.
Krajišnik Momčilo:	Dobro, ali mi analiziramo Radovane molim te. Da ti kažem, ja bi tebe zamolio u vezi toga. Trebalo bi dobro izvagati. Što si sinoć ti rek'o, to je pametno. Uvijek treba, viditi šta to znači. Dal' na.....
Karadžić Radovan:	Da.
Krajišnik Momčilo:	Znam ja šta je. Čim mi znamo šta neko hoće...
Karadžić Radovan:	Vidi. Ovdje sjedi kod mene jedan čovjek iz policije koji, koji razumije se u prilike.
Krajišnik Momčilo:	Ja.
Karadžić Radovan:	A Plavšić, je li? Evo samo momenat. Na koji je? Aha. Dobro. Zvaću te za koju minutu.
Krajišnik Momčilo:	Ja, ja.
Karadžić Radovan:	Da. Kad ćemo se.... Evo ja ovdje čekam nekog novinara. Možeš ti da skokneš malo ovdje, da sjednemo malo.
Krajišnik Momčilo:	Gdje si ti sad?
Karadžić Radovan:	U stranci.
Krajišnik Momčilo:	U koliko bi ti došlo?
Karadžić Radovan:	Za jedno petn'est, dvadeset minuta. Možeš li?
Krajišnik Momčilo:	Mogu li ja doći recimo u petn'est do tri?
Karadžić Radovan:	Možeš, možeš.
Krajišnik Momčilo:	'Ajd, doću u petn'est do tri.
Karadžić Radovan:	'Ajde važi.
Krajišnik Momčilo:	Važi.

Razgovor vođen dana 02.11.1991godine
između Karadžić Radovan i generala Simović Tomislava

Karadžić Radovan:	Dobar dan.
NN muška osoba:	Dobar dan želim.
Karadžić Radovan:	Je li kabinet generala Simovića?
NN muška osoba:	Jeste.
Karadžić Radovan:	Na telefonu Radovan Karadžić iz Sarajeva.
NN muška osoba:	Vi ste.
Karadžić Radovan:	Da.
NN muška osoba:	Mogu li da govorim sa generalom?
Karadžić Radovan:	Samo malo, samo momenat.
NN ženska osoba:	Dobar dan.
Karadžić Radovan:	Dobar dan, kabinet generala Simovića?
NN ženska osoba:	Da, ja, da.
Karadžić Radovan:	Radovan Karadžić iz Sarajeva na telefonu, želio bi...
NN ženska osoba:	Da, ja Vas pozdravljam i čas mi je da Vas ponovo čujem.
Karadžić Radovan:	Fala lijepa.
NN ženska osoba:	Iz Ara, Araova.
Karadžić Radovan:	Aha mi smo se tamo.
NN ženska osoba:	Ja sam uzela, da, da.
Karadžić Radovan:	Aha.
NN ženska osoba:	Tamo smo bili skupa.
Karadžić Radovan:	Mogu li ga ja za momenat dobiti?
NN ženska osoba:	Evo, evo, možete.
Karadžić Radovan:	Hvala lijepa.
NN ženska osoba:	Radovan Karadžić, gospodin.
gen. Simović Tomislav:	Gen. Simović Tomislav.
Karadžić Radovan:	Dobar dan, Radovan Karadžić na telefonu.
gen. Simović Tomislav:	E, pozdravljam.
Karadžić Radovan:	Kako ste?
gen. Simović Tomislav:	Moglo je i bolje, ali dok je Bosna naša dobro je.
Karadžić Radovan:	E, a do kad' će biti Bosna naša?

gen. Simović Tomislav:	Dokle ste Vi tamo, a ja ovdje.
Karadžić Radovan:	E,sad' nam je...
gen. Simović Tomislav:	A ovi posle ima da je produže i da je prošire.
Karadžić Radovan:	Sad' je veliki problem, veliki je problem kod Uzelca.
gen. Simović Tomislav:	Kod Uzelca.
Karadžić Radovan:	Zato ja te zovem, veliki je problem kod Uzelca, pet šest hiljada ljudi nedostaje, nedostaje mu opreme, mislim da nema ni ovih zimskih uniformi, avijacija mu ništa ne pomaže treba bi tući neke ciljeve tamo, jer Hrvati su tamo, ustaše su pregrupisale snage, hoće da probiju front u zapadnoj Slavoniji i onda je to, onda je sav, svi planovi su onda ovaj dovedeni u pitanje. Slobu sam tražio, nema ga ni u Požarevcu, ni u Beogradu, ne znam gdje je, ni Mira ne zna gdje je, treb'o bi' nešto najhitnije činiti da se tom čovjeku pomogne.
gen. Simović Tomislav:	A šta je to što Uzelac ne uspeva da po vertikalni vojnoj, ispolji probleme i...
Karadžić Radovan:	Bojim se da nije, da nije s'vaćen dovoljno tamo, to je problem. To bojim se, a onda narod nagađa da nije izdaja, da nije ovo, da nije ono, ali u svakom slučaju ta avijacija recimo ne radi ništa, moglo bi se nekako dubini registrovati i ti svi njihovi planovi, jer ima tačno se tamo vojni, vojni ciljevi koji, koji su pripremljeni i da djeluju po nama ovamo i da probiju taj front. Oni bi se mogli onemogućiti ako bi avijacija odigrala ulogu, napravila nekoliko leta i to uništila i tako to bi bilo vrlo bitno, ali on očigledno nešto ne može da, da dobije neku, neku podršku.
gen. Simović Tomislav:	Ja sam mu juče poslao 270 ljudi dobrovoljaca iz tog prostora.
Karadžić Radovan:	Aha ja ću, ja, ja, ja radim na tome da mu ide dvije i po hiljade Ozrenaca, ali bojim se da nema ni opremu tamo.
gen. Simović Tomislav:	Otišli su u Zvečevo. Sa tog su prostora većina rođeni.
Karadžić Radovan:	Aha.
gen. Simović Tomislav:	Obučeni su, naoružani su, računam to je u ovim prilikama i jedan dobar bataljon.
Karadžić Radovan:	Da, da.

gen. Simović Tomislav:	Odred kako hoće.
Karadžić Radovan:	Dvije dobre čete, da.
gen. Simović Tomislav:	Da to dobro iskoristi, jeste. Znam da ima i osipanja ljudi koji mu se povlače s položaja to su problemi, danas sam video u "Novostima", u tom smislu da, neko ima izjavu, Uzelac, vezano za, da se u Bosni da, Bosna neće zakuvati i td. Takav neki pod naslov izvučeni pa sam čit'o tekst, znam da mu je izdužen front da nemože održavati...
Karadžić Radovan:	Veliki front, veliki je front, a ta opozicija, taj Vuk i to, to je, izdajnički tamo zlovarilo i vratilo se nešto ljudi, vratilo se zbog nekih komandi vjerujte pravo da Vam kažem, pitanje je da li se isplati, da 500 ljudi stavljate pod komandu jednog čovjeka u koga oni nemaju opovjerenja ili je druge nacionalnosti. Ne teba više gajiti ni tu lažnu sliku.
gen. Simović Tomislav:	A, o kome reč?
Karadžić Radovan:	Pa primera radi, traži se neki tamo, ima čak i neki nesrećni Žikić Muslim....., Srbin ali ima ime Omer. Ali Srbin je, jer kum mu je bio Musliman i dali mu ime Omer i sada se oni pobune, uzbune se, plaše se, nisu sigurni, da ih neće izdati, da ih neće izložiti pogibiji. Sad' je najvažnije da završimo posao pa kako god, najvažnije je sad' što manje žrtava, ja bi' volio kad bi se Vi s njim čuli.
gen. Simović Tomislav:	Ja jesam u prilici, ali ću se prvo čuti sa generalštabom, da vidim s' čime oni raspolažu i da upotpunim ovo sa vašim informacijama i ovim...
Karadžić Radovan:	Vjerujte mi generale to će biti, to će završit' posao, džaba Evropa ništa, ništa ona neće napraviti, sve su ovo gluposti i bio je Vejnans juče dva puta kod mene, pa kod mene, pa kod Izetbegovića, pa opet kod mene. Ma oni su, oni hoće da završe radi sebe da nas zbrze i da unište zemlju, mi to njima nećemo dati ali, ali ako budemo na vojnom planu loše stajali onda je niš..., onda smo ništa, onda je gotovo. Oni sada strahovito pripremaju da zapadnu Slavoniju likvidiraju, pale nam sela tamo, kolju ljude, mi moramo zaposjesti sva srpska sela tamo, tu nema druge.
gen. Simović Tomislav:	A ima li šanse da se 100 ljudi iz bosanske Krajine...

Karadžić Radovan:	Ja sam dao nalog, nalog tamo dao sam svim opštinama i presjednicima opština, dao sam nalog, uveli su i komandne mjesta, uveli su i ratnu, kompletno ratno, ratnu, ratne uslove privređivanje i rada i sve, opštu mobilaziciju sam najavio im, jer je ona u toku, od ranije, k'o, ovaj, pa sam rekao da moraju da vojne obveznike predaju tamo i tako. Ali nema dovoljno tehnike i avijacije u koju se narod najviše uzda, u opšte ne funkcionise tamo. Ja bi Vas molio da vidite malo sa Slobom i sa Adžićem i sa Kadrijevićem ako hoće da spasimo dio zemlje ovo je prilika kada, zapadno slavonski front je ključni front, vjeruj te mi. To je ključ svega.
gen. Simović Tomislav:	E, na, u ovom slučaju i nama dvojici je, zadatak kako da obezbjedimo ljudski faktor, nije problem hoće li Uzelac i hoće li ljudi i taj deo, nazovimo izdaja i sumnje da, da, bar mi skidamo s dnevnog reda, ali nema ljudi na položaju Radovane to je problem.
Karadžić Radovan:	Pa to je problem, tu moramo nešto da učinimo evo ja sam dao nalog da se deset hiljada ljudi za ned'elju dana obezbijedi tamo, dao sam nalog i sad ide ponovo taj nalog, ovog trena ide taj nalog.
gen. Simović Tomislav:	Ako nama tehniku u JNA nema ko da upotrebi džabe što imamo...
Karadžić Radovan:	Da.
gen. Simović Tomislav:	I ona odnos snaga menja na štetu neprijatelja, na štetu našu.
Karadžić Radovan:	Da, da, mi se, sada idemo vrlo oštro i disciplinovano i mislim da će, da ćemo dobiti ovaj, da ćemo dobit' nešto ljudstva, molim Vas ako možete Vi za prvi mah sad' da pošaljete na 15 dana nešto ljudstva i da vidite šta je, šta je sa avijacijom i šta je sa ostalim, danas je pitanje Jugoslavije pitanje Banjalučkog korpusa. To budite uvjereni ja nisam stručnjak za vojna pitanja al' ovo, ovu stvar znam sigurno da je pitanje opostanka Jugoslavije pitanje Banjalučkog korpusa. Ima veliki front, malo ljudstva, nema sad' dejstva, ovaj, avijacije i artiljerije da vidimo da se nešto učini.
gen. Simović Tomislav:	Evo vidiću ja odmah.
Karadžić Radovan:	Haite molim Vas ako. ako održimo zapadno

	slavonski front mi smo spasili Jugoslaviju. Bi u ovu manju Jugoslaviju, ali spasili smo je sigurno.
gen. Simović Tomislav:	Ima li nešto ako ja dođem na red da, popodne nameravam da se čujem sa Slobodanom, nešto što on ne zna, a možete mi reć'.
Karadžić Radovan:	Pa, evo ovu stvar ne zna, inače ću ja u ponedjeljak ujutru bit kod njega, kao što smo se dogovorili, ali samo ovu stvar da se, da se Uzelac ojača maksimalno, jer Banjalučki korpus je i Tuđmanu kost u grlu i on bi volio da, da, tu, i on je čak to izjavljivao 'alo.
gen. Simović Tomislav:	Da, da.
Karadžić Radovan:	On je to čak izjavljivao samo da je Banjalučki korpus i oni prave ogromne pripreme pregrupisanje tamo, oni ako probiju slavonski front onda ugrožavaju i bosansku Krajinu, ovdje će podijeliti oružje i dijele već Muslimanima, ustašama, ovim, ovaj, Paraga dijeli pored Drine i onda će pokušat da zapale Drinu. Najvažnije nam je da tu na njihovoj karti, na njihovom pragu, mi njih zaustavimo da zapadni, zapadno slavonski front učvrstimo i stavimo pod kontrolu sva srpska sela tamo, to je najbitnije i to je tačka na kojoj Jugoslavija opstaje.
gen. Simović Tomislav:	Razumeo sam Vas.
Karadžić Radovan:	Hvala Vam lijepa, biće mo u kontaktu.

0323-6328

Razgovor vođen dana 22.11.1991.godine
između Karadžić Radovana i Koljević Nikole

Karadžić Radovan:	Halo!
Koljević Nikola:	Zdravo Radovane.
Karadžić Radovan:	Zdravo.
Koljević Nikola:	Kako si, reci mi?
Karadžić Radovan:	Evo, naspav'o sam se.
Koljević Nikola:	Jesi li?
Karadžić Radovan:	Spav'o sam malo, ustvari, tek sam u četiri leg'o.
Koljević Nikola:
Karadžić Radovan:	Još malo sjedio s porodicom, pa onda...
Koljević Nikola:	Aha. E, baš je bilo, znaš, mogu ti reći, starinski.
Karadžić Radovan:	Da, da. Ja, Risto stari, ništa se nije promijenio.
Koljević Nikola:	Ništa se nije promenio. (govori kroz smijeh)
Karadžić Radovan:	Ništa...
Koljević Nikola:	Ali ja kažem, znaš šta, jedino kod nas, kod nas moguće...
Karadžić Radovan:	Da.
Koljević Nikola:	... da se to tako, ovaj, održi za potpuno različitim mišljenjima. (smije se)
Karadžić Radovan:	Aha. A, uhvatio ga Momo na, na, ovaj,...
Koljević Nikola:	Uhvatio, jest'.
Karadžić Radovan:	... uzima mu anamnezu. (smije se)
Koljević Nikola:	Jest', jest', jest', jest', jest'. Baš mu teško bilo i teško ti je, znaš, kad vidiš, ovaj, tu potrebu za negativnim određenjem, paralelno sa neučestvovanjem.
Karadžić Radovan:	Da, da.
Koljević Nikola:	Znaš. On bi hteo da racionalizuje, je li?
Karadžić Radovan:	Da, da.
Koljević Nikola:	Ja ne učestvujem zato što taj pos'o ne valja.
Karadžić Radovan:	Da, da.
Koljević Nikola:	E, pa sad, znaš. Al' dobro je, mislim, meni je baš bilo, ja sam nešto sinoć zavro da se ostane i pored čitavog dana i ovaj, drago mi je.

Karadžić Radovan:	Ja.
Koljević Nikola:	A, reci mi ovo. Ja sam bio jutros, ovaj, tamo i bio sam i sa Momom i bio sam na tom Klubu i ima dosta razloga, ako bi mogli nas trojica danas da se nađemo. A, nekako po podne, u neka doba, ne znam kako ti stojiš.
Karadžić Radovan:	Pa, ja bi se malo odmorio, a onda možemo pred, uveče, pred veče. Jer sutra svakako bi trebala i Ustavna komisija i Vlada i sve, ova, ove...
Koljević Nikola:	Da. Ima, znaš, dilema strateške prirode. Ja sam sve to sasluš'o što su i ovi ministri govorili, znaš.
Karadžić Radovan:	Aha, aha.
Koljević Nikola:	Ima baš ono dilema da bi trebalo donijeti odluke, a trebalo bi pametno, a brzo. A, ima i ovih, znaš, problema, koji se javljaju od, sasvim je jasno šta je sad njihova tehnika.
Karadžić Radovan:	Da.
Koljević Nikola:	Evo, tu ima, ovde, ovde kod mene je čovek, znaš, 'oće da skinu Bulatovića u, ovaj, Skupštini.
Karadžić Radovan:	Da. Zašto?
Koljević Nikola:	Ministar.
Karadžić Radovan:	Zašto?
Koljević Nikola:	Pa eto, zbog onog što je bilo izvedeno, znaš, sve poduzimaju te terenske akcije.
Karadžić Radovan:	Zbo... zbog čega, što je, zbog plebiscita?
Koljević Nikola:	Da, da.
Karadžić Radovan:	'Oće sad zbog toga, jel'?
Koljević Nikola:	Aha.
Karadžić Radovan:	Onda ćemo fino pravit srpsku opštinu Centar i gotovo.
Koljević Nikola:	Da.
Karadžić Radovan:	Samo nek' oni zagaze u duboku vodu. Samo nek' oni zagaze, tu će nam učiniti uslugu.
Koljević Nikola:	Tako misliš?
Karadžić Radovan:	Ma jasno.
Koljević Nikola:	Da. Pa eto, trebalo bi se, znaš,...
Karadžić Radovan:	Odma' ćemo mi.
Koljević Nikola:	... ovo malo, 'oće ljudi da se dogovore, znaš i to.

Karadžić Radovan:	Odma' ćemo mi srpsku opštinu Centar
Koljević Nikola:	I moramo, znaš.
Karadžić Radovan:	I pripojićemo je dole onom dijelu da... i preorganizovaćemo grad potpuno. Nema nikakvih problema, samo nek' oni kažu.
Koljević Nikola:	Da.
Karadžić Radovan:	Samo nek' oni kažu šta, šta neće, mi sve prihvatamo. Ako hoće, ovaj, ruke šire u lice se ljube može i to, a ako hoće ovako, može i ovako. Sa Srbima je njima brate najlakše.
Koljević Nikola:	Da.
Karadžić Radovan:	Šta go... šta god oni počnu mi hoćemo, nema nikakvih problema. Jel' tako?
Koljević Nikola:	Pa, ja isto mislim.
Karadžić Radovan:	Pa jasno, nema...
Koljević Nikola:	Ja sam samo ovo... ovom ovde, znaš, juče rek'o, samo vi se odlučite, vremena nema, kako god 'oćete.
Karadžić Radovan:	Jeste, jeste, kako god vi hoćete.
Koljević Nikola:	Ko... kol'ko god 'oćete, 'oćete autonomiju, 'oćete konfederaciju, 'oćete, jel'?
Karadžić Radovan:	Jeste, jeste.
Koljević Nikola:	Jel' sad mi možemo komotno tu stvar, znaš.
Karadžić Radovan:	Da, da.
Koljević Nikola:	Ovi su jutros bili, znaš, zavrli da ide delegacija, da ne ide ono. Ti znaš da je sinoć bila odluka.
Karadžić Radovan:	Da, da.
Koljević Nikola:	Ja ne znam koliko je to pametno, pravo da ti kažem. Jednostavno autentično ne znam. Znaš?
Karadžić Radovan:	Da, da.
Koljević Nikola:	Ima i projek't kontra i malo počne...
Karadžić Radovan:	Otišla, otišla je delegacija, jel' tako?
Koljević Nikola:	Da, otišla je delegacija.
Karadžić Radovan:	I govoriće jedan, dva, tri, dva od njih?
Koljević Nikola:	Ja, ja ne znam, ovaj, to.
Karadžić Radovan:	Aha.
Koljević Nikola:	Znam treba se i u vezi sa tom Vladom i znaš?
Karadžić Radovan:	Da, da.

Koljević Nikola:	Jer i među njima su različita mišljenja.
Karadžić Radovan:	Aha.
Koljević Nikola:	Znaš. I to smo mi saslušali, ja sam to sve i zapis'o, ima nekoliko strateških stvari. A, ima druga stvar, što sam sa Ilijom razgovarao, ako bi mogli sa Ilijom da napravimo jedan sastanak sutra. Da organizujemo jednostavno stvar kako ćemo izvest ono što je Ostojić zadužen.
Karadžić Radovan:	Dobro.
Koljević Nikola:	Znaš. Ne bi to trebalo jednostavno ostaviti.
Karadžić Radovan:	Da ti kažem, može. 'Ajde onda, 'ajde onda da se čujemo i sa Momom. Momo sad valjda vodi Skupštinu. Čućemo se i sa Momom.
Koljević Nikola:	A Momo je re... rek'o, kad bi ti, kad bi tebi, s obzirom na umor, odmor i ovo?
Karadžić Radovan:	Predveče, predveče. Možda ja i ne znam ima li još nešto, nekakvo zakazan predveče, ali, ovaj,...
Koljević Nikola:	Šta to znači?
Karadžić Radovan:	Pa, ono, znaš do...
Koljević Nikola:	Šest, sedam ili sedam, osam ili?
Karadžić Radovan:	Tako. Možda eventualno da vidimo Dnevnik, pa onda.
Koljević Nikola:	Aha.
Karadžić Radovan:	Možda da vidimo Dnevnik, pa onda.
Koljević Nikola:	Aha.
Karadžić Radovan:	Vidjećemo.
Koljević Nikola:	To bi možda bilo naveče.
Karadžić Radovan:	A, da ti kažem. A, sutra se svakako moramo naći. Sad, da li se moramo mi prije sutra naći nas trojica?
Koljević Nikola:	E, pa onda 'ajmo napraviti' to sutra zajedno.
Karadžić Radovan:	Da. Sutra da napravimo.
Koljević Nikola:	Jer ako mora da, što da dupliramo.
Karadžić Radovan:	Mi možemo pola sata prije doći, prije svih.
Koljević Nikola:	Ma da.
Karadžić Radovan:	To znači Ustavnu komisiju Momo treba da sazove, Ustavnu komisiju...
Koljević Nikola:	'Ajmo onda sutra, da danas ne pravimo.

Karadžić Radovan:	... i ministre i ministre i to možemo u sjedištu, ovaj, malo je sa...
Koljević Nikola:	I kad bi ti, u kol'ko da ja Momi, je li ti bi se dogovorio s Momom?
Karadžić Radovan:	Nisam, nisam, nego dogovorićemo se s njim. On je rek'o da to treba sutra, a mi mu to možemo sutra, prema tome..., ovaj, samo mi ćemo...
Koljević Nikola:	Dobro. Ja bi te samo zamolio da meni neko onda il', ovaj,...
Karadžić Radovan:	Važi.
Koljević Nikola:	... ostavi poruku kod kuće.
Karadžić Radovan:	Važi.
Koljević Nikola:	Mislim da nema potrebe da dupliramo ovo, znaš.
Karadžić Radovan:	Važi.
Koljević Nikola:	I on, Momo će danas imat', imat' čitav dan sjednicu, Skupština.
Karadžić Radovan:	Važi. Treba li nam, treba li nam Leovac i ovaj?
Koljević Nikola:	Ja mislim da ne trebaju.
Karadžić Radovan:	Dobro.
Koljević Nikola:	Znaš, ovo sad, baš ono operativne...
Karadžić Radovan:	Operativne stvari. Dobro.
Koljević Nikola:	Da.
Karadžić Radovan:	Dobro, važi.
Koljević Nikola:	Znaš. I da ne bude ono prvi...
Karadžić Radovan:	Ja sam za Tošu našao vezu u Generalštabu za...
Koljević Nikola:	Vidi.
Karadžić Radovan:	... dokumentaciju i za...
Koljević Nikola:	Vidi. I to je...
Karadžić Radovan:	Jel' ga našla Rada?
Koljević Nikola:	Jest'. Jeste i sad smo sve to sredili i on ide. I ovo, meni je žao što ovo s Minhenom ovako ispalo, al' obesi ga.
Karadžić Radovan:	Da. A što, to su se oni naljutili nešto, jel'?
Koljević Nikola:	Šta ja znam. Ona je digla slušalicu i rek... znaš, ispričala tu priču, ovaj, da, kao da si ti pokvario i kod Raškovića. To su neke...
Karadžić Radovan:	Ma. nisam ia uopšte zvao Raškovića. niti sam se čuo

	s njim. Ali...
Koljević Nikola:	Ma da.
Karadžić Radovan:	... problem je u tome, oni ne mogu da zakažu ulični miting u Njemačkoj i da zovu vrhunske srpske političare.
Koljević Nikola:	Ama, to je ovaj čovek meni juče objasnio, nisam ni ja to shvatio, pravo da ti kažem.
Karadžić Radovan:	Mora da pitaju da li ste vi za to.
Koljević Nikola:	Ma, naravno, naravno.
Karadžić Radovan:	I da li možete tada i da li ste za to.
Koljević Nikola:	Da možda... Jeste, da znaš. Ja ne znam jel' ovaj čovek ostaje, koji je, koji vodi SDS, nek on to tamo izgledi brate.
Karadžić Radovan:	Da, da.
Koljević Nikola:	Jer mi smo ovde, ono što smo se dogovorili, obojica su ovi bili spremni i Joja i mali Miroslav.
Karadžić Radovan:	Da, da.
Koljević Nikola:	Al' ona je rekla ne treba nam ništa, znaš ono.
Karadžić Radovan:	Da, da.
Koljević Nikola:	Ženska posla.
Karadžić Radovan:	Ma, ž... histerička.
Koljević Nikola:	Ma da, ženska histerija.
Karadžić Radovan:	Lako ću ja s tim.
Koljević Nikola:	Da.
Karadžić Radovan:	Ja sam to navik'o, nije to...
Koljević Nikola:	A i jedino mislim trebalo bi ovom čoveku, znaš, ovaj, nekako. Vidio sam ga danas u Skupštini, nisam znao, ne znam ni gde on odseo ni... Ovaj što vodi SDS.
Karadžić Radovan:	Da, da. Znam, znam. Pa dobro, reći ćemo. Ma,...
Koljević Nikola:	Jel' Četković ili...
Karadžić Radovan:	Jest, jest Četković, on je odličan dečko.
Koljević Nikola:	Vidim da je odličan.
Karadžić Radovan:	Ma i... Vidiću ja i taj, ja toj Gordani da se javim il' da joj napišem, da kažem, da ona mora da shvati da mi imamo političke razloge, koje ona ne vidi.
Koljević Nikola:	Da.

Karadžić Radovan:	Jer ne možemo mi da se izlažemo njemačkoj ulici Bogati. I pogotovo Njemačka ne naklonjena nama, tako...
Koljević Nikola:	Ma slušaj. Zamisli da ti bude kontraproduktivno.
Karadžić Radovan:	Ma da. Posle ne možeš da se oporaviš od greške.
Koljević Nikola:	Da, da.
Karadžić Radovan:	Aa, korist neizvjesna, a šteta sigurna.
Koljević Nikola:	Jeste.
Karadžić Radovan:	Šta ćeš onda, idi i gotovo sigurno. Dobro, onda ću te ja obavijestit' sutra kad ćemo biti.
Koljević Nikola:	Jeste.
Karadžić Radovan:	Dogovoreno.
Koljević Nikola:	Eto, pa ćemo se onda sutra naći i ovaj,...
Karadžić Radovan:	Važi.
Koljević Nikola:	'Ajde.
Karadžić Radovan:	'Ajde.
Koljević Nikola:	Prijatno.
Karadžić Radovan:	Prijatno.

0323-6857

Razgovor vođen dana 28.11.1991 godine
između: Karadžić Radovana i Stanišić Jovice

Karadžić Radovan:	Dobro veče.
NN muška osoba:	Dobro veče
Karadžić Radovan:	Je li to stan Stanišić?
NN muška osoba:	Da.
Karadžić Radovan:	Radovan Karadžić iz Sarajeva ovdje.
NN muška osoba:	Da.
Karadžić Radovan:	Je li to gospođa mama?
NN muška osoba:	Ne, ovde je sin.
Karadžić Radovan:	A sin. A nisam ti prepoznao glas. Čika Radovan ovdje. Je li Jovica tu?
NN muška osoba:	Jeste.
Karadžić Radovan:	Daj ga.
NN muška osoba:	Evo.
Stanišić Jovica:	Doktore.
Karadžić Radovan:	E, samo da javim da sam sredio ono. Nema problema.
Stanišić Jovica:	Je li uredu?
Karadžić Radovan:	Jeste, jeste.
Stanišić Jovica:	E, kako ste doktore?
Karadžić Radovan:	Dobro inače, sve uredu.
Stanišić Jovica:	Kad ćete doći malo do nas?
Karadžić Radovan:	Pa ne znam.
Stanišić Jovica:	Molim?
Karadžić Radovan:	Predsednik je rek'o da se, da bi trebalo da se vidimo u ponedeljak, utorak, međutim...
Stanišić Jovica:	Da.
Karadžić Radovan:	Ovaj, ja mogu samo u ponedeljak i onda ne mogu čitave nedelje.
Stanišić Jovica:
Karadžić Radovan:	Pa ne znam. Možda ću ga zvati da vidim da li, a Mira mi reče da on u ponedeljak vrlo gust program

	ima.
Stanišić Jovica:	Ako dođete u nedelju uveče, onda da se vidimo u nedelju uveče...
Karadžić Radovan:	Važi. Može se desiti da krenem ja ovaj, u nedelju.
Stanišić Jovica:	Ako krenete, onda, onda bi dobro bilo da se vidimo malo pre toga mislim.
Karadžić Radovan:	Važi, važi. Sa'ću ja njega zovnuti. Ne znam jel' u Beogradu, il' je u Požarevcu?
Stanišić Jovica:	Ne, ne. Nije ni tamo, ni tamo.
Karadžić Radovan:	Aha.
Stanišić Jovica:	Ako imate neku poruku, ja mu mogu preneti.
Karadžić Radovan:	Pa trebam samo vidjet dali da dođem u ponedeljak. Utorak, srijedu, četvrtak ne mogu.
Stanišić Jovica:	Znači da... Pitanje je, da li dođete, da li da dođete u ponedeljak ili utorak.
Karadžić Radovan:	Ne, ne. Utorak ne mogu.
Stanišić Jovica:	Dobro.
Karadžić Radovan:	Nego samo mogu u ponedeljak ili eventualno one tamo nedelje.
Stanišić Jovica:	Ne znam dal' da ga sad zovem ili ujutro? Jeste kući vi ujutro?
Karadžić Radovan:	Pa jesam do, do pola deset, petnest do deset.
Stanišić Jovica:	Pa onda da ga zovnem ujutru?
Karadžić Radovan:	Može ujutru, a onda ću ovaj...
Stanišić Jovica:	Uredu. 'Oćete sad da ga zovnem?
Karadžić Radovan:	Pa može, ni sad nije kasno ja mislim.
Stanišić Jovica:	Vi ste na, na...
Karadžić Radovan:	Kući.
Stanišić Jovica:	Na 354, ne?
Karadžić Radovan:	Da, da.
Stanišić Jovica:	Dobro.
Karadžić Radovan:	Dobro. 'Ajte.
Stanišić Jovica:	Zdravo.
Karadžić Radovan:	Prijatno.

Razgovor vođen dana 14.11.1991.godine
između Vučurević Božidara i Karadžić Radovana

RADOVAN Karadžić obavio razgovor sa BOŽIDAROM VUČUROVIĆEM

- BV - Alo...
- NNŽO- E, samo trenutak.
- BV - 'Alo, dobro jutro gospidine doktore i prijatelju.
- RK - Dobro jutro domaćine, kako ste?
- BV - Pa dobro je, kad se sve sabere dobro je.
- RK - Hvala bogu, neka je.
- BV - Kod vas?
- RK - Dobro je, hvala bogu, sve je u redu.
- BV - Spremate se za Skupštinu?
- RK - Jeste danas ova dva dana smo puno radili.
- BV - Napokon neko uspije. Evo ovdje ja, krizni štab, pa govore kakva će im biti sudbina, a ja njima pričao kad su u mene dva majstora prije dvadeset godina pretesavali stare hrastove grede, a bilo je čvorova u njima i sporo to ide, mora da čuvaju sjekire, a ja njima predlažem da će ubrzati ako zamjene sjekire, jer niko ničiju neće onda čuvati. Ja mislim da bi gospodin dr Karadžić trebao napraviti platformu za Muslimane, a Alija za Srbe, tako bi to bilo.
- RK - To ću danas da predložim.
- BV - Tako je, ja i Luka smo sinoć razgovarali, dobro je veli, reče mi da će sutra doći, javiče mi se.
- RK - Kako je na ratištu? Nema pucanja?
- BV - Pa ima, ubiše nam juče jednog čovjeka u Konavlima.
- RK - Ubiše čoveka?
- BV - Ubiše čovjeka.
- RK - Pa kako jebem im sunce krvavo?
- BV - Pa vidite doktore, Osojnik je pao, ovo glavno uporište. Ja sam sinoć pod noć išao tamo, naša jedinica je već prešla to utvrđenje i to selo i zaposjela visove i jutros ću im otići i posjetiti i nešto im odnijeti, to naša teritorijalna odbrana, kupljeno je po Trebinju, ali junački su prošli Ne puca, ali steže se obruč, ipak pomalo puca.
- RK - Da, da, oni... usamljenici, snajperisti je l'?
- BV - E ono, što su u ratu zvali "škripari" toga ima, ja.
- RK - Da, da.
- BV - Vidite, onaj... Imali smo juče ovdje Kostića, bio je i Bulatović.
- RK - Vidio sam, da, da.
- BV - General nam se, ovaj promjenio, jučer je došao ovaj Strugar,

- Crnogorac.
- RK - Aha, a koji je bio?
- BV - Bio je Makedonac, Uzunovski, pa se vratio sinoć. Ja sam sa njim išao na Osojnik to vidjeti i odvezli ga naši do Podgorice i otišao avionom, a došao je prije toga ovaj Strugar. Mada je to malo...tri generala promjeniše za sedmicu dana, ja sam to čak malo i kritikovao, ali dobro, to je tako moralo biti, hvala bogu.
- RK - Dobro, to je intenzivno dešavanje, pa neka ide tako.
- BV - Ja mislim da je ovaj dobar. Dolje ipak ovi naši rade, grupe ove koje čiste. Danas će proći Kupare, stisnuti ih...
- RK - Znači Cavtat je pao, je li?
- BV - Molim? Nećemo ulaziti u Cavtat, okružiti ga, stisnuti ga za gušu i neka na slamku diše.
- RK - Da, da.
- BV - Neka na slamku diše.
- RK - Ja ne mogu da se načudim Dubrovčanima, što su oni puštali ustaše, oni su mogli biti otvoreni grad i niko da ih ne pipne.
- BV - Sreća pa je tako bilo.
- RK - Da, da budale.
- BV - Sad treba proći to, pa polako stiskati Dubrovnik i čistiti dalje, pa neka bude grad taoc, možda je i bolje što nismo ušli u njega.
- RK - Bolje, bolje.
- BV - Ja mislim da treba biti političan pa je bolje što nismo ušli.
- RK - Recite mi jeste li pratili ovu Skupštinu?
- BV - Jesam, jesam.
- RK - Kako je narod, je li prati tamo?
- BV - Jeste, ono, šta da vam pričam, bolje znate pet puta. Nema tu dogovora, najvjerovatnije.
- RK - Da, ali naš narod kako je dočekao ovo?
- BV - Dočekao je, ono ste dobro govorili, ono u finalu, ono navečer. Da. Jeste li pripremili što?
- RK - Jesmo i danas. Naše je jasno, ako hoćete da mijenjate Ustav mora se po proceduri ići. Mi znamo da su oni pripremili nešto za rat, mi znamo i gdje im je to i šta im je to, ali moramo da kažemo da taj rat neće dugo trajati i da će biti strašan i da će boga mi prije svega Sarajevo i nekoliko gradova ovih bosanskih biti uništeno, da tako kažem. Ja mislim tu nema za tri, pet do pet dana bi to sve bilo uništeno. Ne mogu se oni igrati, oni moraju da proračunaju tačno, šta im se isplati, a šta ne isplati. Ne može se tako rušiti država kao što oni misle. Mi nemamo ni šansu ni mogućnost da popustimo, jednostavno, nemamo pravo. Konačno, mogu ja da izadjem pred skupštinsku govornicu i da kažem evo mi prihvatamo suverenost i nezavisnost BiH.
- B - Maksimalna pogibelj.

RK - Onog trena narod ne bi prihvatio, onog trena narod bi krenuo u rat i protiv mene i protiv njih. Prema tome...

BV - Ovdje je narod sa oduševljenjem dočekaao zapravo prihvatio ono što ste govorili u završnici. Mada ono nije bila završnica, ali tu je.

RK - Da, da poslije toga je bila samo pauza.

BV - Da ono je rečeno tako veličanstveno, narod je to prihvatio raširenih ruku, sve drugo je bila nacionalna...

RK - Ne bi ni prihvatio narod i ja bih džaba govorio. Ja njima stalno govorim, ne kreiram ja politiku i političku volju srpskog naroda, ja vam je tumačim, nemojte da vas ja lažem.

BV - Vi prenosite želju jednog naroda.

RK - Ja bih vas mogao lagati da narod hoće da živi u nezavisnoj BiH, ali da znate, prevario bih vas i grdno bi ste se nasukali kad bih ja vas prevario.

BV - Tako je. Ovdje krizni štab zasjeda, pa Rade Runjevac, a i on je u kriznom štabu, a vi znate ko je Rade.

RK - Da, da.

BV - Pa je pogriješio, podsjeti me na jednog moga komšiju, isprosila mu se starija kćerka za nekog Makedonca, pa se ovaj zvao Temeljko, a oni nije potrefio, vi ste iz naših krajeva, znate šta je temelj ili podumijenta, isto je, je li?. Pa ga pitaju, kako, je li vaš čovjek? Jeste, a kako se zove? Podumijenta. Rade kaže pripremili podlugu ili platformu, Rade, platformu.

RK - Da, da, dobro moj Božo pozdravite tu u kriznom štabu I biće dobro, ako bog da.

BV - Hvala sad je malo zatišje , kiša nas ubi, pa nam vojska strada, ali šta ćemo, mora se i pod ovakvim uslovima ratovati. Doktore, stojte nam dobro, nemojte da vas mi osudimo.

RK - Hvala. Ne smijem ja izdati narod, ni govora.

BV - Kad počinje ona Skupština?

RK - U deset.

BV - Aha. Bio sam ja spremio malo protesta, na ono.

RK - Da pola je pročitao onaj Mijatović, mi smo rekli nećemo to da čitamo dok neko ne pomene Vučurovića, a mi smo znali da neko mora da pomene, pa kad neko pomene, onda izlazi na repliku Mijatović i čita. Mi sve izanaliziramo, mi sve to pripremimo.

BV - Bravo.

RK - Onda kad su pomenuli vas, onda se on javio za repliku, međutim vidjeli ste, atmosfera je bila, nije mu bilo moguće. Jeste li gledali?

BV - Naelektrisano, jesam.

RK - On je pročitao skoro čitavu prvu stranicu.

BV - Aha, a gospodin Čengić, ko bi drugi.

RK - Neko je pomenuo, zaboravio, sam ko je.

BV - Gospodin Čengić da ko bi drugi, mi smo prijatelji. Ja mislim da se

volimo jednako, koliko on mene, toliko ja njega.

RK - Jeste, jeste.

VB - Doktore, stojte nam dobro i držite se.

RK - Hvala vam lijepo pozdravite.

BV - Prijatno.

Razgovor vođen dana 12.01.1992.godine
između Karadžić Radovana i Stanišić Jovice

Stanišić Jovica:	Molim.
Karadžić Radovan:	Dobar dan.
Stanišić Jovica:	Da.
Karadžić Radovan:	Kako ste?
Stanišić Jovica:	'Alo.
Karadžić Radovan:	'Alo, dobar dan.
Stanišić Jovica:	Jeste vi?
Karadžić Radovan:	Jesam, jesam.
Stanišić Jovica:	E pa gdje ste doktore?
Karadžić Radovan:	Kući sam, jeste dobro?
Stanišić Jovica:	Baš mi je drago da vas čujem. Bili ste ovde, je li?
Karadžić Radovan:	Da, da.
Stanišić Jovica:	Kako ste?
Karadžić Radovan:	Pa dobro, uglavnom dobro. Ali sam zabrinut za mnoge stvari ali eto.
Stanišić Jovica:	Da, da.
Karadžić Radovan:	Mi pripremamo mnoge stvari vrlo, vrlo, vrlo ovaj pomno, tako da nas ne može ništa iznenaditi.
Stanišić Jovica:	Aha.
Karadžić Radovan:	Šta se zbiva kod vas?
Stanišić Jovica:	Evo ja sam dva - tri dana bio. Sutra ujutru sam na poslu i tako.
Karadžić Radovan:	Jeste bili van, van Beograda?
Stanišić Jovica:	Da.
Karadžić Radovan:	Aha.
Stanišić Jovica:	Tada kad sam ja bio bili ste vani?
Karadžić Radovan:	Da.
Stanišić Jovica:	Bio sam dva - tri dana i...
Karadžić Radovan:	Razgovarao sam s onim ovaj, što je ostao, pa sam pričao malo to je, to je., to je vjerujte mi presudna stvar.

Stanišić Jovica:	Da, da, da.
Karadžić Radovan:	To je kao, kao veliki džukac, veoma jak i snažan, al' koji je ostao bez gazde, podvio rep, cvili i gleda okolo.
Stanišić Jovica:	Da, da, da. To je strašno.
Karadžić Radovan:	Samo da mu se stavi lanac i da dobije gazdu pa biće, biće zmaj.
Stanišić Jovica:	Tako.
Karadžić Radovan:	Molim vas, ako se lanac ne stavi, to će krepat kuće.
Stanišić Jovica:	O Boga ti.
Karadžić Radovan:	To će kuće krepati, jednostavno to nije sposobno da, da živi bez gazde, bez domaćina, bez lanca.
Stanišić Jovica:	A kad', kad' vi dolazite ovdje ponovo, ja bi, ja bi jaako voleo da vas vidim?
Karadžić Radovan:	Pa ne...
Stanišić Jovica:	Verujte mi doktore da bi ovaj hteo da vas vidim. Vrlo, vrlo mi je važno.
Karadžić Radovan:	Ne znam, imam nekih važnih stvari ovde, ne znam kad ću stići.
Stanišić Jovica:	Kad očekujete od prilike?
Karadžić Radovan:	24, ma mogu ja ako treba na dva sata, dogovoriti se da mi pošalje Branko ili neko pa da ovaj doletimi i da.
Stanišić Jovica:	Pa evo recimo da se čujemo onda sutra, pa da se dogovorimo za prekusutra ili koji dan kad' dođete ovamo....
Karadžić Radovan:	Da, a možemo li, možemo li ovaj, morali bi... Bojim se da dole ispod Brace da, da se, da ne postoji potpuna svijest o tom trenutku.
Stanišić Jovica:	Da, da.
Karadžić Radovan:	Bojim se da je to vrlo dramatično odsustvo.
Stanišić Jovica:
Karadžić Radovan:	Vrlo dramatično odsustvo realne procjene.
Stanišić Jovica:	Da. To mene i ubija.
Karadžić Radovan:	I igra se na jednu kartu apsolutno. Ne igra se na dvije karte, negde na tri karte, ne obezbjeđuje se rezervna varijanta koja može slobodno i 100 % da zaigra. Samo da radimo ono što naši neprijatelji misle da radimo, pola toga da radimo bilo bi odlično. Ono što nam inače pripisuiu da radimo. samo to da radimo bilo bi

	odlično.
Stanišić Jovica:	Zbog toga sam i hteo da se vidimo. Jako ovaj, jako bitno, jako važno, ovaj ili da, da tražite vi od njega da se nekako vidimo, ili da dođete da se vidimo, ili ja... Meni sada baš nije jednostavno da se ja tamo pajavam.
Karadžić Radovan:	Da.
Stanišić Jovica:	Zbog tu komšija tih i tako dalje...
Karadžić Radovan:	Da, da.
Stanišić Jovica:	Znate da mi nije teško, poleteo bi bilo gde sad' da se vidimo.
Karadžić Radovan:	Da, da.
Stanišić Jovica:	Nego jednostavno, ovaj, stvari su konplikovano vrlo.
Karadžić Radovan:	Aa mo.., mog...
Stanišić Jovica:	Bojim, bojim se lošeg raspleta, eto to.
Karadžić Radovan:	Da znam to, a dobro da li, da li oni znaju, da li oni dole ispod znaju, Ispod Brace?
Stanišić Jovica:	Pa ne može se to tako lako.., ovo će da dođe, ne da dođe, ja sam... Zaista je moguće bilo da kažem, ali to je nedovoljno ...
Karadžić Radovan:	Da.
Stanišić Jovica:	Morali bi to da se malo poradi i tako. Ali, ali, ali bi dobro bilo da.., Meni je žao što, što nisam bio tu.
Karadžić Radovan:	Ja sam bio, ja sam bio, kratko je tamo je bio jedan sastanak .
Stanišić Jovica:	...izuzetno je važno
Karadžić Radovan:	Ma znam toako, ako treba ja mogu.
Stanišić Jovica:	Možete da dođete recimo u utorak, jako bi dobro bilo, da ja sutra malo ovde vidim neke stvari a utorak bi bio pravi dan ili sreda.
Karadžić Radovan:	Koji utorak datumu?
Stanišić Jovica:	Sad, sad....
Karadžić Radovan:	Koji je utorak datum 21?
Stanišić Jovica:	Pravo da vam kažem ne znam.
Karadžić Radovan:	Ja mislim da je 21.
Stanišić Jovica:	Da.....
Karadžić Radovan:	Možda bih mogao.
Stanišić Jovica:	Jako bi to bilo važno.

Karadžić Radovan:	A ondah bi morao vjerovatno sutra veće, ali međutim.
Stanišić Jovica:	Ima neke stvari koje ne idu, koje ne idu kako treba.
Karadžić Radovan:	Da, da. Ma ne samo to ima dosta, mislim mora se potpuno predvidjeti svaka varijanta. A bio sam neki dan inače sa Babićem i sa ovim, sa Mićunovićem i sa ovima, dugo sam, dugo smo radili, pa smo onda išli u Patrijaršiju, u Sinod, u Sabor.
Stanišić Jovica:	Mhm
Karadžić Radovan:	Tamo su htjeli da napišu čak veoma, veom loše saopštenje.
Stanišić Jovica:	Hm
Karadžić Radovan:	Dosadašnje vlasti, pa smo mi to malo, ja sam to malo ublažio svojim govorom.
Stanišić Jovica:	Reci mi jeste vi bili sa onim ispod ovoga.
Karadžić Radovan:	Eee
Stanišić Jovica:	ste načinjali te teme i to?
Karadžić Radovan:	Mmmm , ispod Brace?
Stanišić Jovica:	Da.
Karadžić Radovan:	Ne, ne kratko sam bio kad je bio tamo sa, ovaj na sastanku kod, kod Kostića su bili svi ovi što su preostali.
Stanišić Jovica:	Jeste li bili s njim?
Karadžić Radovan:	Kratko sam bio 10 minuta, 10 minuta mislim da ne postoji uopšte uvid u kompletnu situaciju. Mislim da ne post..
Stanišić Jovica:	Znate šta, kad je ovo poč... kad je ono, pred ono pisanje ja sam bio tamo sa ovim iz Vlade i ...
Karadžić Radovan:	Da.
Stanišić Jovica:	Ja sam smog'o što kaže hrabrosti i snage pa rekao kakva je situacija.
Karadžić Radovan:	Da.
Stanišić Jovica:	Razumete?
Karadžić Radovan:	Da, da. Mi smo donijeli jedan zaključak da se on, on Babić i ja pojavimo kod Miloševića.
Stanišić Jovica:	I?
Karadžić Radovan:	Javno da, da, na konsultacije i da damo saopštenje o tome.
Stanišić Jovica:	Da.

Karadžić Radovan:	I da ta saopštenja, da u tom saopštenju kažemo da se u principu svi zalažemo za snage Ujedinjenih nacija, a da se traže dodatne garancije jer je promjenjena situacija zbog toga što je Hrvatska sada nezavisna, dobila, priznata nezavisnost i što se preudicira ishod, pošto i Njemačke izjave i Hrvatske izjave govore o tome da, da, da preudiciraju ishod političkog rješenja.
Stanišić Jovica:	Sećate se vi, šta sam vam ja govorio ovo, da to neće valjati.
Karadžić Radovan:	Ma pa dobro, ali dobro bi bilo da Tuđmanovci, mislim da ...
Stanišić Jovica:	E e e ali, sad bi kompletno strategiju trebalo promjeniti.
Karadžić Radovan:	Potpuno bi trebalo promjeniti.
Stanišić Jovica:	Potpuno, treba nova stvar, razumete?
Karadžić Radovan:	Da, nova....
Stanišić Jovica:	...treba obrnuti potpuno novu.
Karadžić Radovan:	Prije svega treba optužiti Evropsku Zajednicu da je ona suspendovala.
Stanišić Jovica:	Ne samo to, nego dići narod brate.
Karadžić Radovan:	Ma jasno, pa jasno.
Stanišić Jovica:	Dići narod, svoj narod koji, koji ovaj, znate vi kakav je to narod?
Karadžić Radovan:	Znam da, da, tu treba da se.
Stanišić Jovica:	I šta treba, razumete?
Karadžić Radovan:	Ne bude li on, bi' će neko drugi.
Stanišić Jovica:	Da.
Karadžić Radovan:	Biće neko drugi, to je van svake sumlje. Dobro onda ću ja gledati ako mognem ovaj, ako mognem sutra uveče, ako obezbjedim.
Stanišić Jovica:	Ja bi volio da to bude ovaj, da... Kako da vam kažem nikad nisam bio ovako zabrinut.
Karadžić Radovan:	Nisam ni ja nikad bio zabrinut, al' to je dobar znak, to znači da smo svjesni situacije.
Stanišić Jovica:	Da.
Karadžić Radovan:	Jer malo fali, dlaka fali da se sve, sve dobro završi.
Stanišić Jovica:	Ah i ja mislim.
Karadžić Radovan:	Dlaka fali. ali moraiu oni tamo znati da ie ovde sve

	ustalo na noge i da nema šanse da drugačije bude.
Stanišić Jovica:	Moraju da znaju da su ovde, da će ovde da.
Karadžić Radovan:	Da je bilo dosta.
Stanišić Jovica:	Da je bilo dosta, i da će da grune.
Karadžić Radovan:	Da je bilo dosta to moraju znati.
Stanišić Jovica:	Ne znaju da će da grune i onda ne znaju gde će da se to završi.
Karadžić Radovan:	Da, da, oni moraju znati da je bilo dosta.
Stanišić Jovica:dešavalo četrnaeste i drugih.
Karadžić Radovan:	Da, da. Da, da.
Stanišić Jovica:	Toga se plašim.
Karadžić Radovan:	Potpuno, potpuno smo saglasni.
Stanišić Jovica:	Toga se plašim i onda će, onda će bit totalni rat, razumete?
Karadžić Radovan:	Da, da. A jeste vidjeli kako ovaj dole radi u svojoj Skupštini?
Stanišić Jovica:	Pa to je., slušajte oni su, oni su... Ma morate da dođete, moramo da se vidimo! Ne vredi.
Karadžić Radovan:	A znam, džaba što nas dvojica pričamo, kad se mi potpuno slažemo.
Stanišić Jovica:	Da, da, da.
Karadžić Radovan:	Jer moramo da pričamo sa onima sa kojima se ne slažemo. Da im kažemo da to., Da moraju da razrade tri varijante.
Stanišić Jovica:	Da, da.
Karadžić Radovan:	Ne može se., da razradiš jednu varijantu, pa se nadaš daj Bože da ovo bude.
Stanišić Jovica:	Recite mi kako vam je supruga?
Karadžić Radovan:	Dobro je hvala, tu je.
Stanišić Jovica:	Dobro je jel'?
Karadžić Radovan:	Dobro, odlično.
Stanišić Jovica:	Hm, saradnici ovi dobro?
Karadžić Radovan:	Dobro, dobro, evo i sad u 6 imamo jedan savjet.
Stanišić Jovica:	Jel' tako?
Karadžić Radovan:	Mi radimo svaki dan, juče sam čitav dan radio., Ma kakav rudar je gospodin za mene. To smo osnivali, osnivali "Privrednik". pa smo onda neke druge stvari

	pripremili koje ću vam reći kad se vidimo, mi te moramo da pripremimo i tu isto tako, to znači onda bi morali ja doći sa Krajišnikom, tu bi morali da pripremimo neke stvari.
Stanišić Jovica:	Hmm
Karadžić Radovan:	Koje, koje bi munjevite bile, vrlo su jednostavne da se urade ali imaju, imaju ogromne efekte, ogromne efekte, fantastične efekte imaju. A lako ih je napraviti. Mislim pripremili smo božanstvene varijante.
Stanišić Jovica:	Svaka čast.
Karadžić Radovan:	Božanstvene varijante, nema ništa što smo propustili ako bude ovako biće ovako, ako bude ovako biće ovako. To moramo da radimo. Ne smijemo nikako da se oslonimo na jednu varijantu.
Stanišić Jovica:	Onda se čujemo recimo tamo u utoraki, nedjelju ili sredu.
Karadžić Radovan:	Ne, prije, prije u utorak. Sigurno, jer ja onda sutra veče ako bi uspio da, da nešto završim onda bi' ja mog'o sutra veče. Da bi smo sutra veče se vidjeli kasno ili prekosutra ujutru ili sutra veče mi, a prekosutra tamo.
Stanišić Jovica:	Dobro bi bili da, da to izvedete na način da ne budem, znate kako u inicijativi ja ne mogu. Razumete?
Karadžić Radovan:	Ne, ne, ja, ja, da, dobro.
Stanišić Jovica:	Razumete?
Karadžić Radovan:	Da, jasno. Ma evo i ja sam vas nazvo prvi
Stanišić Jovica:	Da, da.
Karadžić Radovan:	Prema tome. Ne moram lagaati.
Stanišić Jovica:	Da, dobro.
Karadžić Radovan:	Dobro dogovoreno.
Stanišić Jovica:	'Ajde prijatno.
Karadžić Radovan:	Prijatno.
Stanišić Jovica:	Zdravo, živeli.

Razgovor vođen dana 01.03.1992.godine
između Dukić Rajka i Karadžić Radovana

Dragan:	Je li Torlak Rajka?
Karadžić Radovan:	Ko? Ja. Ko je to?
Dragan:	Dragan.
Karadžić Radovan:	E, dajte mi Rajka.
Dragan:	Ko ga treba?
Karadžić Radovan:	Ra, Radovan.
Dragan:	Sačekajte samo trenutak.
Dukić Rajko:	Ja... ja.
Karadžić Radovan:	E, evo mi nešto razmatramo neka, vidi i ovo šta realno može da napravi, neka se nešto munjevito napravi.
Dukić Rajko:	Uh, ja bi napravio Radovane sve, ali sad zove Kalinić, čovek zgranut kaže; jebi ga do čega smo došli da nam pucaju u zastavu, evo Momo.
Karadžić Radovan:	'Ajde neka.
Dukić Rajko:	Momo Pejić me zove...
Karadžić Radovan:	Neka napravi.
Dukić Rajko:	..Čovek samo što ne plače, kaže dajmo ljudi sutra da dižemo. Dragan traži sutra ovde da se digne ovaj narod u Sarajevu kompletan da se ustane, da se....
Karadžić Radovan:	Nek se, nek se digne i nek se pripremi. Večeras nek zatvore sve.
Dukić Rajko:	P, f.
Karadžić Radovan:	Sve izlaze.
Dukić Rajko:	P, f, nema drugoga bolan.
Karadžić Radovan:	Nek zatvore sve izlaze.
Dukić Rajko:	Ne vredi više ovako.
Karadžić Radovan:	Nek, nek zovu i onoga Gvozdena na, nek mu nađu telefon, nek zovu Gvozdena i nek., sad ću ja reći ovim momcima ovde znaju li.
Dukić Rajko:	Može se on javiti ovdje, Gvozden.
Karadžić Radovan:	Pa ja se nadam, a ovaj...
Dukić Rajko:	Nek se javi meni ovdje.

Karadžić Radovan:	A, ovaj kako se zove Dragana treba zvati Bojića, on, on može da stupi u kontakt. Nek se to zatvori, bolje da se tako završi nego da norod sam krene.
Dukić Rajko:	Dobro, dogovoreno.
Karadžić Radovan:	Neka to bude munjevito i ima da...
Dukić Rajko:	Dobro.
Karadžić Radovan:	..Svi izlazimo.
Dukić Rajko:	Dobro.
Karadžić Radovan:	Svi izlazimo tu.
Dukić Rajko:	Dobro, dogovoreno.
Karadžić Radovan:	Zdravo, prijatno
Dukić Rajko:	Zdravo, prijatno.

Razgovor vođen dana 02.03.1992.godine
između Karadžić Radovana i Dukić Rajka

Dukić Rajko:	Molim.
Karadžić Radovan:	Halo.
Dukić Rajko:	Ja.
Karadžić Radovan:	Radovan, ko je?
Dukić Rajko:	Rajko je ovde.
Karadžić Radovan:	E, v, vi ste Rajko, je li?
Dukić Rajko:	Da, da.
Karadžić Radovan:	Evo, Đole je zvao do sada sjedište, pa su mu dali ovaj broj.
Dukić Rajko:	Pa mi smo prešli ovde i mislim da je bolje, sigurnije, bezbednije i...
Karadžić Radovan:	Aha.
Dukić Rajko:	Bolje funkcionišemo odavde.
Karadžić Radovan:	Dobro. Kakvo je stanje?
Dukić Rajko:	Ovaj, tu smo uglavnom svi na okupa ima nas puno. Pa mislimo da je dobra situacija. Vi znate da je jedan čovek nastrad'o.
Karadžić Radovan:	Naš čovek u svatovima, je li tako?
Dukić Rajko:	Ne, ne a na barikadi je pogin'o.
Karadžić Radovan:	Njihov je li?
Dukić Rajko:	Naš čovjek.
Karadžić Radovan:	A gdje?
Dukić Rajko:	Tu kod Pafalića.
Karadžić Radovan:	A.
Dukić Rajko:	Na Pofalića.
Karadžić Radovan:	A zar i dole ima barikada?
Dukić Rajko:	Da, da.
Karadžić Radovan:	U gradu samom.
Dukić Rajko:	Da, da, da. Sve je to presječeno, sve držimo.
Karadžić Radovan:	Molim.
Dukić Rajko:	Ma sve je blokirano.

Karadžić Radovan:	Da, da. Dobro, a šta se, šta je gore prema Palama i u
Dukić Rajko:	Sve je uredu, sve je uredu. Držimo sve pod kontrolom. Razmatramo neke tu druge mogućnosti, malo smo zakasnili vezano za radio televiziju, ali ćemo nešto napraviti.
Karadžić Radovan:	Aha.
Dukić Rajko:	Uglavnom do sada je sve uredu. Ima dovoljno sastava. Obavešten naši ovi načelnici centara na terenu.
Karadžić Radovan:	Odlično.
Dukić Rajko:	Teren je kompletan obavešten instruiran, ljudi se javljaju.
Karadžić Radovan:	Odlično.
Dukić Rajko:	Drži se sve ovde pod kontrolom, mi smo tu evo Mićo, Vito, Radić, Jovo i tako dalje Biljana je bila tu, otišla sad u Predsjedništvo. Imali smo kontakt sa armijom i tako.
Karadžić Radovan:	Dobro, odlično samo to treba sad čvrsto držati i izvesti na čistinu potpuno.
Dukić Rajko:	Nema govora mi ne odsupamo od ovoga.
Karadžić Radovan:	Potpuno treba izvest na čistinu.
Dukić Rajko:	Sarajevo je u blokadi, kompletno.
Karadžić Radovan:	Odlično, dobro. Onda ćemo se sutra, ujutro ću ja opet zvati prije.....
Dukić Rajko:	Pa, mi smo tu cijelo vrijeme.
Karadžić Radovan:	E hvala vam.
Dukić Rajko:	Da se čujemo.
Karadžić Radovan:	Prijatno.
Dukić Rajko:	Doviđenja

Razgovor vođen dana 06.04.1992.godine
između Karadžić Radovana i NN muške osobe

NN muška osoba:	Molim.
Karadžić Radovan:	'Alo.
NN muška osoba:	Dobar dan. Kako ste?
Karadžić Radovan:	Dobar dan. Nešto nas prekinulo.
NN muška osoba:	Ma mo..., moguće da oni to.
Karadžić Radovan:	Jeste li dobro?
NN muška osoba:	Jesam.
Karadžić Radovan:	Držite li sve pod kontrolom tamo?
NN muška osoba:	Pa držim.
Karadžić Radovan:	Ko kontrolišete petlju?
NN muška osoba:	H, o, odozdo?
Karadžić Radovan:	Da.
NN muška osoba:	HOS.
Karadžić Radovan:	Gdje u kom djelu?
NN muška osoba:	Između, između Stupa i petlje.
Karadžić Radovan:	Aha. Između Stupa i petlje.
NN muška osoba:	Jes.
Karadžić Radovan:	Je li sigurno da se pređe iz Rajlovca ovamo, nije?
NN muška osoba:	Do, do ovamo.
Karadžić Radovan:	Da.
NN muška osoba:	Može se proći. Al' da idete na aaa... Hoćete li da pošaljem ja čovjeka?
Karadžić Radovan:	Hm, hm, evo hoćete li da zovete na, na brojeve neke, pa da.
NN muška osoba:	Da, da, da.
Karadžić Radovan:	Trebao bi ih dovest u školu pa onda pronijeti gore na Pale. Trebao bi sav štab da se okupi na Palama gore..
NN muška osoba:	Dobro.
Karadžić Radovan:	Ovaj. On je sada znate na koga mislim na.
NN muška osoba:	Da.
Karadžić Radovan:	467-376

NN muška osoba:	Dobro.
Karadžić Radovan:	I 468-321 ja mislim 324 ili je 321
NN muška osoba:	Dobro.
Karadžić Radovan:	A ja ću ga sad' prvo zvati da porazgovaram s njim, pa ću onda ovaj. A recite mi ko, ko kontroliše Dobrinju?
NN muška osoba:	U ovom momentu samo na dva pinkta oni imaju rezervni sastav policije, a inače mi, tu smo.
Karadžić Radovan:	Dobro.
NN muška osoba:	Ništa oni tu ne mogu. Mi imamo koridor direkt.
Karadžić Radovan:	Imamo koridor, jel'?
NN muška osoba:	Ima, ima, ima.
Karadžić Radovan:	Dobro trebo bi taj koridor ojačati. A recite mi ovo, možete li, imate li sa Radićem i sa Ratkom, i sa ovim dole Kičunovićem(?) vezu?
NN muška osoba:	Sa, dole je ovaj mali Kovač.
Karadžić Radovan:	A Kovač, drži.....
NN muška osoba:	Jest, jest, sa njim je.....
Karadžić Radovan:	Jer juče, sinoć su napadali Lužane ovi Sokolović kolonije.
NN muška osoba:	Pokušali su nešto, ali odbijeni su bili tu, to smo završili. Jeste li dobili ovaj broj telefona gdje treba da se javite?
Karadžić Radovan:	Koji, na, za Kanadu?
NN muška osoba:	Da.
Karadžić Radovan:	U Kanadskoj ambasadi, je li?
NN muška osoba:	Ja.
Karadžić Radovan:	Jesam, jesam.
NN muška osoba:	Odlično.
Karadžić Radovan:	Dobro, sad' sam razgovarao. Dobro a recite mi ovo.
NN muška osoba:	Ja.
Karadžić Radovan:	Ovaj, trebao bi, čuje se da bi iz Konjica mogli da pođu, da pođu HOS-ovci i neko drugi. Drugo zovite molim vas sve okolo neka se stopostotno zatvori grad nikakvi autobusi više ne smiju dolaziti. Ovo je sve Alija smislio.
NN muška osoba:	Da, da ovo je smišljeno. Pa ja sam to digo već sam govorio loii. ia sam dao loiu iutros za Hadžić. da

	Hadžiću pomogne i da on bude sa Ratkom tamo.
Karadžić Radovan:	Ma ne smije proći ništa ni iz Semizovca ni, ni iz, iz ovoga Ilijaša otuda.
NN muška osoba:	Dobro.
Karadžić Radovan:	Ali mora na Krivoglavcima, moraju ih stopostotno zaustaviti. Nijedan autobus više ne smije ući u grad.
NN muška osoba:	Dobro.
Karadžić Radovan:	To sam reko i Kukanjcu i sad zapamti moram...
NN muška osoba:	Oni, oni će ići onaj, oni će u pet sati krenuti svi gore na, na Vraca.
Karadžić Radovan:	Aha.
NN muška osoba:	Ovi.
Karadžić Radovan:	Ovi.
NN muška osoba:	Jer smo dobili, mi smo uhvatili preko ovaj, preko taksi veza ovi, taksista će biti negdje oko sedamstotina koji će pratiti taj skup i svi će to krenuće to ćutere gore na, na Vraca sve.
Karadžić Radovan:	Sve, svi će biti pobijeni.
NN muška osoba:	Pa ja, najvjerovatnije, da im se to, ja sam 'tio sa ovim našim prijateljem da zvanično saopštenje se kaže. Da se upozorava slučajno da takve agresije neće proći. Da im se kaže da, da ti ljudi ne idu bez veze. Da posle se oni ne pravdaju da su oni u pravu. Njima je rečeno da ne mogu ići.
Karadžić Radovan:	Svi će biti pobijeni, to se ne smije, to se ne smije, to se ne može dozvoliti, to neka ne pokušavaju. Neka ne pokušavaju da ulaze u srpsko, kompletno i za sve ove mase, oni drže kompletnu mobilizaciju muslimanskog stanovništva.
NN muška osoba:	Da i, i, ubacili su, ubacili su unutra svojih ljudi imamo podataka da, da je pola ovdje ljudi naoružano ovim skupom.
Karadžić Radovan:	Da, da, pa jasno, to je naoružano sve. To je sve aa scenarij koji ne smije da prođe.
NN muška osoba:	Ne može oni ne mogu nikako, sad' neće moći proći Boga mi će biti onda ljesa, jer oni sad koriste jedan drugi, ubijaju nam ljude onako iz čista mira. Dođu i ubiju čovjeka znate. Imamo tu na Dobrinji, na Vojničkom polju i...

Karadžić Radovan:	Da.
NN muška osoba:	U dva ulaza, jednostavno nalete i pobiju ljude.
Karadžić Radovan:	Da, da.
NN muška osoba:	Znate?
Karadžić Radovan:	Dobro.
NN muška osoba:	To je strašno.
Karadžić Radovan:	Dobro to ovaj, vidite da nek', nek' se zatvore Hadžići, nek' se zatvori Iliđa odnosno dole.
NN muška osoba:	Da, da evo sad ću ja odmah to.
Karadžić Radovan:	Aha.
NN muška osoba:	Odma ću ja to, a da ovo od.., sad' ću se dogovoriti' sa ovim, pa ću onda ovaj ovo koordinirati'.., ovo da se tamo prebaci neko do vas da vidi to.
Karadžić Radovan:	Aha.
NN muška osoba:	Dogovoreno.
Karadžić Radovan:	Dobro, dobro, a, ovaj, d.., do.., treb'o bi do škole da mog.., mogu a onda bi bili dalje ovaj.
NN muška osoba:	Može, može, može.
Karadžić Radovan:	'Ajde sad' ću ih ja zovnut', a onda vi posle toga zovnite.
NN muška osoba:	Može šefe. Živili.

Razgovor vođen dana 18.04.1992.godine
Između Karadžić Radovana i Stanišić Miće

Karadžić Radovan:	Radovan, dobarveče.
NN ženska osoba:	E, dobro veče. Radmila, izvolite.
Karadžić Radovan:	Možete li mi dati Miću malo?
NN ženska osoba:	Evo momenat samo.
Stanišić Mićo:	Da.
Karadžić Radovan:	E, Mićo, Radovan je.
Stanišić Mićo:	Recite?
Karadžić Radovan:	Ovaj e, izgubila se jedna patrola, jedan, jedan tim Evropskih posmatrača.
Stanišić Mićo:	Dobro.
Karadžić Radovan:	Juče su bili na Palama i kažu da je bilo vrlo uspješno i konstruktivno i tako dalje.
Stanišić Mićo:	Dobro.
Karadžić Radovan:	Danas su pošli opet da se vide s tim Paljanima, pa onda da produže za Višegrad.
Stanišić Mićo:	Dobro.
Karadžić Radovan:	Znate li vi, imate li svoju vezu, možete li popratiti šta je bilo s njima?
Stanišić Mićo:	Evo sad ćemo vidjeti na Pala, na našim prostorima sigurna im je garancija bila. Jutros su tražili, obezbjeđen im je prolaz na Bruscu. To znam i ne znam tamo ako su prema Višegradu krenuli više dole njihovo ono, Ustiprača.
Karadžić Radovan:	Da.
Stanišić Mićo:	Šta ja znam.
Karadžić Radovan:	Aha.
Stanišić Mićo:	Ustikolina tamo je žestoko stanje.
Karadžić Radovan:	Je li?
Stanišić Mićo:	Jest' Boga mi, okupljaju se na Ustikolini gore. Imamo dobrih podataka tu.
Karadžić Radovan:	E, a, e, znaju li ovi naši ljudi Fočaci?
Stanišić Mićo:	H, znaju, znaju, javljeno im je.

Karadžić Radovan:	Gdje će da udare oni?
Stanišić Mićo:	H, oni se odtud pomjeraju prema Sarajevu, čini mi se, Boga mi.
Karadžić Radovan:	Prema Sarajevu?
Stanišić Mićo:	Pa normalno.
Karadžić Radovan:	Kuda oni mogu, preko Pala jel'?
Stanišić Mićo:	Jest, dole Renovica.
Karadžić Radovan:	Aha. Pa nećemo ih pustit na Pale, valda?
Stanišić Mićo:	Pa neće imat uspjeha, ali njih sila goni. Oni napustaju odtud i povlače se. Oružje im stiže preko Konjica dole Igmana, Trnova, Delijaša i dolazi u Ustikolinu tamo.
Karadžić Radovan:	U Ustikolinu jel'?
Stanišić Mićo:	I to, i to dobro naoružanje.
Karadžić Radovan:	A kako ovaj, onda se neće oni povlačit oni će gore nešto na Palama ili idu na Sarajevo?
Stanišić Mićo:	Ja oni će prema vamo.
Karadžić Radovan:	S tim oružjem?
Stanišić Mićo:	Molim?
Karadžić Radovan:	Sa tim oružjem?
Stanišić Mićo:	Ja, ja.
Karadžić Radovan:	Šta je Ustikolina?
Stanišić Mićo:	Šta kažete?
Karadžić Radovan:	Samo momenat. Prema Foči, da. Nikola misli da će se, da se oni spremaju za Foču. A dobro, šta od oružja stiže?
Stanišić Mićo:	Sve.
Karadžić Radovan:	A kako nismo mogli negdje spriječit to?
Stanišić Mićo:	Pa ne, idu sve svojom linijom. Ima negdje gdje je bilo sporno, prokopali su oko kilometar puta.
Karadžić Radovan:	Aha.
Stanišić Mićo:	Tako da sve svojom teritorijom idu.
Karadžić Radovan:	Aha.
Stanišić Mićo:	A dobro znaju ovi gore obavjestio sam ih pa nešto će poduzeti.
Karadžić Radovan:	Dobro trebalo bi negdje presjeći taj lanac.
Stanišić Mićo:	Jest, ima isto u Visokom kamion raketa ovdje za, za Švrakino selo.

Karadžić Radovan:	Aha.....
Stanišić Mićo:	Al ne može da prođe pa smo iz mjesta Ilijaša samo gore....
Karadžić Radovan:	Da raketiraju i Hadžiće, izvjestit da ne krenu preko, prema Kiseljaku.
Stanišić Mićo:	Da, da.
Karadžić Radovan:	I ovdje Ilidžu i sve to treba obavjestit ... (dolazi do prekida).

0324-5745

Razgovor vođen dana 21.04.1992.godine
između Mandić Momčila i Igora

Mandić Momčilo:	Momo je, ko je?
Igor:	Igor.
Mandić Momčilo:	Igore, šta ima?
Igor:	Jebeno. Tuku nas jebi ga.
Mandić Momčilo:	Ko vas tuku..., tuče?
Igor:	Pa jebi ga, gore sad, eno minobacač nakav pogodio paviljon 10, pa snajperi jebi ga.
Mandić Momčilo:	A reci mi, dole su onaj, bolan reče mi neki Šešeljevi momci u okruženju, kod "Palme". Pa može li im se pomoći? Spustio dole neki naši teritorijalci to, reci tamo, prenesi da se ljudi izvuku jebi ga. Sad' zove Šešelj iz Beograda.
Igor:	Aha. Pa to od onog vremena .. jel'?
Mandić Momčilo:	Ja.
Igor:	Ne znam evo ja ću vidjeti evo ovdje sa Karišikom.
Mandić Momčilo:	Prenesi Kari... Je li Mićo dole?
Igor:	Nije. Koji Mićo, Stanišić?
Mandić Momčilo:	Ja.
Igor:	Ma nije. Nema niko ba.
Mandić Momčilo:	Kako nema niko?
Igor:	Pa dole su po terenu, šta ja znam.
Mandić Momčilo:	Po terenu su jel'?
Igor:	Ja.
Mandić Momčilo:	Daj molim te nek' im se prenese, nek' ih malo osili, ako ništa onaj, pa dokle su naši došli?
Igor:	Ma povlače se.
Mandić Momčilo:	Povlače se jel'?
Igor:	Kolko ja imam informaciju, opet ti kažem.
Mandić Momčilo:	Pa dokle su povlačili se?
Igor:	Šta ja znam jebi ga. Ne znam.
Mandić Momčilo:	Daj prenesi, molim te.
Igor:	Evo vidje' ću ja sa Karišikom.

Mandić Momčilo:	Da se samo ljudi izvuku
Igor:	Ja, ja, ja, ja.
Mandić Momčilo:
Igor:	Brne je ranjen isto.
Mandić Momčilo:	Brno jel'?
Igor:	Al' odma čim je kren'o valjda pogodio ga.. metak, znaš?
Mandić Momčilo:	Aha.
Igor:	Ma nema njih bolan, deset jedan'est.
Mandić Momčilo:	Šta?
Igor:	Pa deset jedan'est njih ima, nema više.
Mandić Momčilo:	Pa dobro, pet - deset ljudi.
Igor:	Dobro, vidjet ću ja sa Karišikom, reć'u mu ja to.
Mandić Momčilo:	Nek' se vidi molim te. Nemojte onda tu.., samo ovi.., Karišik tu neka bude u pripravnosti i nek' tu.., pa zar ne može odatle sa tim trocijevnimElektroprivredu sravniti jebem im mater usta?
Igor:	Ma eno gađaju non stop jebi ga, ali imaju punktova puno, pa ima Ekonomska škola, Elektroprivreda, Socijalno, šta ja znam. Sad' su Ekonomsku školu isto zauzeli tamo jebi ga.
Mandić Momčilo:	Ko?
Igor:	Zelene beretke.
Mandić Momčilo:	Ekonomsku školu jel'?
Igor:	Aha. Jebi ga.
Mandić Momčilo:	Pa ko je to isplanir'o tako? Je li vamo ...
Igor: 0324-9692	To su oni na vrat na nos krenuli. Eto, bez prave procjene, bez ičega. Računali su tristo ljudi, došlo pedeset se odazvalo. Eto.
Mandić Momčilo:	A u pičku materinu. A reci mi onaj, Zlatište, šta je s njim? Jel' dirato uopšte?
Igor:	Ma nije dirato jebi ga, ja sam sinoć ček'o gore, kad smo razgovarali k'o ljudi prvo oslobodite Zlatište, imate i za pomoć i za.., i za.., i za povlačenje jebo te. Oni kontaju kako će bolnicu osvojiti. Sve veliki u pičku materinu.
Mandić Momčilo:	Dobro, daj molim te.., to prenosi, ako je moguće to da se završi.
Igor:	Evo sad ću vidjeti ja...
Mandić Momčilo:	Da neostanu u okruženju.

Igor:	Dobro.
Mandić Momčilo:	Kod "Palme".
Igor:	Dobro.

Razgovor vođen dana 21.04.1992.godine
između Dučić Kaća i Gavrilović Branislava

Milenković:	Molim.
Dučić Kaća:	Kaća iz Srne, Kaća Dučić. Ne znam sada s kim razgovaram.
Milenković:	S Milenkovićem.
Dučić Kaća:	S Milenkovićem. Razgovarala sam sa Vojislavom Šešeljem, on traži da hitno izvučete njegove iz Sarajeva. U koliko ne izvučete on će sve svoje povući iz Hercegovine, Krajine i novo slati neće iz
Milenković:	Samo malo molim vas.
Dučić Kaća:	Da.
Milenković:	Samo malo.
Dučić Kaća:	(obraća se nekome u prostoriji u kojoj se ona nalazi pa kaže: Željko, možeš mi napraviti one memorandume? Ne, ne, ne.)
Gavrilović Branislav:	Dobar dan.
Dučić Kaća:	Dobar dan.
Gavrilović Branislav:	Ovdje Branislav Gavrilović,
Dučić Kaća:	E Branislave zdravo, Kaća ovaj Dučić, ja sam sad' razgovarala sa Vojom.
Gavrilović Branislav:	Da.
Dučić Kaća:	I reci mi kako .., ovako mi je on preneo, u koliko ovi ne izvuku...
Gavrilović Branislav:	Da.
Dučić Kaća:	...ovaj te svoje...
Gavrilović Branislav:	Da.
Dučić Kaća:	...da će on sve svoje snage povući iz cele Bosne i Hercegovine i slati nove neće. Reci mi kako stoji stvar?
Gavrilović Branislav:	Dole su još u gradu.
Dučić Kaća:	Ha?
Gavrilović Branislav:	Dole su još u gradu, ja sam ranjen pa ne mogu da siđem dole.
Dučić Kaća:	Znam da si ranjen ali

Gavrilović Branislav: dole je ne smijem ti preko telefona reći gde sam.
Dučić Kaća:	Znam, znam.(čuje se neko biranje broja) A reci mi ovaj, je li tako loša stvar sa njima?
Gavrilović Branislav:	Evo sad' je neka pomoć otišla, neki su otišli dobrovoljci da ih izvuku a...
Dučić Kaća:	Aha, aha.
Gavrilović Branislav:	Do sad' je bilo loše.
Dučić Kaća:	Aha. Znači malo se poboljšava?
Gavrilović Branislav:	Daj Bože, mislim klasična je izdaja ovo bilo sada, gdje smo išli.
Dučić Kaća:	Ja sam odmah to jutros rekla.
Gavrilović Branislav:	Ali naučili smo.
Dučić Kaća:	Odmah jutros kad sam čula ja sam i Voji, kaže nije konfuzija, ma nego kakva konfuzija.
Gavrilović Branislav:	Nije, nije, ovo je klasična izdaja bila ...
Dučić Kaća:	Odma sam ja ...
Gavrilović Branislav:	... poslije sam sa nekim ljudima razgovarao u vezi toga, viđenijim ljudima sa ovog kraja i tim mještanima koji dole stanuju jer smo mi naletili na to, svi kažu da i ti snajperisti tu nisu bili, ništa nije bilo juče.
Dučić Kaća:	Jel' da?
Gavrilović Branislav: stavljen jutros.
Dučić Kaća:	To sam ja odmah jutros kad sam čula, kad sam u hotelu kad mi je rekla ovaj, odmah sam ja rekla to je to, odmah sam s Vojom razgovarala, kaže on to je kao konfuzija, ma kakva reko' ne može to, po tome kako je sve ispalo ne može biti.
Gavrilović Branislav:	Ma kakva konfuzija!
Dučić Kaća:	Reci mi šta se još može ovde poduzeti da ja samo to, vrtim telefone priču, tako?
Gavrilović Branislav:	Da vam pravo kažem ...
Dučić Kaća:	Imate li kakav predlog?
Gavrilović Branislav:	Predlog?
Dučić Kaća:	Aha.
Gavrilović Branislav:	Pa ne bih to preko telefona da vam pravo kažem, ovo je stvarno klasična izdaja.
Dučić Kaća:	Da, da, da.

Gavrilović Branislav:	Pa ne treba ništa preduzimati, pokušaćemo da se izvuku.
Dučić Kaća:	Ehe, to, vi samo izvucite te vaše.
Gavrilović Branislav:	Pokuša' ćemo, ima dole., još je ostalo naših ljudi sa ovog područja.
Dučić Kaća:	Pita mene koji je broj, ja kažem osamn'est.
Gavrilović Branislav:	Ja.
Dučić Kaća:	Jesam dobro rekla?
Gavrilović Branislav:	Osamn'est?
Dučić Kaća:	Ja.
Gavrilović Branislav:	Da, da.
Dučić Kaća:	Aha, rekla sam ja to, ovaj, znači onda ja da njemu javim da je to.
Gavrilović Branislav:	Javi, javi, samo reci da je izdaja ništa više, da smo naučeni.
Dučić Kaća:	Aha, aha. A mene inače možeš dobiti na 783-216, ako me trenutno nema ostavi poruku. Evo došla je i Dragica.
Gavrilović Branislav:	783-216.
Dučić Kaća:	Aha.
Gavrilović Branislav:	Dragica došla jel'?
Dučić Kaća:	Aha. (obraća se nekome u prostoriji u kojoj se ona nalazi)Šta ti treba? Ništa, jel'? Evo sad ću ja sa njim razgovarati, a ti meni možeš na ovaj telefon ako ti šta treba i tako.
Gavrilović Branislav:	Dobro, dobro.
Dučić Kaća:	'Ajde.
Gavrilović Branislav:	Prijatno.
Dučić Kaća:	Zdravo.
Gavrilović Branislav:	Živeli.

Razgovor vođen dana 21.04.1992.godine
između Dučić Kaća i Ninković Radomira

Ninković Radomir:	Molim.
Dučić Kaća:	Halo.
Ninković Radomir:	Da.
Dučić Kaća:	Da li je Ninković tu?
Ninković Radomir:	Jesam.
Dučić Kaća:	A jesi ti Ninković?
Ninković Radomir:	Jesam.
Dučić Kaća:	Kaća.
Ninković Radomir:	E.
Dučić Kaća:	Slušaj.
Ninković Radomir:	Ja.
Dučić Kaća:	Reci mi ovaj, kako stoji stvar sa onim Vojinima tamo u gradu?
Ninković Radomir:	S kim?
Dučić Kaća:	Sa Vojinima. Sa ovim radikalima?
Ninković Radomir:	Ma ne znam brate.
Dučić Kaća:	Znaš šta je on sada poručio?
Ninković Radomir:	Šta?
Dučić Kaća:	U koliko ih ne izvuku..
Ninković Radomir:	Ja.
Dučić Kaća:	Sve će svoje snage povući sa svih položaja u celoj Bosni, nove slati neće.
Ninković Radomir:	Pa šta ja tu imam onaj, Kaća draga.
Dučić Kaća:	Pa ne mogu ja da ti kažem, ne mogu da dođem do Karadžića da mu to kažem, da, da, ili da se naredi da se ljudi izvuku ili kažem ti, on je to rekao. A ti znaš, on će ostat' pri reći.
Ninković Radomir:	Ama ne znam ja to brate Ka.., onaj Kaća draga ništa.
Dučić Kaća:	Daj mi kome recimo mogu to da prenesem.
Ninković Radomir:	Pa tamo prenesi, zovi 655-619.
Dučić Kaća:	Dobro, hvala ti.

Ninković Radomir:	Hajde.
Dučić Kaća:	Koga tamo da tražim?
Ninković Radomir:	Ne znam, ko ti se javi.
Dučić Kaća:	Dobro, hvala. Zdravo.

0324-9704

Razgovor vođen u aprilu 1992.godine
između Ilije i Ristić Radeta

Ristić Rade:	Molim.
Ilija:	Dobar dan.
Ristić Rade:	Dobar dan.
Ilija:	Je li štab Vojkovići?
Ristić Rade:	Jeste.
Ilija:	E štab Novo Sarajevo. Ilija, ko je?
Ristić Rade:	Rade Ristić iz Vojkovića.
Ilija:	Reci mi šta ima kod vas, kakvo je stanje?
Ristić Rade:	Pa tuku nam Ilidžu dole jebi ga.
Ilija:	Je li još traje to?
Ristić Rade:	Ma jašta radi, navalili su nam na Ilidžu opasno.
Ilija:	Čuj majku im, to ovi iz Sokolović kolonije, jel'?
Ristić Rade:	Aha.
Ilija:	Aha, aha. Pa šta je, ima li gubitaka, kako je?
Ristić Rade:	Ma ima nešto dole po Ilidži jebi ga, desetak ja mislim.
Ilija:	Mrtvih?
Ristić Rade:	Ja.
Ilija:	Pa jesu naši?
Ristić Rade:	Ma jašta su, jebi ga.
Ilija:	Ozbiljno?
Ristić Rade:	Tako su nam javili, jebi ga.
Ilija:	U jeb'o te Bog. Pa reci mi kako uzvraćaju ovi naši, jesu li odstupili, ne daju se?
Ristić Rade:	Pa ne daju se ali i mi odavde tučemo, jebi ga.
Ilija:	Piči te jebo ga Bog, piči te im s leđa, to treba te obavezno.
Ristić Rade:	Tučemo jebi ga samo što ne možemo s ovim pješadijskim ništa uraditi.
Ilija:	Pa ima te li one minobacače?
Ristić Rade:	Ima nešto, tučemo jebi ga.
Ilija:	Udri te, jebi im mater tamo, šta.
Ristić Rade:	Kako je kod vas gore?

Ilija:	Juče smo imali cijeli dan, bolan ovi' okršaja, imali smo baš, pa onda oni sinoć nam uzvratili tamo sa Širokače, to je bilo pošlo, krenulo masovno Bog te jeb'o.
Ristić Rade:	Čuo sam bio jebi ga, mi smo odavde bili za jutros spremili bili ekipu.
Ilija:	Čovječe to je bilo krenulo Bog te jebo, ušli tamo, zarobili ljude, popalili kuća, zarobili nam ljudi tamo, žena nekih, to je haos bio Bog te jebo.
Ristić Rade:	Tamo kod ćifutskog groblja, jel'?
Ilija:	Ma jebi ga, stigli su nam i ovi momci iz Beograda, ovi, Brne, Šešeljevci ovi stigli su.
Ristić Rade:	Čuo sam.
Ilija:	Ma ja. Tako da ovaj, ali iznenada su ovi bili krenuli tako da, ma vraćeni su odma', to je polomljeno tamo, onda ovi, ova grupa jedna otišla ovih Šešeljevaca tamo ih vratila, stjerala ih sto metara preko tamo.
Ristić Rade:	Ja, ja.
Ilija:	Jebi im mater, treba to nadići napraviti, stjerati u čaršiju, granatama slomiti i zdravo.
Ristić Rade:	Ma jašta radi...
Ilija:	Ma nema to čekanja više bolan, to možemo uraditi za dan, možemo sve to srediti.
Ristić Rade:	Pa što ne uradimo više?
Ilija:	Pa svi to trebamo uraditi, jebi ga zajednički.
Ristić Rade:	Svi svi, jebi ga, tačno tako. Mi smo bili ekipu spremili jutros za pola četiri i jebi ga udare nam odozdo jebi ga.
Ilija:	Ja, ja, pa dobro, šta ćeš. Jebi ga, daj vidi te, pomozi te ljudima na Ilidži Bog te jebo, moramo se pomagati.
Ristić Rade:	Pa evo pomažemo jebi ga.
Ilija:	Ja.
Ristić Rade:	Ne znam ko, jesul' se čuli oni s vama odozdo sa Ilidže, znaš?
Ilija:	Pa ne znam jutros je li, razgovarao je ja mislim ovaj komandant naš, nego onaj, Pale su vam sinoć pomogle pravo ... (prekid tonskog zapisa)

Razgovor vođen dana 29.12.1991godine
između Karadžić Radovan i Stanišić Jovice

Karadžić Radovan:	E, kako ste?
Stanišić Jovica:	Doktore!
Karadžić Radovan:	Evo ja ovog časa sam zvao kod ministra...
Stanišić Jovica:	E, eh, ...
Karadžić Radovan:	Samo minutu, samo minutu da vidim nešto Džim Nudi je bio ovdje pa da vidim kako su prikazali.
Stanišić Jovica:	Aha.
Karadžić Radovan:	Gdje ste vi sada?
Stanišić Jovica:	U ministarstvu.
Karadžić Radovan:	Aha. Samo minutu, evo ga kod mene.
Stanišić Jovica:	Dobro, dobro, sačekaju ja.
Karadžić Radovan:	Ovaj treb'o bi tamo zovnuti da, da li bi ja mog'o jedan specijal, nije zasp'o, nije?
Stanišić Jovica:	On je naš čovek.
Karadžić Radovan:	Molim.
Stanišić Jovica:	Ono jutros je naš čovek javljao.
Karadžić Radovan:	Aha.
Stanišić Jovica:	Da mu obezbedim jedan prolaz potpuni do, do institucije gde to treba završi, međutim, on se posle nije javio ja sam mu rekao.
Karadžić Radovan:	Aha.
Stanišić Jovica:	Ako mu to još potrebno.
Karadžić Radovan:	Da.
Stanišić Jovica:	Da u ponedeljak ujutro rano ode na adresu i da završi pos'o, znači nema nikakvih problema.
Karadžić Radovan:	Aha. Dobro, dobro.
Stanišić Jovica:	Tako da znate. To sam hteo samo da vam kažem.
Karadžić Radovan:	Dobro. Dobro. Ja bi treb'o, ja sam tražio faks od tamo kod, kod kuće.
Stanišić Jovica:	Aha.
Karadžić Radovan:	Da mu pošaljem večeras nešto, a sutra ću mu poslati drugo šta je, što kad ja prestajem.
Stanišić Jovica:	Aha.

Karadžić Radovan:	A, ovaj, nešto, ovaj...
Stanišić Jovica:	Dal' ima on kući?
Karadžić Radovan:	Faks.
Stanišić Jovica:	Da.
Karadžić Radovan:	Šef.
Stanišić Jovica:	Da, da.
Karadžić Radovan:	Zar nema.
Stanišić Jovica:	Ja mislim da on to ne...
Karadžić Radovan:	Nema kući, jel'?
Stanišić Jovica:	Ne.
Karadžić Radovan:	Ništa, onda ću mu poslati na, na ovaj, poslaću mu sad na Mirino a, jel' Mira ostavlja uključeno, ostavlja?
Stanišić Jovica:	Ja mislim da.
Karadžić Radovan:	Dobro poslaću sad na Mirino, pa ću onda, ovaj, pa ću onda ujutro mu poslat' popravljani.
Stanišić Jovica:	Dobro. Kako ste vi?
Karadžić Radovan:	Dobro je, dobro je. Hvala Bogu, dobro je.
Stanišić Jovica:	Dobro je, je li?
Karadžić Radovan:	Radim čitav dan, bio Mudi ovdje, pa još neke druge stvari i tako.
Stanišić Jovica:	Aha.
Karadžić Radovan:	Pripremam ovu konvenciju, ovo trećega.
Stanišić Jovica:	Aha.
Karadžić Radovan:	To će bit' ja mislim dobro.
Stanišić Jovica:	Dobro, jel'?
Karadžić Radovan:	Da, da.
Stanišić Jovica:	Dobro. Je li dolazite onda kad, gotov pos'o, jel'?
Karadžić Radovan:	Drugog vjerovatno uveče, ne vjerujem da ću prije.
Stanišić Jovica:	Dobro. Dobro.
Karadžić Radovan:	Ne vjerujem da ću prije ako se ne čujemo, a mislim da ćemo se čuti.
Stanišić Jovica:	Čućemo se, ćemo se doktore.
Karadžić Radovan:	Da, da važi.
Stanišić Jovica:	E hvala prijatno.
Karadžić Radovan:	'Ajde prijatno.
Stanišić Jovica:	Živili zdravo.

Razgovor vođen u aprilu 1992.godine
između Milinkovića i Ilije, a zatim između Milinkovića i Mome

Milinković:	Daj mi Momu.
NN ženska osoba:	Momo nije tu, ko ga treba?
Milinković:	Milinković, Iliju mi daj.
NN ženska osoba:	Evo samo malo.
Ilija:	Molim!
Milinković:	Momo!
Ilija:	E, Ilija je Milenkoviću.
Milinković:	Gdje Momo?
Ilija:	Iziš'o je vani tamo, ima obaveza.
Milinković:	Slušaj.
Ilija:	Ja.
Milinković: je ranjen, je ranjen.
Ilija:	Molim?
Milinković:	Ima ih dva ranjenih.
Ilija:	Još?
Milinković:	Kod mene su.
Ilija:	Tu?
Milinković:	Ja. Brne kaže da su naši u krajnje nezavidnom položaj, naišli su na žestok otpor. Odluči te šta ćete. Ljude treba povući.
Ilija:	Samo malo, samo malo sačekaj. A gdje su naišli na otpor veliki?
Milinković:	Kod "Palme".
Ilija:	Kod "Palme"?
Milinković:	Jeste.
Ilija:	Brne kaže?
Milinković:	Jeste.
Ilija:	A ima tu ranjenih. Kolko?
Milinković:	Tri-četiri.
Ilija:	Tri-četiri jel'?
Milinković:

Ilija:	Halo!
Milinković:	Ja.
Ilija:	Pa šta je, onaj, kol'ko ima ranjenih?
Milinković:	Pa dva-tri.
Ilija:	Dva-tri je li?
Milinković:	Ja, i Brne.
Ilija:	I Brne?
Milinković:	Ja.
Ilija:	Je li Boga ti?
Milinković:	Jeste.
Ilija:	Je li puno?
Milinković:	Ma nije. Gdje je Momo, je li Momo tu?
Ilija:	Pa evo sačekaj malo.
Momo:	Molim!
Milinković:	Momo!
Momo:	Ja.
Milinković:	Sad sam razgovarao sa Brnetom, ranjen je. Naši su u krajnje nezavidnom položaju, naišli su na žestok otpor, Brne je mišljenja da ljude treba povlačiti, sve će izginuti.
Momo:	Pa odakle su se javili?
Milinković:	Ma evo mi ga ranjen, ovde kod mene.
Momo:	U Mjesnoj zajednici?
Milinković:	Ja.
Momo:	Pa gdje je ranjen?
Milinković:	U nogu i u stomak valjda. Doleti ovde, ili neko nek' dođe da vidi.
Momo:	Pa daj bolan, treba ga odma, je li gore doktor?
Milinković:	Prebacićemo to, jeste, pruža mu se pomoć, i njemu i Bađencu i još jednom, i Denisu.
Momo:	Ja.
Milinković:	Može li iko doći odatle?
Momo:	0324-9720 Odavde?
Milinković:	Ja.
Momo:	Pa evo posa' ćemo nekoga gore.
Milinković:	Je li Dragan tu?
Momo:	Krstović?

Milinković:	Ja.
Momo:	Jeste.
Milinković:	Daj nek' dođe hitno da mu čovjek da podatke iz prve ruke.
Momo:	Hajde dobro.
Milinković:	Hajde.

0324-9727

Razgovor vođen u aprilu 1992.godine
između Šešelj Vojislava i Gavrilović Branislava

NN muška osoba:	Molim.
Šešelj Vojislav:	Vojislav Šešelj ovde, mogu li Branislava Gavrilovića da dobijem?
NN muška osoba:	Može gospodine, samo trenutak.
Gavrilović Branislav:	Pomoz' Bog vojvodo.
Šešelj Vojislav:	Bog ti pomogo, šta se dešava tamo?
Gavrilović Branislav:	Pa Vojo naši su dole u gradu, shvataš.
Šešelj Vojislav:	Koliko ih je dole?
Gavrilović Branislav:	18, ostalo ih 18.
Šešelj Vojislav:	Jesu li opkoljeni?
Gavrilović Branislav:	Molim?
Šešelj Vojislav:	Jesu opkoljeni?
Gavrilović Branislav:	Opkoljeni od početka. Sad su neki krenuli dobrovoljci isto da ih izvuku i ne zna se ništa šta se dešava dole.
Šešelj Vojislav:	Ti si ranjen je li?
Gavrilović Branislav:	Da, u nogu.
Šešelj Vojislav:	Pa kakva je rana?
Gavrilović Branislav:	Prostrelna, ali dobro će biti, dobro će biti nema problema.
Šešelj Vojislav:	Jesu li ti ukazali pomoć?
Gavrilović Branislav:	Jesu, jesu, sve u redu.
Šešelj Vojislav:	Slušaj, ja sam sad zvao Pale, ne mogu Radovana nikako da nađem i niko ga ne može naći.
Gavrilović Branislav:	Ja.
Šešelj Vojislav:	Ali sam poručio ako te naše ne izvuku da ćemo povući sve naše ljude sa svih frontova i da više nećemo slati nikad.
Gavrilović Branislav:	Dobro.
Šešelj Vojislav:	Znaš. Molim te da živce ne gubiš ti...
Gavrilović Branislav:	Evo ljudi ...
Šešelj Vojislav:	..da ne dolazaiš na prečac u neke sukobe sa svojim, nego samo što više ljudi da se nađe da se ovi izvlače.

	znaš?
Gavrilović Branislav:	Pa evo stalno se šalju da ih izvuku, stalno.
Šešelj Vojislav:	A te ćemo stvari onda posle raščićavati kad bude mirnije.
Gavrilović Branislav:	Dobro Vojo. Inače, kako si ti sa zdravljem?
Šešelj Vojislav:	Evo nije loše, 'ajde Boga ti vidi što više ljudi tu da se pošalje.
Gavrilović Branislav:	Ma dobro evo svi su se aktivirali dole samo šalju. Vidi' ćemo, valjda će nešto biti.
Šešelj Vojislav:	Dobro, dobro.
Gavrilović Branislav:	Živeli, pozdravi.
Šešelj Vojislav:	Ej,
Gavrilović Branislav:	Molim.
Šešelj Vojislav:	Imaš li ti moj broj ovaj?
Gavrilović Branislav:	Imam, imam.
Šešelj Vojislav:	E dobro 'ajde pa mi javi Boga ti, ja tebe jedva dobijam, više od sat okrećem ovaj broj, jedva dobijam.
Gavrilović Branislav:	Dobro, dobro.
Šešelj Vojislav:	Tebi je vjerovatno lakše mene pošto ovaj moj broj ne zove svako.
Gavrilović Branislav:	Dobro, dobro.
Šešelj Vojislav:	E. 'Ajde molim te javi mi šta je bilo.
Gavrilović Branislav:	Javi' ću šta bude. Živio.
Šešelj Vojislav:	'Ajde drži se.

Razgovor vođen u aprilu 1992.godine između Zoke i Garić Mome

Garić Momo:	Molim!
Zoka:	Jesi ti?
Garić Momo:	Jesam.
Zoka:	E, jebem ti i..i Tomu Čočara i njegove mo.. iz Moravske, u pičku materinu.
Garić Momo:	Šta je?
Zoka:	Pa, od 25 ljudi ostalo mu osam.
Garić Momo:	Pa, gdje je... gdje? Pa, jesu' bili večaras gore kad' smo pričali?
Zoka:	0324-9731 Pa, jesu bili.
Garić Momo:	Pa, đe je to otišlo?
Zoka:	Pa, eto neće, jebi ga.
Garić Momo:	Neće?! Ko neće?
Zoka:	Pa, njegovi, jebi ga. To je ona...
Garić Momo:	Neće?
Zoka:	Ova grupa što ide sa, sa Brnom.
Garić Momo:	Neće?!
Zoka:	Ja! Doće on sa svojih osam.
Garić Momo:	Pa, što meni to sad javljaš Zoka?
Zoka:	Pa, eto što ti javljam, ima li Nikolića tu?
Garić Momo:	N.., ko'g Nikolića?
Zoka:	Rada?
Garić Momo:	Nema.
Zoka:	Uuuh!
Garić Momo:	Nema. Pa, daj nešto pojačaj kod njega sa...
Zoka:	Čime ću pojačat' u pičku materinu?
Garić Momo:	...sa Brnetom moraš pojačati što više.
Zoka:	A, čime ću pojačati?
Garić Momo:	Ne znam. A, zna li se koji su tih 25...znači, koli'ko to? Sedamnaet ih nisu htjeli?
Zoka:	Ja.

Garić Momo:	Zna li se koji su?
Zoka:	Pa, vjerovatno zna on.
Garić Momo:	Pa, nemoj vjerovatno, nađi odmah spisak. Nemoj odmah, prvo ovo da zvršimo Zoka, pošto je hitnije, pa ćemo vid'it kasnije ćemo, moramo nečim...
Zoka:	Šta ću sada, pobogu si, onaj, onaj, onaj...
Garić Momo:	Ne znam.
Zoka:	... Momo, pobogu si, šta ću sada? Šta ću ja sa izdajicama, jebo ga ti.
Garić Momo:	Ne znam. Pa, šta je rek'o Tomo na sastanku?
Zoka:	Šta, šta je rek'o?
Garić Momo:	Pa, ...
Zoka:	Pa, nije rek'o ništa, jebi ga. Oni mu otišli. On pita ko 'oće, ko neće.
Garić Momo:	Pa, trebaš vidjet' malo sa Vojom, gore, Milinkovićem. Ima tih ljudi...
Zoka:	Pa, vidio sam s Vojom, jebi ga.
Garić Momo:	Vidi, ima tih ljudi koji će biti ovdje u sredini slobodnih strijelaca, treba samo tamo njemu više dati.
Zoka:	Ja.
Garić Momo:	Znaš?
Zoka:	Dobro.
Garić Momo:	Samo ti je to rješenje, stari. (prekid tonskog zapisa)

Razgovor vođen u maju 1992.godine
između Stanišić Miće i Župčić Nedjeljko

Stanišić Mićo:	Halo.
Župčić Nedjeljko:	Ja.
Stanišić Mićo:	Miće,ko je?
Župčić Nedjeljko:	Kako?
Stanišić Mićo:	Srpski MUP Miće.
Župčić Nedjeljko:	Stanišić?
Stanišić Mićo:	Da.
Župčić Nedjeljko:	Nedjeljko Župčić
Stanišić Mićo:	E, šta ima?
Župčić Nedjeljko:	Evo Romanija. Kako je Miće?
Stanišić Mićo:	Šta radiš?
Župčić Nedjeljko:	Evo me ovde, cijeli mjesec sam ovde. Daj pošaljite o'zgo...stanicu, postaje umukla i televizija i radio, danas smo bili, ovaj u velikoj frci.
Stanišić Mićo:	Dobro,a gdje si ti sad'?
Župčić Nedjeljko:	Evo me u srpskoj opštini Ilidža.
Stanišić Mićo:	Reci mi kakva je situacija?
Župčić Nedjeljko:	'Vamo sam sa ovim Prstojevićem..
Stanišić Mićo:	Ej, reci mi kakva je situacija kod vas?
Župčić Nedjeljko:	Pa Boga mi, došlo je pojačanje od Gagovića i došli su malo arkanovci, malo šešeljevci..
Stanišić Mićo:	Dobro. (prekid tonskog zapisa)

Razgovor vođen u junu 1992.godine
između Pejičić Radomira i NN muške osobe

NN muška osoba:	Molim.
Pejičić Radomir:	Halo.
NN muška osoba:	Molim, ja.
Pejičić Radomir:	Ovde Pejičić Radomir, vozač.
NN muška osoba:	Šta?
Pejičić Radomir:	Pejičić Radomir ovde, vozač.
NN muška osoba:	Halo bolan, ne čujem ništa, šta je?
Pejičić Radomir:	Vozač Pejičić Radomir ovde, što je povuk'o ove šešeljeve znate, pa sam ost'o u kvaru..
NN muška osoba:	'De?
Pejičić Radomir:	Ovde u Tilavi. Prvo su majstori napravili dole na aerodromu, navodno može, sve je u redu, doš'o do Tilave opet ista stvar, ne mogu nigdje. Pa mogu li da pošalju dva auta, ako može kombi imaju stvari ili autobus veliki.
NN muška osoba:	Pa šta imaš ti junače?
Pejičić Radomir:	Ha?
NN muška osoba:	Šta imaš na kamionu?
Pejičić Radomir:	Imam šešeljeve ove vozim, sa autobusom "Sanosom", velikim.
NN muška osoba:	Ti si povukao njih gore je li?
Pejičić Radomir:	Jeste, za Zvornik, pa sam ost'o u kvaru, ostalo je stvari puno, znate?
NN muška osoba:	Ja!
Pejičić Radomir:	Pa, kad bi nekako vi taj mali kombi "Zastavu" poslali i teretno vozilo jedno, drugačije ne može ništa ili ako imate veći autobus negdje da se snađete.
NN muška osoba:	A gdje oni trebaju, na Pale?
Pejičić Radomir:	Trebaju u Zvornik.
NN muška osoba:	U Zvornik?
Pejičić Radomir:	Jeste, pa ja ih povuk'o i ost'o u kvaru, ...napravili bili i evo opet sam ost'o u Tilavi u kvaru.
NN muška osoba:	A jebo te Bog.

Pejičić Radomir:	A evo sav sam više, ne znam ni ja..
NN muška osoba:	Na ko'm si ti broju tamo?
Pejičić Radomir:	Evo me, došao sam u Lukavicu ovde.
NN muška osoba:	A gdje si.., gdje su u Tilavi autobusi?
Pejičić Radomir:	U Tilavi kod Doma zdravlja evo ovdje.
NN muška osoba:	Kod one ambulante?
Pejičić Radomir:	Jeste kod ambulante.
NN muška osoba:	A jebo te, pa imaju li ti tamo išta ovi oficiri srediti za..?
Pejičić Radomir:	Znate, kako, stalnotuku, nema to.... autobus.
NN muška osoba:	Šta?
Pejičić Radomir:	Ma neće da čuju ljudi?
NN muška osoba:	Aha, aha.
Pejičić Radomir:	Ne bi vjerov'o, znate kakvi su oni?
NN muška osoba:	Aha, Aha. A ne znam majke mi, evo da Đurđić dođe, valjda će sad' i on brzo.
Pejičić Radomir:	A ima li tu Pero ili neko ako može da mi..
NN muška osoba:	Ma nema Pere ovde.
Pejičić Radomir:	Ima li ovi vaši odozgo ima li dole onoga Miše?
NN muška osoba:	Ha evo vid' ću ja sada.
Pejičić Radomir:	Hajde molim te, daj ga na telefon ako može nešto da vidimo.
NN muška osoba:	Hajde, hajde zdravo.

Razgovor vođen dana 28.05.1992.godine
između Mladić Ratka i Vukašinić Mirka

NN muška osoba:	Halo.
Vukašinić Mirko:	Da.
NN muška osoba:	Je li Mirko?
Vukašinić Mirko:	Jesam.
NN muška osoba:	Evo, evo "Prvi" samo malo.
Mladić Ratko:	Mladić.
Vukašinić Mirko:	Izvolite družite generale?
Mladić Ratko:	Sa Hreše, kako, odakle ti je najbolje artiljerija tuče?
Vukašinić Mirko:	Sa Hreše.
Mladić Ratko:	Je li sa Hreše?
Vukašinić Mirko:	Jeste.
Mladić Ratko:	Je li imaš najbolju situaciju tamo?
Vukašinić Mirko:	Imam.
Mladić Ratko:	Šta predlažeš da tučem.
Vukašinić Mirko:	Pa evo ja sam naredio tri plotuna ova što se maloprije ...
Mladić Ratko:	Dobro to si naredio. Koje ciljeve mi predlažeš?
Vukašinić Mirko:	Ja više ne bi po ovim ciljevima prenio bi vatru ovamo na Pofaliće.
Mladić Ratko:	Nemoj. Šta ćeš na Pofalićima?
Vukašinić Mirko:	Pa zato što smo samo jedan plotun po njima.
Mladić Ratko:	Velušiće tuci. Velušiće.
Vukašinić Mirko:	Velešiće.
Mladić Ratko:	Velešiće.
Vukašinić Mirko:	Da. Razumem.
Mladić Ratko:	Velešiće tuci i Pofaliće tuci tamo nema srpskoga življa mnogo.
Vukašinić Mirko:	Da.
Mladić Ratko:	A, tuci ono oko one Dobrovoljačke, oko one Humske gore.
Vukašinić Mirko:	Oko Hums...

Mladić Ratko:	I Đure Đakovića gore.
Vukašinić Mirko:	Razumem.
Mladić Ratko:	Jel' ti jasno?
Vukašinić Mirko:	Razumem.
Mladić Ratko:	Ali idi na artiljerijsko osmatranje da ne mogu da spavaju da razvučemo pamet njihovu.
Vukašinić Mirko:	Razumem.
Mladić Ratko:	Predsjedništvo mi još jedan plotun pali.
Vukašinić Mirko:	Razumem družite generale.
Mladić Ratko:	Zdravo.

0324-9825

Razgovor vođen dana 21.04.1992 godine između Krajišnik Momčila i Koljević Nikola sa jedne strane, te Ninković Radomira i Karišik Milenka s druge strane

Ninković Radomir:	Molim.
Branko:	Halo! Dobar dan.
Ninković Radomir:	Dobar dan.
Branko:	Vraca škola, je li?
Ninković Radomir:	Jeste.
Branko:	Evo, zovem sa Pala. Molim vas ko je ovako najodgovorniji za jedan razgovor?
Ninković Radomir:	Da. A, ko je to?
Branko:	Sa "Vraca " zovemo, iz štaba. S kim razgovaram? Branko je pored telefona.
Ninković Radomir:	Ninković Radomir.
Branko:	Ninković Radomir.
Ninković Radomir:	Ja.
Branko:	Evo, sačekajte, predsjednik Krajišnik je, samo malo.
Krajišnik Momčilo:	'Alo!
Ninković Radomir:	Dobar dan.
Krajišnik Momčilo:	Radomire!
Ninković Radomir:	Da, izvolite predsjedniče.
Krajišnik Momčilo:	E, Momo Krajišnik. Šta ima dole?
Ninković Radomir:	Pa, evo da vam kažem, to bi bolje objasnio, ovaj, ili Karišik ili ovaj, ...
Krajišnik Momčilo:	Dajte mi Karišika.
Ninković Radomir:	... Čedo Kljaić. Momenta samo.
Krajišnik Momčilo:	Dajte mi ga.
Karišik Milenko:	Halo!
Krajišnik Momčilo:	Milenko!
Karišik Milenko:	Karišik je, dobar dan.
Krajišnik Momčilo:	Eee, dobar dan.
Karišik Milenko:	Poštovanje.
Krajišnik Momčilo:	Recite mi, kako je to stanje dolje? Čujem da je kaos pravi.

Karišik Milenko:	Pa, dole se dosta puca, onaj, to su ovi teritorijalci uključeni u tu aktivnost.
Krajišnik Momčilo:	Zna li se ko je poveo tu akciju, tako vam Boga?
Karišik Milenko:	Pa, ja ne znam bi l' ja to ovom vezom sad prič'o ...
Krajišnik Momčilo:	Ne, nemoj, nemojte to, nego samo ...
Karišik Milenko:	Pa, zna se, zna se sve. Zna se, sve se zna. Snage srpskog ministarstva ne učestvuju, osim što nas gađaju ovde i nas, gađali su nas ručnim bacačima. Dosta je toga promašilo, međutim jedan projektil nam je, onaj F objekat naš, gdje smo mi...
Krajišnik Momčilo:	Da.
Karišik Milenko:	... trebali ući u sastavu baze ove naše, probjen je, tri zida mu probijena. Snajperima su nas stalno gađali i tako dalje, međutim, mi smo tu ostali, onaj, mirni. Uzvratili smo poneki tu što smo morali i ništa više.
Krajišnik Momčilo:	Da, da.
Karišik Milenko:	A, to uglavnom teritorijalci vode i .. Armija nije pucala, kol'ko ja znam i tako.
Krajišnik Momčilo:	Da, da. Sad je to kaos, jer se Armija ne može uključiti, jer tu će onda biti svašta. A, možete li imati kakvu vezu, da vidimo samo kako stoje, to me interesuje, majku mu?
Karišik Milenko:	E, ja bi to mogao ...
Krajišnik Momčilo:	'Ajd', malo vidite ...
Karišik Milenko:	Ne bih sad mogao da kažem, jer znate, nema te.. znate, ta akcija tako ide da ja nisam, onaj, s vezom baš ...
Krajišnik Momčilo:	Ja, recite mi ako ste nekako u mogućnosti da dođete do informacija ...
Karišik Milenko:	Znam da je bio, da je, neki su bili ranjeni, da ima i poginulih, da .. tako.
Krajišnik Momčilo:	Da. A, puca li se mnogo?
Karišik Milenko:	Pa, sad je malo, malo manje. Zavisi, u talasima, pucalo se mnogo.
Krajišnik Momčilo:	Da, da.
Karišik Milenko:	Uglavnom i oni su, imaju ručne bacače kod ovog, Hitne pomoć, pa su sad premjestili kod one Hitne, Doma željezničara.
Krajišnik Momčilo:	Da, gore više, je l'?

Karišik Milenko:	Jeste, tu su premjestili sad ...
Krajišnik Momčilo:	A, kuda se vodi, ovaj, borba? Je l' to sve oko Miljacke?
Karišik Milenko:	Borba se vodila tu oko Miljacke, al' su gađali gore i Vraca oni.
Krajišnik Momčilo:	Ja, dobro što oni gađaju, nego mislim jesu li dole borbe ...? Znači, dole, je li?
Karišik Milenko:	Dole, da, u gradu.
Krajišnik Momčilo:	Dobro, Milenko, ostaćemo ... Evo, samo profesor Koljević momenat..
Karišik Milenko:	Da.
Koljević Nikola:	Halo!
Karišik Milenko:	Da, profesore.
Koljević Nikola:	Molim vas, znate li vi da li ... je došla ova Evropska zajednica ...
Karišik Milenko:	Da, oni su krenuli prema vama i ...
Koljević Nikola:	Je l' Mlađo Mandić otiš'o s njima?
Karišik Milenko:	Ne, poslali smo jednog ...
Koljević Nikola:	Kad su krenuli?
Karišik Milenko:	Poslali smo jednog milicionara srpskog koji će ih pratiti ..
Koljević Nikola:	Kad su krenuli?
Karišik Milenko:	Prije pet minuta.
Koljević Nikola:	Aha. Dobro, hvala.
Karišik Milenko:	A, oni će svratiti na Vraca u krizni štab i produžavaju gore prema vama. Dogovoren je sastanak ...
Koljević Nikola:	Šta na Vraca?
Karišik Milenko:	... sa doktorom.
Koljević Nikola:	Šta na Vraca?
Karišik Milenko:	Pa, neko reče, ne znam.
Koljević Nikola:	A, zar nisu ovo Vrace?
Karišik Milenko:	A, pa je .. gdje ste vi? (smješka se)
Koljević Nikola:	Molim?
Karišik Milenko:	Jeste li vi tu ili ste gore?
Koljević Nikola:	Ja sam gore.
Karišik Milenko:	E, pa dobro, ništa, oni će samo proći. Nema problema.
Koljević Nikola:	Aha. Dobro.

Karišik Milenko:	Oni su krenuli prema vama.
Koljević Nikola:	Dobro.
Karišik Milenko:	Jeste. Po tom dogovoru s nama.

0328-3835

Razgovor vođen dana 27.04.1992.godine
između NN muške osobe i Karišik Milenka

NN muška osoba:	Dobro veče!
NN ženska osoba:	Halo!
NN muška osoba:	Pale ovde.
NN ženska osoba:	Da?
NN muška osoba:	Je li škola?
NN ženska osoba:	Izvolite!
NN muška osoba:	Molim vas, možete li reći kolegi na vezi tamo da smo na 611- 338...
NN ženska osoba:	Dobro..
NN muška osoba:	Da nam ponovi faks od devete strane, to je onaj spisak učenika
NN ženska osoba:	Dobro, od devete?
NN muška osoba:	Od devete strane..
NN ženska osoba:	Dobro.
NN muška osoba:	Znači i devetu stranu pa nadalje koliko je bilo.
NN ženska osoba:	Dobro.
NN muška osoba:	Hvala velika.
NN ženska osoba:	Dobro, doviđenja.
NN muška osoba:	Sačekajte, sačekajte samo malo. Halo!
NN ženska osoba:	("Ali pribilježila sam ja njih Mane.." govori nekom u prostoriji) Molim!
NN muška osoba:	Imate li Čedu ili Karišika tu negdje?
NN ženska osoba:	Ko treba?
NN muška osoba:	Ili Čedo ili Karišik ili Repija, bilo ko.
NN ženska osoba:	Čekajte da vidim. Halo, samo malo sačekajte.
NN muška osoba:	Da, dobro, hvala vam.
NN ženska osoba:	Halo!
NN muška osoba:	Halo!
NN ženska osoba:	Evo samo malo, sad će Milenko.
NN muška osoba:	Dobro.
NN ženska osoba:	Hvala, i rekoste od devete strane?

NN muška osoba:	Jeste, devetu stranu da mi ponove i onda ovo što je ostalo dalje.
NN ženska osoba:	Dobro.
NN muška osoba:	Al' deveta, treba da bude i ona.
NN ženska osoba:	Dobro, dobro, evo samo malo.
Karišik Milenko:	Halo!
NN muška osoba:	Milenko!
Karišik Milenko:	Da!
NN muška osoba:	Miće!
Karišik Milenko:	Đe si!
NN muška osoba:	Kako si?
Karišik Milenko:	Dobro.
NN muška osoba:	Slušaj!
Karišik Milenko:	Da!
NN muška osoba:	Od sutra ujutro, od devet sati..
Karišik Milenko:	Ja!
NN muška osoba:	Će ova prva grupa dole, dole ić'.
Karišik Milenko:	Koja prva grupa?
NN muška osoba:	Odavde.
Karišik Milenko:	Aha, nisam u toku toga, pa zato ne znam.
NN muška osoba:	Grupa ova, onaj, reko sam ja Repiji sinoć.
Karišik Milenko:	Ja, ja!
NN muška osoba:	Iće ova prva grupa, ne znam tačno bročana kolika će bit', ujutro ćemo prvu grupu, najvjerojatnije ujutro spremi za dole.
Karišik Milenko:	Aha.
NN muška osoba:	Ovaj..
Karišik Milenko:	Jesu to TO ili policija?
NN muška osoba:	Ne, ne ovo što uzimamo do trideset godina.
Karišik Milenko:	Aha, a stariji ljudi, dobro, dobro.
NN muška osoba:	Ja, ja, ta grupa do trideset godina.
Karišik Milenko:	Dobro.
NN muška osoba:	Al' smo išli, išli smo, dali prednost faktoru dobrovoljnosti.
Karišik Milenko:	Dobro.
NN muška osoba:	Znaš.

Karišik Milenko:	Tako je.
NN muška osoba:	Jer ne vrijedi ga slati, ako će ti on se vratiti isti dan odozdo.
Karišik Milenko:	Jeste.
NN muška osoba:	Znaš, pa.
Karišik Milenko:	Jesu li odabrani?
NN muška osoba:	Pa, da ti kažem, ja mislim da će bit', da će bit' dobra ta grupa.
Karišik Milenko:	Dobro.
NN muška osoba:	Ima u toj grupi momaka, da ti ne govorim sada.
Karišik Milenko:	Mhm...
NN muška osoba:	Znaš.
Karišik Milenko:	Dobro, ima li komandir određen?
NN muška osoba:	Slušaj, to ćemo ujutru u devet sati, ujutru smo zakazali u devet sati okupljanje..
Karišik Milenko:	Dobro.
NN muška osoba:	Pa ćemo to organizovano radit'.
Karišik Milenko:	Svaka čast.
NN muška osoba:	Do dole, major Trivić treba da dođe ovde večeras kod mene..
Karišik Milenko:	Ja, ja.
NN muška osoba:	Da se dogovorimo, da obezbedi, onaj, oblačenje.
Karišik Milenko:	Aha, aha.
NN muška osoba:	Znaš.
Karišik Milenko:	Dobro bi bilo da su već pripremljeni skroz, sa svim.
NN muška osoba:	Pa da ti kažem, eto to koliko, koliko sam, koliko se moglo, ovo u ovim uslovima, koliko sam ja mog'o za 'va tri dana to onaj ganjat', Milenko.
Karišik Milenko:	Dobro.
NN muška osoba:	Znaš.
Karišik Milenko:	Da, da.
NN muška osoba:	Drugo.
Karišik Milenko:	Da?
NN muška osoba:	Ujutro, ono što sam, Repija zna, da ti ne govorim preko telefona ono što je nedostajalo, a znaš šta je..
Karišik Milenko:	Dobro, znam otprilike..

NN muška osoba:	E, ono što je nedostajalo, što je falilo, ono smo dobili, onaj jutros.
Karišik Milenko:	Dobro.
NN muška osoba:	I otišlo sa onim, Manetom.
Karišik Milenko:	Aha.
NN muška osoba:	A ovo ću, ovo je stiglo i ujutro ću i to onaj, pripremiti za dole.
Karišik Milenko:	Dobro.
NN muška osoba:	Znaš šta je?
Karišik Milenko:	Znam.
NN muška osoba:	Nije bilo pa je stiglo, znaš?
Karišik Milenko:	Da, da, znam, znam.
NN muška osoba:	Nije bilo uopšte, ni komada.
Karišik Milenko:	Dobro.
NN muška osoba:	Pa je stiglo u toku dana, pa sam ja pripremio za ujutru.
Karišik Milenko:	Dobro, dobro.
NN muška osoba:	Da sam im'o večeras sučim, nisam im'o sučim večeras da otpremim, onaj, posl'o bi večeras, znaš.
Karišik Milenko:	Dobro.
NN muška osoba:	Mm, šta sam ti još htio reći, samo malo..Milenko!
Karišik Milenko:	Da!
NN muška osoba:	Ako budete imali potrebe za kamionom nekakvim ili za prevoz šta.
Karišik Milenko:	Ja?
NN muška osoba:	Ima onaj kamion jedan, onaj na Kuli koji je stavljen na raspolaganje da se može koristit' za prebacivanje ako bude šta trebalo za prevoz.
Karišik Milenko:	TAM?
NN muška osoba:	Ja, ja, veliki onaj.
Karišik Milenko:	Dobro.
NN muška osoba:	Onaj 150-ka.
Karišik Milenko:	To je onaj k'o naš?
NN muška osoba:	Ja, ja, TAM 150-ka.
Karišik Milenko:	Aha.
NN muška osoba:	Ovo ćemo vidjet' ujutru, slušaj, ujutru održat' ćemo sastanak sa njima..

Karišik Milenko:	Da?
NN muška osoba:	Ako bude bilo kod pojedinaca ikakve rezerve da tog pojedinca ne šaljemo nikuda.
Karišik Milenko:	Ne treba dolaziti'....
NN muška osoba:	Znaš, poslat' ga dole, pa da ganja opet nazad da se vraća, već ono, ono tačno koliko se, koliko je se odlučilo da ide, to ćemo, napravićemo tamo...
Karišik Milenko:	Evo ti jedan, podatak jedan koji treba na Palama..
NN muška osoba:	Molim?
Karišik Milenko:	Evo jedan podatak koji se tiče Pala.
NN muška osoba:	Ja, reci?
Karišik Milenko:	Reću ga vezom, nema veze, radi se o jednom čovjeku koji ima nekakvu radionicu, ima 15 boca, sad ću ti tačno reć', ovako, momenat samo, e ovako, na Palama..
NN muška osoba:	Da?
Karišik Milenko:	Bežić..
NN muška osoba:	Samo malo,(<i>daj mi olovku malo Ranko</i>), samo malo, samo malo, kako?
Karišik Milenko:	Na Palama u trospratnoj kući ima Bežić, Beograd- Bežić Amir autolimarsku radnju..
NN muška osoba:	Bežić Amir?
Karišik Milenko:	Autolimarska radnja u kojoj se nalazi 15 boca propan butana.
NN muška osoba:	Autolimar?
Karišik Milenko:	Ja, autolimarska radnja.
NN muška osoba:	Ja,15 boca?
Karišik Milenko:	Propan butana.
NN muška osoba:	Propan butan?
Karišik Milenko:	Jeste, trospratna kuća, ne znam adresu i to, rečeno mi je da je to tu.
NN muška osoba:	Dobro.
Karišik Milenko:	To je 'vako jedna dobra količina koja bi se mogla odraditi.
NN muška osoba:	Dobro, dobro.
Karišik Milenko:	Eto, pa da znaju gore ovi što.....
NN muška osoba:	Dobro, dobro, to ću dati, sada dole.....
Karišik Milenko:	Ma tamo i ovima..
NN muška osoba:	Ja, da se izvrši provjera.

Karišik Milenko:	Jeste.
NN muška osoba:	E, šta sam ti još nešto htio reći,reci mi onaj...
Karišik Milenko:	Ide li helikopter za Beograd zbog odlaska jednog člana našeg?
NN muška osoba:	Pa, da ti kažem, onaj, za nas je bio dolazio, onaj mali jedan je dolazio, ne znamo ko je, i bio je onaj najvjerojatnije s onim našim, onaj nismo ni znali čiji je helikopter, od danas popodne je nadlijeto, zajebavao, pa smo, bila je čitava uzbuna oko tog helikoptera, nije se znalo čiji je,pa izgleda, da su, najvjerojatnije, ovi naši iz Beograda napravili, da su imali trenazu..
Karišik Milenko:	Hm.
NN muška osoba:	Ona dvojica.
Karišik Milenko:	Ja, ja.
NN muška osoba:	Pa su najvjerojatnije njih dvojica napravili taj krug, ali se nikome nisu najavili, niti je iko znao za njih..
Karišik Milenko:	Dok jednom glavu ne izgube.
NN muška osoba:	A?
Karišik Milenko:	Dok jednom glavu ne izgube.
NN muška osoba:	Pa ja, eto, falilo je to, odlučivali su sekundi, jebiga.
Karišik Milenko:	Ja, ja.
NN muška osoba:	Pa su vratili se najvjerojatnije nazad, ali nikome, nikome se nisu najavili pa smo mi kasnije provjeravali i provjerili smo onda ovom linijom vojnom da se radi o helikopteru RSUP-a Srbije.
Karišik Milenko:	Da,da.
NN muška osoba:	Znaš.
Karišik Milenko:	Da.
NN muška osoba:	Eto.
Karišik Milenko:	Dobro.
NN muška osoba:	Mmm.
Karišik Milenko:	Dobro, onda se čujemo.
NN muška osoba:	A?
Karišik Milenko:	Pa ako nema ništa više..
NN muška osoba:	Pa eto to, ostalo je, ovo sam ja mislio da te upoznam sa ovim, tebe ili Repiju ili Čedu, da znate da smo ovo za sutra ujutru pripremili.

Karišik Milenko:	Ma odlično, ja, dole ćemo dočekati, biće..
NN muška osoba:	Molim?
Karišik Milenko:	Ma dočekaćemo ih po planu, sve smjestit'..
NN muška osoba:	Ma ja, da ovo, bitno je da imaš, ja mislim da bi to trebala biti grupa onaj, koja bi bila, ipak grupa na koju ne moraš stavljati u podrume jebiga, i da ti bježi na svaki metak iz druga, znaš.
Karišik Milenko:	Aha,aha, hrabrija malo grupa.
NN muška osoba:	Pa ja, jebiga ne vrijedi ti, šta imaš ti od 'nih stanara dole koji sjedi, a gleda kad će..
Karišik Milenko:	Znam, znam svu problematiku, sve je u redu.
NN muška osoba:	Molim?
Karišik Milenko:	Da, nećemo vezom, znam šta je u pitanju.
NN muška osoba:	Ma ja, jebiga, eto ti, znaš.
Karišik Milenko:	Dobro.
NN muška osoba:	Dobro, slušaj me.
Karišik Milenko:	Evo 'oće ova za fax, ovde naša sekretarica..
NN muška osoba:	Da ti kažem.
Karišik Milenko:	Da?
NN muška osoba:	Ima, imate li potrebe za onim još, ono što sam slao juče i prekjuče'?
Karišik Milenko:	Pa javićemo sutra, nema veze.
NN muška osoba:	Ništa sada?
Karišik Milenko:	Dok malo presaberemo se.
NN muška osoba:	Dobro.
Karišik Milenko:	Pa ćemo javiti.
NN muška osoba:	Dobro.
Karišik Milenko:	Važi, evo hoće ova za fax sekretarica..
NN muška osoba:	Dobro, dobro daj mi je.
Karišik Milenko:	Živjeli, prijatno.
NN muška osoba:	'Ajde.
NN ženska osoba:	Halo!
NN muška osoba:	Halo!
NN ženska osoba:	Samo da zamolim, ovi momci su zamolili da vi pozovete njih jer ne mogu da kaže dobiju vaš fax tamo.
NN muška osoba:	Pa ne može....

NN ženska osoba:	Znate?
NN muška osoba:	Ja, sa teleksa....
NN ženska osoba:	Jeste, vaši..
NN muška osoba:	Sa telefaksa?
NN ženska osoba:	Jeste, vaši da pozovu naše..
NN muška osoba:	Ja, pa ne možemo ni mi da dobijemo bogamu.
NN ženska osoba:	E, onda..
NN muška osoba:	Dobro oprobaćemo.
NN ženska osoba:	Jedino pokušavat', jedni, drugi, onda.
NN muška osoba:	'Ajde dobro.
NN ženska osoba:	Dobro, sretno.
NN muška osoba:	Prijatno, zdravo.
NN ženska osoba:	Doviđenja, prijatno.

0328-3861

Razgovor vođen 04.11.1991.godine
između Nedić Miladina i Karadžić Radovana

MILADIN NEDIĆ obavio razgovor sa RADOVANOM KaradžićEM

- MN - Je li to gospođa Karadžić, ili?
LJK - Da, gospođa Karadžić, izvolite, vi ste?
MN - Ja sam Miladin sa Ozrena.
LJK - A, dobro veče.
MN - Kako ste?
LJK - Dobro, hvala, a vi?
MN - De mi recite, imali mi šefa gdje?
LJK - Samo trenutak, upravo je doputovao.
MN - Ma nemojte...
LJK - Samo trenutak.
MN - Znači, zarobio sam ga ipak.
MN - Dobro veče.
RK - Dobro veče Mićo.
MN - Kako ste?
RK - Evo hvala bogu. Bio sam u Beogradu. Puno smo radili, čitavo jutro.
MN - Ma nemojte.
RK - Fino, smo postigli velike uspjehe.
MN - Je li ide?
RK - Ide, ide. Hvala bogu ne može bolje, evo Momir i Slobodan su potpisali nešto zajednički.
MN - Aha.
RK - Ima i drugih uspjeha. I biće dobro.
MN - Biće dobro?
RK - Aha.
MN - Neki dan ste me zvali. Nisam bio tu, bio sam upravo tamo u Banja Luci onda.
RK - Evo ovaj Slavko će vam reći kad dodje. Trebalo bi poslati jedno dvije i po hiljade. Jedno pet.
MN - Čujte. Mi radimo na tome.
RK - Aha.
MN - Ali vrlo, vrlo teško ide.
RK - Što?
MN - Nešto se čudno zbiva na sve strane.
RK - Pa ako sad neće majku mu, ne znam kada će.
MN - Ne znam zašto su nam ovoliki otpori. Nisam uopšte svjestan šta se zbiva. Sve nam se nešto ubacilo, sve nesto rovare, nešto stenje.

- RK - Strah, bre, kukavičluk.
MN - Ne znam.
RK - Mićo reci im slobodno, kukavičluk.
MN - Znam da jeste.
RK - Reci im slobodno kukavičluk. Nemojte da jedete govna. Ko hoće, hoće, ko neće neće. I nema nikakvih dobrovoljaca. To su sve rezervisti koji dobivaju tristodeset dinara na dan. Sve odreda, ništa dobrovoljci.
MN - Ja sam danas na ovoj skupštini našoj, čuli ste?
RK - Šta ste vi, proglasili sjevernu Bosnu.
MN - Da.
RK - Ša obuhata? Teslić?
MN - Teslić, Tešanj, Dobojo, Derventu, Brod, Šamac, Odžak, Gradačac.
RK - Ali ne čitave njihove opštine ili čitave njihove opštine.
MN - Molim?
RK - Čitave njihove opštine?
MN - Da, da. I ovo, šest opština sa Ozrena.
RK - Aha. Je li imamo u tom čitavom regionu većinu, nemamo?
MN - Ne.
RK - Ali vi samo naše krajeve proglašavate?
MN - Da.
RK - Ali nigdje čaršiju ne treba napustiti nego pola Lukavca... Ako je pola Lukavca onda je naše pola Lukavca i gotovo.
MN - Ništa mi ne napuštamo. Možda bi bilo dobro da se vidimo u Sarajevu ako ćete biti tamo..
RK - Ma hoću moj Moćo, ne treba da se mi vidimo u Sarajevu nego treba da vi odete do Banja Luke, tamo do šefa.
MN - Tamo sam ja već bio. Sad je samo zapelo ovdje.
RK - Pa nemojte mi ništa onda pričati. Onda nema ništa. Onda je sve bilo prazna priča. Onda je moj Mićo sve bila prazna priča. Sve su to hvaldžije i ništarije.
MN - A ko se hvalio?
RK - Ako se na Ozrenu ljudi diče.
MN - Ja, ja.
RK - Ako se ljudi diče na Ozrenu slobodom...
MN - Ali znate šta mi još ne znamo kakav je stav naroda. Mi imamo otpor u ovim ljudima koji rukovode ovim.
RK - Kojim ljudima?
MN - Baš ovim rukovodiocima jedinica.
RK - Pa smjenjujte govna.
MN - Ne znam šta je ovo majku mu?
RK - Ma smjenjujte govna. Hoće da se drže ženi za suknju.
MN - Pa i ja mislim da je to - to.
RK - Smjenjujte govna odmah i postavljajte sposobne ljude.

MN - Ja sam već posvajao se sa mnogima ovamo i svašta će biti.
 RK - Vidite sa ovim Slavkom. Je li dolazio Slavko kod vas?
 MN - Navraća on. Ali sad je i on u Beogradu.
 RK - Dobro, ali ja sam mu rekao da on prenese poruku, i ostavio sam vamo poruku, što Slavko kaže ja sam odobrio.
 MN - Sve ja razumijem. Sve mi je ko na dlanu čisto i jasno. Samo ne znam ovo kako će ići, ja...
 RK - Mićo, gledajte.
 MN - Ja sam obišao sve ovo...
 RK - Bolje im je da sad idu jer uskoro će, uskoro će morati!
 MN - Pa ja sam i tražio danas da se prenese svim skupštinama na opšti, na opšte dizanje, znate.
 RK - Da, da.
 MN - Ne znam da li je aktuelno i tamo.
 RK - Sad vi uzmite jedno pet bataljona. Tu formirajte jedno pet bataljona, ovaj, odnosno po pet četa. Formirajte jedan bataljon, po dva pa tri, ap vidite. Pošaljite Uzelcu tamo. Taj front ne smije propasti Zapadno-slavonski. Nipošto ne smije propasti. Nikako!
 MN - Meni je došlo da idem sam tamo.
 RK - Možete vi sa njima ali ne smijete sami.
 MN - Sve ono...
 RK - Mićo, Mićo, sad ih skupit, skupite komandno-rukovodni kadar, skupite ih i recite...
 MN - Sad sam obišao sve do Doboja do Zavidovića.
 RK - Posmjenuj. Nadji novoga, ko može, ko je muško. Nađi ko je muško! Vidi sa Simom i sa ovima. Nađi ko je muško! Ako nema, nađi ko je muško! Recite, ako Simi nije nek mi se javi.
 MN - Kojem Simi?
 RK - Mihiću.
 MN - Aha, Simi Mihiću.
 RK - Ako on slučajno... ali to su čovječe od toliko ljudi pa to nema govora, neću da čekate da naoružaju ustaše. Ustaše su začas naoružane. Ako probiju...
 MN - To mi radimo da se tamo to čeka.
 RK - Ako probiju zapadno slavonski front onda je rat totalni u Jugoslaviji. Onda je to totalni rat u Jugoslaviji. I ovdje će isto tako biti tarapana. Nema ništa nego morate nabaviti četiri-pet bataljona. Nema druge. Nema druge nego formiraj... ko je, ako nije u stanju odma ga smjeni.
 MN - Dobro šefe.
 RK - I nemoj da donese opremu, neka se tamo obuku i opreme.
 MN - Dobro šefe. Vi radite tamo, ja ću ovamo, pa šta Bog dadne.
 RK - Hajde, hajde Mićo, recite ljudima, je li, sad je došlo stani pani, ko nije muško nek se drži ženine suknje i marš u pičku materinu ih otjerajte

odmah.
 MN - Tako je.
 RK - Uzmite šta je muško i gotovo.
 MN - Dobro, šefe, živili.
 RK - Prijatno.

Razgovor vođen dana 05.12.1991.godine
između Rankić Nenada i Tintor Jovana

Rankić Nenad:	Halo. E, Joja prijatelju ...?
Tintor Jovan:	A jesil' bio danas?
Rankić Nenad:	Jesi dobar?
Tintor Jovan:	Jesi živ?
Rankić Nenad:	Evo jesam.
Tintor Jovan:	Šta radiš?
Rankić Nenad:	Pa evo, da ti kažem, jesi ti sa Kasagićem nešto razgovaro, reče mi on.
Tintor Jovan:	Ja?
Rankić Nenad:	U vezi, tražio sam od njih da obezbijede prostor za ono...
Tintor Jovan:	Da.
Rankić Nenad:	Pa, ne znam šta on, kao trebalo bi nešto usmeno, pismeno, odavde od nas, šta?
Tintor Jovan:	Da. Ma on tražio da se ovaj, dostavi, da, da, da to treba, da je to potreba...
Rankić Nenad:	Ja, ja.
Tintor Jovan:	... naša i tako.
Rankić Nenad:	Pa to ne treba nama, to treba njima. Šta glumi, jebo te, to njima treba, da, da imaju oni to, a da bi se i s nama mogli čuti. Ništa drugo.
Tintor Jovan:	Pa, ja.
Rankić Nenad:	A ne, znam ja šta...
Tintor Jovan: filozofira na svoj način, moj brate.
Rankić Nenad:	Moj prijatelju. Znaš šta, ja odoh sada gore, odoh više privatno. Da sklonim ono da ne može niko uzeti.
Tintor Jovan:	Dobro.
Rankić Nenad:	Tako da si ti u toku. Da znaš. Ako mi., ko ne napravi smetnju kakvu, ja ću da sklonim na određeno mjesto, kad se vratim tebi ću reći gdje, koliko, šta, tako da si ti u toku.
Tintor Jovan:	Dobro, prijatno ti.....

Rankić Nenad:	Eto moj brate.
Tintor Jovan:
Rankić Nenad:	Eto prijatelju, pa vidimo se.
Tintor Jovan:	Fala ti, živ bio.
Rankić Nenad:	Živi bili zajedno.

0328-8209

Razgovor vođen dana 13.05.1992. godine
između kapetana "Legije" i Gagović Milosava

Gagović Milosav:	Molim.
"Legija":	Dobar dan, je li to Gagović?
Gagović Milosav:	Jesam.
"Legija":	Kapeten "Legija", ovdje.
Gagović Milosav:	Šta ima?
"Legija":	Pa evo, ovde ovi kao nešto, kopkaju da uđu gore prema ovim, pre, preko Kasindolske na aerodrom, i ovi tukli su se silovito, ali ovaj uži centar Ilidže, ovih delova opština, ne znam.
Gagović Milosav:	Dobro, je li ovaj padaju, može li se osmotriti ovi projektili oduda koji padaju, je li padaju, pra, po pravim mjestima?
"Legija":	Slušajte!
Gagović Milosav:	Molim?
"Legija":	Ovako, ja ću da postavim moje osmatrače gore.
Gagović Milosav:	Dajte i nek osmatrač javlja samo pokrivanje mina, mogu ja poravnati to sve odavde, od aerodroma do...
"Legija":	Hej, znate li gde, ovaj... Tuci bre Tuto, jebo ga Bog!!! (obraća se povišenim tonom nekome u prostoriji) Znate šta?
Gagović Milosav:	Da.
"Legija":	Ovaj, sad ću ja postaviti osmatrače, pa ovo što silazi sa Igmana dole, a i tu imaju ove., poznajem minobacače., ako ja uhvatim njihovu vatru ja ću vam poslati njihove kordinate gore.
Gagović Milosav:	Dajte odmah.
"Legija":	Evo.
Gagović Milosav:	Molim.
"Legija":	Zdravo.

Razgovor vođen dana 14.05.1992 godine
između kapetana "Legije" i Gagović Milosava

"Legija":	Halo,Gagović.
Gagović Milosav:	Ko je to?
"Legija":	Ovde kapetan Legija.
Gagović Milosav:	Izvoli.
"Legija":	Ej, slušaj.
Gagović Milosav:	Čujem.
"Legija":	Glavogodina.
Gagović Milosav:	Ja.
"Legija":	I Kovači.
Gagović Milosav:	Ja.
"Legija":	Gledaj na karti.
Gagović Milosav:	Ja.
"Legija":	Vidiš gde je Glavogodina, gde ide ovaj kanal od banje Ilidža ovamo.
Gagović Milosav:	Ja.
"Legija":	Prema Igmanu.
Gagović Milosav:	Ja.
"Legija":	To je ova krivina.
Gagović Milosav:	Ja.
"Legija":	Tu imaju koncentrisane minobacače, i jedan transporter. I treba pokriti celu liniju ovaj Kovači do Glavogodine
Gagović Milosav:	Dobro.
"Legija":	I sad ovako. Vidiš gde piše Stojčevac?
Gagović Milosav:	Ja.
"Legija":	Gde su ove osmice, gde je ova petlja.
Gagović Milosav:	Ja.
"Legija":	Ima ovo vrelo.
Gagović Milosav:	Ja.
"Legija":	E tu su se sakrili iza UNPROFOR-a, s minobacačima. I tu ne može da im ništa radimo, jebem li im ja mater.

Gagović Milosav:	Dobro, dobro.
"Legija":	E to treba pokriti.
Gagović Milosav:	Dobro.
"Legija":	Vidi ovako. Spuštaju pešadiju, vidiš gde je šiljak, kota 720.
Gagović Milosav:	Ja.
"Legija":	Cesta ova seoska koja ide prema Brusnici.
Gagović Milosav:	Ja.
"Legija":	E to treba pokriti, jer tuda pešadiju spuštaju, da nam probiju na vrelo Bosne ovde.
Gagović Milosav:	Da.
"Legija":	E, jesi zapis'o?
Gagović Milosav:	Jesam.
"Legija":	Udri brate.
Gagović Milosav:	Dobro.
"Legija":	'Ajde.
Gagović Milosav:	Zdravo.

Razgovor vođen dana 14.10.1991.godine
između Tintor Jovana i Adžić Ratka

NN ženska osoba 1:	Molim.
NN ženska osoba 2:	Dobro jutro Ratka Adžića molim vas.
NN ženska osoba 1:	Samo malo, a ko ga treba?
NN ženska osoba 2:	Za Jovana Tintora.
NN ženska osoba 1:	Samo malo..... Halo.
NN ženska osoba 2:	Da.
NN ženska osoba 1:	Samo malo sačekajte razgovara na drugi telefon.
NN ženska osoba 2:	Nema problema pričekaju.
Adžić Ratko:	Halo.
NN ženska osoba 2:	Da.
Adžić Ratko:	Dobar dan.
NN ženska osoba 2:	Dobro jutro, samo trenutak.
Adžić Ratko:	Halo.
Tintor Jovan:	E, zdravo.
Adžić Ratko:	Pa će si predsjedniče? Dobro jutro.
Tintor Jovan:	Evo me.
Adžić Ratko:	Dobro jebi ga kako si, evo ga.
Tintor Jovan:	Pa ne da se vidjeti jebem mu Sunce, ja gdje god dođem kažu otiš'o prije pet minuta., ja dođem on ka'e bio je.
Adžić Ratko:
Tintor Jovan:	Čuo sam, jebi ga šta ćeš.
Adžić Ratko:	...iz Rogatice nikog., nikog iz Novog grada, nikog iz Novog Sarajeva.
Tintor Jovan:	Ozbiljno.
Adžić Ratko:	Nikog sa Ilidže jebem im mater u tri pičke.
Tintor Jovan:	Pa kako je to organizovano., to je organizovano.....
Adžić Ratko:	Ja sazvo sastanak i reko ljudi jedinstvena prilika da dođemo fino, da uzmemo naoružanje, dole su tenkovi, topovi, šta oni misle da će im to neko kući don'jet.

Tintor Jovan:	Pa jebem im ja Sunce niko to meni ne kaže, evo predsjednika opde pored mene.
Adžić Ratko:	... svi bili, bio predsjednik, bio je.., doduše nije bio predsjednik bio je Trobok(?) ovaj i ja kažem: dajte odradite to pokupite ljudi i dovedite u kasarnu.
Tintor Jovan:	I kad je on bio?
Adžić Ratko:	Pa bio je sad prošle nedelje.
Tintor Jovan:	Prošle nedelje?
Adžić Ratko:	Ja.
Tintor Jovan:	Pa pička im materina, ja znam vidiš ti, zato sam tražio te... ovaj, dobrovoljce, moji se javljaju i odjednom rekoh ne treba ništa.
Adžić Ratko:	Nije tačno, evo sad' mogu otić' u kasarnu i javit se pukovniku Vukašinoviću.
Tintor Jovan:	E, jebem mu Sunce... Gdje se ti nalaziš sad'?
Adžić Ratko:	Evo me u kancelariji.
Tintor Jovan:	Kod tebe?
Adžić Ratko:	Jest.
Tintor Jovan:	Jesi ti se sinoć čuo ovaj slučaj sa.. sa ovim iz.., joj jebem ti.., Krsmanovićem?
Adžić Ratko:	Aa, s' Vitom, nisam.
Tintor Jovan:	Nisi.
Adžić Ratko:	Nisam. Zvao me.., čuo sam nešto me zvao, nisam se našo. Šta je?
Tintor Jovan:	Onda je dezinformacija, dobro.
Adžić Ratko:	Ma nešto su oni muljali dole, ma goni u pičku materinu onaj Bartula onaj, ma inače vojska sad bi ja bi sve zapalio jebi im mater.
Tintor Jovan:	Je l'?
Adžić Ratko:	Treba ih pustit da ih pobiju sve redom.
Tintor Jovan:	Ma ja bolan, ko im jebe mater kad oni do sad nisu.., ne nego hoće oni da izdaju to je problem...
Adžić Ratko:	Da izdaju.
Tintor Jovan:	Da bude čista izdaja i zdravo.
Adžić Ratko:	Ma izdaja...
Tintor Jovan:	To je.

Adžić Ratko:	Jade.., sve jado do jade.....
Tintor Jovan:	Slušaj?
Adžić Ratko:	Ja.
Tintor Jovan:	Ne treba o tome ovaj, puno, al' bi trebali da.., da se čujemo i vidimo, jebem mu Sunce, mu jebem, evo kod mene Ratka ovoga našeg aaa Rajka i Raše.., pa smo mislili nešto da, da, da.
Adžić Ratko:	Ma evo ja sad čekam da odozgo da dođe ovaj potpukovnik da vidi.
Tintor Jovan:	Kako se zove taj gore?
Adžić Ratko:	Ma ovaj Tucović.
Tintor Jovan:	Tucović?
Adžić Ratko:	Mihajlo.
Tintor Jovan:	Mihajlo?
Adžić Ratko:	Ja.
Tintor Jovan:	Za ovaj đ'e si ti, đ'e se može javit'?
Adžić Ratko:	Ma ovdje ja čekam sad da on dođe iz Sarajeva, treba donijeti instrukcije.
Tintor Jovan:	Ja.
Adžić Ratko:	I ako to ne bude nek' jebe mater, idem uzmem bombu stavim pod glavu, kod kuće legnem, spavam ko dođe da mogu ubiti i sebe i njega, više ništa ni radit neću nek ide sve u pičku materinu.
Tintor Jovan:	Nemoj ništa.
Adžić Ratko:	Biži jebem im mater u pičku, da im jebem mater.
Tintor Jovan:	Rale čujemo se onda.
Adžić Ratko:	Jedu govna kod nas u SDS-u, neko misli treba malo zapet radit', jebem mu ja mater, nije to neće niko doć kući i odradit naš pos'o.
Tintor Jovan:	0328-8237 Tačno, tačno.
Adžić Ratko:	Jebem im mater usranu dole iz Novog Sarajeva svi se kurče, onde Lukavica.., Lukavica i Tilava su mogli da napune kasarnu, pička im materina usrana, guzicu teško pomać.
Tintor Jovan:	A evo imam ljudi tamo, sve stoji jebem ti Sunce, ti jebem
Adžić Ratko:	Odma šalji tamo, samo pukovnik Vukašinović nek se

	jave odma primaju, izvode vježbe, čovječe.
Tintor Jovan:	Vukašinić.
Adžić Ratko:	Jeste.
Tintor Jovan:	Dobro
Adžić Ratko:	"Slaviša Vajner-Čiča", fino ja to reko bolan. Neću ja da se bavim sastančenjem, evo ljudi vi odradite pos'o, vodite tom čovjeku, svakog će primit.
Tintor Jovan:	Da.
Adžić Ratko:	Jebi ga.
Tintor Jovan:	Pukovnik Vukašinić.
Adžić Ratko:	Pukovnik Vukašinić nek se jave na kapiji samo nek kažu dobrovoljci odatle i odatle pukovnik Vukašinić treba, tamo ima čovjek koji će primit.
Tintor Jovan:	Da.
Adžić Ratko:	Pa ja, nek ponesu četka za zube i to i et'.
Tintor Jovan:	Dobro.
Adžić Ratko:	Ja juče bio na gađanju.
Tintor Jovan:	Je l' Boga ti, kakav si strijelac junače?
Adžić Ratko:	Najbolji strelac,
Tintor Jovan:	Nemoj zajebavat!
Adžić Ratko:	Četiri metka u crni krug, a svih devet pogodaka u metu.
Tintor Jovan:	Šta bolan svih devet...
Adžić Ratko:	A prvi put pucam iz AP-a na 100 metara.
Tintor Jovan:	E dobro si, dobro junače.
Adžić Ratko:	Jebo te Bog. Još da si kakav nabavio bi mi jedan AP, jebi ga.
Tintor Jovan:	Ima, jebi ga.
Adžić Ratko:	Ma ima kurac, svi pričaju ima, meni Slavo obećo ima za tebe jebi ga, ja hodam s pištoljem pod pazuhom.
Tintor Jovan:	E jebi ga.
Adžić Ratko:	E jebi mu mater, šta ću, nek me uplehaju negdje i 'ajde.
Tintor Jovan:	Šta se bojiš koji kurac.
Adžić Ratko:	Jebi ga.
Tintor Jovan:

Adžić Ratko:	Samo ljut na ove jajare srpske da im jebem mater u pičku. 0328-8238
Tintor Jovan:	Pa dobro jebi ga nemoj se ljutiti, ne treba.
Adžić Ratko:	Kako se neću ljutiti, jebem mu ja Boga, zna filozofirati i mudrovati svak hoće da znaMilošević, gdje je Karadžić, a vamo neće da odradi običnu stvar, da im jebem mater u tri pičke i sve što se nama događa, i treba nam se dogoditi, jer nismo bolje ni zaslužili.
Tintor Jovan:	Dobro, dobro je nemoj direktno.
Adžić Ratko:ustašama redom sve, nek slušaju, jebo ih ćaća, da ih jebo znam da slušaju.
Tintor Jovan:	Ko im jebe mater. Bitno je pripremit se i grnut ako dođe i idi u pičku materinu bitno je ne predat se i ništa više
Adžić Ratko:	, makar se zubima zaklati, jebati im mater, ako me ne ubiju.
Tintor Jovan:	Junače.
Adžić Ratko:	Reci.
Tintor Jovan:	Ču' ćemo se onda, daj vidi ako bude šta na liniji.
Adžić Ratko:da bude evo čekam sad ovo, ako ne bude poslat ću sve u pičku materinu nazvaću...
Tintor Jovan:	Dobro nemoj ništa se nervirati.
Adžić Ratko:	... ovaj pukovnika i jebati mu mater i reć' da me više niko ne zove ni za šta.
Tintor Jovan:	Dobro junače ne brini, 'ajde.
Adžić Ratko:	Jebem im mater više. Zvao me je Jovo Jovanović šta on radi i on je nešta.
Tintor Jovan:	Jede on govna nosi ga u pičku materinu više.
Adžić Ratko:	E, eto kaže mene on zove, da., da., da se dogovorimo malte ne, treba doć transport.
Tintor Jovan:	Nemoj jebem mu Sunce dječije.
Adžić Ratko:	Jebi ga, ja ne znam Joja, to gore treba s Rašom riješiti'.
Tintor Jovan:	Dobro.
Adžić Ratko:	Rade na pet kanala u pičku materinu, a niko ništa nije uradio.
Tintor Jovan:	Dobro.
Adžić Ratko:	Priznaj da je naopako.

Tintor Jovan:	Dobro jebem mu Sunce, tebe ko da je neko navio jutros.
Adžić Ratko:	Kako neću jebem ti Boga, polomi se radeći, Bog ga jebo, evo molim da mi da benzina, nemam benzina, ja sam mrtav bez toga i niko ništa jebi ga, ja nešto odradim mater mu jebem, on vamo dođe sere ovdje, mal' ga nisam ubio mater mu jebem.
Tintor Jovan:	'Ajd dobro čujemo se.
Adžić Ratko:	Pa ja, zdravo.
Tintor Jovan:	'Ajd zdravo.

Razgovor vođen dana 16.04.1992.godine
između Kalaba Radmila i Ražnatović Željka zv. "Arkan"

NN muška osoba:	Dobar dan, štab srpske dobrovoljačke garde.
Kalaba Radmila:	Dobar dan.
NN muška osoba:	Dobar dan.
Kalaba Radmila:	Zovem vas iz srpskog MUP-a iz Sarajeva.
NN muška osoba:	Iz srpskog?
Kalaba Radmila:	SUP-a Sarajevo.
NN muška osoba:	Da?
Kalaba Radmila:	Recite mi, ko je od naših, koji je broj stanice milicije u Zvorniku. Koga imamo u Zvorniku?
NN muška osoba:	Samo trenutak.
Kalaba Radmila:	I ko kontroliše Zvornik?
NN muška osoba 1:	'Alo.
Kalaba Radmila:	'Alo.
NN muška osoba 1:	Izvolite.
Kalaba Radmila:	Dobar dan.
NN muška osoba 1:	Dobar dan.
Kalaba Radmila:	Srpski MUP.
NN muška osoba 1:	Da.
Kalaba Radmila:	Sarajevo.
NN muška osoba 1:	Da.
Kalaba Radmila:	Ko ga..., ko kontroliše Zvornik i imamo li mi našu stanicu milicije u Zvorniku?
NN muška osoba 1:	A odakle vi zovete?
Kalaba Radmila:	Iz Sarajeva.
NN muška osoba 1:	Samo malo. Samo momenat.
Kalaba Radmila:	E hvala lijepa.
Ražnatović Željko Arkan:	Halo.
Kalaba Radmila:	Da.
Ražnatović Željko Arkan:	Ko je to?
Kalaba Radmila:	Radmila, ko je to?

Ražnatović Željko Arkan:	Arkan, ovdje.
Kalaba Radmila:	Arkane, Radmila, a sada da ti kažem koja Radmila.
Ražnatović Željko Arkan:	Aha.
Kalaba Radmila:	Što ti je Zoran Kalezić priča, ali ne možeš se ti sjetiti, i preko Bude Markovića...
Ražnatović Željko Arkan:	Aha, aha...
Kalaba Radmila:	E slušaj bolan, pao nam je čovjek u Zvorniku, vraćao se iz Beograda, odvuкао jednu porodicu ...
Ražnatović Željko Arkan:	Šta je radio?
Kalaba Radmila:	Pa pao, uhvatili ga u Zvorniku.
Ražnatović Željko Arkan:	Kako u Zvorniku, pobogu?
Kalaba Radmila:	Pa eto hajde kako, i mi se to pitamo.
Ražnatović Željko Arkan:	Kako je pao u Zvorniku, ne razumem?
Kalaba Radmila:	Evo 'vako, pošto je mali, radi kod nas...
Ražnatović Željko Arkan:	Da.
Kalaba Radmila:	... radi kod Mome Mandića...
Ražnatović Željko Arkan:	Da.
Kalaba Radmila:	...odveo je od Mominog brata, Mlađena, porodicu jučer za Beograd...
Ražnatović Željko Arkan:	Da.
Kalaba Radmila:	...i vraćao se. (Govori u prostoriji, Mlađo kako se zove čovjek, koji, ne, ne čovjek u Zvorniku koji ga je uhvatio?). Šabić neki Arkane.
Ražnatović Željko Arkan:	Kakav Šabić, u pičku materinu?
Kalaba Radmila:	Ne znam. E sad pazi, mali je vozio kod Hilme u pivari, radio je kod njega, i sad ne znamo šta da radimo, Hilmo je, valjda je taj Šabić javio Hilmi, Hilmo rekao, mali je išao da traži azot, pustite ga, amonijak, amonijak, kao za pivaru, znaš? Međutim oni ga ne puštaju, jer je naše SUP-ovo auto, s kojim su ga uhvatili, "Golf", koja registra...
Ražnatović Željko Arkan:	U Zvorniku su ga u'vatili?
Kalaba Radmila:	Kaže, u Zvorniku da je pao.
Ražnatović Željko Arkan:	Pa nemoguće u Zvorniku, Zvo...

Kalaba Radmila:	Pa to je i meni, u Zvorniku.
Ražnatović Željko Arkan:	Nema nika, nije to Zvornik sigurno.
Kalaba Radmila:	Pa gdje može pasti?
Ražnatović Željko Arkan:	Ne znam, al' u Zvorniku nije, Zvornik drže Srbi.
Kalaba Radmila:	Ma ovaj se javio, kaže da je u Zvorniku.
Ražnatović Željko Arkan:	Šta se javio?
Kalaba Radmila:	Javio se taj Šabić, i kažu da je uhvaćen u Zvorniku.
Ražnatović Željko Arkan:	Ma nije u Zvorniku. U Zvorniku nije sigurno.
Kalaba Radmila:	Pa de mi kaži molim te, ko je kad on ide Beograd, preko Zvornika za Sarajevo, ima li neko selo, ima li neka kasaba, ima li neko, nešto, gdje oni drže, da nama nije bezbjedan put tamo?
Ražnatović Željko Arkan:	Ja nemam pojma, pravo da ti kažem, ne znam.
Kalaba Radmila:	Ne znaš?
Ražnatović Željko Arkan:	Ne znam.
Kalaba Radmila:	Ne znamo, znaš šta, mi sad još uvijek ne smijemo da se ofiramo kod njih, dar.., da ne shvate da je uhvatio zvjerku, znaš?
Ražnatović Željko Arkan:	Da, da.
Kalaba Radmila:	Pa nije zvjerka, mislim, ali radi za nas, da.
Ražnatović Željko Arkan:	Ne znam, mislim. Ne znam uopšte.
Kalaba Radmila:	I, ima, imaš li ti svoje ljude u Zvorniku koji bi otprilike mogli znati, gdje mogao, gdje bi mogao biti?
Ražnatović Željko Arkan:	Pa ne, ja sam povukao ljude iz Zvornika.
Kalaba Radmila:	A povukao si ljude iz Zvornika?
Ražnatović Željko Arkan:	Pa normalno, pa vidiš koja je frka na mene. Pa je li vi ne znate situaciju koja je?
Kalaba Radmila:	Ma znam brate ima sve., frka je i na nas, izgleda čitav svijet.
Ražnatović Željko Arkan:	Ja sam povukao ljude je l'....
Kalaba Radmila:	I ostavio Srbima dole u Zvorniku da kontrolišu.
Ražnatović Željko Arkan:	Srbi i vojska su dole.

Kalaba Radmila:	Znaš li ikakav , sad džaba i da znamo.
Ražnatović Željko Arkan:	Ja, ja ću da zovem krizni štab, dole da vidim.
Kalaba Radmila:	Haj daj i nama, nemamo ni mi ovdje...
Ražnatović Željko Arkan:	(Govori u prostoriji, gdje su oni brojevi od kriznog štaba u Zvorniku? Daj mi ih vamo, 'ajde). Kako se zove taj tvoj mali?
Kalaba Radmila:	E, Dejan (Govori u prostoriji, kako se Dejan preziva?) Marković Dejan.
Ražnatović Željko Arkan:	Marković Dejan, Marković Dejan, 'ajde. Evo ti ovako 075...
Kalaba Radmila:	Dobro.
Ražnatović Željko Arkan:	584
Kalaba Radmila:	Dobro.
Ražnatović Željko Arkan:	704
Kalaba Radmila:	704. Ima li još neki?
Ražnatović Željko Arkan:	I 075,
Kalaba Radmila:	Dobro.
Ražnatović Željko Arkan:	584-685
Kalaba Radmila:	685.
Ražnatović Željko Arkan:	Sad ću ih ja odma' da zovem tamo.
Kalaba Radmila:	Hajde molim te, kad' ćeš nama ovamo?
Ražnatović Željko Arkan:	Molim?
Kalaba Radmila:	Kad' ćeš nama ovamo?
Ražnatović Željko Arkan:	He,e, e, e, e, e.
Kalaba Radmila:	Kako su ti djeca, reci mi?
Ražnatović Željko Arkan:	Dobro.
Kalaba Radmila:	Dobro, jel', hajde dođi malo i do nas.
Ražnatović Željko Arkan:	Pa ja znam da me želite svi.
Kalaba Radmila:	(smijeh) Šta misliš zašto?
Ražnatović Željko Arkan:	Ali, da ovaj trebaju da shvatite situaciju koja je .
Kalaba Radmila:	Pa shvaćamo, evo vidimo samo džaba.
Ražnatović Željko Arkan:	A?
Kalaba Radmila:	Džaba Arkane, džaba. Džaba, ne znam , ma nije džaba, pazi...
Ražnatović Željko Arkan:	Čekaj, gde si ti sad'?

Kalaba Radmila:	Evo me u štabu, gore, našem na Vracama, u školi.
Ražnatović Željko Arkan:	Aha.
Kalaba Radmila:	To jedino držimo u Sarajevu, imaš ti naš broj?
Ražnatović Željko Arkan:	Ma imam ja sve brojeve, ja sam pričo i sa onim Stanišićem i...
Kalaba Radmila:	Je, Mičo Stanišić, potjeraj ga sa Pala, šta rade gore?
Ražnatović Željko Arkan:	Jebem im mater, šta znam šta rade?
Kalaba Radmila:	Što ne siđu sa Pala u grad, nego se.....
Ražnatović Željko Arkan:	Sad sam ja dobio drugu vezu, sad ću ja pričat sa njima, ti budi na vezi.
Kalaba Radmila:	'Ajde stojim na vezi. Kaži, Arkane.
Ražnatović Željko Arkan:	Znači vi ste tu u Sarajevu?
Kalaba Radmila:	Mi smo u Sarajevu u onoj školi na Vracama
Ražnatović Željko Arkan:	Dobro. Pa je l' držite to bar...?
Kalaba Radmila:	To držimo. Pazi,držimo.....mogli bi mi Arkane da držimo sve, samo da neko da komandu da se krene, ja ne znam šta čekaju s tim.
Ražnatović Željko Arkan:	E pa to je to.
Kalaba Radmila:	A zašto se čeka? Što Amerika prijeti Srbiji, je li?
Ražnatović Željko Arkan:	E to je to.
Kalaba Radmila:	Pa smo se uplašili.
Ražnatović Željko Arkan:	To je to, što su pizde svi.
Kalaba Radmila:	E pa pizde naravno.I što su pustili vremenu.
Ražnatović Željko Arkan:	To je to što smo.....
Kalaba Radmila:	Na vremenu smo izgubili, mi smo trebali, trebali smo kad smo.....
Ražnatović Željko Arkan:	Evo niko se ne javlja na ovaj broj, 584-704.
Kalaba Radmila:	To je kri....ma kakvi, niste im to trebali pustiti bolan, to se opusti.
Ražnatović Željko Arkan:	Heee, čekaj sad ću, imam drugi broj ovaj....
Kalaba Radmila:	Hajde. Niko se ne javlja danas u kriznom štabu u Zvorniku.
Ražnatović Željko Arkan:	To je to, sad ću.....
Kalaba Radmila:	Čuješ li se sa Budom?

Ražnatović Željko Arkan:	Ne.
Kalaba Radmila:	Što?
Ražnatović Željko Arkan:	Pa nisam se čuo odavno. Reci mi jedna stvar molim te ovaj...
Kalaba Radmila:	Kaži.
Ražnatović Željko Arkan:	Znači Sarajevo dr., kontrolirate bar deo?
Kalaba Radmila:	Jedan dio kontroliramo, u taj dio oni ne smiju nosa da promole, mogli bi mi veliki dio Sarajeva. Pazi. Da ih satjeramo u čaršiju njihovu. Ali zašto niko ne daje komandu?
Ražnatović Željko Arkan:	Pa to treba Karadžić. Je l' imaš telefon od Karadžića?
Kalaba Radmila:	Gore na Palama?
Ražnatović Željko Arkan:	Pa da.
Kalaba Radmila:	Ma imam, kako ne, pa dolaze oni tu, dođu pa odu pa....
Ražnatović Željko Arkan:	Pa što ne pitate njega, on je sad kao zvanični predstavnik?
Kalaba Radmila:	Evo dobili smo informaciju, crtaju kartu i sjede na Palama.
Ražnatović Željko Arkan:	A...?
Kalaba Radmila:	Sjede na Palama. Jedino je Momo ovdje, zamjenik ministra.
Ražnatović Željko Arkan:	Da, da. A šta on može, ne može ništa.
Kalaba Radmila:	Pa ne može ništa dok oni ne izdaju naredbu. Vojska tu, sve tu, džaba ti je.
Ražnatović Željko Arkan:	Pa vojska.....isto tako utekla. Oni su im pripretili avionima i oni su utekli.
Kalaba Radmila:	Gdje bolan?
Ražnatović Željko Arkan:	A?
Kalaba Radmila:	Gdje su, ovdje?
Ražnatović Željko Arkan:	Pa vojska im je pripretila, ovaj Amerikanci su im pripretili bili.
Kalaba Radmila:	Amerikanci?
Ražnatović Željko Arkan:	Pa da.
Kalaba Radmila:	Tu mi inform....pa dobro, to ovi sigurno znaju.

Ražnatović Željko Arkan:	Ma jebem im mater.
Kalaba Radmila:	Pa nek pošalje, što nije slala na Hrvatsku, na Zagreb?
Ražnatović Željko Arkan:	Ko?
Kalaba Radmila:	Pa Amerika.
Ražnatović Željko Arkan:	Pa nema ti, vidiš da svetska javnost nas kao agresore tereti.
Kalaba Radmila:	Da. Ma nebi se ja puno plašila.
Ražnatović Željko Arkan:	Pa mi se ne plašimo, jedanput možemo poginemo nemožemo sto puta.
Kalaba Radmila:	Samo jednom, jes., nebi ja puno pridavala.....
Ražnatović Željko Arkan:	Jebe se nama svima da ti pravo kažem.
Kalaba Radmila:	E tako. Nebi ja....
Ražnatović Željko Arkan:	Zato moramo opet da pazimo, vidiš 17000 dece je došlo iz Sarajeva ovde.
Kalaba Radmila:	I šta sada, šta čekamo je l'? I prepuštamo im.
Ražnatović Željko Arkan:	Juče bila neka klinka tu Ambasadorka...
Kalaba Radmila:	Ma tjeraj to u pičku materinu.
Ražnatović Željko Arkan:	Ambasadorka dece kaže, ona je dovezla...
Kalaba Radmila:	Ona je Ambasadorka djece, Alijine.
Ražnatović Željko Arkan:	Ne, ne, naše, naše.
Kalaba Radmila:	A naše djece?
Ražnatović Željko Arkan:	Naše bre. Vidaković se preziva.
Kalaba Radmila:	Vidaković.
Ražnatović Željko Arkan:	Jeste. Otac joj je u Francuskoj i majka.
Kalaba Radmila:	To je sve njihovo, bježi, to je sve dio politike njihove, ništa ja to ne vjerujem, svaka čast što rade za djecu ali....
Ražnatović Željko Arkan:	Oni su nas iselili, majke im ga nabijem.
Kalaba Radmila:	Da.
Ražnatović Željko Arkan:	Izvini što se izražavam, ali tako je.
Kalaba Radmila:	Samo ti.....
Ražnatović Željko Arkan:	Ovaj drugi broj je non-stop zauzet.
Kalaba Radmila:	685, je li?
Ražnatović Željko Arkan:	Da, da, a tamo zvoni, niko ne odgovara. Sad' će

	vidimo ponovo. Čuješ.
Kalaba Radmila:	Kaži.
Ražnatović Željko Arkan:	'Ajde nazovi ti za izvesno vreme, ili...razumeš.
Kalaba Radmila:	Na ovaj isti broj.
Ražnatović Željko Arkan:	Da.
Kalaba Radmila:	Hajde zovem te ponovo.
Ražnatović Željko Arkan:	'Ajde živela.
Kalaba Radmila:	'Ajde živio mi.

Razgovor vođen dana 21.05.1992.godine
između potpukovnika Miličevića i Mladić Ratka

Mladić Ratko:	Molim.
NN muška osoba:	Halo, javite se!
Mladić Ratko:	Halo.
NN muška osoba 1:	Simić(?), izvolite.
Mladić Ratko:	General Mladić, ko je?
NN muška osoba:	Sačekajte trenutak.
Mladić Ratko:	(Obraća se nekom u prostoriji) <i>Imate tamo vezu sa generalštabom preko. Preko puta nek vam daju direktnu vezu.</i>
Miličević:	Halo!
Mladić Ratko:	Da!
Miličević:	Potpukovnik Miličević!
Mladić Ratko:	Miličeviću kažite, Mladić general!
Miličević:	Druže generale, molim Vas, tražio sam generala Baroša!
Mladić Ratko:	Da!
Miličević:	Da ga izvestim sledeće!
Mladić Ratko:	Da!
Miličević:	Ja sam ovaj komandant poligonske jedinice u Pazariću!
Mladić Ratko:	Dobro!
Miličević:	Danas je bila kod mene delegacija.
Mladić Ratko:	Da!
Miličević:	Iz vlasti!
Mladić Ratko:	Da!
Miličević:	To je opštine Hadžići...
Mladić Ratko:	Dobro!
Miličević:	Zatim milicija, MUP Hadžići i TO Hadžići...
Mladić Ratko:	Da!
Miličević:	Sve to muslimanski sastav bio kod mene!

Mladić Ratko:	Dobro!
Miličević:	Zahtev njihov je bio sledeći!
Mladić Ratko:	Da!
Miličević:	Predlažu mi!
Mladić Ratko:	Predlažu ti, dobro u Pazariću, govori!
Miličević:	Iz Pazarića predlažu...
Mladić Ratko:	Šta predlažu? Govori!
Miličević:	Sa svoje teritorije...
Mladić Ratko:	Da!
Miličević:	Ovo što je pod njihovom vlašću...
Mladić Ratko:	Da!
Miličević:	Bezbedan izlazak...
Mladić Ratko:	Dobro!
Miličević:	I provođenje pitomaca bez ikakvih problema!
Mladić Ratko:	Dobro!
Miličević:	Uslov jeste onaj koji je već bio objavljen u javnosti, ono što je, ovaj, potpisano u vezi predaje artiljerijskih oruđa.
Mladić Ratko:	Da.
Miličević:	Sve ostalo vezano za streljačko oružje i našu municiju, i tako dalje, garantuju bez ikakvih problema izlazak sa ovog prostora.
Mladić Ratko:	Druže potpukovniče!
Miličević:	Izvolte!
Mladić Ratko:	Svake kontakte dalje i pregovore na individualnoj osnovi sa njima, nemate potrebe da vodite, preuzimamo ovde ja i ovlašćeni organ Generalštaba Savezne Republike Jugoslavije.
Miličević:	Razumem!
Mladić Ratko:	Jeli Vam jasno?
Miličević:	Jeste!
Mladić Ratko:	I izač' ćete kad Vam mi budemo naredili i po planu koji mi budemo dogovorili sa predstavnicima, ovaj hrvatsko-muslimanske koalicije. Jeli Vam jasno?
Miličević:	Razumem druže generale!
Mladić Ratko:	Nikakve pregovore i nikoga Vi nemate, niste

	ovlašćeni da niskim pregovarate, niti ste ovlašćeni Vi i Vaš komandant da primete bilo kakve delegacije! Sve što treba usmeravajte ovamo na mene!
Miličević:	Ja sam dr....
Mladić Ratko:	Jeli Vam jasno što sam reko, šta ste Vi to mene ne interesuje uopšte!
Miličević:	Ja sam komandant ovde...
Mladić Ratko:	Ako ste komandant družje potpukovniče nemojte voditi ni sklapati nikakve ugovore ni pregovore!
Miličević:	Razumem družje generale!
Mladić Ratko:	E tako, održavajte mir, od njih tražite samo da vas ne napadaju, i bit će sve u redu. Oni idu sada pojedinačno sa vama svakim. Jeste me razumeli?
Miličević:	Ja sam zbog toga, ja sam zbog toga, da znate, i hteo da Vas obavestim...
Mladić Ratko:	Dobro ste...
Miličević:	... da su pokušali dakle i samnom da razgovaraju!
Mladić Ratko:	Dobro ste me obavestili! Niste ovlašćeni Vi da vodite nikakve pregovore i nema potrebe ništa da pregovarate!
Miličević:	Tako je!
Mladić Ratko:	Ni nikakve ugovore da sklapate, nek posao ide prema centralizovanom planu kako je zamislio Generalštab!
Miličević:	Sigurno, sigurno...
Mladić Ratko:	Zdravo!
Miličević:	Ja sam samo htio da Vas izvestim.
Mladić Ratko:	Dobro je, izvestili ste me (<i>jako više!</i>), pustite mi liniju više, imate li još nešto da mi kažete!?
Miličević:	Ne družje generale!
Mladić Ratko:	Molim Vas nemojte sada da panično nastupamo...
Miličević:	Još ako dozvolite samo ovo.
Mladić Ratko:	Kaži!
Miličević:	U sastavu ove jedinice nalazi se deo divizionu iz...
Mladić Ratko:	Ma nemoj mi govoriti (<i>opet jakim tonom!</i>), znamo šta se nalazi čoveče!
Miličević:	E odlično, nalazi se...

Mladić Ratko:	Pa ostavi molim te priču šta se nalazi čoveče (<i>još jači ton</i>), čuješ li!?
Miličević:	Pa da Vas izvestim...
Mladić Ratko:	Ama sluša se ova veza bre čoveče! Dežurni MUP-ovac sedi dole u pošti! Šta me izveštavaš? Misli glavom! Ovo, ovo je katastrofalna situacija kako se pojedinci ponašaju! (<i>Sve jakim tonom!</i>)
Miličević:	Ja znam da oni, pa ja zbog toga i, i, ja znam da oni slušaju ovo...
Mladić Ratko:	Pa molim Vas družu potpukovniče, sve znamo što treba o vama znati! Vaše je da se držite tamo, hmm, da budete spremni ako vas napadnu da se branite, i nemojte mi stupati ni u kakve kontakte, pregovore ni potpisivanje bilo čega! Rukovodi sa ovom operacijom lično Generalštab, i oni će ljudi pametniji i od mene i od Vas da nađu rešenje kako da se to sve izvede.
Miličević:	Sigurno.
Mladić Ratko:	Jeli Vam jasno?
Miličević:	Jeste družu generale!
Mladić Ratko:	Zdravo i pozdravite ljude!
Miličević:	Zdravo!
Mladić Ratko:	Zdravo!

Razgovor vođen dana 28.07. 1991 godine između Tintor Jovana i Ciganović Slavke

NN ženska osoba:	"Tintor Gradeks" , izvolite.
Ciganović Slavko:	Dobro jutro.
NN ženska osoba:	Dobro jutro.
Ciganović Slavko:	Šef mi treba, zdravo kako ste?
NN ženska osoba:	Dobro kako ste, Slavko?
Ciganović Slavko:	Evo dobro sam.
NN ženska osoba:	Šta radiš?
Ciganović Slavko:	Evo ništa, ovamo sam još, pa mi treba gospodin.
NN ženska osoba:	Evo samo trenutak.
Ciganović Slavko:	Velika vam hvala.
Tintor Jovan:	Halo.
Ciganović Slavko:	Gdje si brate moj?
Tintor Jovan:	O, o, o, o dobra ti sreća junače.
Ciganović Slavko:	I tebi još bolja.
Tintor Jovan:	Kako si mi bolan?
Ciganović Slavko:	Evo mogu da plaćem samo.
Tintor Jovan:	Što?
Ciganović Slavko:	Evo da ti kažem, slušaj me.
Tintor Jovan:	Šta je?
Ciganović Slavko:	Ti znadeš, bio si gore, onaj dogovor kad je bio, sve oko ovih turista i tako dalje ...
Tintor Jovan:	Ja.
Ciganović Slavko:	I ovaj danas im je smjena znaš...
Tintor Jovan:	Ja.
Ciganović Slavko:	... i ovaj, ja 5 dana zovem "gospodina J", nikad ga nema...
Tintor Jovan:	Dobro.
Ciganović Slavko:	... jutros ga dobijem, na spavanju ga probudim, i kažem...
Tintor Jovan:	Dobro.

Ciganović Slavko:	... to kaže on, i to pre dva dana, tri, pa reko...
Tintor Jovan:	Šta treba?
Ciganović Slavko:	... to treba meni javiti prije dva, tri dana i tako dalje, a on je ljut na posjetu što je onaj ministar, ovaj moj poslanik bio, razumiješ? Pa se ljuti, razumiješ, za to?
Tintor Jovan:	Pa što će on gore u pičku materinu, i poslanik?
Ciganović Slavko:	Iš'o on, jebi ga, šta ću ja , nije to, sa mnom, niko me ništa nije pitao, oni su zapucali i otišli, jebi ga.
Tintor Jovan:	Aha, aha.
Ciganović Slavko:	A on se izgleda kao ljuti na to, znaš, i tako dalje.
Tintor Jovan:	Aha.
Ciganović Slavko:	I sad pazi šta mene najviše boli, ja tebe ovdje zovem, ovi su već stigli, ova smena, razumeš?
Tintor Jovan:	Ja.
Ciganović Slavko:	Znadeš da je dogovoreno, oni što idu da oni sa sobom nose one ikone i sve ono što su dole imali, razumeš?
Tintor Jovan:	Dobro, ja.
Ciganović Slavko:	Znaš gdje je dogovoreno, u tvom prisustvu, razumiješ, e sada, kada sam ja njega jutros obavestio, on kaže ja neću za to da znam, kaže, uzeo si sam rizik na sebe i sad idi gore vaditi kestenje iz vatre i tako dalje, kao znaš, ja sad odoh, ja ne znam šta ću moći napraviti, ne znam stvarno, nisam pametan uopšte. Jednostavno, nikad u životu još nismo stupili u kontakt kao ljudi da popričamo, a kamoli drugo, vjeruješ, telefonom a kamoli nešto drugo.
Tintor Jovan:	Ma jebem ti sunce ti jebem.
Ciganović Slavko:	Vjeruj meni to je, to je strahota, to je žalosno, to, to nemam riječi da kažem, a sa ovim drugim što smo se ja i ti izljubili na stepenicama, znaš ko?
Tintor Jovan:	Ja.
Ciganović Slavko:	Njega sam pre 5 puta obavestio, s njim pričao, on, onoga brani, pa znaš, on je u frci, nemoj se ti ljutiti, na njega, ovo, ono i tako te stvari.
Tintor Jovan:	Ma ne ljutim se ja ni na koga, daj da ispoštujemo ono što smo se dogovorili, ništa više.
Ciganović Slavko:	To i pričam bolan, on kaže ja kontaktiram, kaže sa onim tvojim tamo šefom, on meni uvijek kao svaki

	dan sa ovim gospodinom Veselinovićem, znaš, on meni kaže.
Tintor Jovan:	On da kontaktira?
Ciganović Slavko:	Kaže on meni, kaže on kontaktira svaki dan.
Tintor Jovan:	Pa sigurno, pa on to i folira(?)
Ciganović Slavko:	I tako dalje i tako dalje, to mi je sad rekao, lično on, reko' nema problema, reko' ja ću pokušati nekako da prođem gori, odoh sam, pa, ne mogu ja biti fukara da me ljudi pljuju u lice, ja moram zvat sto ljudi, ti mi nisu ljudi došli, ma da, ajde.
Tintor Jovan:	Ovaj, i dobro i, ali reci mi ovaj je li došao autobus i kako su?
Ciganović Slavko:	Da, da, da, da. A sad ove, sad ću ja ove...
Tintor Jovan:	Dobro, dobro, dobro. A novi dolaze je li?
Ciganović Slavko:	Ma došli su već, stigli su prije 10 minuta.
Tintor Jovan:	Boga ti?
Ciganović Slavko:	Pa da.
Tintor Jovan:	Kolko je došlo?
Ciganović Slavko:	50.
Tintor Jovan:	Pa nek ide on u tri pičke materine onda.
Ciganović Slavko:	Burazeru..... sad sam ja crna vrana u tom .
Tintor Jovan:	A na kom si broju ti?
Ciganović Slavko:	Evo me na 741-671...
Tintor Jovan:	Momenat samo, kako?
Ciganović Slavko:	741-671, (pita nekog u prostoriji, koji je ovo pozivni broj, momenat) 021.
Tintor Jovan:	Zvaću te ja odmah, samo da se čujem ja sa šefom .
Ciganović Slavko:	Ovdje sam u pošti, razumiješ?
Tintor Jovan:	Dobro, dobro, sad ovaj, moram ja, do, do s.. Radovana zvati u Crnu Goru.
Ciganović Slavko:	Molim te ko Boga Alaha de mi to vidi! Znači, 021 ...
Tintor Jovan:	Jebo te Alah, te jebo.
Ciganović Slavko:	... 'Ajde 021.
Tintor Jovan:	Je, znam sve.
Ciganović Slavko:	741.
Tintor Jovan:	Šta to tebi bi da ti kažeš "Alaha"?

Ciganović Slavko:	Ma kaki to, pusti me, poludio sam, ubih se.
Tintor Jovan:	Ma poludio, ubi' se, jebem ti sunce ne spominji Alaha.
Ciganović Slavko:	Hajde.
Tintor Jovan:	Hajde, jebo te Alah.
Ciganović Slavko:	Hajde, zovi me odmah, molim te.
Tintor Jovan:	Hajde, zvaću te odmah, hajde.

Razgovor vođen dana 10.12.1991.godine
između Tintora Jovana i Majića

NN ženska osoba 1:	Halo gospodina molim vas gospodina Majića za Tintora?
NN ženska osoba 2:	O, momenat samo on je na sastanku.
NN ženska osoba 1:	Molim vas ako možete.
NN ženska osoba 2:	Sačekajte.
Majić:	Halo.
NN ženska osoba 1:	Halo.
Majić:	Molim.
NN ženska osoba 1:	Samo trenutak molim vas.
Jovan Tintor:	Halo.
Majić:	Molim, molim.
Jovan Tintor:	Dobar dan.
Majić:	Jel' to gospodin?
Jovan Tintor:	E, da kako si moj Majiću?
Majić:	Kako si mi?
Jovan Tintor:	Fala Bogu dobro, kako si mi ti?
Majić:	Jel' uredi sa onim kamionom?
Jovan Tintor:	Sve uredi kamion je doš'o, ja nisam više.
Majić:	...ja angažovo sve ljude da ..
Jovan Tintor:	Jesi li?
Majić:	Jest, jest.
Jovan Tintor:	Jesil' ga naš'o....(smijeh).
Majić:sunce ti Božije. Što mi to ranije ne javljaš, što mi to ne tražiš?
Jovan Tintor:	Jebem ti vraga ja pravo da ti kažem ovaj.
Majić:	Ti ne znaš bre koga.
Jovan Tintor:	Prijatelju moj svaka ti čast prijatelju, ja znam da se prijatelji teško stiču, ali ne daj Bože da ih gubim, hvala tebi moj dobri Majiću.
Majić:	Imam ovdje sve sekretare sa regiona.

Jovan Tintor:	Je li?
Majić:	Iz opština svih.
Jovan Tintor:	E bravo, e reci ti meni kako ja mogu ovaj nisam niskim još nemam zvanično vezano za, za, za taj prelazak i ovo. Na koji način ćemo mi to učiniti normalnim kako ima li nešta između je li pronađeno ili nije il ćemo to morat mi preko stranke pa da mi damo dozvolu i to...
Majić:	Da, da.
Jovan Tintor:	Pa da ovo u ovoj Srbije neke stvari možemo uvesti i tako.
Majić:	Slušaj?
Jovan Tintor:	Ja. Da nema nešta, a da nije prošlo, a da ja ne znam to pitam da nisi ti to čuo slučajno.
Majić:	Da nije prošlo?
Jovan Tintor:	Ja recimo da već neko provlači neke vozove to me interesuje ili moram uvijek na istu stvar kažem proće tada i tada i tako i tako.
Majić:	Nešto ima tu zadržano u Užicu.
Jovan Tintor:	Ja, aha, aha.
Majić:	Znaš.
Jovan Tintor:	Ja, ja.
Majić:	Znate carine ćete biti oslobođeni.
Jovan Tintor:	Aha.
Majić:	(Smijeh)
Jovan Tintor:	(Smijeh) slušaj ma treba ja mogu tebi reć da meni ništa draže nije na svijetu bilo kad sam to čuo, majke mi moje, e ovo što je Srbija uzela, šta majku vam jebem.
Majić:	To je moja stvar.
Jovan Tintor:	Eh, dobro.
Majić:	Znaš.
Jovan Tintor:	Dobro. slušaj mogul te zamolit?
Majić:	Reci.
Jovan Tintor:	Kakva je situacija za, za ovu miniciju, za moje preduzeće, ovaj da ja tebi uplatim ili da ja tražim u <i>Partizanu</i> , nešto mi sitno trebe, ali nije važno ovaj treba mi neke pištoljske municije i ovo i ono?

Majić:	Imaš li ti moj broj telefaksa?
Jovan Tintor:	Imam.
Majić:	Telefaks, koji broj?
Jovan Tintor:
Majić:	Moga, moga.
Jovan Tintor:	Nemam, a imatel vi?
Majić:	(Koji je broj telefaksa?) 25 piši.
Jovan Tintor:	Da.
Majić:	988.
Jovan Tintor:	988.
Majić:	031 poziv.
Jovan Tintor:	031, to znam.
Majić:	Hej pošalji mi to.
Jovan Tintor:	Evo sad ću ja poslat pa odmah ću ti ja uplatit jer imam pare nema nikakvih problema.
Majić:	Pošalji mi to pa ćemo se dogovorit.
Jovan Tintor:	Evo saću ti poslat.
Majić:	Znaš.
Jovan Tintor:	Dogovoreno.
Majić:	Da ja, pazi meni treba da poslije obavim razgovor tamo.
Jovan Tintor:	Dobro znam jasno mi je, jasno mi je.
Majić:	Znaš.
Jovan Tintor:	Dobro ja ću sad zahtjev pa ti vidi i ima nema, kad šta kako i onda se mi čujemo pošalješ ti meni... 0328-8697
Majić:	Dobro jesi li kuma video skoro?
Jovan Tintor:	Jesam, juče smo imali.
Majić:	Juče?
Jovan Tintor:	Ja.
Majić:	Kako je kum?
Jovan Tintor:	Odličan, odličan, fala bogu.
Majić:	Šta kaže kum?
Jovan Tintor:	Ma nema ovaj kum je..
Majić:	Kako je vreme.

Jovan Tintor:	Pa dobro. Bio je ja i Vojo smo ostali noćas do, do, do.
Majić:	Ozbiljno?
Jovan Tintor:	Jesmo boga mi do deset sati.
Majić:	Jestel bili u Foči slučajno?
Jovan Tintor:	Nismo nego bili kod mene, otvaro sam ja jednu pijacu kupio.
Majić:	Šta kaže kum?
Jovan Tintor:	Je li upoznat koliko si je platio?
Majić:	Zna, zna sve.
Jovan Tintor:	Ha.
Majić:	Sve zna i bez brige ti.
Jovan Tintor:	Slušaj?
Majić:	Na meni je da je prenesem.
Jovan Tintor:	Slomi to ti si čovek od zanata.
Majić:	Ne brini ti uradit ćemo sve što se na ovaj svijet može uradit, budi siguran ko i sam što bi to uradio.
Jovan Tintor:	Hitno neka zove i on ministra?
Majić:	Dobro.
Jovan Tintor:	Simovića.
Majić:	Aha, aha. Reći ću mu to ćemo večeras, dobro, dobro, a može i kum.
Jovan Tintor:	Ha.
Majić:	Može i Momo znaš?
Jovan Tintor:	Molim.
Majić:	A može i Momo znaš?
Jovan Tintor:	Može ja.
Majić:	Imaju znaš.
Jovan Tintor:	Može.
Majić:	Bez brige.
Jovan Tintor:	Hajde to završite.
Majić:	Bez brige ti srbine.
Jovan Tintor:	Ovo ćemo mi regulisat.
Majić:	Dobro, dobro fala ti ljepo.
Jovan Tintor:	E, zdravo, prijatno.
Majić:	Živio.

Razgovor vođen dana 14101991.godine
između Tintor Jovana i Mićević Milosava

Željka:	SDS, izvolite.
Tintor Jovan:	Dobar večer.
Željka:	Dopbar večer, izvolite.
Tintor Jovan:	Jovan Tintor kraj telefona, ima li doktora je li se javljao?
Željka:	Doktor se nije....
Tintor Jovan:	Molim?
Željka:	Doktor se nije javljao .
Tintor Jovan:	Ko je dežurni izvinite ?
Željka:	Željka je, Mićević je ovdje, hoćete njega ?
Tintor Jovan:	Dajte mi Mićevića .
Mićeović Milosav:	E gospodine .
Tintor Jovan:	E profesore, kako si mi ?
Mićeović Milosav:	Jesi dobar ?
Tintor Jovan:	Dobro, kako si mi ?
Mićeović Milosav:	U Skupštini je bilo završeno i sad se preselio kući.
Tintor Jovan:	Je li ?
Mićeović Milosav:	Jest.
Tintor Jovan:	Prije koliko ?
Mićeović Milosav:	Pa možda jedno sat.
Tintor Jovan:	Je li ?
Mićeović Milosav:	Aha
Tintor Jovan:	Znaš li išta ?
Mićeović Milosav:	Znam sve.
Tintor Jovan:	Ja, možemo li ?

Mićević Milosav:	Može, onaj naš prijedlog je dat, omi su bili pogledali. Nešto su kao malo prihvatili, veći dio nisu, hajde da prenoći. hajmo ponovo ujutro u osam sjesti, bogami jesu.
Tintor Jovan:	Aha.
Mićević Milosav:	E tako. Čitavi dan uboga je bitka trajala.
Tintor Jovan:	Ja.
Mićević Milosav:	Ja.
Tintor Jovan:	Dobro, e u redu samo da vidim dam nema nekih novih uputa, nema ništa ?
Mićević Milosav:	Nema, sve je...
Tintor Jovan:	Jeste li ovaj slali svim opštinskim odborima radi mobilnosti, da se dežura i to ?
Mićević Milosav:	Jesu.
Tintor Jovan:	Je li ?
Mićević Milosav:	Jest, jest.
Tintor Jovan:	E dobro je, dobro je.
Mićević Milosav:	Jesi ti kući, dobar.
Tintor Jovan:	Jesam, Jesam
Mićević Milosav:	Da te zovem ja.
Tintor Jovan:	Eto nema problema.
Mićević Milosav:	Jer ću biti ja tu neđe do ponoća.
Tintor Jovan:	Ja, e dobro burazeru.
Mićević Milosav:	Živio, ja te zovem.
Tintor Jovan:	Laka noć, prijatno.
Mićević Milosav:	Prijatno također.

Razgovor vođen dana 15.05.92.godine između Valtera i Legije, a zatim između NN muške osobe i Legije, te potom između Ražnatović Željke i Legije

Legija:	Zdravo brate.
Valter:	Kako si?
Legija:	Evo dobro je.
Valter:	Šta radite?
Legija:	Evo mučim muku ovu.
Valter:	Što?
Legija:	Jebi ga.
Valter:	Je li, jel' vam treba pojačanje?
Legija:	Ha?
Valter:	Je li vam treba pojačanje?
Legija:	Ne, ne radi se o tome uopšte.
Valter:	Aha, dobro, evo.....
NN muška osoba:	Halo brate?
Legija:	Kaži?
NN muška osoba:	Šta ima novog?
Legija:	Pa evo ništa jebi ga. Imam jednog.....
NN muška osoba:	Šta kažeš?
Legija:	Imam jednog nestalog ovog.
NN muška osoba:	Ko je taj?
Legija:	Ovaj narednik Laki.
NN muška osoba:	Aha.
Legija:	Niko ne zna gde je. On je jučer pratio tog malog ranjenika.
NN muška osoba:	Gde ga je pratio?
Legija:	Pa do kasne. I sad se ne zna da li je on sa njim otiš'o helikopterom i gdje se vratio to više niko ne zna.
NN muška osoba:	Aha.
Legija:	E sad jurim da ga nađem. A ti provjeri gore u Beogradu.

NN muška osoba:	Molim?
Legija:	Probaj da provjeriš u Beogradu na VMA da li je jučer doveden Samardžić Goran.
NN muška osoba:	Da.
Legija:	To je ovaj naš što je ranjen na dva mesta.
NN muška osoba:	Moguće da je sa njima.
Legija:	Pa ne znam, jebi ga.
NN muška osoba:	Jeste tu na tom mestu sada gde ste došli jutros?
Legija:	Da, da, ali sad dalje nisam hteo više da radim, jer situacija je za nas, jebi ga, znaš?
NN muška osoba:	Da, da, jasno mi je. Slušaj?
Legija:	Kaži?
NN muška osoba:	Nazovi ti za jedno sat vremena, jel' možeš, za jedno pola sata ustvari.
Legija:	Dobro.
NN muška osoba:	Biće "99" da znaš.
Legija:	Jesi mu ti rek'o za ono sinoć?
NN muška osoba:	Rek'o sam mu sve.
Legija:	Šta je rek'o?
NN muška osoba:	Slaže se u potpunosti. Ovog čekamo da se tamo pojavi, izd'o sam nalog još ono kad sam se čuo sa tobom da ga uhapse ako dođe tamo.
Legija:	Da, da. To je potpuna prevara, mislim.
NN muška osoba:	Da, da.
Legija:	Sve ono što je rek'o, ma kakvi, to nije prošlo, pored toga, mi smo odvdije došli i sve smo počeli da organizujemo na svoju ruku, razumeš?
NN muška osoba:	Da, da.
Legija:	On nas ovdje nije spojio sa nikim. Ja sam se sam ovdije spojio sa tim nekim kriznim štabom tu u Ilidži i sve organizovo i kasarne i mobilizaciju i obuku, a jučer kad je bio ovaj napad čim su pali prvi mrtvi i ranjeni to je bila komplet dez..., dezorganizacija i nedisciplina.
NN muška osoba:	Da, da. Reci mi ko drži Ilidžu sad?
Legija:	Ilidžu drže još ovi naši.

NN muška osoba:	Naši?
Legija:	Ja.
NN muška osoba:	A vi ste tu bili ili ispred malo?
Legija:	Da.
NN muška osoba:	Da. Dobro, znači naša je ona?
Legija:	Da, da.
NN muška osoba:	Dobro je, dobro je. Ništa brate, pozdravi tamo sve ljude, pa kako se zove, ovaj, za pola sata nazovi. Kako dobiješ vezu?
Legija:	A?
NN muška osoba:	Kako dobivaš vezu?
Legija:	Loše, loše. Noćas sam te zvao bio, nisam mogao da te dobijem. Sad evo jedva te dobijo.
NN muška osoba:	Da, da, bili smo mi tu do dva sata u pičku materinu. Reci mi je li imaš tamo telefon?
Legija:	Ovde?
NN muška osoba:	Da.
Legija:	Ma, ne, znaš, ne može ovdje.
NN muška osoba:	Da. Dobro ništa, eto tako, ja ću reći "99" sve a ti pokušaj za jedno pola sata da dobiješ ponovo.
Legija:	Dobro.
NN muška osoba:	Da te ipak čuje, volio bi da te čuje.
Legija:	Dobro.
NN muška osoba:	Ovo sve uredi je znaš.
Legija:	0329-0471 Provjeri samo za ovog dal' je stigao ranjen?
NN muška osoba:	Molim?
Legija:	Ovaj ranjenik provjeri da li je stigao, da znam da li je, znaš?
NN muška osoba:	Da.
Legija:	'Ajde.
NN muška osoba:	Samo malo, samo malo, da se javim, evo ga "99" na vezi.... "99" imam Legiju na liniji, dal da dođeš ili.....razumem..... Legija.
Legija:	Molim?
NN muška osoba:	Evo ga dolazi odmah on na telefon.
Legija:	Dobro čekam.

NN muška osoba:	Malo pričekaj..... Sad ćemo mi odmah čim završimo ovo da okrenemo a ti postupi kako misliš najbolje da je, razumeš?
Legija:	Znam, znam, samo ovde je, znaš situacija onaj nam je tamo izložio, onaj kurton, molim te uhapsi ga, najebi mu se majke.
NN muška osoba:	Izdat je nalog, odmah sam jučer, čim sam se čuo sa tobom...
Legija:	To je potpuna prevara...
NN muška osoba:"99" izda nalog i on kad smo se vidjeli sinoć kaže, bravo, odličnosu uradio. Razumeš?
Legija:	Aha.
NN muška osoba:	Tako da...
Legija:	Ja sam jučer, jedva smo se izvukli. Tamo smo bili u potpunom orkuženju.
NN muška osoba:	Ja.
Legija:	Tu su pali i ti ranjeni, jedva smo se izvukli odatle.
NN muška osoba:	Jebem mu.....pa da su....drugačije vodio u odnosu kako mi to radimo.
Legija:	Pa da, ma ne, kažem ti, kod ovog, kod ovog naroda tu, kažem ti sve je bilo uredu, razumeš. Kad smo mi došli sad je tu jedan problem, oni su svi mislili a sad su došli Arkanovi i sad sve streljaj.
NN muška osoba:	Da, da, da.
Legija:	Razumeš, ali čim su pali prvi mrtvi i ranjeni, a možeš da zamisliš kad su nam usred borbe tamo, ovi seljaci, ukradu nam kola, naša kola i pobjegnu.
NN muška osoba:	Šta su radili?
Legija:	Uzeli nam naša kola koja smo dobili tu od nekog kriznog štaba, razumiješ?
NN muška osoba:	Uzeli?
Legija:	Ukrali i pobjegli sa, sa prve linije.
NN muška osoba:	U pičku materinu. Da, da, pičke, pičke....
Legija:	A prostor je ogroman, mislim nema veze ni sa Zvornikom ni sa Bijeljnom, razumeš, baš ono...
NN muška osoba:	Da, da. Mora da se koordinacija napravi dobra.
Legija:	Da, da.

NN muška osoba:	To je najvažnije.
Legija:	Srećom ovdje ima ovaj pukovnik jedan i ova vojska pa...
NN muška osoba:	Da, da.
Legija:	Inače da nije njih ovo bi sve davno otišlo u pičku materinu.
NN muška osoba:	Da, da. Slažem se potpuno, oni kupuju nove, ali međutim da nije bilo njih otišlo bi sve u pičku materinu.
Legija:	Ma kakvi, ma znaš kakve su pičke?
NN muška osoba:	Znam. Tamo u početku su bili ko....
Legija:	Njih koliko ima ovdije, koliko ih je naoružano brate dak bi se sve pičke digle po ovim opštinama mi bi bre pregazili bi Sarajevo za..., za 24 sata.
NN muška osoba:	Da, da, da.
Legija:	Ali ne možeš ti jebi ga kad ti njega vodiš u borbu i on dođe do svoje kuće i kaže ja dalje ne idem, moja je kuća oslobođena, kaže boli me kurac za dalje.
NN muška osoba:	Ništa doći će nas jedno tri - četiri hiljade tu jebaćemo im majku tursku, razumeš. Sve ćemo im žene na kurčeve nataknuti , a njih ćemo u dupeta, oni vole da se jebu u dupeta razumeš
Legija:	Znam ja.
NN muška osoba:	Onoga Juku ako negde nagazite da se zarobi i da se veže i da se sprovede vamo.
Legija: 0329-0473	Pa čuj, juče sam imo oko stotinjak zarobljenika jebi ga.
NN muška osoba:	Molim ?
Legija:	Pa imo sam oko stotinjak zarobljenika juče.
NN muška osoba:	Da.
Legija:	Ali jebi ga kad ona pičke, kad topočinje da vrište, da ovo da ono. Razumeš i to su bili ljudi sa oružjem i ja sam to odmah hteo da...
NN muška osoba:	Da.
Legija:	Razumeš ?
NN muška osoba:	Ovi ne daju ?
Legija:	Al' ovaj načelnik iz SUP-a digo frku ovo, ono, komšije, pičke materine. Ma bre poludeo sam.

NN muška osoba:	Da, da. A šta je sa Palama dole?
Legija:	Pa Pale, to je slobodno.
NN muška osoba:	Da, da znam, al' drže se tamo ?
Legija:	Ma da.
NN muška osoba:	Da, tamo je dobar narod.
Legija:	A?
NN muška osoba:	Tamo je drugačiji narod od tih govana tu.
Legija:	Ma de ovde .
NN muška osoba:	Kako je Šule ?
Legija:	Pa Šule isto vamo.
NN muška osoba:	A ?
Legija:	Ma i on jurca.
NN muška osoba:	Aha, jel' nervozan ?
Legija:	A ?
NN muška osoba:	Jel' nervozan ?
Legija:	Ma nije jebi ga znaš nego sinoć se to desilo je.i ga. Pa evo naši, malo i naši ljudi znaš 'oće da...
NN muška osoba:	Aha.
Legija:	Znaš, dobro se drži ali je.i ga vidim ja znaš, da smo mi morali da...
NN muška osoba:	Dobro.
Legija:telefonija ta ?
NN muška osoba:	A? Gledam da li ide "99".
Legija:	Ja ovde zovem iz ove, njihove operativne ove kancelarije.
NN muška osoba:	Šta zoveš?
Legija:	Pa ljudi čekaju na telefon e.
NN muška osoba:	Ja pa kaži ali hitno je, šta da radiš.... Ja mu reče da je hitno da zoveš ti
Legija:	Da.
NN muška osoba:	Pošto je noćas i kasno doš'o, pa smo kasno legli u pičku materinu i tako. Je li ima mnogo tu da čeka?
Legija:	Pa da, dobro.
NN muška osoba:	Pa kaži im brate, šta je.
Legija:	Sve je pod kontrolom

NN muška osoba:	Ma da. ...samo da vidima ?
Ražnatović Željko	'Alo
Legija:	'Alo.
Ražnatović Željko	Šta se radi ?
Legija:	Poštovanje gospodine komandante.
Ražnatović Željko	Poštovanje. Reci.
Legija:	Pa evo ovde, je li vam ...objasnio sve ?
Ražnatović Željko	Ne, ne, reci šta je ?
Legija:	Pa evo ovako, prvo znate onaj Dragišić što nas je...
Ražnatović Željko	Da.
Legija:	Što nas je zvao i sve to.
Ražnatović Željko	Da.
Legija:	Vi znate što je nama bilo rečeno da, kad dođemo ovde šta će sve da bude.
Ražnatović Željko	Da.
Legija:	Pa od toga kakvi, pa ništa nije ni bilo, niti nas je on ovde povezo s nekim. Niti, ništa kompletno, kompletna prevara s njegove strane.
Ražnatović Željko	Aha.
Legija:	Druga stvar, ja sam se ovde u Ilidži, mi smo došli do Ilidže, povezo sam se...
Ražnatović Željko	Pričaj jače, ne čujem te.
Legija:	Povezo sam se tu s nekim, sa njihovim kriznim štabom.
Ražnatović Željko	Aha.
Legija:	I onda sam tu moro da podelim taj njihov krizni štab, jel oni su se, guzili neki političari i neki šta ja znam tu ratnici, pa sam ja onda taj vojni štab prebacio kod nas.
Ražnatović Željko	Aha.
Legija:	I organizov'o sam mobilizaciju. I napravio dve kasarne i počeo obuku i sve.
Ražnatović Željko	Aha.
Legija:	I sve je dobro išlo dva dana dok se nije zapucalo. I juče kad su ovi nas napali u pet sati ujutru, dobro je išlo do jedno deset sati, al' kad su pali prvi mrtvi i ranjeni, to je gotovo bilo. To niko više nije mogao ni

	da ih skupi, ni da ih organizuje. Oni su toliko bili neorganizovani, da su pucali jedni na druge ovi Srbi.
Ražnatović Željko	Aha.
Legija:	I onda popodne, ja sam tamo izaš'o na jednu liniju sa, sa našim ljudima da, da sprečimo tamo odakle su oni hteli da uđu. Međutim, taj neki njihov komandir, ja nikako nisam mogao da ga nateram,vuče ljude.
Ražnatović Željko	Pričaj jače bre.
Legija:	Reko', tog nekog komandira tu, ovog reona tu.
Ražnatović Željko	Da.
Legija:	Nikako nisam mogao da ga uhvatim da skupi i da natera ljude. Znao kako je ovde, on dođe do svoje kuće i kaže ja sam odbranio moju kuću, ja ne idem dalje.
Ražnatović Željko	Da,da, da.
Legija:	I onda mi ko magarci, tako nađemo se uvek sami. Juče smo bili u okruženju i kad smo se izvlačili, tu jedan, ovaj nišandžija sa troceva je ranjen. I ovaj što je bio s druge strane tamo, gde je iš'o da, da, da gađa neke njihove transportere. I kad je tu počela frka, kad su bili okruženi ovi su svi pobjegli. I kad je ovaj se izvlačio, ovaj isto drugi je bio ranjen. Imam jednog nestalog.
Ražnatović Željko	Kog imaš nestalog ?
Legija:	Pa ovog Lakija, onog narednika.
Ražnatović Željko	Nare..., onaj, onaj.
Legija:	Onaj visoki lepi što je dečko.
Ražnatović Željko	Onaj što muca ?
Legija:	Ne, ne, ne on, Laki onaj visoki jedan.
Ražnatović Željko	Pa šta je on nest'o ?
Legija:	Pa on je dopratio ovog malog Samardžića ovde do helikoptera i odatle mu se gubi trag, niko ne zna ni gde je ni šta je. Sad ako bi vi mogli da proverite. Ja mislim da ovaj mali Samardžić prebačen za Beograd gore.
Ražnatović Željko	Aha, dobro videću.
Legija:	Ali nisam siguran. Eto i mi ćemo ovde...
Ražnatović Željko	Koliko imaš ranjenih ?

Legija:	Dvojicu, dvojicu.
Ražnatović Željko	Dvojicu ?
Legija:	Da.
Ražnatović Željko	Kako su ranjeni, jel' teže ili lakše ?
Legija:	Pa ovaj Samardžić on je ranjena na dva mesta.
Ražnatović Željko	Aha.
Legija:	U rame i u nogu tu kod prepone.
Ražnatović Željko	Dobro.
Legija:	A ovaj nišandžija, on je ranjen u stomak.
Ražnatović Željko	Aha.
Legija:	I tako sad se nalazim malo u toj situaciji. Ja juče kad sam sve to video, povuko sam ljude da se malo organizujemo i sad ćemo da vidimo dalje šta ćemo.
Ražnatović Željko	Koliko ljudi imaš ?
Legija:	Imam 16, brojno stanje.
Ražnatović Željko	Aha.
Legija:	Mislim ovde je sasvim drugačija situacija razumete ono, gde smo bili spremni. Ovde je ogroman prostor i znate, ovi tu ljudi gde smo mislili da organizujemo, nisu navikli da rade tako. Oni bi sve da sede tu da im ide dobro, da ne žive
Ražnatović Željko	Aha.
Legija:	A i čim se malo zagusti, to više nema, to više Bog ne može da organizuje da, da se stane od.... Pa možete zamisliti, mi juče kad smo bili na liniji tamo, kad je bio, oni kad su počeli između Srba da pucaju jedni na druge, jel' nisu znali ko je ko. I kad su ranili dvojicu i kad su počeli da beže, meni i Bojketu, uzmu nam ovaj auto što nam je dao taj krizni štab da se koristimo.
Ražnatović Željko	Da.
Legija:	I pobjegu s njim.
Ražnatović Željko	Da, da.
Legija:	I ostave nas tamo. Da vam kažem ne znam, nisam pametan šta da radim. Jer sve ono što je bilo obećavno to miNema problema idemo mi dalje.
Ražnatović Željko	Pa čekaj bre, jesu li ti oni dali ljude ti, da ih ti organizuješ ?

Legija:	Pa kažem ja sam sve organizovo do juče, dok nije bio napad ovaj.
Ražnatović Željko	Da.
Legija:	I kad je počeo taj napad, pa to je bilo gotovo. To se više nije znalo gde je ko.
Ražnatović Željko	Aha.
Legija:	I ja sam onda jurio po tim linijama gde su bile probijene, popunjavao da ovi ne probiju vamo prema aerodromu. Ali mi nismo mogli da budemo na , to je ogroman prostor znate.
Ražnatović Željko	Da, da.
Legija:	Nismo mogli da budemo u isto vreme, jer mi dođemo na jednoj liniji, kad se mi pojavimo sve uredu. I čim ja pređem na drugu liniju tamo da ih organizujem, ova linija ovde popusti.
Ražnatović Željko	Da, da, da.
Legija:	A ja nism hteo da rasturam moje ljude, da ih stavljam jednog po jednog što je opasno.
Ražnatović Željko	Da, da.
Legija:	I sad ću da vidim, moram da nađem neku soluciju. A onog slobodno, onog Dragišu, njemu se najebite majke.
Ražnatović Željko	Aha.
Legija:	On sve ono što je prič'o, ma kaki.
Ražnatović Željko	Sve je slag'o ?
Legija:	Ma ništa, ništa.
Ražnatović Željko	Da, da.
Legija:	Mi kad smo došli ovde u, kad su nas pustili ovde kao naoružanje dobili smo papovke.
Ražnatović Željko	Čuj, pa jeste dobili posle drugo naoružanje ?
Legija:	Da, da, da, posle smo se mi organizovali.
Ražnatović Željko	Da, da.
Legija:	Eto tako stoji situacija.
Ražnatović Željko	Zamisli smrada, majke im ga nabijem. Pa dobro, šta predlažeš ti?
Legija:	Pa ne znam ja ovde, sad smo prešli u ovu jednu, u jedan ovaj vojni centar.

Ražnatović Željko	Da.
Legija:	To je mešano, ovi dobrovoljci što dolazi i JNA, što je ostalo.
Ražnatović Željko	Da.
Legija:	Pa ću sad da vidim s ovim njihovim komandantom šta, šta mi možemo da radimo. A probaću da vidim ako ništa drugo onda, ovde da, da radimo mi ono solistički, pa da osnujemo tu neku jedinicu, pa da radimo na onaj naš način ko što smo uvek radili.
Ražnatović Željko	Da, da, da.
Legija:	Jel' ovako ne vredi, ne vredi više. Jel' ako ja nastavim kao što smo juče, ima svaki dan da mi odlazi po jedan, dvojica.
Ražnatović Željko	Pa da. Vidi tamo sa tim smradovima, 'ajde.
Legija:	Dobro.
Ražnatović Željko	'Ajde.

Razgovor vođen dana 21.04.92.godine.
između Sarić Gorana i Davidović Miće

Sarić Goran:	Dobar Dan.
Davidović Mićo:	Dobar dan.
Sarić Goran:	Gospodin Mićo Davidović?
Davidović Mićo:	Ja sam, izvolute?
Sarić Goran:	Goran Sarić iz Sarajeva je.
Davidović Mićo:	O! O! O! Gdje si prijatelju?
Sarić Goran:	Kako ste mi vi?
Davidović Mićo:	Pa jebem ti miša, pa što se ti ne javljaš čovječe dragi?
Sarić Goran:	Ne može vas Bog dobiti.
Davidović Mićo:	Ma jebem ti, ja sam, da ti kažem, čekam da mi se ti javiš, te noći, te danju, pa rekoh...
Sarić Goran:	Pa ja sam pokušavao najčešće tu na posao jedno tri, četiri puta...
Davidović Mićo:	Ja sam ti, da ti kažem, rijetko u kancelariji. Ujutro sam negdje osam, devet sati i onda već idem po jedinici, znaš, imam toliko, imamo komandu, imamo kolegij gore kod sekretara. Uvijek se nešto dešava, znaš.
Sarić Goran:	Aha.
Davidović Mićo:	Tako da nisam baš u prilici da sjedim mnogo. Više sam operativan, znaš.
Sarić Goran:	Je li? Pa normalno, vi ne možete sjediti po prirodi...
Davidović Mićo:	Ja nisam, bravo. Nisam taj da sjedim po prirodi. Šta ima kod tebe?
Sarić Goran:	Ma ništa, jebi ga u Sarajevu haos, haos takav da više nema tu života.
Davidović Mićo:	Sve sam informisan. Šta je s tobom, kakav ti je status gore?
Sarić Goran:	Pa sad za sad sam tu jebi ga. Ništa i ne radim, niti se može izaći sad trenutno iz Sarajeva.
Davidović Mićo:	Gdije si ti? Jesi li se kome priključio?
Sarić Goran:	Ma tu sam u našim jedinicama nekakvim. Međutim,

	nema, sad se ništa ne radi.
Davidović Mićo:	Ja.
Goran savić:	Nismo ništa ni radili. Nisam odmah izpočetka nego sam bio prisiljen da moram negdje pobjeći, jebiga, iz satana, onaj, pa sam tu...
Davidović Mićo:	Dobro. To je Gorane, mislim, gotova stvar. Tu više nema levo i desno.
Sarić Goran:	Ma ja.
Davidović Mićo:	Il ćeš se opredjeliti ili se nećeš opredjeliti.
Goran Savić:	Ma normalno. Ili ćeš na jednu ili na drugu stranu.
Davidović Mićo:	Da ti kažem, neutralnih u ovom trenutku nema jer se vrši teritorijalna podjela i ako imaš namjeru i da živiš i ostaneš, mislim, to je tako.
Sarić Goran:	Ja to je...
Davidović Mićo:	Nažalost to je tako ali je tako.
Sarić Goran:	Tako je, nema druge. Mislim, to je bilo ili na jednu ili na drugu stranu ili otići negdje u božiju mater.
Davidović Mićo:	A u božiju mater nemaš kud otići.
Sarić Goran:	Nemaš kuda otići.
Davidović Mićo:	Jest.
Sarić Goran:	To je tako. I sad sam ja trenutno u tom našem MUP-a.
Davidović Mićo:	Dobro.
Sarić Goran:	Onaj, međutim, sad za sad, mislim, tolko je, status je kvo, toliko je neizvjesno da više niko ne zna šta će biti i kako će biti.
Davidović Mićo:	Ma ne moj?
Sarić Goran:	To je, mislim, bar što se tiče grada Sarajeva.
Davidović Mićo:	Aha.
Sarić Goran:	Grad Sarajevo je, dobro, ovo, normalno, Bijeljina, Zvornik i ovaj dio što je riješen, Krajina i to to je riješeno. To se zna kome pripada. Međutim, što se tiče Sarajeva, da li će biti života u njemu ili neće to je jedan ogroman upitnik koji niko živ trenutno ne zna.
Davidović Mićo:	Da.
Sarić Goran:	Ni jedna ni druga strana.
Davidović Mićo:	Da.

Sarić Goran:	Ne zna niti pojma ima. Mislim, baš zato pojma, to sam đavo zna kako će biti.
Davidović Mićo:	Aha.
Sarić Goran:	To je neviđeno. Onaj, tolika je psihoza i napetost da je pitanje da li će biti Vukovar ili neće biti Vukovar.
Davidović Mićo:	Gorane?
Sarić Goran:	Ja.
Davidović Mićo:	Da ti kažem, ovaj, telefonom ne možemo šta, bog zna šta reći. Ja ću najvjerovatnije poslije praznika...
Sarić Goran:	Ja.
Davidović Mićo:	U srijedu ili četvrtak.
Sarić Goran:	Ja.
Mićop Davidović:	U srijedu ili četvrtak. Znači to će biti šestog ili sedmog.
Sarić Goran:	Ja.
Mićo Davidović:	Šestog i sedmog.
Sarić Goran:	Ja.
Davidović Mićo:	Doći ću na Pale.
Sarić Goran:	Ja. Dobro pa ćemo se čuti, onaj...
Davidović Mićo:	Pazi da ti kažem. Ja kad budem htjeo da dođem tamo.
Sarić Goran:	Ja.
Davidović Mićo:	Volio bi da, imaš li telefon da te mogu nazvat da ti kažem ili da se toga dana obavezno gore mi nađemo.
Sarić Goran:	611-377
Davidović Mićo:	611-377
Sarić Goran:	Tu ima neko uvijek, onaj, uglavnom sam ja tu...
Davidović Mićo:	Ja ću na dan prije poruku prenijet da bude Goran tamo gdje smo se dogovorili, zvao ga Mićo iz Beograda.
Sarić Goran:	Jeste.
Davidović Mićo:	I ti ćeš znati gdje trebam da budem.
	Ja, možete i našem ministru reći, onaj, pa ćemo se mi čuti. Ne znam...
Davidović Mićo:	Mići?
	Ja, moj, ja.
Mićo Davidović	Dobro.
Sarić Goran:	Ili nekom od naših iz štaba jer sam i ja tu u štabu nekakvom...

Davidović Mićo:	Dobro, dobro, Gorane.
Sarić Goran:	Šta znam, onaj, kako, šta, mislim, sad ne mislim da idem iz razloga što neću da budem izdajica nikakva.
Davidović Mićo:	Bravo.
Sarić Goran:	Neću da budem nikakva izdajica. Međutim, kad se ovo završi, sve i rat, i šta znam, kad se sve organizuje, stvarno mislim da odem odavde pa makar što kažu u Bugarsku, jebi ga, jer ovdje više za mene nema života.
Davidović Mićo:	Gorane?
Sarić Goran:	Ja.
Davidović Mićo:	Da ti kažem. Čuo sam ...
Sarić Goran:	Ja.
Davidović Mićo:	Raspitivao sam se ja za tebe. Čuo sam ja neke...
Sarić Goran:	Ja.
Davidović Mićo:	Detalje, mislim, u toku sam ja svega toga.
Sarić Goran:	Ja.
Davidović Mićo:	Čuvaj samo glavu?
Sarić Goran:	Ma ja to je u pitanju.
Davidović Mićo:	Mislim, najvažnije je da sačuvaš život a, ovaj, treba malo pažljiv i ove ljude koje vodiš da ipak ostanu što je moguće...
Sarić Goran:	Ljude nema problema. Za ove ljude koji su tu, mislim da neće, bar sa mnom izgubiti glavu.
Davidović Mićo:	To sam siguran.
Sarić Goran:	To neće, neće sa mnom izgubiti glavu i neće otićio tamo gdje...
Davidović Mićo:	Bravo.
Sarić Goran:	Gdje, onaj, mogu izgubiti glavu da budem ja kriv ili...
Davidović Mićo:	Gorane, ti si momak od struke. Radio si te poslove, znaš šta treba raditi i mislim da ti ne treba ništa obješnjavati.
Sarić Goran:	Ma samo profesionalno, nema...
Davidović Mićo:	Samo profesionalno, upravo tako.
Sarić Goran:	Ma ništa drugo. Porodica mi je tamo.
Davidović Mićo:	Dobro.
Sarić Goran:	Tu mi je negdje porodica u okolini Beograda. Nema nikakvih problema.
Davidović Mićo:	Treba li šta da im ja pomognem?

Sarić Goran:	<i>Ne treba, ne treba, nema problema. Oni su kod prijatelja svojih nekih porodičnih tako da imaju i para...</i>
Davidović Mićo:	<i>Gorane, a kad se to završi da znaš da ti pravim mjesto ovamo.</i>
Sarić Goran:	<i>E to, hoću to, ali neću prije, dok se ovo ne završi.</i>
Davidović Mićo:	<i>Pazi, sve sam ti rekao.</i>
Sarić Goran:	<i>Hvala vam.</i>
Davidović Mićo:	<i>Eto, a ja se sa tobom vidim kad budem došao na Pale a dolazim u srijedu ili četvrtak. Ja ću, dal ću dolećet helikopterom, dal ću doći na Sokolac ili tamo, ali ću doći tamo.</i>
Sarić Goran:	<i>U svakom slučaju.</i>
Davidović Mićo:	<i>I vidi mo se.</i>
Sarić Goran:	<i>Hvala vam Mićo puno.</i>
Davidović Mićo:	<i>Prijatno, ako budeš vidio ministra pozdravi ga, kaži da ga je pozdravio...</i>
Sarić Goran:	<i>Hoću, hoću, živjeli, prijatno.</i>
Davidović Mićo:	<i>Živjeli, sretno.</i>

Razgovor vođen dana 28.05.1992.godine
između Legije i Gagović Milosava

Gagović Milosav:	Molim.
Legija:	Zdravo Gago.
Gagović Milosav:	Zdravo.
Legija:	Legija ovdje.
Gagović Milosav:	Molim.
Legija:	Legija ovdje.
Gagović Milosav:	A zdravo.
Legija:	Jel Bošković tu?
Gagović Milosav:	Nije tamo je u UNPROFOR-u.
Legija:	U UNPROFOR-u?
Gagović Milosav:	Jeste.
Legija:	A gde spava on?
Gagović Milosav:	Pa ovde je spavo.
Legija:	Aha. Znači u UNPROFOR-u je?
Gagović Milosav:	Jeste.
Legija:	Dobro. Jel sve u redu tamo.
Gagović Milosav:	Pa evo zasad još tragamo za onim 10, 12.
Legija:	Majku im jebem.
Gagović Milosav:	Pa je i on otišo zbog toga tamo da vidi šta je i tako.
Legija:	Aha, ne znaš kad će se vratit.
Gagović Milosav:	Ne znam, ovisit će o toga kako će ići ta dešavanja.
Legija:	Aha.
Gagović Milosav:	Inače?
Legija:mi ovde nešto spremamo pa tako.
Gagović Milosav:	Jel?
Legija:	Aha.
Gagović Milosav:	Dobro.
Legija:	'Ajd.
Gagović Milosav:	Vidimo se uskoro je li?

Legija:	Dobro, pozdravi mi sve tamo.
Gagović Milosav:	Hoću hvala.
Legija:	Hajde zdravo.
Gagović Milosav:	I ti pozdravi
Legija:	Hoću zdravo.
Gagović Milosav:	Zdravo prijatno.

Razgovor vođen dana 17.06.1995.godine
između Krajišnik Momčila i Motika Milorada

NN ženska osoba:	Prati...
NN muška osoba:	Halo.
NN ženska osoba:	Izvolite.
NN muška osoba:	26-557.
NN ženska osoba:	Da, izvol'te.
NN muška osoba:	Zovem vas iz kabineta predsjednika Krajišnika.
NN ženska osoba:	U redu.
NN muška osoba:	Imate vezu.
NN ženska osoba:	Halo.
NN ženska osoba 1:	Halo.
NN ženska osoba:	Gospodin Motika da li je tu?
NN ženska osoba1:	Jeste, dajte mi Predsjednika.
NN ženska osoba:	Dajte Motiku. Halo...
NN ženska osoba1:	Imate gospodina Motiku.
NN ženska osoba:	Evo samo malo, spojiću Vas sa Predsjednikom.
Motika Milorad:	Halo... halo... halo... halo...
Krajišnik Momčilo:	Halo.
Motika Milorad:	Čujem, čujem.
Krajišnik Momčilo:	Kako ste?
Motika Milorad:	Pa evo gužva prava.
Krajišnik Momčilo:	Kako je stanje?
Motika Milorad:	Pa sad je malo stalo, ali je gužva.
Krajišnik Momčilo:	Vidite...
Motika Milorad:	Molim.
Krajišnik Momčilo:	Inetresuje mene, a, ono što je vrlo krupno, znate?
Motika Milorad:	Da.
Krajišnik Momčilo:	Što nismo prije upotrebljavali?
Motika Milorad:	Da.
Krajišnik Momčilo:	Imate li vi išta toga žita?

Motika Milorad:	Pa ima nešto malo.
Krajišnik Momčilo:	Malo?
Motika Milorad:	Da.
Krajišnik Momčilo:	Znate na šta mislim.
Motika Milorad:	Znam, nema, motora.
Krajišnik Momčilo:	A ne, ne, to.
Motika Milorad:	Nego?
Krajišnik Momčilo:	Više od toga, imamo onaj jedan znate što ide, što je dovuk'o nekada čovjek iz Srbije, sjećate se?
Motika Milorad:	Da.
Krajišnik Momčilo:	Razumijete o čemu govorim?
Motika Milorad:	... ovo je zaštićena linija možete reći.
Krajišnik Momčilo:	A zaštićena.
Motika Milorad:	Da.
Krajišnik Momčilo:	Pa, interesuje me od ovih, "oganja", "orkan" i ostali.
Motika Milorad:	"Orkana" nema ništa, a "oganj" smo sav prepravili na 250.
Krajišnik Momčilo:	Molim.
Motika Milorad:	Na 250 sav "oganj" otiš'o.
Krajišnik Momčilo:	Šta kažete?
Motika Milorad:	Na 250 smo prebacili sav "oganj".
Krajišnik Momčilo:	Ja. A recite Vi meni ima li to gdje tamo u Srbiji?
Motika Milorad:	Pa imaju sad u Krušiku i imaju u "Prvoj Iskri".
Krajišnik Momčilo:	Ja.
Motika Milorad:	Možda otuda da se traži.
Krajišnik Momčilo:	Imate li vi tamo veze da mi to kupimo?
Motika Milorad:	Imam.
Krajišnik Momčilo:	Dajte, možete li kako da to uspostavimo, da mi pokušamo....dole, onaj Visoko, treba malo odmazdu uraditi.
Motika Milorad:	Pa ja upravo sad pripremamo to.
Krajišnik Momčilo:	Pripremamo?
Motika Milorad:	Da.
Krajišnik Momčilo:	Hajte, pripremite, ja sam za toga govorio ako bude nešto, ako može, imate li ideju da iskoristimo priliku

	jer vrlo je bitno odmazdu napraviti.
Motika Milorad:	Ja predlažem da se to radi po gradu.
Krajišnik Momčilo:	Da, da.
Motika Milorad:	Ovdje po gradu.
Krajišnik Momčilo:	Molim?
Motika Milorad:	Po gradu direktno.
Krajišnik Momčilo:	Da, da, ali treba dole.
Motika Milorad:	I dole i ovdje.
Krajišnik Momčilo:	Da, da, samo dajte, dogovorićemo se mi, ali vrlo je bitno dole gdje je napad bio veliki.
Motika Milorad:	Pa znam, evo sad upravo im pomažemo, ali molim vas...
Krajišnik Momčilo:	Da?
Motika Milorad:	Ova vozila sva moja koja su tamo s one strane...
Krajišnik Momčilo:	Da...
Motika Milorad:	Neka se sva puste, neka... ne zanimaju me koje su bacili...
Krajišnik Momčilo:	Ne, ne, to će sigurno biti sve večeras.
Motika Milorad:	Ja vas molim neka sve pređe, jer nama je zapelo i minut i vrijeme
Krajišnik Momčilo:	Dobro, a recite mi šta pripremamo
Motika Milorad:	Pripremamo jedno 215 i 250 jer ...možemo da pripremimo.
Krajišnik Momčilo:	Dobro.
Motika Milorad:	Ail nemamo struje sad trenutno, moramo, izbili su nam struju.
Krajišnik Momčilo:	Dobro daj javite mi se povremeno, da vidim ima li takvih problema.
Motika Milorad:	Dobro.
Krajišnik Momčilo:	A ja ću ovo vidjeti.
Motika Milorad:	Dobro.
Krajišnik Momčilo:	Zdravo.
Motika Milorad:	Zdravo.

Razgovor vođen dana 06.05.1992.godine
između Mihajlović Pere i NN muške osobe (sekretar)

NN ženska osoba:	Molim.
Mihajlović Pero:	Dobro jutro.
NN ženska osoba:	Dobro jutro.
Mihajlović Pero:	Pero Mihajlović ovde.
NN ženska osoba:	E, Pero.
Mihajlović Pero:	Javljam se iz Sarajeva, sa Vraca.
NN ženska osoba:	Bravo Pero!
Mihajlović Pero:	Je li nam drug sekretar?
NN ženska osoba:	Tu je, Pero, sekretar.
Mihajlović Pero:	Hoćeš me, spojiš?
NN ženska osoba:	Budi na vezi, molim te.
NN muška osoba:	Alo.
Mihajlović Pero:	Dobro jutro.
NN muška osoba:	Jes' stigo?
Mihajlović Pero:	Evo na Vracama sam u sjedištu Ministarstva Srpske republike Bosne i Hercegovine, u kabinetu ministra. Smo, juče smo došli. Nismo se mogli sinoć vratiti. Mićo Davidović je sa mnom, ovaj zamjenik komandanta brigade.
NN muška osoba:	A Mićo?
Mihajlović Pero:	Da. Juče se nismo mogli vratiti, jer helikopter kojim smo došli imao je drugu obavezu, nastavljao je let. Očekujem u toku dana da ćemo se vratiti, verovatno možda će i ministar.
NN muška osoba:	Dobro.
Mihajlović Pero:	Stanje juče i noćas je sledeće. Srpske ove, srpski teritorijalci i milicija čiste pojedine delove grada. Uglavnom koncentrisani su na čišćenju Dobrinje, ovog naselja znate vi to dobro.
NN muška osoba:	Znam ja to.
Mihajlović Pero:	I interesantno je da su imali mnogo "Zelenih beretki" i

	tih muslimanskih ekstremista koji se predaju. Samo sinoć u vreme kad smo mi ovde došli preko stotinu njih se je predalo.
NN muška osoba:	To je kolebljiv elemenat, to treba samo udariti po glavi i on umiri se odma.
Mihajlović Pero:	Upravo sam ja ovaj pričao kolegama ono što ste vi govorili i vaša iskustva. Baš tako kolebljivo ide.
NN muška osoba:	Ali ne smeš ih podceniti.
Mihajlović Pero:	Ni u kom slučaju, oni i ne podcjenjuju ih, prilaze izuzetno ozbiljno. Čiste kuću po kuću, dio po dio i to dobro ide. U toku noći su se čuli, ovde na Vracama smo mi bili. Čuli pojedinačni pucnjevi, još ima snajperskih gađanja ovog ovdje lokaliteta od strane Muslimana, ali uglavnom to ide, može... Tako je i "Srna" objavila sinoć na zadovoljavajući način i na način kako je planiran.
NN muška osoba:	Dobro, ti ćeš ostati još tu?
Mihajlović Pero:	Pa ja, ukoliko danas obezbedimo prevoz, mi se danas vraćamo. Imali smo razgovore ovde, ako mislimo da će to biti sigurno danas. Ako ne, onda u krajnjoj liniji sutra ujutru.
NN muška osoba:	Dobro, kad imate...
Mihajlović Pero:	Da, kad redovno dolazi znate da...
NN muška osoba: ne treba ništa
Mihajlović Pero:	Jasno, jasno, jasno. Eto tako, ovde smo sreli i masu kolega sa kojima se dugo znamo. I baš smo se međusobno obradovali što smo tu.
NN muška osoba:	Je li Čeda stigao, jeste?
Mihajlović Pero:	Jeste i Čedo je.
NN muška osoba:	On je pre tebe?
Mihajlović Pero:	On je pre mene dan, stigao je i Čeda. Onaj bo...
NN muška osoba:
Mihajlović Pero:	Onaj Miša što je bio s njim, on već se bori.
NN muška osoba:	Već je tamo na položaju?
Mihajlović Pero:	Već je, zadovoljni su sa svim onim i tako
NN muška osoba:	Jesu zadovoljni s onim?
Mihajlović Pero:	Jesu, jesu a posebno sa odnosom. To ne propuštaju priliku da istaknu da su dva puta razgovarali.

NN muška osoba:	Je li tu ministar?
Mihajlović Pero:	Trenutno nije, biće za jedno pola sata.
NN muška osoba:	Dobro, pozdravi ga.
Mihajlović Pero:	Pozdraviću ga, i veza se teško dobija, pa smo zato pokušavali i pozdraviću ga i...
NN muška osoba:	Dobro.
Mihajlović Pero:	Ja sam inače mislio da nazovem kad on dođe, ali eto ništa.
NN muška osoba:	Dobro, kad bude ovaj, ako dolazi, ako može da navrati.
Mihajlović Pero:	Prenijeću mu to.
NN muška osoba:	I ako ne, ovde, da se nađemo.
Mihajlović Pero:	Prenjeću mu to, ali mislim da dolazi.
NN muška osoba:	Dobro.
Mihajlović Pero:	Mislim da dolazi, prenjeću mu ja i taj vaš, važi.
NN muška osoba:	Onda pozdravi sve.
Mihajlović Pero:	Važi družu sekretare.
NN muška osoba:	I nek se drže dobro.
Mihajlović Pero:	Dobro, preneću, preneću im i to.
NN muška osoba:	Kaži nek se drže hrabro i ovako da rade, pametno, smireno, ali operativno.
Mihajlović Pero:	Jeste, vrlo korektno, imaju izuzetno human odnos i prema ovim zarobljenim. Recimo 130 su ih dovodili. Ovaj ministar se interesuje jesu li žedni i tako i izuzetno je...
NN muška osoba:	Pa jest, to je naše tako, sigurno.
Mihajlović Pero:	Jedan izuzetno korektan odnos.
NN muška osoba:	Korektno, kad padne u ropstvo onda se uradi tako. A ne što rade oni!
Mihajlović Pero:	Još se čak insistiralo ovde od celog štaba kod ljudi koji to dole sprovode, da krajnje humano i korektno se ponašaju.
NN muška osoba:	Mada oni tako ne rade. Ja sam juče gledao u sedamnaest i nešto, preneli su na Televiziji Sarajevo.
Mihajlović Pero:	Da.

NN muška osoba:	Pa su tamo doveli jednog, ...trojicu Srba koju su pohvatali tamo, pa jedan kaže ja prelazim u TO-o, onaj kaže imam oružje, tako da je znači izvršen jedan pritisak.
Mihajlović Pero:	Pa ne...
NN muška osoba:	Na te Srbe, strašan jedan pritisak što, ovaj, ljudi vidite da ne govore, nego samo pod pritiskom.
Mihajlović Pero:	Da.
NN muška osoba:	Znači, pretnjom da će da ga ubiju.
Mihajlović Pero:	Jeste jeste ..
NN muška osoba:	I on sad kaže ... ja sam obmanut, ja ovo, znaš.
Mihajlović Pero:	0400-3352 Informativno propagandna aktivnost ove suprotne strane je ovde izuzetno agresivna. Ja sam noćas u 12 i nešto morao da ugasim Radio. Sa kolegom sam slušao, jer više nisam mogao da slušam. A iznošenje laži, za koje tačno znamo da su laži. Oni govore da se još vode borbe, recimo u Bijeljini. A Bijeljina živi normalno kao potpuno slobodan grad.
NN muška osoba:	Da, da.
Mihajlović Pero:	A onda kažu da je škola zauzeta, mi se...Ja sam jutros prošetao po celom krugu škole, tu se živi ovaj normalno. Dalje, taj odnos prema zarobljenim znaju kolege ovde, da je izuzetno brutalan i prema uhapšenim Srbima. Međutim, oni baš na suprot tome žele i to održavaju kod svojih snaga da se ponašaju suprotno. Da se ponašaju humano i da dokaže da smo mi čovječni, da smo hrabri, da smo spremni da se borimo da izginemo, ali da nismo, ovaj, životinje koje se izživljavaju nad nemoćnim zarobljenicima.
NN muška osoba:	Jeste, to je sve tako ko što kažeš.
Mihajlović Pero:	Imamo, evo jedan jutros nam jedan ovaj sa terena operativac, koji je noćas došao do podatka, jednog oficira, ženu i kćerku su skinuli pred njim i silovali je.
NN muška osoba:	He, jebem ti život.
Mihajlović Pero:	To je strašna jedna trauma. Sad operativac je ovaj došao sav uzneveren, kaže pred ocem kćerku i majku siluju. To su strašne stvari.
NN muška osoba:	To, to sve može da bude u borbi može da pogine, da ubije jedan drugoga.

Mihajlović Pero:	Ali...
NN muška osoba:	Ali tako nešto što je, to je zločin.
Mihajlović Pero:	Stvarno krajnje. To je zločin i to je ono baš za ove, taj, tu dokumentaciju oko genocida nad tim srpskim narodom.
NN muška osoba:	Dobro i malo tu sagledaj to, pa konačno ponesi to.
Mihajlović Pero:	To u vezi s tim sam ja posebno razgovarao i kad dođem pričaću vam.
NN muška osoba:	Jest. Da naprave zabelešku, da imamo, da damo ovoj komisiji da to pregleda.
Mihajlović Pero:	Da i verovatno će neko od njih učestvovati ili će oni nekog ovlastiti da učestvuje i na toj komisiji koja ima uskoro sjednicu.
NN muška osoba:	Sigurno, trebali bi. Dobro.
Mihajlović Pero:	Da to će zaključiti jutros. Dobro družite sekretare.
NN muška osoba:	Zdravo.
Mihajlović Pero:	Zdravo.
NN muška osoba:	Pozdravi sve.
Mihajlović Pero:	Pozdraviću i prenijeću sve to.
NN muška osoba:	Zdravo.
Mihajlović Pero:	Hvala.

Razgovor vođen dana 21.04.1992.godine
između Garić Mome i Prstojević Neđeljka

NN muška osoba:	Molim.
Garić Momo:	Dobar dan.
NN muška osoba:	Dobar dan.
Garić Momo:	Treb'o sam Danila
NN muška osoba:	Danila?
Garić Momo:	Da.
NN muška osoba:	Kog Danila?
Garić Momo:	Veselinovića.
NN muška osoba:	E pogriješio si sinovac, odakle zoveš?
Garić Momo:	A ima li Prstojevića?
NN muška osoba:	Odakle zoveš i ko si?
Garić Momo:	Iz Novog Sarajeva.
NN muška osoba:	A ko?
Garić Momo:	Momo.
NN muška osoba:	Koji Momo?
Garić Momo:	Garić.
NN muška osoba:	Molim.
Garić Momo:	Garić.
NN muška osoba:	Kaži Eriću.
Garić Momo:	(U pozadini se čuje NN muška osoba koja govori: "Daj Gariću bolan, dajte j...te izginusmo, pa izginusmo ljudi".) Čekaj, čekaj, čekajte samo malo. Garić, Garić je ovde.
NN muška osoba:	A Gariću izvoli.
Garić Momo:	Pa ima li Veselinovića?
NN muška osoba:	Pa nema Veselinović, tu je...
Garić Momo:	Pa možete li me samo, na koji način nam morete pomoći, molim vas?
NN muška osoba:	Kaži, govori!
Garić Momo:	Neće vojska nikako, ove tenkove, mi smo sa svih

	strana u okruženju. Imate li išta oklopno i u ljudstvu, molim vas, kumim vas.
NN muška osoba:	Evo Gariću Prstojevića.
Garić Momo:	E daj mi, molim te. (U pozadini se čuje NN uška osoba koja govori: Uvalili oklop, tri čovjeka u "Palmi" opkolila imljude, pet ljudi dole.....itd.)
Prstojević Neđeljko:	Halo.
Garić Momo:	Prstojeviću.
Prstojević Neđeljko:	Molim.
Garić Momo:	Garić ovde.
Prstojević Neđeljko:	Dobrojutro.
Garić Momo:	Šta ima? Čuješ.
Prstojević Neđeljko:	Nema ništa naročito.
Garić Momo:	Na koji način nam najbrže možete pomoć bolan?
Prstojević Neđeljko:	Kome?
Garić Momo:	Nama.
Prstojević Neđeljko:	Kome, gdje ono?
Garić Momo:	Novo Sarajevo.
Prstojević Neđeljko:	Ja, a gdje, gdje ste vi?
Garić Momo:	Samo malo.(obraća se prisutnima u prostoriji) Na Vracima. Na Vracima nam treba hitno ljudi, molim te.
Prstojević Neđeljko:	Ali čekaj, gdje ste vi na Vracima, jeste li kod MUP-a dole ili ste gore?
Garić Momo:	Kod, mi smo, čekaće neko na prevoju te ljude.
Prstojević Neđeljko:	Jeste li vi na prevoju pa gore desno?
Garić Momo:	Na prevoju ću ja čekati ljude.
Prstojević Neđeljko:	Čekaj Gariću. Jeste li vi na prevoju gore pa gore desno Vracima?
Garić Momo:	Mi smo sišli dole u Grad do Miljacke, međutim jaki su dole previše, opkoljavaju nas, a neće armija da se pokrene.
Prstojević Neđeljko:	Čekaj, vodite li vi brobu tamo?
Garić Momo:	Vodimo opasnu borbu, imamo dosta poginulih i ranjenih.
Prstojević Neđeljko:	To noćas, je li?
Garić Momo:	Pa ne i jutros smo počeli, evo ne... Sad ništa, u

	okruženju smo izgleda.
Prstojević Neđeljko:	Mhm.
Garić Momo:	Šta nam možete pomoći? Zvao sam i Velibora u Neđariće, on će nešto pokušati, al' to je slabo. To je slabo.
Prstojević Neđeljko:	Dobro. Dobro šta ovi rade te, specijalci?
Garić Momo:	Neće da izađe iz kruga. Neće da izađu iz kruga specijalci. Eto ti. I rezervna milicija bila obećela sve da će uraditi, vratili se.
Prstojević Neđeljko:	Aha.
Garić Momo:	Eto ti. (U pozadini se čuje NN muška osoba koja govori: ".....vraćat na "Šoping", skupljati oružje i uperivat u nji' i tjerati i' na liniju.) Šta ćemo raditi?
Prstojević Neđeljko:	Znaš šta, dan je i jug, gdje je teško boriti se po danu.
Garić Momo:	Ja.
Prstojević Neđeljko:	I ja, ako vas okruža...ok, ne možemo dozvoliti, prvo okruženje ne smije se dozvoliti, drugo...
Garić Momo:	Ja, ja.
Prstojević Neđeljko:	...u toku dana može se tući strahovito dobro.
Garić Momo:	Ja, ja.
Prstojević Neđeljko:	Nego lijepo se organizujte i onda uzmite pomoć iz bližeg okruženja s ljudima.
Garić Momo:	Nemamo bliže ni od koga.
Prstojević Neđeljko:	Imate znači Vraca, Petroviće tu i to.
Garić Momo:	Ništa, to je sve sišlo.
Prstojević Neđeljko:	Sve sišlo?
Garić Momo:	Ja.
Prstojević Neđeljko:	Pa ako je to sišlo, to su vrlo jake snage onda.
Garić Momo:	Pa ih. Imamo, razvučeni smo na, na, na ove druge strane, Zlatište gore.
Prstojević Neđeljko:	Ja.
Garić Momo:	E, to je taj problem. To je taj problem.
Prstojević:	Povlačite, ja sad ne znam u ovijem satima, kad kod mene ide..
Garić Momo:	Ha?
Prstojević Neđeljko:	Ja ne znam sad da se može nešta konkretno pomoći.

Garić Momo:	Ja.
Prstojević Neđeljko:	U ovome momentu.
Garić Momo:	Dobro, dobro.
Prstojević Neđeljko:	Đe su konkretno borbe, gdje vi, đe vi konkretno...?
Garić Momo:	Vrbanja, Grbavica, Ivan Krndelj do tamo Elek..., do one Elektroprivrede.
Prstojević Neđeljko:	A vi ste se spustili dole, jel'?
Garić Momo:	Da, da, da, da.
Prstojević Neđeljko:	Mhm.
Garić Momo:	Da, da.
Prstojević Neđeljko:	Pa dobro, ako ni...ništa ma...malo se elastično povucite, ovaj.
Garić Momo:	Ja.
Prstojević Neđeljko:	Povucite se i dignite taj narod komplet.
Garić Momo:	Ja, ja. Dignuto je sve.
Prstojević:	Ne zaboravi da je teško spremi ljudi sad, ovaj, da se bore u nepoznatom dijelu.
Garić Momo:	Ja, ja, ja. Dobro. Dobro.
Prstojević Neđeljko:	Ajd.
Garić Momo:	Ajd, zdravo.

Razgovor vođen dana 29.05.1992.godine
između Mladić Ratka i Potpare a zatim između
Mladić Ratka i Baroša

Mladić Ratko:	Halo.
Potpara:	Foča ovde.
Mladić Ratko:	Je li Potpara tu?
Potpara:	Da.
Mladić Ratko:	Jesi ti Mišo?
Potpara:	Da.
Mladić Ratko:
Potpara:	Momentalno je mirno, a inače od 17 i 20 se učestano deštuje i palo je šest mina, jedan pitomac je lakše ranjen, povređen.
Mladić Ratko:	Da.
Potpara:	A sad momentalno.....
Mladić Ratko:	Je li mu ukazana pomoć?
Potpara:	Jeste, sve je ukazano na vreme i ...
Mladić Ratko:	Je li ovaj deštuje...
Potpara:	Molim?
Mladić Ratko:	Je li deštuje...
Potpara:	Sad momentalno ne, tišina je.
Mladić Ratko:	Budite krajnje oprezni. Oni žele da isprovociraju...
Potpara:	Molim?
Mladić Ratko:	... da znaš. Prvo prisluškuju ove razgovore, ali ja ću ti...
Potpara:
Mladić Ratko:	... ja ću ti morati, ovaj, kazati, govoriti vama istinu, jer istinu, mi njih možemo čuti.
Potpara:	Da.
Mladić Ratko:	Ovako, oni žele napadima na kasarne da isprovociraju deštuje naša po gradu.
Potpara:	Da, dobro.
Mladić Ratko:	Kažite to ljudima da ljudi znaju.

Potpara:	Da.
Mladić Ratko:	Budite krajnje oprezni i uzdržani.
Potpara:	Dobro.
Mladić Ratko:	Sledeće, prenesi svima da je, vojska u Pazariću dobila hranu.
Potpara:	Dobro.
Mladić Ratko:	Da je tamo stanje se popravilo, da nema nikakvih problema, dobili su hranu.
Potpara:	Dobro.
Mladić Ratko:	I imamo za sada. Daj mi ga malo.
Potpara:	Evo momenat.
Baroš:	Molim?
Mladić Ratko:	Baroš?
Baroš:	Da?
Mladić Ratko:	Zdravo. Kako si?
Baroš:	Pa, evo, malo me srce dira.
Mladić Ratko:	Srce te dira. Bolje se, malo se više odmaraj. Neka malo ovaj Potpora više radi, a ti malo budi više, ovaj, odmaraj. Slušaj, vako, prvo ovaj razgovor, nama, oni slušaju, znaš, jer imaju iste uređaje kao i ti.
Baroš:	Dobro.
Mladić Ratko:	Drugo, oni nastoje napadima na kasarne i napadima ovamo prema jedinicama da ispovociraju naša dejstva prema gradu.
Baroš:	Da.
Mladić Ratko:	Vi budite krajnje oprezni. Ukoliko oni budu nastavljali sa napadima, mi se nećemo uzdržavati. Dobro mi se zaklonite.
Baroš:	Dobro.
Mladić Ratko:	Ovi u Pazariću su dobri. Uspostavio sam sa njima sigurne veze koje ne mogu ovi idioti slušati.
Baroš:	Da.
Mladić Ratko:	Dobila je tamo vojska hranu i biće tamo sve u redu.
Baroš:	Dobro.
Mladić Ratko:	E, tako. Ja mislim da si zadovoljan.
Baroš:	Zvao je Panić mene.
Mladić Ratko:	Šta veli?

Baroš:	Pa, on, šta ja znam, verovatno su slušali oni taj razgovor.
Mladić Ratko:	Da.
Baroš:	Oko izlaska, oko ovog teškog naoružanja, da se to ostavi, da će on razgovarati sa Alijom.
Mladić Ratko:	Dobro.
Baroš:	Da je razgovarao sa Karadžićem i tako i da bi to trebalo sutra da to bude riješeno.
Mladić Ratko:	Ništa nećemo ostaviti. Ostavit ćemo samo, mi ćemo njima dati ono, što je po ugovoru od 10-oga. Taj ćemo ugovor realizovati ako oni hoće. Jesi me razumeo?
Baroš:	Jesam.
Mladić Ratko:	E, tako. Ti se pripremi. Nemoj da vas brukaju kao ovu kasarnu Jusuf Džonlić.
Baroš:	Da.
Mladić Ratko:	Tamo smo im ostavili naoružanje svo teško i opet su napali kolone, a vas bi masakrirali. Ništa se ti ne sekiraj, svi ćete vi izaći. Vi se tu dobro držite, neće biti nikakvih problema.
Baroš:	Dobro.
Mladić Ratko:	Daj mi malo Potporu da ga još čujem.
Baroš:	Evo.
Mladić Ratko:	Halo, halo.
Potpara:	Molim, tu sam.
Mladić Ratko:	Hej, Potpora. Ovo što je rek'o general Panić o nekakom ostavljanju teškog naoružanja
Potpara:	Da, da.
Mladić Ratko:	Nemoj da se zanosite, ovi su, ostavili smo tamo celokupno naoružanje u kasarni Jusuf Džonlić.
Potpara:	Da, da.
Mladić Ratko:	Nismo mi, već ostavio ovaj Bošković tamo.
Potpara:	Aha.
Mladić Ratko:	A, on je, se, zatrčavo išao je tamo, je zatrčavo i što ima i što nema pravo, niti ovo-ono i kolona je opet napadnuta. Prvo, ako budemo izmještali, izmještaće se kasarna iz Pazarića.
Potpara:	Dobro.
Mladić Ratko:	I pod istim uslovima onda će se izmestiti i kasarna vaša.
Potpara:	Dobro.

Mladić Ratko:	Ukoliko su oni spremni da ispune plan, oni su dobili prvi deo svoga naoružanja koje je pripadalo ovoj, ovim prostorijama ove četiri opštine.
Potpara:	Aha, aha.
Mladić Ratko:	Oni su trebali mirno da evakuišu i Viktor Bujanj, prije i Džonlića i ovu kasarnu iz Pazarića.
Potpara:	Aha.
Mladić Ratko:	A kad to, i to da izađe vojska sa celokupnom opremom i naoružanjem i lakim i teškim.
Potpara:	Aha.
Mladić Ratko:	Pa kad bi to realizovali onda bi se išlo na kasarnu vašu. Međutim, oni su prekršili svoj deo sporazuma. Istina samo su ga poštovali kod Viktor Bujanj. Tamo smo izmestili sve, a u kasarni, u Jusufu Džonliću, ostavljeno im je i teško naoružanje. Ovaj je, sebi dozvoljavao prava i kompetencije koje nema i to na štetu vojske i na štetu, ovaj, srpskoga naroda.
Potpara:	Aha.
Mladić Ratko:	I opet su napali tu kasarnu. Zaklonili su tamo 54 vozila, opreme i tako dalje, a oružje su tamo, koje im je dato, ono je dato u stanju kakvom je bilo, jer je deo toga naoružanja, ovaj, ranije planski, ovaj, dejstvovao i ranije pripremljen njima za odstupanje. I tako kako je, tako, u stanju kakvom su našli. Vi nemojte slučajno da se zalijećete, da primete bilo kakve misare. Nikoga. Mene ćete ovde pitati. Ja sam tu na licu mesta, tu sam neposredno, ovaj, i vidim vas. Mislim da nisam dalje petsto metara od vas. Vidim šta se sve dešava. Ne sekiraj se. Pratim situaciju.
Potpara:	Aha.
Mladić Ratko:	I kad ja budem rekao da je sigurno, onda ćeš sigurno izaći. E, tako. Kao iz Zadra...
Potpara: najlakši mogući način doći i da ne bi nikome ni dlaka sa glave fali, ni njima, ni nama.
Mladić Ratko:	E, tako. Ni njima, ni nama.
Potpara:	Ja sam za to da to bude...
Mladić Ratko:	E, tako. I ja sam, i ja sam isto.
Potpara:	...da oni ako kažu kao mediji odemo.....
Mladić Ratko:	Tako je.

Potpara:	... a ništa nećemo da rizikujemo živote ljudi.
Mladić Ratko:	Isto i ja, isto opredelenje imam. Ako 'oće mir imaju ga. Ja sam naredio sinoć čim sam došao, bio je taj masovni napad i prema jedinicama i prema vama. Ta pucnjava, nekako sam uspio ljude ovamo da umirim, da se stavim pod kontrolu, da se ne dejstvuje više. Oni ovo što proizvode sada nekakve, verovatno imaju neke pantomimičare ili nekakve dobre imitatore da mogu da uspešno ovaj, imitiraju glasove i moj i tvoj i svačiji.
Potpara:	...
Mladić Ratko:	Oni to izgleda prave tamo lakrdiju od, zavaravaju svoj narod, o nekakvim komandama mojim nema ni govora.
Potpara:	...
Mladić Ratko:	I oni tako neka zavaravaju, zaluđuju svoj narod. Ti, od vojnika do vojnika prenesi, nemojte slučajno da se igrate, da izlažete svoje živote, niko nema rezervni život. Mi nećemo da tučemo grad, ukoliko oni ne budu kršili sporazume, ukoliko ne budu vas ugrožavali. Ali, budite krajnje oprezni, nemojte da im verujete ni za jotu.
Potpara:	Aha.
Mladić Ratko:	E, tako.
Potpara:	Dobro.
Mladić Ratko:	Dobro. I pozovi me, ako ti trebam zovi me, ovi će mene pozvati i uspostaviti vezu, ovaj, sa mnom. Imam ja, inače odavde perfektnu vezu sa tobom, nego što ima gore Gagović.
Potpara:	Aha.
Mladić Ratko:	E, tako.
Potpara:	Dobro.
Mladić Ratko:	Živ bio.
Potpara:	Zdravo.
Mladić Ratko:	Zdravo.

RADIO SLOBODNA EVROPA

Zaštićeni svjedok označen šifrom B - 1793 početkom je decembra potvrdio autentičnost oko 250 tajno snimljenih telefonskih razgovora koje je 1991. i 1992. godine optuženi Milošević vodio sa ostalim učesnicima zajedničkog zločinačkog poduhvata. Među sagovornicima u ovim razgovorima, osim Miloševića, najčešće se prepoznaje glas Radovana Karadžića, kao i Borisava Jovića, Milana Babića, Vojislava Šešelja, Blagoja Adžića, Jovice Stanišića, Franka Simatovića - Frenkija, Momčila Krajišnika, Nikole Koljevića. Tu su i Tomislav Simović, Budimir Košutić, Dobrica Ćosić, Vitomir Žepinić, Božo Vučurević, Arkan, Legija i još mnogo manje poznatih osoba.

Sudsko vijeće još nije odlučilo da li da prihvati ovaj "paket", ali su u nekim ranijim procesima (Blaškić, Brđanin, Krstić) ovakvi dokazi u pravilu uvrštavani u dokazni materijal.

Za slušaocce Radija Slobodna Evropa iz ovoga ekskluzivnog materijala izdvojili smo neke od najzanimljivijih razgovora.

U razgovoru Slobodana Miloševića i Radovana Karadžića od 8. jula 1991. godine prvi put se spominje plan RAM:

MILOŠEVIĆ: Radovane...

KARADŽIĆ: Da.

MILOŠEVIĆ: Ja sam razgovarao sa najvišim mestom.

KARADŽIĆ: Dobro.

MILOŠEVIĆ: Molim te, ovo treba da razumeš, jer što se kaže, nemogu da ti sve objašnjavam.

KARADŽIĆ: Dobro.

MILOŠEVIĆ: Od strateškog značaja je za budući RAM, znaš šta je RAM...

KARADŽIĆ: Znam, sve znam.

MILOŠEVIĆ: ...da banjalučka grupacija bude sposobna i mobilna.

KARADŽIĆ: Dobro.

MILOŠEVIĆ: Zato moraš, pod jedan, obezbedi da ona bude sposobna i mobilna i da nema nikakvih problema. I dva, za jedan sat se javi Uzelcu sa pozivom na dogovor na najvišem mestu. Sve koliko ti daš ljudi dodatnih, koji treba da ostanu da čuvaju kuće i teritoriju i blokiraju te HDZ - ove centre itd., sve ću ih naoružati i sve ću im uzeti, helikoptere ćemo doterati i sve to.

KARADŽIĆ: Odlično. Molim vas...

MILOŠEVIĆ: Prema tome, ja te molim, broj jedan i broj dva lično moraš regulisati, a ovo drugo, Kupres, jako je važno. Ono treće što sam ti rekao mislim zbog međunarodne javnosti je izuzetno važno.

KARADŽIĆ: Ide, ide to. Nego ovo mi recite. Možemo li situ stvar udesiti da mi vratite oružje TO u Šipovu i u Mrkonjiću?

MILOŠEVIĆ: To je sitnica, bre.

KARADŽIĆ: Pa, dobro, nek mi naoružaju tamo. Evo, mi smo spremni, 170 u Mrkonjiću i 150 u Šipovu i oni su spremni da idu na Kupres.

MILOŠEVIĆ: Je li to isto zadužen taj Uzelac?

KARADŽIĆ: Ne, ne, ovo je...ja mislim da jeste on, jeste.

MILOŠEVIĆ: Kaži mi i to, brate, nema problema. ne možemo svaku sitnicu da raspravljamo ovako.

KARADŽIĆ: Dobro. Ovih 150 i 170 ići će na Kupres. A na Kupresu imamo 750 ljudi.

MILOŠEVIĆ: Nama je bitno da taj bataljon koji je digla vojska na Kupresu bude tamo i da bude kako treba.

KARADŽIĆ: Biće, ali ako dobiju ovi, nek se stave pod njihovu komandu, ovi koji ostaju, jer je Kupres užasno... Tu je 50:50. Tu su stradali tokom rata užasno Srbi.

MILOŠEVIĆ: Da ti kažem nešto. Čak i ovaj ljudi Šešelji jebo je mater juče opoziciji.

KARADŽIĆ: Vidio sam. Čuo sam.

MILOŠEVIĆ: Znaš šta im je rekao? Kaže: 'Pa zar ste sad kad JNA treba da brani srpski narod rešili da napadate JNA?'

KARADŽIĆ: Da, da, to je...

MILOŠEVIĆ: I onaj, kaže, što ima kravatu Cimermanovog kelnera, jebo te bog. Čak je i njemu jasno, a ovim izdajnicima nije jasno.

KARADŽIĆ: Vidio sam to, vidio.

MILOŠEVIĆ: On je u direktnom kontaktu sa Mesićem.

KARADŽIĆ: Imate li slučajno Uzelčev telefon?

MILOŠEVIĆ: Nemam ja to, ali naćeš to. Nek ti nađu ovi tvoji.

KARADŽIĆ: Dobro.

MILOŠEVIĆ: Nek ti nađu i molim te za sat, sad je jedan, u dva mu se javi. Reci, molim vas ja želim da obezbedim maksimalnu političku podršku.

KARADŽIĆ: Hoće li on primiti još naših mladića ako mu treba, ili samo ono što je već...

MILOŠEVIĆ: Primiće ako treba, ali dajte vi koliko god da odredite da vam treba tu da ostane, biće helikopterima prebačeno za njih sve da imaju, da ostanu to da čuvaju.

KARADŽIĆ: Dobro, dogovoreno.

MILOŠEVIĆ: ...imaš sve, ali ovo je sad biti ili ne biti prema Krajini, jer oni hoće da odseku Krajinu. Neće da idu na Knin, jer bi ih mnogo izginulo, ali hoće okolo da prođu.

KARADŽIĆ: Da, da. Dobro, šta ćemo mi...

MILOŠEVIĆ: ...u JNA to njih tamo da ne zaustavi. Kako će da ih zaustavi samo oklopom, ako nema tu brigade?

KARADŽIĆ: Dobro, dogovoreno. Sve će biti u redu.

* * *

RADIO SLOBODNA EVROPA

Trideset i prvog jula Milošević i Karadžić razgovaraju o ratu koji se upravo zahuktava u Hrvatskoj, ali i o pregovorima sa Adilom Zulfikarpašićem o tzv. srpsko - bošnjačkom historijskom sporazumu.

MILOŠEVIĆ: 'Alo.

KARADŽIĆ: Dobar dan, predsjedniče.

MILOŠEVIĆ: Zdravo, dragi moj Radovane, kako si?

KARADŽIĆ: Evo, hvala Bogu, dobro. A vi?

MILOŠEVIĆ: I ja sam dobro. Imam od jutros... silne neke ljude sa ispoprimao, pravo da ti kažem, pa sam bio u jednom priličnom vremenskom škripcu. sad mi se malo razbistrilo, pa mi nailazi slijedeći talas.

KARADŽIĆ: Aha. Vidim i ... bio kod vas. Šta 'oće on?

MILOŠEVIĆ: Jeste, pa oni su mnogo za nas.

KARADŽIĆ: Jel' da?

MILOŠEVIĆ: Jeste, oni su mnogo za nas. I oni nam mnogo stvari pomažu.

KARADŽIĆ: Odlično, odlično. Vrlo je važno imati jednog, dvojicu koji imaju pravo veta, to bi jedna velika stvar bila.

MILOŠEVIĆ: Pa, jeste, to je za nas jako važno.

KARADŽIĆ: Ovi su stavili na naslovnu stranu Zulfikara i mene, Zulfikarpašića.

MILOŠEVIĆ: Da, "Politika", pa da.

KARADŽIĆ: Odlično su to...

MILOŠEVIĆ: Naslovnu stranu i to je vrlo lepo plasirano. Ja sam vrlo zadovoljan kako su to plasirali. I rekao sam čak prvi da sam vrlo zadovoljan kako su to plasirali. I to polako, znaš kako, to će malo da uđe u narod. Neće moći da se batrga mnogo oko toga, tim pre što mi zaista imamo poštene namere, do kraja poštene namere.

KARADŽIĆ: Evo, šta je bilo. Sinoć smo mi pripremili Zulfikarpašiću emisiju na televiziji od sat i po. Klub 21, koji je živa emisija. On je tu izvanredno govorio o tome da on to radi u interesu muslimanskog naroda, a ne zato što iracionalno voli Srbe, već zato što se poklapa interes srpskog i muslimanskog naroda. Međutim, tokom emisije mu je stigao telegram od Izvršnog odbora SDA u kome piše da oni odbacuju sporazum sa Srbima, što je odjeknulo strahovito. I danas na konferenciji za štampu ne znam šta su rekli, ali u svakom slučaju se sada dijele krotaofilni - ustaše - Muslimani od ovih. Inače, tokom emisije Muslimani su mu se javljali i pitanjima i rekli da istrage u tome i da svakako potpiše sporazum sa Srbima. A onda je ove poludio Ivo Komšić, Durakovićev član Predsjedništva, koji je napisao jedan ustaški tekst u "Oslobođenju" protiv srpsko - muslimanskog sporazuma. Onda je Ključić rekao da ako Bosna ostane u krnjoj Jugoslaviji, da će oni dići oružani ustanak, tako da se strahovito, ha,ha,ha, to zaljuljalo, u svakom slučaju. Ja sutra idem u Rogaticu na građansku tribinu između Srba i Muslimana.

Možda će ići sa mnom i potpredsjednik Zulfikarpašićev. A ako ne ide, ja idem sam.

MILOŠEVIĆ: Znaš šta, napravite na mnogo mesta sad te susrete Srba i Muslimana. jer pazi, narodu je da odahne i narod ne želi rat.

KARADŽIĆ: Ne želi. Narod, ne.

MILOŠEVIĆ: Stvarno mislim da je najpametnija stvar da se to pusti da k'o lavina sada ide. Oni će samo da ... i ovi ekstremisti će pravo u šanac pored puta.

KARADŽIĆ: Izetbegović - ja to s ovog telefona koji se sluša mogu da vam kažem - on preko MUP-a, preko svojih ljudi u MUPU priprema građanski rat. Mi imamo potpuno sklopljenu sliku i on mora narodu muslimanskom da kaže u šta ga gura, u šta ga vodi. Mi ćemo sad pokazati da može i drugačije. Idemo na građanske tribine, idemo na kontakte na terenu i ima već ogromnih znakova da je nastupilo olakšanje kod Muslimana koji ne žele da krvare za njihove budalaštine. Tako da je osnovna politika djelovanja u ovom trenutku da izbacimo na površinu, neka se slika svako za šta je. Ko nije za sporazum sa Srbima, on znači planira nespozazum sa Srbima, jer nema druge.

MILOŠEVIĆ: A šta mi nudimo nego integralnu Bosnu i ravnopravnu u Jugoslaviji. To što Ključić kaže da Bosna ostane u krnjoj Jugoslaviji, ko tera Hrvate da izlaze.

KARADŽIĆ: Da izlaze. Neka on sa Tuđmanom to završi.

MILOŠEVIĆ: Molim?

KARADŽIĆ: Neka on sa Tuđmanom to završi.

MILOŠEVIĆ: Nego on 'oće da se prihvati da Tuđman izlazi, ali znači da i oni treba da izlaze s Tuđmanom. U čije ime?

KARADŽIĆ: To je odjeknulo žestoko. Hoće oružani ustanak. Znači, sad će da se vidi ko je agresivan u BiH. Jedino što ćemo mi ići sutra na potpisivanje, federalisti će nam pristupiti, Demokratska stranka federalista, u kojoj ima i Muslimana.

MILOŠEVIĆ: I reformske snage, je li?

KARADŽIĆ: Još nismo njima ni ponudili, nemamo njihov...

MILOŠEVIĆ: Nemojte njima ni nuditi, to je peta kolona.

KARADŽIĆ: Da, da. Pa, ovdje se malo drugačije ponašaju. Ovdje nama pomažu ponekad.

MILOŠEVIĆ: A, je li?

KARADŽIĆ: Sad ću vam reći - Kalinić. Ne pretjerano, ali pomažu u nekim ključnim stvarima i traže neko mjesto kod nas da se obezbijede. Oni 'oće da napuste Markovića.

MILOŠEVIĆ: E, to bi dobro bilo, neka ga napuste pa nek pristupe tom sporazumu.

KARADŽIĆ: Da, da. Nešto na tome radimo.

MILOŠEVIĆ: Da, da. Jesi video našeg velikog pisca Vuka Draškovića kako on sa Dobricom Ćosićem...

KARADŽIĆ: Dopola sam pročitao to.

MILOŠEVIĆ: Piše... Kaže on: 'Dragi Dobrice, naše knjige nam sude.' Znači njegove knjige i Dobricine knjige...

KARADŽIĆ: Ha,ha,ha, njegove knjige i Dobricine knjige su dvije knjige, ha,ha,ha...

MILOŠEVIĆ: Da, da. To je strašno. Toliko čovjek da izgubi smisao za skromnost.

KARADŽIĆ: I orjentire sve moguće prema realnosti.

MILOŠEVIĆ: A najgora je stvar taj jedan u suštini strašni antipatriotski postupak u svakom pogledu, jebo te bog. Mi smo u ratu, a on bi sve da poruši i da zajebe. Neverovatno. Napao mene, kaže, što se Slovenija otcepila.

KARADŽIĆ: Da, da, to ću malo da pročitam, da iščitam.

MILOŠEVIĆ: Organizuje srpsku gardu, a u pismu piše kako bi srpska vojska bila agresor u Jugoslaviji.

KARADŽIĆ: Kompletno je to nekonzistentan čovjek. Ludak je on, nema tu razgovora, to je šizofrenija, to je...

MILOŠEVIĆ: Dobro je što su mu objavili, jer njega što više objavljuješ...

KARADŽIĆ: To više pada.

MILOŠEVIĆ: Tim više pada.

KARADŽIĆ: Trebalo ga je. Sjećate li se prije izbora šta sam ja govorio. Pet sati na televiziju, pet sati. On može deset minuta da izdrži da zvuči konzistentno. Već nakon petnaeset minuta se oda.

MILOŠEVIĆ: Odma' pukne.

KARADŽIĆ: Ne može da ukriva dugo. Dobro. Ima li u Hrvatskoj šta? Vidim da je vojska ove tamo mitraljirala, ove što su pucali na nju.

MILOŠEVIĆ: Da, da. Nema tu, tu će stvar zaoštrava. A drugo, iz ovih informacija kojima ja raspolazem, tamo je prilično rasulo.

KARADŽIĆ: Kod njih?

MILOŠEVIĆ: Da, prilično rasulo. Beže im masovno autobusima. Ta mlađarija beži u inostranstvo da bi izbegla. Ima ih dosta koji su ovde došli. A ima dosta majki hrvatskih i govore deci koja služe vojni rok u Srbiji: 'Samo nemojte da tražite da idete, ovde ste bezbedni. Ako dođete tamo, mobilisaće vas'.

KARADŽIĆ: Ha, ha, ha, dobro je. Odlično. Kaže da ostanu u vojsci.

MILOŠEVIĆ: Da slučajno ne mrdaju iz vojske. Kaže, tu ste sigurni, a ovamo vas mobilišu. Ovamo ste najebali. Dobio sam informaciju, neki odred koji je dobio naredbu da napadne Borovo Selo pola su dezertirali kad su primili naređenje.

KARADŽIĆ: Da, da, odlično. Sada je konfuzija i u političkim redovima tamo, i sad je samo pitanje da li je dobro da on padne, ili je dobro da se održava kao takav. To je veliko pitanje.

MILOŠEVIĆ: Pa, dobro, sad. Treba razmotriti i to pitanje.

* * *

RADIO SLOBODNA EVROPA

Radovan Karadžić je 7. septembra 1991. godine telefonirao tadašnjem načelniku generalštaba JNA Blagoju Adžiću sa očitom namjerom da se armija podstakne da se aktivnije uključi u odbranu pobunjenih hrvatskih Srba.

ADŽIĆ: Dobro jutro, gospodine predsjedniče.

KARADŽIĆ: Kako ste?

ADŽIĆ: Dobro je. Jeste li poranili?

KARADŽIĆ: Pa, evo, moji Krajišnici su žestoko uznemireni. Ja sam sinoć odložio svaka uzbuđenja. Oni su skupili nekoj petsto ljudi, ja sam rekao da ne idu nikud. Međutim, oni bi danas skupili pet hiljada i išli bi tamo u pomoć. Ja nisam siguran da su njihove procjene tačne, ali oni kažu da se tamo autobusima dovlače svježe snage MUP – ovaca i da su po selima nekim zaklali tri žene, troje ljudi su zaklali i tuku narod žestoko. A i ove braniocima koji, vjerovatno ne mogu dugo izdržati, pa sam hti da čujem imate li vi boljih vijesti.

ADŽIĆ: Moram da vam kažem, nažalost nemam neke konkretnije podatke, ali iz dosadašnje prakse i iskustva, više puta ta euforična situacija, najavljivana, kasnije su zbivanja potvrđivala da je ona značajno preuveličavana. To se može i predstaviti. Da ima terora i napad, sigurno ima. To se jednostavno... to nije samo tamo, nego na celom prostoru Hrvatske. Gde nije ta organizacija naročito dobra, gde nije narod spreman i organizovan sasvim na samoodbranu, toga ima mnogo.

KARADŽIĆ: Da, da.

ADŽIĆ: E sad, tamo u tim rejonima gde se nalaze jedinice toga nema, naravno. Pobju se, ovi ih rastave itd. Ali, u područjima i mestima gde mi nemamo pristupa i gde ne znamo, nemoguće je proveriti. Tamo su kretanja jako ograničena, ograničena sa više strana. Prvo, tim zakrećavanjima komunikacija i ostalo. A drugo, naravno i našim obavezama i zadacima koje su postavljene od Predsedništva, tako da mi uglavnom idemo tamo gde dođe do jačih sukoba. Ovo je vrlo teško proveriti, a moram da kažem da nije dovoljno ni organizovano to izveštavanje, poznavanje stvari, tako da se to ne može baš uvek ni prihvatiti, ali sigurno ne može ni odbaciti. Tog terora ima, jer to je skupljena vojska, u prvom redu plaćenička, dobrovoljačka, onda vojska koja je indoktrinirana. Jednostavno, među njima ima jako veliki broj onih koji su željni krvi. Ima čak, po nekim pretpostavkama i saznanjima i drogiranih, a pijanih pogotovu. No, suština je jedna druga. tamo gde je otpor stvarno dobar i gde je organizovan, bilo ko da ga organizuje, oni se vrlo brzo raspše u tom napadu... ni čvrsta ni stabilna vojska. Nažalost, i kod ovih drugih, teritorijalaca, ima vrlo sličnih pojava. Pre svega, prisutne su jako pojave pijanstva na tim dugim, iscrpljujućim odbrambenim

zadacima. Ima slučajeve da se ponapijaju, pa ih onda zateknu pijane, pa ih onda tamo pomlate itd. Tamo gde je odbrana dobro organizovana i gde su se ljudi stvarno organizovali na samoodbranu i gde ima neko ko to pametno brani, ko čuva svoje selo itd., retke su mogućnosti da do tako nečega dođe. Sad situacija je nešto mirnija danas. Nekih velikih sukoba, naravno tamo gde smo prisutni, nema. I svakako bi bilo dobro da, kako smo se sinoć dogovorili, učinimo sve, svak u svojoj mogućnosti, i po cenu nekih, naravno, nepovoljnih tokova da se ne daju materijali i argumenti da armija, a pogotovo srpsko stanovništvo bude optuženo na tako visokom nivou za kršenje primirja. Ja mislim da ste to jako dobro učinili, bez razlike na jednu dosta euforičnu situaciju, da se to obustavilo. Bilo je tamo preko isto tako velikih aktivnosti, čak i nekih međusobnih dogovaranja, što bi moglo danas imate negativne posledice za političko – bezbednosnu situaciju, odnosno za političku situaciju u svetu, jer o bezbednosti se ne može govoriti posebno. I ja mislim da je to stvarno dobro. Na kraju – krajeva, sudbina ovog naroda se mora rešavati i to vi dobro znate, bolje od mene, jer vi se više bavite politikom nego ja, po mogućnosti na miran način, po mogućnosti...pobit se ovom narodu nikad nije kasno

KARADŽIĆ: Da,da.

ADŽIĆ: ... jer nekome nije stalo i svakako mu nije stalo da dođe do mirnog rešenja ili to mirno rešenje uslovljava jedno neprihvatljivo ponižavanje, što svakako narod tih ...krajeva neće prihvatiti.

KARADŽIĆ: Da, da. Recite mi ovo: da li su Okučani na neki način žrtvovani? Da li će se braniti Okučani? Branioci ako ne uspiju da izdrže, oni će ući u Okučane, osvojiti ih i pobiti tamo sve živo.

ADŽIĆ: Da vam kažem jednu stvar: ona jedinica koja je u Okučanima, ona neće napustiti Okučane. A da li objektivno može ona ceo prostor braniti i odbraniti, to je vrlo relativna stvar, jer to je ogroman prostor, jer nije samo pitanje mesta kao Okučana. To je jedna velika jedinica, koja je tamo izišla. Naravno, većih snaga tamo objektivno teško da može doći, ali i ove snage će, ako dođe do tih žešćih sukoba, pokušati da izvrše razdvajanje...

KARADŽIĆ: Oni sada ne uzvraćaju, je li tako?

ADŽIĆ: Sada ne. Sada je mirno. Oni obično tu urade u zoru, pa onda negde oko podne, onda se to primiri noću. Manje. Idu samo tamo gde mogu naći žrtve, tamo gde nema otpora. Inače, to je kukavičluk u suštini. Nema tu velike hrabrosti. Čim se dobro pokaže otpor, i zubi...nisu nijedan zadatak izvršili napadom.

KARADŽIĆ: Da.

ADŽIĆ: Oni tako... minobacačkom vatrom i ostalim stvarima, tamo, naravno, gde je stanovništvo bespomoćno.

* * *

RADIO SLOBODNA EVROPA

Čelnik srbijanske Službe državne bezbednosti, Jovica Stanišić, 8. septembra razgovara sa Radovanom Karadžićem o hapšenju Milana Martića na teritoriji BiH – Karadžić u tom momentu još uvijek vjerovatno ne zna da je Martić zaista uhapšen.

STANIŠIĆ: Imam jednu informaciju, ne znam da li je tačna. Da je negdje u Bosanskoj Krupi Martić uhapšen.

KARADŽIĆ: Ne, ne, nije Martić, nego su to navodno martićevci uhapsili trojicu martićevaca. Onda je došao kamion martićevaca i oslobodio tu trojicu martićevaca. A onda neki novinar na TV Beograd ili neko...

STANIŠIĆ: ...na Tv Beograd. Nije Martić to bio? Nije?

KARADŽIĆ: Ne, ne, Martić tu nije bio. Ali ja sam sad zvao ovog Babića. On kaže da on nema nikakvo saznanje da je ijedan njihov bio. Ja mislim da je to provokacija, da su oni... Mi ćemo to odftbiti rezolutno sutra. Mi možemo dokazati da ima mnoštvo MUP – ovaca Hrvatske u Čapljini, Mostaru koji slobodno šetaju, a da niko ne može dokazati da su ovo martićevci tamo, jer nema podatka da su išli, niti imaju potrebe da idu u Bosansku Krupu, nego neko hoće da zatvori puteve prema SAO Krajini.

STANIŠIĆ: Da, da, da zatvore puteve...

KARADŽIĆ: Koriste ove provokacije i hoće da zatvore puteve. Mislim da njima inače kriza treba i mislim da su to sve inscenirali.

STANIŠIĆ: Sve inscenirano, da.

KARADŽIĆ: Da. I dolazak toga kamiona i sve to, koji u oteli njih, ne bi se moglo oteti. Mislim da su to sve laži i da je to sve inscenacija. Sve je to inscenacija, jer nema Babić nijednog podatka, sve je ispitao, da li je igdje ikakva grupa igdje otišla, nema nikakvih problema. Niti su imali potrebe, niti idu inače. Treba im reći da ne idu nigdje u Bosnu, jer mi u našim opštinama držimo stvar u svojim rukama, nema razloga da igdje iko dolazi.

STANIŠIĆ: Da, da, neće, neće. Ne idu, niti imaju potrebe.

KARADŽIĆ: Nemaju uopšte potrebu da dolaze. To sigurno nisu martićevci, nego njima treba kriza i drama i tako. On hoće da internacionalizuje, Alija Izetbegović hoće da internacionalizuje Bosnu. Zato ne treba da mu se u tome pomaže. Ja sam rekao Babiću, dole treba uvesti najstrožiju disciplinu da nema mrđanja, da niko ne smije da mrdne. Sav vojni faktor mora da bude pod jednom komandom, a ukupno vojni faktor mora da bude u saglasnosti s političkim faktorom. Jer, mi imamo informacije, znamo šta oni hoće.

* * *

RADIO SLOBODNA EVROPA

Milan Babić i Radovan Karadžić 8. septembra razgovaraju o krizi koja je nastala nakon što je Milana Martića u Bosanskoj Otoci uhapsila policija BiH.

KARADŽIĆ: Zdravo, Radovan je. Evo, ovako, ja sam obavijestio Miloševića, a on će obavijestiti Kadijevića. Tamo se komplikuje. Naroda ima previše. Sve je to organizovano sa traktorima i koješta. Demolirali su auto vojno.

BABIĆ: Jeste, i bacili njih u vodu.

KARADŽIĆ: Da, ali oni su još u stanici, je li tako?

BABIĆ: Jeste, evo ja...rekli su mi da će mi ga dati za desetak minuta da razgovaram, da su pustili dvojicu civila, građana, da s njima razgovara. Stiglo je pojačanje iz Bihaća. Oni čekaju sad specijalnu jedinicu, kao po...

KARADŽIĆ: Ima tu negdje 30 njih u blizini, ali ja te molim da ti Dvor na Uni, svoje, pripremiš da oni sa bosansko - brodske strane slobodno uđu i da se pripreme. Jednostavno da ga oni eventualno preuzmu tu, ili bilo gdje.

BABIĆ: ... Novi ne siđe odozgo?

KARADŽIĆ: Da, pa s Novicom, sa novske strane, tačno. S bosansko - novske strane da se primaknu tamo, slobodno neka priđu, nek se jave komandiru, ovome načelniku u Bosanskom Novom, nek kažu da sam ja rekao da se s t strane oni puste da priđu da bi mogli da ga eventualno preuzmu, a ti i ostale drži u punoj pripravnosti.

BABIĆ: Da, da, jasno.

KARADŽIĆ: Milošević će obavijestiti Kadijevaća i vojska će se u punoj mjeri uključiti. Mi ćemo završiti s našim partnerima oko ove pizdarije. Neće im se to zaboraviti. I ovo će ih koštati države, ovo što su uradili večeras.

BABIĆ: Pa, naravno.

KARADŽIĆ: Nikad više oni to neće raditi. Mi ćemo završiti s njima posao, pička im materina. Mi ćemo posao završiti s njima. nama su oni pokazali ko su oni i šta oni mogu. A de ti, molim te, u punu pripravnost stavi sve u pograničnim, i prema Titovoj Korjenici, da mogu da tamo se prime. I mislim da može i prema Petrovcu da ih odvezu, a Petrovac, Drvar, Knin...

BABIĆ: Pa dovoljno je iz Otoke da ih vrate nazad, sljedeće naše selo prema Novome.

KARADŽIĆ: A, prema Novome. 'Ajde ti u to selo slobodno iz Dvora na Uni...

BABIĆ: ... pozvati ove da oni jave gore.

KARADŽIĆ: Jest. Iz Dvora na Uni i reći načelniku, predsjedniku opštine i načelniku u Bosanskom Novom da je to sa mnom dogovoreno, da se...

BABIĆ: Da ovi preuzmu gore, jer ne daju...

KARADŽIĆ: Vidi, molim te, MUP Hrvatske se panično interesuje za to. već dva sata telefoni zvone stalno. Oni će probati da ga oni otmu. Pa zato je vrlo važno da se, jer ovi mogu da kažu da izvrše svoju obavezu, ali da namjeste da ga MUP Hrvatske uzme. Zato ti jake snage pripremi na svim ovim pravcima.

BABIĆ: Dobro.

KARADŽIĆ: Postavi jake snage na svim pravcima, a sa strane bosansko - novske neka priđu jake snage, uvježbane, da mogu da preuzmu, da ga ne preuzme MUP Hrvatske.

BABIĆ: Dobro.

* * *

RADIO SLOBODNA EVROPA

U razgovoru Radovana Karadžića i zamjenika ministra policije BiH, Vitomira Žepinića, 9. septembra 1991., nakon što je u Bosanskoj Otoci policija BiH uhapsila Milana Martića, prvi put se spominje mogućnost da bosanski Srbi blokiraju Sarajevo.

ŽEPINIĆ: Razmatra se i ova kombinacija da iz Bihaća dođe jedan oklopni transporter da ih, onaj, odveze.

KARADŽIĆ: Aha...

ŽEPINIĆ: Pa, Avdo će mi se javiti za petn'estak minuta, ako procijeni da ima problema, pa da odletim ja tamo, a u međuvremenu je Zelenbaba zvao i Jureta.

KARADŽIĆ: Da.

ŽEPINIĆ: I, evo imamo i na Romaniji okupljanje...

KARADŽIĆ: A, evo sada zovu sa Romanije. Oni će blokirati Sarajevo, ako treba.

ŽEPINIĆ: Da, da...

KARADŽIĆ: Doći će Romanija i doći će Ilijaš, i blokirati će Sarajevo. Neće, neće se moći iz Sarajeva, napraviće barikade...

ŽEPINIĆ: To je to.

KARADŽIĆ: Na svim putevima oko Sarajeva. I nemojte da se zajebavaju. U pičku ćemo ih materinu poslati zbog ovoga!

ŽEPINIĆ: Znam. Sad sam ja to rek'o njima.

KARADŽIĆ: Njima ne gine MUP, naš MUP u Krajini, i ne samo u Krajini nego svuda, u čitavoj Bosni i Hercegovini, zbog ovoga šta oni rade. Mi ćemo uspostaviti svoju vlast, nek' i oni idu u tri pičke materine zbog ovoga šta rade.

ŽEPINIĆ: Rek'o sam ja Mići neka, nek' narod se okuplja. To je reakcija jedna, koju bi bila glupost...

KARADŽIĆ: Mi ne smijemo, nit' je možemo spriječiti. Okuplja se Prijedor, okuplja se Banja Luka, okuplja se Kozara. Pa šta oni misle, jeb'o im pas mater? Oni su... , oni nemaju pojma kol'ko su sebi otežali položaj...

ŽEPINIĆ: Ne, ne, njima je sad stalo da, onaj, da ovo raščiste. Njima je stalo.

KARADŽIĆ: Pička im materina bezobrazna, ovo će ih koštati. I to nemaju pojma kol'ko su pomogli četnicima, i kol'ko su dali za pravo četnicima u ovoj situaciji.

ŽEPINIĆ: To je to.

KARADŽIĆ: Sad mi moramo da pred četnicima igramo, da ih umirujemo. Neka se...

ŽEPINIĆ: Da.

KARADŽIĆ: Neka se dobro, dobro smisle šta dalje. Danas ja imam u tri sa Izetbegovićem i neke ćemo stvari definitivno raščistiti za sva vremena. Znači, zbog toga se nije letjelo, jel'?

ŽEPINIĆ: Da. Evo, ja očekujem Avdo će mi se javiti. On kaže da će da razgovara. Sad je, onaj, sa tim uglednijim ljudima iz te Otoke. S njima vrši razgovore, a razmatraju mogućnost oklopnim nekim vozilom da se izvuče.

KARADŽIĆ: Aha, dobro.

ŽEPINIĆ: Dobro.

KARADŽIĆ: Dobro, 'ajd' molim vas obavještavajte me, jer je narod užasno...

ŽEPINIĆ: Da, da.

KARADŽIĆ: Ovaj, naoštren i bojim se da ne dođe...širom...širom...

ŽEPINIĆ: Znam, ja sam rek'o i...

KARADŽIĆ: Evo, zvali su me, ovaj, odozdo iz Hercegovine. Hoće Hercegovci da se okupe.

ŽEPINIĆ: Znam to.

KARADŽIĆ: Mislim, to je, to je strašno. To sad moraju da završe što prije.

ŽEPINIĆ: Svjesni su oni toga. Zato je njima stalo da se to razriješi bez ikakvih problema.

KARADŽIĆ: Dobro.

ŽEPINIĆ: Eto.

KARADŽIĆ: Dobro. 'Ajde, mi ćemo gledat' da još se ne diže, da ukol'ko možemo, ne diže se narod.

ŽEPINIĆ: Da, da.

KARADŽIĆ: Ako se digne narod, narod će i krenuti.

ŽEPINIĆ: Gotovo je, ne može ga, ne može ga niko...

KARADŽIĆ: I krenuće, blokiraće Sarajevo i onda će da vide kako to izgleda kad Srbi blokiraju Sarajevo.

* * *

RADIO SLOBODNA EVROPA

Mogućnost srpske blokade Sarajeva zbog hapšenja Milana Martića u Bosanskoj Otoci spominje se i u razgovoru Radovana Karadžića i načelnika policije iz Sokoca, 9. septembra 1991. godine.

KARADŽIĆ: ...s Izetbegovićem se čuo, on je rekao da će se za sat - dva to riješiti, da će riješiti na miran način. Ja sam rekao da nikako ne smije da zapadne hrvatskom MUP - u i da se to nije smjelo desiti i da je to okupljanje

itd., da smo mi zaustavili Romanijce i Hercegovce i sve, da ne vrše blokade, da će biti džumbus ako se to na vrijeme ne uradi.

NAČELNIK POLICIJE: Iskreno da vam kažem, ja sam se sad čuo s načelnikom centra iz Banje Luke, Stojanom. On otprilike kaže...najviše problema ima oko suzdržavanja naroda. Istovremeno da budemo kompaktni, jedinstveni i da čekamo šta će se dalje raditi.

KARADŽIĆ: Nek bude se kompaktno, jedinstveno. Ja znam da će Romanijci blokirati Sarajevo, ako se bude zajebavalo.

NAČELNIK POLICIJE: Po ocjenama slobodno možeš svakome reći mi smo...

KARADŽIĆ: Prema tome, neće se moći nikud izaći iz Sarajeva. I tamo će Ilijaš blokirati sa svoje strane, i nek se ne zajebavaju. Ja ću to da ovome saopštim. Ništa se njemu ne smije desiti. Kaže on savezna potjernica. Nije to savezna potjernica, to je hrvatska potjernica. Jest objavljena u glasniku saveznom...

NAČELNIK POLICIJE: Potjernica SDA, njihova...

KARADŽIĆ: To je potjernica HDZ - a, ali on ima da se uvažava kao normalan čovjek. On je došao tamo da nešto razjasni, a oni su ga tamo zadržali i skupili narod i prave cirkus po Jugoslaviji. Ali to će nam platiti. To će njih koštati sigurno. Mi smo još jedanput uvjereni da života u takvoj državi kakvu oni zamišljaju nema.

* * *

RADIO SLOBODNA EVROPA

U razgovoru od 19. septembra Slobodan Milošević i Radovan Karadžić, dakle predsjednik Srbije i predsjednik jedne od bh. političkih stranaka, vode ovakav razgovor o vojnoj situaciji u Hrvatskoj.

MILOŠEVIĆ: Ne čujem te dobro pošto sam...na ovaj telefon. Čuj, molim te, ništa ti nisu tačne te informacije.

KARADŽIĆ: Nisu tačne? Pitajte Acu, molim vas, ovo što sam ja dobio morao je i on dobiti.

MILOŠEVIĆ: Kog Acu?

KARADŽIĆ: Vasiljevića.

MILOŠEVIĆ: Ne. Prvo, što se tiče...stvari, da je to tako dalekometno, to ne bi ni išlo iz Banje Luke kod Petrinje. Jer to je prebačeno iz Banje Luke prema Petrinji i to je otišlo samo da se proveri da li tamo da se instalira. I već je došlo. A ustvari, da je to toga dometa, ne bi ni slali iz Banje Luke u Petrinju, nego bi iz Banje Luke terali taj domet.

KARADŽIĆ: Aha.

MILOŠEVIĆ: Prema tome, i to je samo bilo da se...išla jedna grupa koja je morala da ustanovi da li tu može da se instalira. Ništa oni to nisu uzeli.

KARADŽIĆ: Aha. A kako u Slavoniji i u Splitu?

MILOŠEVIĆ: ...pazi. tačno je da su uzeli Viroviticu, ali to je jedan vrlo mali deo, krajnje mali. I uzeli su deo onog u Osijeku, što nam je davno poznato... I to nije sigurno jesu li ga uzeli.

KARADŽIĆ: Dobro. Ako su to tačne, mislim ponovo Acu pitati, jer Aco mora znati informacije koje...

MILOŠEVIĆ: Vodi računa odakle govoriš.

KARADŽIĆ: Ma slušaju ... nema tu ništa, to je...

MILOŠEVIĆ: Sve slušaju?

KARADŽIĆ: Sve slušaju.

MILOŠEVIĆ: Eh, svaka im čast...

* * *

RADIO SLOBODNA EVROPA

Dvadeset i trećeg septembra Milošević i Karadžić razgovaraju, između ostalog, o tzv. srpsko – bošnjačkom historijskom sporazumu i jednoj usluzi koju bi u kontekstu tog sporazuma Adilu Zulfikarpašiću trebao napraviti šef vojne obavještajne službe – KOS – a, Aleksandar Vasiljević.

MILOŠEVIĆ: 'Alo.

KARADŽIĆ: Evo mene.

MILOŠEVIĆ: Bio mi je Zulfikar sad. On kaže da će dati za TV Sarajevo, ako budu hteli da mu emituju. Ovaj Kadić, bre, izjavljuje kako dobrovoljci iz Bosne siluju Muslimanke, pale kuće itd. To sve kaže preko televizije i govori. On 'oće da izazove rat u BiH.

KARADŽIĆ: Gotovo je. On je krenuo u rat. Evo, ja imam sada ovdje pred sobom telekse koje šalje dokon po njegovom ovlaštenju. Oni prevode sve neraspoređene vojne obvzenike – ustvari, ko će znati da li raspoređene ili neraspoređene, jer nisu dali evidenciju vojsci – prevode u rezervni sastav milicije. Oni prave, danas je počeo 23. 9., republičku armiju. Ja sam to javio generalštabu, nije bilo Adžića nego onom dežurnom sam tamo to saopštio. MI sad moramo, ne znam da li da savjetujemo ovim našima da se odazivaju ili da se ne odazivaju.

MILOŠEVIĆ: Nek se odazivaju svakako, jer oni će doći u sukob sa armijom. I onda ćeš imati armiju na jednoj strani, a ove na drugoj strani. Nek se odazivaju svakako, jer nema tu ko nego armija...

KARADŽIĆ: Ne, ne da se odazivaju u rezervni sastav milicije, to pitam.

MILOŠEVIĆ: Ko? Naši?

KARADŽIĆ: Da.

MILOŠEVIĆ: Jok, brate.

KARADŽIĆ: Pa, ne, ako se odazovu. oni će dobiti oružje i neće moći njima da...

MILOŠEVIĆ: Znam, ali ovi treba da se odazivaju u armiju da...

KARADŽIĆ: Dobro, odazivaju se u armiju. I nije odziv tako loš ovdje.

MILOŠEVIĆ: Znam, ali vidi šta rade. Ima svakojakih hukača i čuda. Jesi video šta je Martić rekao juče ovamo za Draškovića?

KARADŽIĆ: Da, vidio sam.

MILOŠEVIĆ: To bi trebalo od vas isto da ide slično. Evo, SPS je nešto rek'o, ne o Draškoviću, ali o tome...

KARADŽIĆ: Pa i mi smo imali neki dan, pročit'o sam ja. Vidim da su se oni malo korigovali u politici...

MILOŠEVIĆ: Dobro je, ali dajte opet danas na liniji ovog što je rekao Martić i da se maksimalno da podrška armiji.

KARADŽIĆ: Jeste vidjeli ovo što je Biljana i Nikola?

MILOŠEVIĆ: Nisam još video.

KARADŽIĆ: Pa, to je poslano Miri, dajte neka...

MILOŠEVIĆ: Mira mi je dosad... sin mi je bio, pa bio ovaj Adil, svrati da kaže nekoliko...

KARADŽIĆ: Je li može Aco da mu učini ono?

MILOŠEVIĆ: Ja se nadam da može. Evo sad ćemo da vidimo. To je taj dosije koji se odnosi na njega?

KARADŽIĆ: Da. Na onoga tamo.

MILOŠEVIĆ: Na Aliju?

KARADŽIĆ: Ne, ne. Na Šabića.

MILOŠEVIĆ: Na Šabića, da. Ja se nadam da može.

KARADŽIĆ: Nek oni dvojica stupe. Nek Aco odmah stupi s njim direktno u kontakt. To će najbolje biti.

* * *

RADIO SLOBODNA EVROPA

Nezadovoljstvo kooperativnošću Alije Izetbegovića krajem septembra 1991. godine Slobodan Milošević i Radovan Karadžić namjeravaju riješiti snagom i silom.

MILOŠEVIĆ: I ja mislim da sad mi malo više još zaoštirim na našoj federalnoj varijanti.

KARADŽIĆ: Da, da.

MILOŠEVIĆ: I da ne popuste Izetbegoviću.

KARADŽIĆ: Nikako, molim...

MILOŠEVIĆ: Jer to je potpuna pogreška ako mi mislimo da ćemo ga privući.

KARADŽIĆ: Ma ništa, mašta vam kažem, ako date pet on traži deset, ako date deset on traži petn'est.

MILOŠEVIĆ: Prema tome, mi treba to da držimo apsolutno na našoj liniji i neka usvoje skupštine Srbije i skupština Crne Gore, a onda ćete i vi reći: 'I mi pristupamo.'

KARADŽIĆ: Jeste

MILOŠEVIĆ: A u pičku materinu. On neće, nek ne pristupa, nek se nosi u pičku materinu, nek se izjasne pštine...

KARADŽIĆ: Evo, sad ste...to volim da čujem, jer ono je vlada tamo napravila glupost, previše je popustio taj...

MILOŠEVIĆ: Ne, ne... ja sam sve to izbacio, ali i ovo je naše interno to da gledamo. Ja ću... šta misliš da pozovemo i njega ipak za petak?

KARADŽIĆ: Ma da. I članove Predsjedništva poimenice. Zna li vi imena članova Predsjedništva?

MILOŠEVIĆ: A misliš članove Predsjedništva sve da zovemo?

KARADŽIĆ: Ma, sve zovite.

MILOŠEVIĆ: Aha.

KARADŽIĆ: Ovdje je predsjedništvo kolektivno.

MILOŠEVIĆ: Da, da. Pa, tačno.

KARADŽIĆ: I u Crnoj Gori je predsjednik...

MILOŠEVIĆ: I da se zajebavamo na toj varijanti da je predsjedništvo kolektivno, pa mi pošto znamo da on nije ovlašten, zovemo sve troje...

KARADŽIĆ: Jasno. Prema tome, moramo to da naćnemo...

MILOŠEVIĆ: Doći će Nikola i Biljana, i ako ubedimo Fikreta i on će da dođe.

KARADŽIĆ: Da. Ko god hoće. Nek dođe Boras, pa nek te neko odbije. I Kljuić. Nek dođu pa nek odbiju. Nije problem. Ali neki su bili i prihvatili, je li.

MILOŠEVIĆ: Jes', jes'. Tako ćemo da radimo i to da napravimo. To ću ja danas da uradim. Ovo što treba da obavestim, ja sam rek'o da te obaveste. Ne znam jesu li te obavestili oko Martića?

KARADŽIĆ: Jeste. A to je Aca uradio uglavnom?

MILOŠEVIĆ: Aco Vasiljević? To je Veljko i Ažić.

KARADŽIĆ: Da. Ovdje je meni sada vrlo jasan Alija i vrlo sam se razočarao. Moraću to da mu kaćem. On je tu zadržavao: 'Inaće se konsultujem s pravnicima, ja ovo ne radim.' Šta s pravnicima? Kaće: 'Postoji potjernica.' To nije savezna potjernica, mi tu je vlast ne priznajemo. Neću da se miješamo u te stvari, nije to švercer drogom nego je to...

MILOŠEVIĆ: On je sad tu prdn'o u ćabar, s oprostjenjem, jer on je mislio da ovoga izdamo njima. Sad je ovaj spašen. Ovaj Alija ne zna šta će da radi.

KARADŽIĆ: Da. da. To je mislim... ovo stavlja nama do znanja u kavoj bi' mi državi živjeli kad bi' mi napustili Jugoslaviju.

MILOŠEVIĆ: Apsolutno.

KARADŽIĆ: I ja sam njima zahvlan što oni nas zajebavaju na sitno i na krupno, jer nam taćno se...

MILOŠEVIĆ: Molim te, mi sad idemo. Više nikome nikakav popust. Ako 'oće da se biju, tu smo. Ako'oće, u pičku lepu materinu, ko god hoće da se bije tu smo i jaći smo.

KARADŽIĆ: A ko hoće da živi mirno, ne mora... Tu smo. Nikome neće biti ni bolje ni gore nego nama. Mi nemamo šta drugo već dobiti.

MILOŠEVIĆ: Ko 'oće za Alijom da se s nama bije, neka izvoli - izgubiće.

RADIO SLOBODNA EVROPA

Radovan Karadzic i šef Trebinjskog SDS - a, živopisni Boćidar Vućurević, razgovaraju 7. oktobra o akciji koju su JNA i srbijansko - crnogorski rezervisti pokrenuli protiv Dubrovnika.

KARADŽIĆ: Kako idu stvari?

VUĆUREVIĆ: Pa, da vam kaćem, stvari idu dobro na frontu.

KARADŽIĆ: Aha.

VUĆUREVIĆ: Uz svo ćaljenje za poginulim, stvari su na frontu dobro. Mi smo, onaj, već u pola Kupara. Mi smo u Platu. Aerodrom je davno zauzet. Ja sam prekjuće išao i pješice malo do ovih, do aerodroma. I ovamo ovaj osojnik, ovo uporište je blokirano dobro. Prišlo mu se na jedno 800 metara. Snage su u Slanom, snage su Komolcu, spustili smo se ispod Ivanjice dole, Dubrovnik je, ja mislim, sutra veće prikliješten. nego ne valja ovo što Sovjeti rade. Šta ovo prićaju?

KARADŽIĆ: Ništa to, lupetaju.

VUĆUREVIĆ: Pa, ja.

KARADŽIĆ: Dole nek završi se dobro, na terenu, a ovo što oni lupetaju, ništa.

VUĆUREVIĆ: Ovo ide dobro. Ja ne znam, nijesam... Bio sam juće malo u Foći, i Vojo Maksimović. Ovo sedam mjesnih zajednica se uključilo u...

KARADŽIĆ: Da, da, vidim, sigurno.

VUĆUREVIĆ: Au bre, u Foću im'o sam, pa nije mi mnogo smetalo, provokacije od milicije ćak. Poznaju...

KARADŽIĆ: Od milicije?

VUĆUREVIĆ: Da, da. Šta više i kaće: 'A Vućureviću, zakov'o si hercegovinu pa ćeš Bosnu. Ne može.' Reko': 'Radite vi svoj posao, vi se u to ništa ne razumijete. Vi znate tu da pokaćete kud ko i ako je što ne gori neka lampa, to je vać pos'o.

KARADŽIĆ: Vidi kako ste dobro...

VUĆUREVIĆ: Da. Ovaj, što se tiće snaga, ja sam išao prekjuće u Konavljje. Doš'o mi Vojo Šešelj. Ma da sam htio da budu vukovi siti i ovce na broju, da ne poremetim ovde, a da i njemu bać ne napravim krivo, jer ja sam ga zvao da ne dolazi na Korita kad smo bili ono gore na otkrivanju biste. Kad je bilo u Popovu, odma' je rek'o: 'Znam zašto me ne zoveš. Je li da ne dolazim? Pa reko': 'Ne, niko te ne zabranjuje, ali biće tu, šta ja znam, aludiranja i tako.' I pristao je. Zove neki dan: 'Hoću li ja malo svratiti? Ima li meni mjesta tamo?' 'Dođi, ali se moraš povinjavati režimu kako da se ponašamo.' 'Ma hoći, vala', kaće, 'kako god kaćeš.' E, onda sam malo otić'o sa njim do Konavala, tamo je jedna crnogorska jedinica, reko' nije to više nacionalno, neće to smetati. Ali smo išli pješice u Konavle. To je veliki prostor. To je grupa sela, deset sela...

KARADŽIĆ: Da, da.

VUČUREVIĆ: Prošli Crnogorci, očistili. Mi smo našli jednoga staroga pijana, sam od svega. Ima stoke puno, ono onako ide nekontrolisano. Nema nekih ruševina.

KARADŽIĆ: A stanovništvo gdje je?

VUČUREVIĆ: Pobjeglo u Dubrovnik.

KARADŽIĆ: A je li?

VUČUREVIĆ: I dalje. Jeste. U Kroaciji, stavili su ih ovaj na spratu, a krizni štab u prizemlje kao da i' štiti.